

**SENAT
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VII KADENCJA**

Warszawa, dnia 18 sierpnia 2010 r.

Druk nr 971

**PREZES RADY MINISTRÓW
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
Donald TUSK**

**Pan
Bogdan BORUSEWICZ
MARSZAŁEK SENATU
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

Szanowny Panie Marszałku,

Zgodnie z art. 3 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o współpracy Rady Ministrów z Sejmem i Senatem w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej przekazuję przyjęty przez Radę Ministrów dokument:

Informacja dla Sejmu i Senatu o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w pracach Unii Europejskiej w okresie styczeń-czerwiec 2010 roku (podczas Prezydencji hiszpańskiej).

Z poważaniem

(-) Donald Tusk

INFORMACJA DLA SEJMU I SENATU RP

O UDZIALE RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
W PRACACH UNII EUROPEJSKIEJ
W OKRESIE STYCZEŃ – CZERWIEC 2010 ROKU
(podczas Prezydencji hiszpańskiej)

przygotowana w realizacji art. 3 ustawy z dnia 11 marca 2004 roku
o współpracy Rady Ministrów z Sejmem i Senatem
w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

Dokument przyjęty przez Komitet do Spraw Europejskich w dniu 30 lipca 2010 r.

Warszawa, sierpień 2010 r.

SPIS TREŚCI

WPROWADZENIE	3
ZAGADNIENIA HORYZONTALNE	4
<i>Implementacja Traktatu z Lizbony.....</i>	<i>4</i>
<i>Rozszerzenie Unii Europejskiej</i>	<i>8</i>
<i>Kryzys gospodarczy</i>	<i>9</i>
<i>Zmiany klimatyczne</i>	<i>15</i>
<i>Przepływy finansowe.....</i>	<i>20</i>
<i>Fundusze Strukturalne, Fundusz Spójności.....</i>	<i>22</i>
<i>Wspólna Polityka Handlowa</i>	<i>30</i>
<i>Przygotowania do Prezydencji polskiej</i>	<i>36</i>
INFORMACJA NA TEMAT UDZIAŁU POLSKI W PRACACH RADY EUROPEJSKIEJ ORAZ POSZCZEGÓLNYCH FORMACJI RADY MINISTRÓW UE	48
POSIEDZENIA RADY EUROPEJSKIEJ	48
POSIEDZENIA RADY UNII EUROPEJSKIEJ	54
<i>Rada ds. Edukacji, Młodzieży i Kultury</i>	<i>54</i>
<i>Rada ds. Ekonomicznych i Finansowych.....</i>	<i>56</i>
<i>Rada ds. Konkurencyjności</i>	<i>66</i>
<i>Rada do Spraw Ogólnych</i>	<i>69</i>
<i>Rada do Spraw Zagranicznych.....</i>	<i>76</i>
<i>Rada ds. Zatrudnienia, Polityki Społecznej, Zdrowia i Spraw Konsumenckich</i>	<i>81</i>
<i>Rada ds. Rolnictwa i Rybołówstwa.....</i>	<i>86</i>
<i>Rada ds. Środowiska</i>	<i>90</i>
<i>Rada ds. Transportu, Telekomunikacji i Energii</i>	<i>94</i>
<i>Rada ds. Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych.....</i>	<i>103</i>
WSPÓŁPRACA Z SEJMEM I SENATEM RP	111
WYKONYWANIE PRAWA UNII EUROPEJSKIEJ	115
OCENA REALIZACJI HISZPAŃSKICH PRIORYTETÓW	123

WPROWADZENIE

Niniejsza Informacja, realizująca postanowienia art. 3 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o współpracy Rady Ministrów z Sejmem i Senatem w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej, dotyczy udziału Rzeczypospolitej Polskiej w pracach Unii Europejskiej w okresie styczeń-czerwiec 2010 r., to jest podczas sprawowania Prezydencji w Radzie Unii Europejskiej przez Królestwo Hiszpanii (dalej: Prezydencja hiszpańska).

Pierwsza część Informacji prezentuje najważniejsze dla Rzeczypospolitej Polskiej kwestie będące przedmiotem prac Unii Europejskiej w trakcie Prezydencji hiszpańskiej.

W drugiej części dokumentu przedstawione są informacje na temat przebiegu posiedzeń sektorowych Rad Ministrów Unii Europejskiej w okresie od 1 stycznia do 30 czerwca 2010 r. z uwzględnieniem stanowisk prezentowanych przez przedstawicieli Rzeczypospolitej Polskiej w trakcie obrad.

Część trzecia zawiera informacje dotyczące udziału Sejmu i Senatu Rzeczypospolitej Polskiej w procesie podejmowania decyzji w Radzie Unii Europejskiej.

Czwarta część zawiera informacje na temat wykonywania prawa Unii Europejskiej.

Ostatni rozdział poświęcony został podsumowaniu i ocenie osiągnięć Prezydencji hiszpańskiej pod kątem interesów Rzeczypospolitej Polskiej.

ZAGADNIENIA HORYZONTALNE

Implementacja Traktatu z Lizbony

Pierwsze doświadczenia instytucjonalne pod rządami nowego Traktatu, pokazują wyraźnie, że wraz z powołaniem Przewodniczącego Rady Europejskiej oraz Wysokiej Przedstawiciel Unii ds. Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa znacząco zmniejszył się obszar kompetencji i „widoczność” Prezydencji rotacyjnej (pomimo braku możliwości pełnego funkcjonowania C. Ashton w roli Wysokiej Przedstawiciel, z uwagi na brak zaplecza administracyjnego w postaci Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych - ESDZ). Nowy Przewodniczący Rady Europejskiej (RE) H. Van Rompuy (wspierany przez Sekretariat Generalny Rady) w pełni przejął odpowiedzialność za przygotowanie i prezentację wyników posiedzeń RE. Ponadto, korzystając z nadanych mu przez Traktat kompetencji w zakresie stosunków zewnętrznych, wspólnie z Przewodniczącym Komisji Europejskiej J.M. Barroso reprezentował UE podczas spotkań na szczycie z krajami trzecimi (tak było np. podczas szczytu UE-Kanada w dn. 5 maja 2010 r. oraz szczytu UE-Rosja w dn. 31 maja-1 czerwca 2010 r.). Uzgodniono też podział kompetencji między Przewodniczącym Komisji Europejskiej (kompetencje wspólnotowe) i Przewodniczącym RE (Wspólna Polityka Zagraniczna i Bezpieczeństwa - WPZiB) co do reprezentacji UE na spotkaniach w formacie G-8 i G-20.

Zapoczątkowana w styczniu 2010 r. dyskusja nt. nowej formuły Rady ds. Ogólnych (GAC) po wejściu w życie Traktatu z Lizbony nie przyniosła spodziewanych rezultatów. Z jednej strony, hiszpańska Prezydencja zdawała się nie mieć pomysłu na to, jak w praktyce miałyby zostać zrealizowana „wzmocniona rola polityczna GAC”, z drugiej strony, państwa członkowskie nie przywiązywały wagi do tej kwestii (przykładowo, na posiedzeniu GAC w dn. 10 maja 2010 r. znaczna część państw członkowskich była reprezentowana przez Stałych Przedstawicieli). Nie udało się też uzgodnić sposobu, w jaki GAC miałyby koordynować prace innych formacji Rady.

Utrudnieniem w realizacji priorytetów Prezydencji było również późne zatwierdzenie nowego składu Komisji Europejskiej (luty 2010 r.) i wynikające z tego opóźnienie w przyjęciu programu legislacyjnego jej prac. W związku z tym, Prezydencja musiała ograniczyć swą aktywność. Ponadto, fakt zwiększenia kompetencji Parlamentu Europejskiego wymagał od Prezydencji podjęcia dodatkowych działań i doprecyzowania w praktyce nowych zasad współpracy pomiędzy instytucjami.

Po stronie osiągnięć hiszpańskiej Prezydencji odnotować należy postęp dokonany w pracach nad ustanowieniem ESDZ. Po dyskusji na szczepku Stałych Przedstawicieli, uzyskaniu politycznej zgody Rady UE (na posiedzeniu GAC 26 kwietnia 2010 r.) i negocjacjach z Parlamentem Europejskim, 21 czerwca 2010 r. podczas spotkania Wysokiej Przedstawiciel UE ds. Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa z przedstawicielami Prezydencji oraz Komisji i Parlamentu Europejskiego osiągnięto polityczny kompromis dot. projektu decyzji ws. organizacji i funkcjonowania ESDZ, a także dwóch deklaracji: o współpracy Wysokiej Przedstawiciel z Parlamentem Europejskim oraz o schemacie organizacyjnym centrali ESDZ. Strony zobowiązały się też do jak najszybszego uzyskania poparcia dla tekstu w swoich macierzystych instytucjach i przyjęcia pakietu dokumentów koniecznych do ustanowienia ESDZ (w tym zmian Rozporządzenia Finansowego i Regulaminu Pracowniczego). Dalszy etap prac w tej kwestii zaplanowano na okres Prezydencji belgijskiej.¹

Znaczący postęp odnotowano też w zakresie prac na rzecz uzupełnienia składu Parlamentu Europejskiego i zwiększenia całkowitej liczby deputowanych z obecnych 736 do 754. 23 czerwca 2010 r. przedstawiciele państw członkowskich UE (Stali Przedstawiciele przy UE zebrani w formie Konferencji Międzyrządowej) podpisali stosowny protokół do Traktatu. Jego przyjęcie wymagać będzie ratyfikacji przez państwa członkowskie. Ma on wejść w życie 1 grudnia 2010 r. pod warunkiem złożenia wszystkich dokumentów ratyfikacyjnych lub pierwszego dnia miesiąca następującego po złożeniu ostatniego dokumentu ratyfikacyjnego.

Prace w odniesieniu do decyzji precyzującej zastosowanie klauzuli solidarności (reakcji w przypadku ataku terrorystycznego lub katastrofy naturalnej, względnie spowodowanej przez człowieka) wprowadzonej przez Traktat z Lizbony rozpoczną się prawdopodobnie w okresie Prezydencji belgijskiej.

W zakresie aktów delegowanych 9 grudnia 2009 r. r. został przesłany do Parlamentu i Rady Komunikat Komisji, w którym określono warunki współpracy przy wydawaniu aktów delegowanych przez Komisję. Rada w swojej deklaracji z 11 grudnia 2009 r. wyraziła pełne poparcie dla tego dokumentu. Ze względu na brak poparcia ze strony Parlamentu Europejskiego dla Komunikatu, Parlament Europejski oraz Komisja prowadziły negocjacje w sprawie uregulowania wydawania aktów delegowanych. W ich wyniku zaproponowano zawarcie porozumienia międzyinstytucjonalnego (ang. *Common Understanding*), które ureguluje procedurę wydawania aktów delegowanych przez Komisję. Prezydencja hiszpańska

¹ Parlament Europejski wydał opinię w tej sprawie 8 lipca 2010 r., a Rada ds. Ogólnych (GAC) 26 lipca 2010 r.; dyskusję ws. obydwu rozporządzeń zaplanowano na wrzesień 2010 r.

nie zdecydowała się jednak na przedłożenie projektu *Common Understanding* pod obrady COREPER.

W odniesieniu do aktów wykonawczych Rada przyjęła 11 grudnia 2009 r. deklarację w sprawie obowiązywania Decyzji komitologicznej 1999/468/EC z 1999 roku. Na mocy tej deklaracji uzgodniono, że ww. decyzja nadal obowiązuje (poza procedurą regulacyjną z kontrolą) do momentu ustanowienia nowego rozporządzenia w sprawie przepisów i zasad ogólnych dotyczących trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję. Ponadto, deklaracja stwierdza, że dąży się do przyjęcia nowego rozporządzenia do końca prezydencji hiszpańskiej. Prace nad kształtem nowego rozporządzenia były prowadzone w formacie Grupy Przyjaciół Prezydencji (Radców Prawnych) (GPP). Podczas 18 spotkań GPP nie udało się uzgodnić tekstu rozporządzenia, który odpowiadałby interesom wszystkich państw członkowskich. Spór koncentruje się obecnie wokół roli Wspólnej Polityki Handlowej w obecnym systemie komitologicznym. Na ostatnim posiedzeniu COREPER 30 czerwca 2010 r. Prezydencja hiszpańska nie zdołała przekonać krajów blokujących do zmiany swojego stanowiska.

Ponadto w okresie Prezydencji hiszpańskiej podejmowano próby dyskusji dotyczącej reprezentacji Unii na zewnątrz. Państwa członkowskie oczekują na opinie służb prawnych Rady w tej sprawie. Najwięcej kontrowersji wzbudziła kwestia reprezentacji UE w organizacjach międzynarodowych, w szczególności w zakresie polityki handlowej w tym prowadzenie spotkań koordynacyjnych.

Implementacja Traktatu z Lizbony (TL) w obszarze wspólnej polityki handlowej (WPH).

Zagadnienie implementacji Traktatu z Lizbony w obszarze polityki handlowej nie znalazło się w przedstawionym przez Prezydencję hiszpańską spisie zagadnień implementacyjnych.

W związku z pojawiającymi się rozbieżnościami w interpretacji nowych postanowień Traktatu z Lizbony w obszarze wspólnej polityki handlowej niektóre instytucje WPH (inwestycje zagraniczne, towary podwójnego zastosowania) należy uzgodnić na nowo, uwzględniając nowe definicje traktatowe. Prezydencja hiszpańska wraz z państwami członkowskimi, Komisją i Parlamentem Europejskim rozpoczęła dyskusję zmierzającą do ustalenia wspólnej interpretacji i praktyki. Dodatkowo, powstał problem zakresu nowych kompetencji Parlamentu Europejskiego. Zgodnie z Traktatem z Lizbony PE uzyskał nowe kompetencje w obszarze WPH. Dotyczą one kwestii umów handlowych oraz przyjmowania środków określających ramy realizacji WPH przez UE. PE sygnalizował potrzebę większego

włączenia przedstawicieli PE w ww. prace². Polska zaprezentowała pogląd, zgodnie z którym rozwiązania wynikające z TL określają rolę poszczególnych instytucji w procesie tworzenia rozwiązań z zakresu WPH. Tworzą w ten sposób traktatową równowagę instytucjonalną, na którą wszyscy w UE się zgodzili. W ocenie Rządu RP niedobrze byłoby, gdyby poprzez praktykę, czy też w wyniku innych ustaleń, doprowadzać do rozwiązań odchodzących od tego, co przesądziło w TL. Biorąc powyższe pod uwagę Polska opowiedziała się za tym, aby w tym zakresie opierać się ściśle na zapisach TL i nie dokonywać wykładni rozszerzającej jego zapisów.

Inwestycje zagraniczne

Problem podejścia do kwestii inwestycji zagranicznych pojawił się w okresie Prezydencji hiszpańskiej w związku z rozszerzeniem zakresu WPH o bezpośrednie inwestycje zagraniczne (tzw. FDI). KE stoi na stanowisku, że wewnętrzne dwustronne umowy o popieraniu i wzajemnej ochronie inwestycji (BITs) należy wyeliminować z obrotu prawnego, ponieważ są one niezgodne z obecną legislacją unijną. Jednocześnie kraje członkowskie będą mogły kontynuować negocjacje BITs z krajami nie będącymi głównymi partnerami UE. Ponadto KE chce wyznaczyć pierwszych partnerów do podjęcia rozmów w sprawie zawarcia BITs na poziomie unijnym. Poza tym KE stwierdziła, że mechanizmem *grandfathering clause* nie może objąć niektórych elementów BITs narodowych ze względu na ich bezprawność potwierdzoną przez ETS (wcześniej KE zaproponowała zastosowanie mechanizmu tzw. *grandfathering clause*, który mówi o tym, że podmiot ma prawo nadal utrzymywać środki, które są niezgodne z jakąś już obowiązującą normą).

W sprawie BITs Polska zgodziła się, że należy unieważnić wszystkie dotychczasowe wewnętrzne BITs. Zdaniem Polski należy dokonać tego jednym aktem akceptowanym przez wszystkie państwa członkowskie. Polska poparła zastosowanie *grandfathering clause* dla istniejących umów, ale zaznaczyła, że powinno mieć ono charakter wyłącznie tymczasowy. Ponadto Polska zgodziła się, że kraje powinny mieć prawo do negocjowania nowych BITs, o ile nie będą one stały w sprzeczności z prawem wspólnotowym. Polska przychyliła się do stanowiska KE, że inwestycje mogą być elementem negocjowanych umów

² Zgłaszał także postulaty nie znajdujące oparcia w rozwiązaniach TL, takie jak np. udział przedstawicieli PE w pracach Komitetu Polityki Handlowej (TPC) Rady UE, uzgadnianie mandatów negocjacyjnych, kierowanie postulatów wobec dalszego przebiegu negocjacji handlowych prowadzonych przez KE, czy też udział PE w pracach nad uzgadnianiem aktów wykonawczych KE w ramach nowej komitologii

FTA, jednocześnie jednak należy określić zakres ochrony inwestycji portfelowych³ po unieważnieniu dotychczasowych BITs.

Towary podwójnego zastosowania

W trakcie Prezydencji hiszpańskiej podjęta została kwestia zdefiniowania podejścia UE w zakresie towarów podwójnego przeznaczenia w kontekście reprezentacji UE w trakcie negocjacji międzynarodowych, których przedmiotem są ww. towary oraz kwestia systemu kontroli obrotu ww. towarami.

KE wskazywała na duże znaczenie ekonomiczne towarów podwójnego zastosowania oraz na potrzebę rewizji reżimu kontroli eksportu ze względu na fakt, że w UE istnieje 27 reżimów kontroli eksportu towarów tego rodzaju, co powoduje liczne trudności dla eksporterów. KE zwróciła również uwagę na potrzebę dyskusji na temat reprezentacji UE w międzynarodowych reżimach kontroli eksportu po wejściu w życie Traktatu Lizbońskiego, który spowodował, że zniknęła reprezentacyjna rola Prezydencji rotacyjnej.

Polska zwróciła uwagę, że kwestia nieprolifracji i kontroli eksportu nie leży w gestii polityki handlowej i również po wejściu w życie TL pozostaje częścią Wspólnej Polityki Zagranicznej i Bezpieczeństwa, dlatego też sprawa handlu towarami podwójnego zastosowania nie powinna być włączana do WPH. Kwestia ta ponadto mogłaby stać się przedmiotem partykularnych interesów politycznych i gospodarczych poszczególnych państw członkowskich, a osiągnięcie porozumienia w tej sprawie na forum UE byłoby utrudnione. Podobne zdanie wyraziła większość krajów członkowskich.

Rozszerzenie Unii Europejskiej

Hiszpańska Prezydencja dokładała starań na rzecz kontynuacji procesu rozszerzenia UE i osiągnięcia postępu w negocjacjach akcesyjnych z Republiką Chorwacji i Republiką Turcji oraz w relacjach z poszczególnymi krajami posiadającymi „europejską perspektywę” (region Bałkanów Zachodnich i Islandia).

W odniesieniu do relacji z Islandią, w lutym 2010 r. Komisja Europejska opublikowała ocenę (avis) stopnia przygotowania tego kraju do wypełniania obowiązków wynikających

³ Zagraniczne inwestycje pośrednie (w bilansie płatniczym operacje zakupu przez inwestorów z jednego kraju aktywów finansowych (głównie skarbowych papierów wartościowych) w innym kraju).

z członkostwa w UE. W oparciu o rekomendacje Komisji, Rada Europejska na posiedzeniu 17 czerwca 2010 r. podjęła decyzję o rozpoczęciu negocjacji akcesyjnych z tym krajem.

W ramach negocjacji z Republiką Chorwacji udało się doprowadzić do otwarcia pięciu kolejnych rozdziałów: Rybołówstwo (*rozdział 13*), Ochrona środowiska (*rozdział 27*), Polityka konkurencji (*rozdział 8*), Wymiar sprawiedliwości i prawa podstawowe (*rozdział 23*) oraz Polityka zagraniczna, bezpieczeństwa i obrony (*rozdział 31*) oraz zamknięcia dwóch rozdziałów: Swobodny przepływ towarów (*rozdział 1*), Zamówienia publiczne (*rozdział 5*).

W ostatnim okresie celem było otwarcie jednego rozdziału w negocjacjach z Republiką Turcji dla zachowania ciągłości procesu. Podczas Międzyrządowej Konferencji Akcesyjnej UE – Republika Turcji, w dniu 30 czerwca 2010 r., otwarto kolejny rozdział negocjacyjny: Bezpieczeństwo żywności, polityka weterynaryjna i fitosanitarna (*rozdział 12*).

Odnotowany został również postęp w relacjach z krajami regionu Bałkanów Zachodnich. Z inicjatywy Prezydencji i Republiki Włoskiej, 2 czerwca 2010 r. w Sarajewie odbył się szczyt UE – Bałkany Zachodnie. Jego celem było „wzmocnienie europejskiej perspektywy regionu”. W trakcie hiszpańskiej Prezydencji Komisja Europejska zarekomendowała wprowadzenie reżimu bezwizowego wobec Republiki Albanii oraz Bośni i Hercegowiny, po spełnieniu przez te państwa wyznaczonych kryteriów. Ponadto 1 maja 2010 r. wszedł w życie Układ o Stabilizacji i Stowarzyszeniu pomiędzy UE i Czarnogórą, a dodatkowo Rada UE podjęła decyzję o rozpoczęciu procesu ratyfikacji przez parlamenty narodowe Układu o Stabilizacji i Stowarzyszeniu z Republiką Serbii. Jednocześnie jednak, wbrew zapisowi w konkluzjach Rady z grudnia 2009 r., podczas Prezydencji hiszpańskiej nie udało się rozpatrzyć kwestii otwarcia negocjacji akcesyjnych z Byłą Jugosłowiańską Republiką Macedonii.

Kryzys gospodarczy

Prezydencja hiszpańska uznała kryzys, dotyczący ostatnio gospodarki państw europejskich, za jedno z najważniejszych i bezprecedensowych wydarzeń w najnowszej historii UE. W pierwszym półroczu 2010 r. na forum Rady UE prowadzono intensywne prace nad ustanowieniem środków na rzecz powrotu Unii Europejskiej na drogę zrównoważonego wzrostu gospodarczego i stabilności makroekonomicznej, przy jednoczesnym zapewnieniu stabilności strefy euro i wzmocnieniu nadzoru finansowego celem zapobieżenia sytuacjom kryzysowym w przyszłości.

Przywrócenie trwałego wzrostu gospodarczego

Zdecydowane i skoordynowane działania poszczególnych państw członkowskich pozwoliły na uniknięcie załamania się rynków finansowych i zapobiegły poważniejszemu kryzysowi gospodarczemu, a także umożliwiły uniknięcie dalszych kosztów związanych ze wzrostem poziomu bezrobocia i ubóstwa. W trakcie Prezydencji hiszpańskiej szczególne znaczenie nadano pracom nad nakreśleniem ambitnej strategii wyjścia z kryzysu. Z jednej strony strategia wyjścia miała odnosić się do odchodzenia przez państwa członkowskie od stosowania nadzwyczajnych środków budżetowych przyjętych w reakcji na kryzys, z drugiej zaś – wspierania środków, które sprzyjają zrównoważonemu i stabilnemu rozwojowi.

Niewątpliwym ukoronowaniem prowadzonych pod przewodnictwem Prezydencji hiszpańskiej prac na rzecz przywrócenia wzrostu gospodarczego w UE było przyjęcie przez Radę Europejską 17 czerwca 2010 r. Strategii Europa 2020. Nowa strategia stanowi odpowiedź na wyzwanie polegające na konieczności zmiany kierunku polityki działań: przejścia od zarządzania kryzysowego do średniookresowych i długofalowych reform wspierających wzrost gospodarczy i zatrudnienie oraz zapewniających stabilność finansów publicznych, między innymi poprzez reformę systemów emerytalnych. Strategia Europa 2020 ma stanowić spójne ramy, które umożliwią Unii wykorzystanie wszystkich jej instrumentów i polityk, a państwom członkowskim – sprawniejsze podejmowanie skoordynowanych działań.

Reformy służące przywróceniu dobrej kondycji i stabilności europejskiego systemu finansowego

W trakcie trwania Prezydencji hiszpańskiej na forum UE prowadzone były intensywne prace mające na celu pilne dokończenie niezbędnych reform, służących przywróceniu dobrej kondycji i stabilności europejskiego systemu finansowego. Szczególne znaczenie miały tu prace mające na celu przyjęcie wniosków ustawodawczych w sprawie nadzoru finansowego, aby od początku 2011 r. prace mogły podjąć Europejska Rada ds. Ryzyka Systemowego oraz trzy europejskie organy nadzoru tj. Europejski Organ Nadzoru Bankowego, Europejski Organ Nadzoru nad Ubezpieczeniami i Pracowniczymi Programami Emerytalnymi oraz Europejski Organ Nadzoru nad Giełdami i Papierami Wartościowymi.

Dużą wagę przypisano również propozycji legislacyjnej dotyczącej zarządzających alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi, w tym funduszami hedgingowymi, funduszami *private equity* i funduszami nieruchomości. Zgodnie z przedłożonymi propozycjami instytucje

zarządzające takimi funduszami będą musiały zarejestrować się w swoich państwach członkowskich, wykazać, że dysponują kompetentną kadrą zarządzającą i odpowiednią strukturą, będą podlegać audytowi i muszą spełniać minimalne wymogi kapitałowe.

Na posiedzeniu w dn. 18 maja 2010 r. Rada uzgodniła mandat negocjacyjny do rozmów z Parlamentem Europejskim w sprawie projektu przepisów dotyczących zarządzających alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi. Negocjacje z Parlamentem mają na celu umożliwienie przyjęcia tekstu już w pierwszym czytaniu.

Rada Europejska, obradująca w Brukseli 17 czerwca 2010 r., potwierdziła potrzebę szybkiego przyjęcia wniosków ustawodawczych w sprawie nowej architektury nadzoru finansowego w UE oraz zarządzających alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi. Oczekuje się, iż przyjęcie wniosków ustawodawczych w tych sprawach nastąpi najpóźniej wczesną jesienią 2010 r.

Ponadto Rada, uwzględniając wyniki dyskusji toczącej się w I półroczu 2010 r. w różnych formacjach Rady UE, w tym Rady ECOFIN, wezwwała do szybkiej analizy wniosku Komisji Europejskiej w sprawie poprawy nadzoru UE nad agencjami ratingowymi oraz ogłoszenia przez Komisję wniosków w sprawie rynków instrumentów pochodnych. Zgodziła się również, iż państwa członkowskie powinny wprowadzić system opłat i podatków nakładanych na instytucje finansowe, aby zapewnić równy podział obciążenia i określić zachęty służące ograniczeniu ryzyka systemowego. Zobowiązała zarówno Radę, jak i Komisję Europejską do dalszego prowadzenia prac w tym zakresie oraz do złożenia w tej sprawie sprawozdania jeszcze w październiku 2010 r.

Działania podjęte na rzecz stabilizacji sytuacji na europejskich rynkach finansowych, będących następstwem kryzysu zadłużeniowego w Republice Greckiej

Na posiedzeniu 19 stycznia 2010 r. Rada ECOFIN zdecydowanie ponagliła rząd Republiki Greckiej, aby dopilnował, by odpowiednio zajęto się najpilniejszymi kwestiami z zakresu metodyki i procedur technicznych w greckich służbach krajowych, a także ulepszeniami w zarządzaniu i strukturach instytucjonalnych, które zostały zidentyfikowane przez Komisję Europejską.

Na kolejnym posiedzeniu w dn. 16 lutego 2010 r. Rada ECOFIN ponownie skoncentrowała się na sytuacji dotyczącej deficytu i długu sektora finansów publicznych w Republice Greckiej. Rada przyjęła wówczas:

- opinię na temat zaktualizowanego programu stabilności Republiki Greckiej, w którym władze greckie przedstawiły plany ograniczenia deficytu budżetowego do poziomu poniżej 3% PKB do 2012 r.;
- decyzję wzywającą Republikę Grecką do skorygowania nadmiernego deficytu budżetowego do 2012 r., w której przedstawiono harmonogram i środki służące konsolidacji budżetowej;
- zalecenie, aby Republika Grecka dostosowała swoje polityki gospodarcze zgodnie z ogólnymi wytycznymi polityki gospodarczej UE.

Rada wyznaczyła wówczas również liczbowe limity w odniesieniu do deficytu sektora instytucji rządowych i samorządowych w Republice Greckiej oraz rocznych zmian w skonsolidowanym długu brutto tego kraju w latach 2010, 2011 i 2012. Zwróciła się przy tym do Republiki Greckiej o wdrożenie konkretnych środków dotyczących konsolidacji budżetowej, a także by do dnia 16 marca 2010 r. przedstawiła sprawozdanie, w którym zostanie określony harmonogram realizacji środków dotyczących osiągania celów budżetowych na 2010 r., oraz kolejne sprawozdanie do dnia 15 maja 2010 r., w którym zostaną przedstawione środki polityczne niezbędne z punktu widzenia przestrzegania decyzji Rady.

W marcu 2010 r. Rada ECOFIN kontynuowała prace nad decyzją podjętą wobec Republiki Greckiej, oceniając harmonogram realizacji działań zmierzających do zmniejszenia deficytu budżetowego w tym kraju. Na podstawie przekazanych przez Republikę Grecką informacji oceniła, iż kraj ten prawidłowo wdrożył w życie decyzje Rady i zobowiązania określone w programie stabilności, oraz że zapowiadane przez władze greckie działania wydają się wystarczające do osiągnięcia celów budżetowych na 2010 r.

Rada Europejska upoważniła w marcu 2010 r. Przewodniczącą Rady Europejskiej Hermana van Rompuya do utworzenia, we współpracy z Komisją Europejską, grupy zadaniowej składającej się z przedstawicieli państw członkowskich, rotacyjnej Prezydencji, KE i Europejskiego Banku Centralnego (EBC) w celu znalezienia środków niezbędnych do wypracowania lepszych ram, które umożliwią rozwiązanie kryzysu i poprawę dyscypliny budżetowej, przy jednoczesnym zbadaniu wszystkich opcji pozwalających na wzmocnienie ram prawnych. Pierwsze posiedzenie Grupy Zadaniowej (Task Force) miało miejsce 21 maja 2010 r. Ponadto Rada Europejska zobowiązała Komisję Europejską do przedstawienia wniosków w zakresie wzmocnienia koordynacji na poziomie strefy euro, przy wykorzystaniu

nowych instrumentów koordynacji gospodarczej przewidzianych w art. 136 Traktatu o funkcjonowaniu UE.

W dniu 2 maja 2010 r. nastąpiło uzgodnienie przez państwa strefy euro, Międzynarodowy Fundusz Walutowy oraz Europejski Bank Centralny pakietu wsparcia finansowego w wysokości 110 mld euro dla Republiki Greckiej. Decyzja o pomocy finansowej dla tego kraju została poparta przez całą UE 9 maja 2010 r. (Komisja Europejska została upoważniona, by w imieniu strefy euro zawrzeć umowę o pożyczce z Republiką Grecką, na podstawie bardzo restrykcyjnych uwarunkowań).

W dniu 9 maja 2010 r. na nadzwyczajnym spotkaniu Rady ds. Ekonomicznych i Finansowych przyjęto rozporządzenie ustanawiające Europejski Mechanizm Stabilizacji Finansowej. Uzgodniono, iż cały mechanizm wsparcia (Europejski Mechanizm Stabilizacyjny – EMS) będzie składał się z dwóch elementów: ww. europejskiego mechanizmu stabilizacji finansowej oraz podmiotu specjalnego przeznaczenia (spółki SPV) udzielającego pożyczek gwarantowanych przez państwa strefy euro. Stanowiło to odpowiedź na niepewność na rynkach finansowych i rosnącą niepewność odnośnie do sytuacji finansowej innych państw niż Republika Grecka (w szczególności Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej). Mechanizm ma zapewnić, by UE mogła szybko uruchomić środki w przypadku zagrożenia stabilności finansowej. Europejski mechanizm stabilizacji finansowej dostępny jest dla wszystkich państw członkowskich, które doświadczają znacznego pogorszenia się warunków zaciągania pożyczek, z racji nadzwyczajnych okoliczności pozostających poza ich kontrolą - przy czym przed przyznaniem pomocy państwom spoza strefy euro uwzględnione powinny zostać możliwości zastosowania obowiązującego instrumentu średnioterminowej pomocy finansowej dla bilansów płatniczych państw członkowskich nienależących do strefy euro (ograniczony kwotą 50 mld euro; korzystały z niego np. Republika Węgierska czy Republika Łotewska). Spółka SPV ma zapewnić wsparcie finansowe wyłącznie dla krajów strefy euro.

Europejski Mechanizm Stabilizacyjny będzie dysponował środkami w wysokości do 500 mld euro (60 mld euro może być pożyczone przez KE i mieć oparcie o gwarancje z budżetu UE oraz 440 mld euro w formie pożyczek gwarantowanych przez państwa strefy euro). Dodatkowo, przynajmniej 250 mld euro będzie mogło być udostępnione przez Międzynarodowy Fundusz Walutowy (MFW). Razem zatem UE wraz z MFW zabezpieczyły środki w wysokości 750 mld euro, gotowe do użycia w przypadku konieczności zabezpieczenia zobowiązań zagrożonych państw członkowskich UE (ww. kwoty nie obejmują wcześniej uzgodnionego pakietu 110 mld euro wsparcia dla Republiki Greckiej).

Mechanizm ma charakter „ratunkowy”, a funkcjonowanie spółki SPV jest ograniczone w czasie do trzech lat.

Mechanizmom tym muszą towarzyszyć wzmocnione i przyspieszone działania wszystkich krajów członkowskich UE, mające na celu utrzymanie lub osiągnięcie zrównoważonej i stabilnej sytuacji fiskalnej (redukcja deficytu i długu publicznego) oraz działania w zakresie regulacji i nadzoru systemu finansowego, w szczególności dot. instrumentów pochodnych i agencji ratingowych, a także rozwiązania dot. zarządzania w sytuacjach kryzysowych. Rada ECOFIN w dniu 9 maja 2010 r. wprost nawiązała do takich działań podejmowanych przez Republikę Portugalską i Królestwo Hiszpanii (co wynikało z rosnącego braku zaufania rynków finansowych do tych państw i ich obligacji i groziło rozwojem sytuacji, takiej jak w przypadku Republiki Greckiej).

Jednocześnie Europejski Bank Centralny (EBC) zobowiązał się 10 maja 2010 r. podjąć konkretne działania mające na celu reabsorpcję płynności na rynku finansowym oraz - wspólnie z bankami centralnymi Kanady, W. Brytanii, USA i Konfederacji Szwajcarskiej - działania, których celem jest zmniejszenie napięć na europejskim rynku krótkoterminowego finansowania w dolarach USA.

W dniu 12 maja 2010 r. Komisja Europejska opublikowała komunikat, w którym proponuje poprawę koordynacji polityki gospodarczej poprzez wzmocnienie funkcjonowania Paktu Stabilności i Wzrostu i rozszerzenie nadzoru nad nierównowagami makroekonomicznymi. W odniesieniu do Paktu, Komisja Europejska proponuje m.in. zwiększenie znaczenia jego prewencyjnej części, poświęcenie większej uwagi długowi, przyspieszenie postępowania w przypadku powtarzających się sytuacji nadmiernego deficytu. Komisja proponuje również wprowadzenie tzw. europejskiego semestru dla lepszej koordynacji polityk budżetowych i strukturalnych, opisywanych odpowiednio w programach stabilności i konwergencji oraz krajowych programach reform. Ostatnim elementem propozycji Komisji jest stworzenie solidnych ram dla zarządzania kryzysowego w strefie euro, którego podstawowym elementem byłby stały mechanizm pomocy kryzysowej.

Na posiedzeniu 18 maja 2010 r. Rada ECOFIN, odnotowała dodatkowe środki konsolidacyjne, które mają wprowadzić Królestwo Hiszpanii i Republika Portugalska w swoich budżetach na lata 2010 i 2011, zgodnie z konkluzjami nadzwyczajnego posiedzenia Rady w dn. 9 maja 2010 r. Rada przyjęła także do wiadomości przedstawiony przez Komisarza Olli Rehna komunikat Komisji dotyczący inicjatyw, które mają być podjęte na

rzecz zwiększenia koordynacji polityki gospodarczej w strefie euro i w całej UE oraz przeprowadziła wstępną wymianę poglądów.

Ponadto Rada ECOFIN przyjęła konkluzje w sprawie ram budżetowych, w których uznała fakt, iż mocne i efektywne krajowe ramy budżetowe odgrywają podstawową rolę we wzmacnianiu konsolidacji budżetowej i zapewnieniu stabilnych finansów publicznych.

8 czerwca 2010 r. Rada ECOFIN zatwierdziła projekt rozporządzenia służącego wzmocnieniu przepisów dotyczących jakości i wiarygodności danych statystycznych wykorzystywanych do oceny danych dotyczących deficytu i zadłużenia państw członkowskich w ramach unijnej procedury nadmiernego deficytu. Ponadto Rada przyjęła do wiadomości postępy prac Grupy Zadaniowej oraz wyraziła poparcie dla prac grupy zadaniowej, szczególnie w zakresie wzmocnienia dyscypliny budżetowej w ramach Paktu Stabilności i Wzrostu, rozszerzenia nadzoru makroekonomicznego, zapewnienia skutecznych mechanizmów zarządzania kryzysowego oraz poprawy przepisów dotyczących zarządzania gospodarczego i koordynacji tego zarządzania.

17 czerwca 2010 r. Rada Europejska potwierdziła swoją determinację, by zapewnić stabilność budżetową, m.in. poprzez przyspieszenie w uzasadnionych przypadkach realizacji planów konsolidacji finansów publicznych⁴.

Zmiany klimatyczne

W trakcie przewodnictwa Hiszpanii w Radzie UE tematyka zmian klimatu była traktowana priorytetowo. Na Hiszpanię spadł obowiązek podsumowania udziału Unii Europejskiej w Konferencji Klimatycznej COP 15, która odbyła się w grudniu 2009 r. w Kopenhadze oraz sformułowanie planu działania na 2010 r. Najważniejsze tematy z obszaru zmian klimatu to:

- znaczenie i konsekwencje Porozumienia Kopenhaskiego (*Copenhagen Accord*),

⁴ W wytycznych w zakresie dyscypliny budżetowej Rada przyjęła następujące wytyczne Grupy Zadaniowej ds. zarządzania gospodarczego:

- wzmocnienie zarówno zapobiegawczego, jak i naprawczego elementu Paktu Stabilności i Wzrostu przez stosowanie sankcji związanych ze ścieżką konsolidacji prowadzącą do osiągnięcia celu średniookresowego;
- nadanie bardziej priorytetowego znaczenia kwestii poziomów i ewolucji zadłużenia oraz ogólnej stabilności, zgodnie z pierwotnymi założeniami Paktu Stabilności i Wzrostu;
- począwszy od 2011 r. przedstawianie wiosną Komisji programów stabilności i konwergencji na najbliższe lata, zgodnie z krajowymi procedurami budżetowymi;
- zagwarantowanie posiadania przez wszystkie państwa członkowskie krajowych przepisów budżetowych i średniookresowych ram budżetowych zgodnych z Paktem Stabilności i Wzrostu;
- zapewnienie wysokiej jakości danych statystycznych, kluczowych dla prawidłowego prowadzenia polityki budżetowej i nadzoru budżetowego;
-

- finansowanie pomocy klimatycznej w latach 2010-2012 (*Fast Start Financing*) oraz
- przejście UE na cel redukcyjny powyżej 20%.

1. **Porozumienie Kopenhaskie** (*Copenhagen Accord*; CA) i jego elementy, między innymi:

- a) powstrzymanie wzrostu średniej temperatury globalnej w granicach poniżej 2°C,
- b) Mierzalność, Raportowalność i Weryfikowalność działań (MRV),
- c) finansowanie działań redukcyjnych i adaptacyjnych w państwach rozwijających się poprzez *Fast start financing* oraz długoterminową pomoc finansową,
- d) Mechanizm Technologiczny – transfer technologii do krajów rozwijających się,
- e) redukcję emisji CO₂ zwiększonej w wyniku mniejszego pochłaniania lasów, ze względu na ich wycinanie i degradację (REDD+),
- f) budowa potencjału do dalszych działań i zaabsorbowania pomocy przez kraje rozwijające się.

Poparcie dla porozumienia wyraziło przeszło 120 państw, z których pochodzi ponad 80% globalnej emisji gazów cieplarnianych a działania w zakresie redukcji emisji zadeklarowała mniej niż połowa państw, które udzieliły poparcia. Kraje te w załączniku I do Porozumienia Kopenhaskiego (kraje rozwinięte) miały zadeklarować własne cele redukcyjne odniesione do konkretnych, wskazanych przez siebie lat bazowych natomiast w załączniku II (kraje rozwijające się) podały swoje dobrowolne w deklaracje, co do działań mitygacyjnych (ograniczenia wzrostu emisji, poziomu „emisyjności” gospodarki etc.).

Zarówno Konferencja w Kopenhadze jak i Porozumienie Kopenhaskie (*Copenhagen Accord*) – dokument wypracowany podczas COP 15, przyjęty przez Konferencję Stron tylko do wiadomości - były początkowo oceniane bardzo sceptycznie. Hiszpania doprowadziła do konsensusu przy tworzeniu konkluzji Rady ds. Środowiska, w których UE uznała, że *Copenhagen Accord* ma istotne znaczenie polityczne. Dzięki konsekwentnie prowadzonym przez UE negocjacjom w ramach UNFCCC, państwa rozwinięte doprowadziły do uznania możliwości włączenia zapisów Porozumienia Kopenhaskiego do redagowanego, nowego tekstu negocjacyjnego globalnego porozumienia klimatycznego.

2. **Fast start financing**

Zgodnie z Porozumieniem Kopenhaskim, w latach 2010-2012 kraje rozwinięte mają wspólnie zapewnić nowe i dodatkowe finansowanie „*fast-start*” w wysokości do 30 miliardów USD

z przeznaczeniem na działania w zakresie adaptacji, mitygacji, redukcji emisji z wylesiania i degradacji lasów (REDD+), budowy potencjału oraz transferu technologii w krajach rozwijających się.

Zgodnie z zapisami Porozumienia Kopenhaskiego kraje rozwinięte są donorami finansowej pomocy klimatycznej natomiast kraje rozwijające się są biorcami tej pomocy. Priorytet mają mieć działania na rzecz krajów najbardziej narażonych na skutki zmian klimatu (*the most vulnerable countries*), w tym krajów najmniej rozwiniętych (LDC), małych rozwijających się krajów wyspiarskich (SIDS) oraz działania w Afryce.

Unia Europejska zobowiązała się do zapewnienia w ramach tych środków kwoty 2,4 mld EUR rocznie w latach 2010-2012, czyli w sumie 7,2 mld EUR.

Prezydencji hiszpańskiej udało się zebrać deklaracje krajów UE dotyczące wielkości kwot przeznaczonych na *Fast Start*, które pozwalają na wypełnienie zobowiązania podjętego w ramach *Copenhagen Accord*. Podczas czerwcowej sesji negocjacyjnej w Bonn Prezydencja zorganizowała prezentację (tzw. *side event*), gdzie pokazała stopień wypełnienia przez UE zobowiązań zadeklarowanych dobrowolnie w ramach *Copenhagen Accord*, pokazując, że cel UE na rok 2010 został osiągnięty. Tym samym UE udowodniła, że poważnie traktuje wynik Konferencji w Kopenhadze nawet jeżeli jest on kontestowany przez niektóre kraje. Zabezpieczenie funduszy oraz jasne i czytelne stanowisko pokazujące, że UE jest zdecydowana wykorzystać je zgodnie z gloszonymi deklaracjami ma istotne znaczenie dla poprawy wizerunku UE. Państwa rozwijające się, od których w tej chwili w dużej mierze zależy przyszłość globalnego porozumienia klimatycznego, traktują działania związane z *Fast Start Financing* jako dowód poważnego traktowania klimatycznej architektury finansowej, która ma zapewnić finansowanie adaptacji do zmian klimatu, transferu technologii oraz działań mitygacyjnych w krajach rozwijających się. Poważne potraktowanie zagadnień finansowych przez kraje rozwinięte jest jednym z warunków pomyślnego zakończenia negocjacji porozumienia klimatycznego na okres po 2012 r.

Rzeczpospolita Polska w ramach *Fast Start Financing* zadeklarowała równowartość 10% sprzedanych nadwyżek przyznanych jednostek emisji (*Assigned Amount Units – AAU*) w ramach Protokołu z Kioto, i w obecnym momencie, uwzględniając wartość dotychczas sprzedanych nadwyżek, wysokość kontrybucji szacowana jest na 5.3 mln EUR. Podczas licznych spotkań w UE RP podtrzymywała stanowisko, iż wydatkowanie środków na *Fast Start Financing* powinno leżeć w gestii państw donorów, a nie instytucji unijnych. Polska ma możliwość wykorzystania tego mechanizmu przy wspieraniu projektów wykorzystujących

polskie technologie środowiskowe lub realizowanych przez polskie podmioty w państwach priorytetowych. Jako potencjalnych odbiorców polskiej pomocy klimatycznej wskazano Armenię, Azerbejdżan, Gruzję, Mołdowę, Kazachstan, Turkmenistan.

3. Cel redukcyjny dla UE powyżej 20%

Wiele krajów UE15 (Wlk. Brytania, Szwecja, Dania, Niemcy, Holandia, Belgia) stoi na stanowisku, że UE powinna jednostronnie przyjąć wyższy niż wynikający z przepisów Pakietu Energetyczno Klimatycznego cel redukcyjny w 2020 r. Kraje te dążą do podjęcia przez UE jednostronnej decyzji o zwiększeniu tego celu do 30%.

Zgodnie z konkluzjami Rady Europejskiej z decyzją o zwiększeniu celu redukcyjnego do 30% musi wiązać się spełnienie trzech warunków:

1. Musi dojść do globalnego (w tym najwięksi emitenci, tj. USA, Chiny, Indie), wiążącego prawnie porozumienia.
2. Inne kraje rozwinięte zobowiążą się do porównywalnej redukcji, a bardziej zaawansowane gospodarczo kraje rozwijające się (*advanced developed countries*) wniosą odpowiedni wkład w łagodzenie zmian klimatu stosownie do swoich możliwości.
3. Analiza wpływu wyższego celu (*Impact Assessment*) musi przedstawić racjonalność decyzji podwyższenia ambicji do 30%.

Unia Europejska jest podzielona co do zwiększenia ambicji redukcji emisji CO₂. Pakiet energetyczno-klimatyczny zobowiązuje kraje UE do redukcji 20% emisji gazów cieplarnianych do roku 2020 w stosunku do roku 1990. Wskazane wcześniej państwa członkowskie „starej Unii” uważają, że podwyższenie celu redukcyjnego będzie miało pozytywny wpływ na innowacyjny rozwój gospodarki UE oraz stanie się zachętą dla Stron Konwencji Klimatycznej do podpisania nowego globalnego i ambitniejszego porozumienia klimatycznego. Twierdzą więc, że spełnienie zapisanych w konkluzjach Rady warunków nie jest konieczne, a w interesie UE będzie leżało przyjęcie nowego, wyższego zobowiązania.

Rzeczpospolita Polska prezentowała i nadal prezentuje stanowisko, że ewentualna decyzja UE o zwiększeniu zobowiązań redukcyjnych (z 20% do 30%) będzie miała istotne znaczenie zarówno dla UE jako całości, jak i dla poszczególnych państw członkowskich, wpływając na gospodarkę UE i jej konkurencyjność zarówno w skali regionalnej, jak i globalnej.

RP, podczas spotkań na forum Unii Europejskiej wyraźnie podkreśla, że w obecnym momencie nie ma przesłanek ku temu, by cel redukcyjny podwyższyć i bardzo krytycznie podchodzi do propozycji mówiących o bezwarunkowym podwyższaniu celów redukcyjnych w UE. Szczególnie wyraźnie przedstawiamy pogląd, iż zwiększenie celu redukcyjnego przez UE nie wpłynie na stan emisji globalnych, natomiast będzie miało bardzo istotne znaczenie dla warunków funkcjonowania gospodarek państw członkowskich.

Prezydencja Hiszpańska włożyła wiele wysiłku w prowadzenie prac związanych z tematyką klimatu oraz globalnymi negocjacjami klimatycznymi. Hiszpania zaangażowała duże środki finansowe jak i siły kadrowe do działań w ramach WPIEI CC oraz grup eksperckich i tematycznych. Dało to wymierny efekt w postaci doprowadzenia do sfinalizowania zgłoszenia w ramach CA dot. *Fast Start Financing* na lata 2010 – 2012, wypracowania Konkluzji klimatycznych, które uwzględniają interesy i stanowiska wszystkich krajów członkowskich, jak również wypracowania stanowisk na sesje negocjacyjne w kwietniu i czerwcu 2010 r. w Bonn.

Działania Prezydencji były kontynuacją starań Prezydencji szwedzkiej o włączenie RP do ścisłego grona krajów współdecydujących o europejskiej strategii prowadzenia negocjacji klimatycznych. Rezultatem tych starań było powierzenie roli głównego negocjatora UE w kilku ważnych obszarach negocjacyjnych przedstawicielowi Ministerstwa Środowiska⁵.

Okres Prezydencji hiszpańskiej należy uznać za bardzo ważny etap budowania istotnej pozycji Polski w Unii Europejskiej, a także tworzenia zespołów eksperckich, które już w przyszłym roku przejmą odpowiedzialność za przygotowanie i prowadzenie negocjacji klimatycznych w imieniu UE, w związku z objęciem Prezydencji Rady UE.

⁵ Przedstawicielowi Ministerstwa Środowiska powierzono rolę negocjatora UE w obszarach transferu technologii, mechanizmów rynkowych, rynku węgłowego oraz emisji z transportu lotniczego i morskiego w ramach ścieżki negocjacyjnej pod Konwencją Klimatyczną (AWG LCA). Zgodnie z podziałem zadań, który powstał w czasie Prezydencji hiszpańskiej, na forum globalnym w imieniu UE w ramach AWG LCA (*Ad Hoc Working Group on Long-term Cooperative Action under the Convention – Grupa Robocza Ad Hoc ds. Długofalowego Wspólnego Działania w ramach Konwencji*), mogło wypowiadać się czterech głównych negocjatorów, którzy dzielą pomiędzy siebie poszczególne tematy negocjacyjne. Udział Przedstawiciela Polski w tej grupie jest wyraźnym dowodem uznania pracy polskiej delegacji. Poszczególne grupy eksperckie i liderzy tematów, wypracowują stanowiska, które są prezentowane przez wyznaczonych przez Prezydencję negocjatorów.

Przepływy finansowe

1. Saldo

W ciągu 6 miesięcy Prezydencji hiszpańskiej odnotowano pozytywne saldo rozliczeń pomiędzy Unią Europejską a Rzeczpospolitą Polską. Polska osiągnęła pozycję beneficjenta netto z dodatnim saldem w wysokości **4 mld Euro**. Strukturę transferów pomiędzy Rzeczpospolitą Polską a Unią Europejską w okresie styczeń – czerwiec 2010 r. prezentuje poniższa tabela.

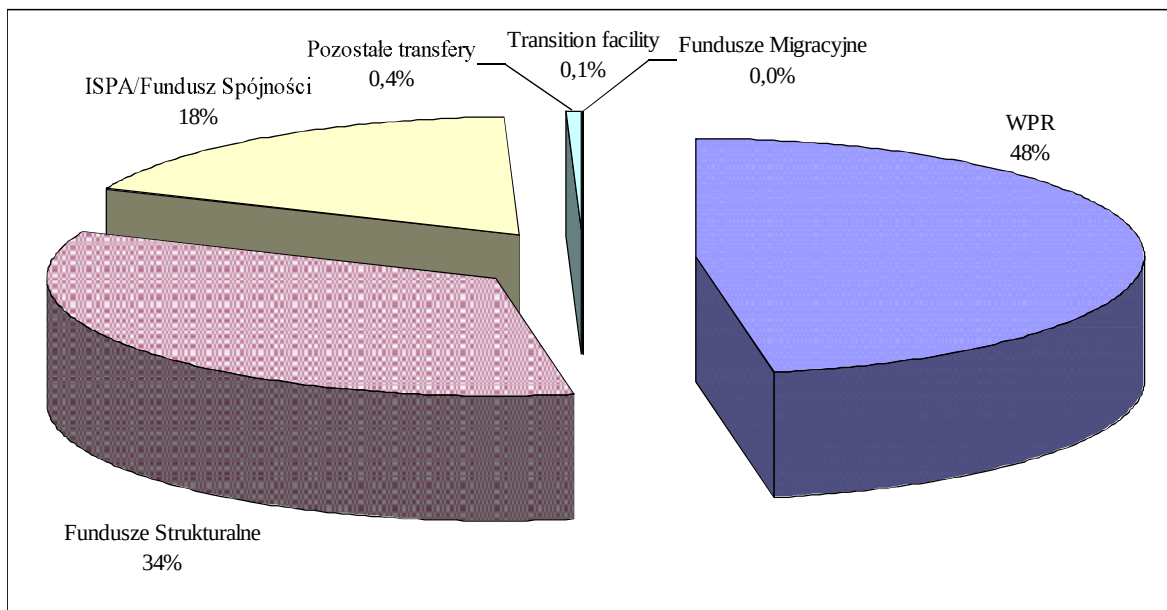
Struktura transferów finansowych Rzeczpospolita Polska – budżet Unii Europejskiej

Przepływy finansowe Polska - Budżet UE w okresie 1 I 2010 - 30 VI 2010 (w Euro)	
WPR	2 619 516 233
Fundusze Strukturalne	1 892 453 451
Fundusz Spójności / ISPA	996 622 670
Pozostałe transfery	22 656 034
Transition Facility	3 386 566
Fundusze Migracyjne	2 374 466
Transfery razem	5 537 009 420
Składka członkowska	1 534 376 106
Zwrot środków do budżetu UE	1 409 569
Saldo	4 001 223 74

2. Transfery do Polski

Poniższy wykres przedstawia procentowy udział poszczególnych kategorii w sumie transferów z budżetu UE w okresie 1 stycznia – 30 czerwca 2010 r.

Transfery z budżetu Unii Europejskiej w okresie 01.I. – 30.VI.2010 r. (w Euro)

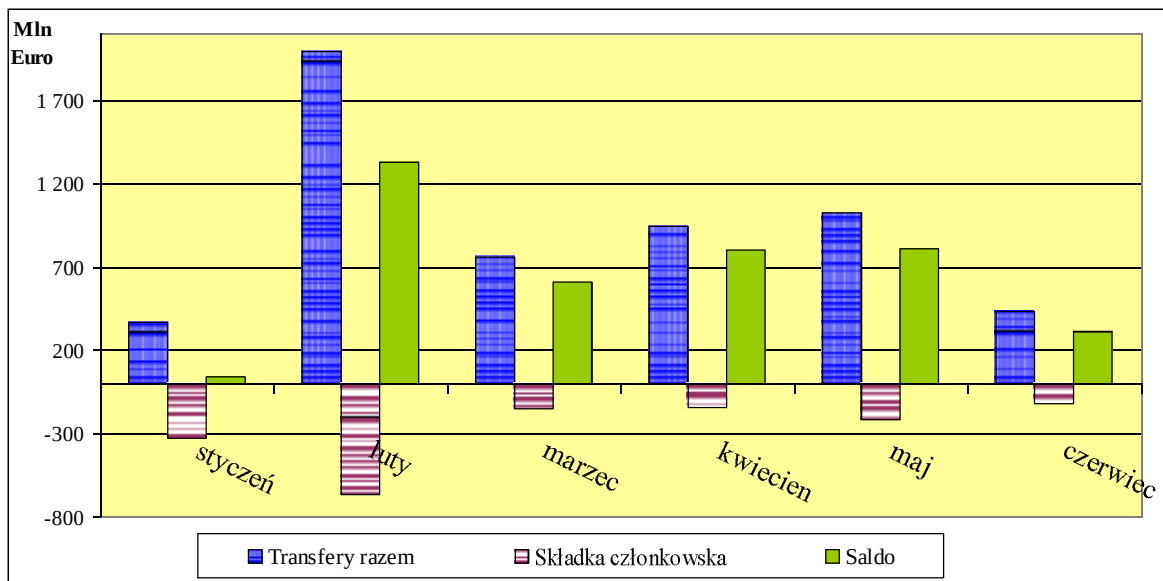

W pierwszych sześciu miesiącach 2010 r. Rzeczpospolita Polska otrzymała z budżetu ogólnego Unii Europejskiej **ponad 5,5 mld Euro**. Najważniejsze pozycje wśród przepływów finansowych stanowiły transfery przeznaczone na Wspólną Politykę Rolną (**2,61 mld Euro**), na finansowanie projektów realizowanych w ramach funduszy strukturalnych (**1,89 mld Euro**) oraz na Fundusz Spójności/ISPA (**996 mln Euro**). Do Rzeczypospolitej Polskiej wpływają także środki klasyfikowane jako „Pozostałe transfery” przekazywane m.in. szkołom wyższym, jednostkom badawczo – rozwojowym, czy fundacjom rządowym obsługującym programy współpracy zagranicznej, na konta w bankach komercyjnych. Do końca maja 2010r. transfery te osiągnęły wysokość **22,6 mln Euro**. Przepływy w ramach Środków Przejściowych (*Transition Facility*) osiągnęły wartość **3,3 mln Euro**, a w ramach Funduszy Migracyjnych⁶ ponad **2,3 mln Euro**.

Poniższy wykres przedstawia wielkości i wzajemne relacje transferów, składki członkowskiej oraz salda w okresie 1 stycznia – 30 czerwca 2010 r.

⁶ Fundusze w ramach działu 3a budżetu UE: Europejski Fundusz Powrotu Imigrantów, Fundusz Granic Zewnętrznych, Europejski Fundusz na Rzecz Uchodźców oraz Europejski Fundusz na Rzecz Integracji Obywateli Państw Trzecich.

Transfery, składka członkowska oraz saldo rozliczeń finansowych Polska – Unia Europejska w okresie 01.I. – 30.VI.2010 r. (w Euro)

3. Składka do budżetu UE

W analizowanym okresie (styczeń - czerwiec 2010 r.) Rzeczpospolita Polska wpłaciła do budżetu ogólnego UE składkę w wysokości **1,53 mld Euro**, w tym:

- z tytułu zasobu własnego opartego o DNB: 1 074,2 mln Euro,
- z tytułu zasobu własnego opartego o VAT: 221,1 mln Euro,
- z tytułu tradycyjnych zasobów własnych: 149,1 mln Euro,
- z tytułu rabatów: 90,1 mln Euro.

Fundusze Strukturalne, Fundusz Spójności

Perspektywa finansowa 2004-2006

Fundusze Strukturalne

W pierwszej połowie 2010 r. kontynuowane były zadania związane z przygotowaniem do zamknięcia programów operacyjnych realizowanych w ramach perspektywy finansowej 2004-2006. Zgodnie z zasadami zamknięcia pomocy dla każdego programu należy przekazać do KE - w terminie 15 miesięcy od upływu końcowej daty kwalifikowalności wydatków - dokumenty zamknięcia pomocy. Są to:

- sprawozdanie końcowe z realizacji programu (przygotowywane przez Instytucję Zarządzającą programem operacyjnym),
- końcowa deklaracja wydatków wraz z wnioskiem o płatność końcową (przygotowywane przez Instytucję Płatniczą w Ministerstwie Finansów),
- deklaracja zamknięcia pomocy (przygotowywane przez Instytucję właściwą do zamknięcia pomocy w Ministerstwie Finansów).

Do końca czerwca 2010 r. przekazano dokumenty zamknięcia pomocy dla programów PO *Pomoc Techniczna* oraz IW *Interreg IIIA Polska – Słowacja*. Indykatywny harmonogram zamykania pomocy UE 2004-2006 przedstawia poniższa tabela.

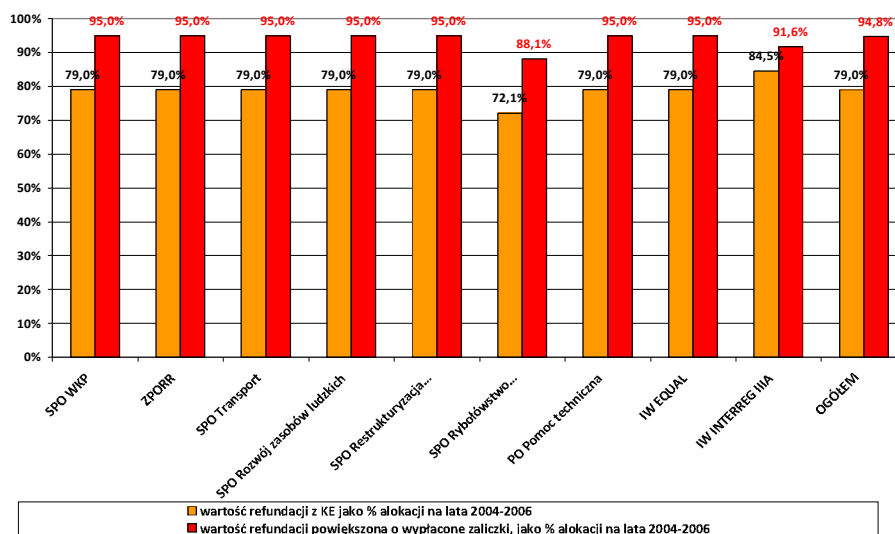
Indykatywny harmonogram zamykania pomocy UE 2004-2006.

Program	końcowa data kwalifikowalności wydatków	data przekazania dokumentów zamknięcia pomocy	maksymalny termin wynikający z przepisów
PO <i>Pomoc Techniczna</i>	31 grudnia 2008 r.	marzec 2010 r. - <u>przekazano</u>	marzec 2010 r.
IW Interreg IIIA <i>Polska-Słowacja</i>	31 grudnia 2008 r.	marzec 2010 r. - <u>przekazano</u>	marzec 2010 r.
IW EQUAL	30 kwietnia 2009 r.	lipiec 2010 r.	lipiec 2010 r.
SPO <i>Transport</i>	30 czerwca 2009 r.	lipiec/sierpień 2010 r.	wrzesień 2010 r.
SPO <i>Rozwój zasobów ludzkich</i>	30 czerwca 2009 r.	lipiec 2010 r.	wrzesień 2010 r.
SPO <i>Restrukturyzacja i modernizacja sektora żywnościowego oraz rozwój obszarów wiejskich</i>	30 czerwca 2009 r.	sierpień 2010 r.	wrzesień 2010 r.
SPO <i>Rybołówstwo i przetwórstwo ryb</i>	30 czerwca 2009 r.	lipiec 2010 r.	wrzesień 2010 r.
ZPORR	30 czerwca 2009 r.	sierpień/wrzesień 2010 r.	wrzesień 2010 r.
SPO <i>Wzrost konkurencyjności przedsiębiorstw</i>	30 czerwca 2009 r.	sierpień/wrzesień 2010 r.	wrzesień 2010 r.
IW Interreg IIIA <i>Polska-Białoruś-Ukraina</i>	31 grudnia 2009 r.	grudzień 2010 r.	marzec 2011 r.

Według stanu na koniec czerwca 2010 r., na realizację projektów poniesiono wydatki w wysokości 35 mld zł, co odpowiada 107% dostępnej alokacji. Wartość wydatków certyfikowanych do Komisji Europejskiej do 30 czerwca 2010 r. wyniosła 8,96 mld Euro, co stanowi 104,3% alokacji.

Do końca czerwca 2010 r. Komisja Europejska przekazała tytułem refundacji 6,79 mld Euro, co stanowi ok. 79% alokacji. Po uwzględnieniu otrzymanej wcześniej zaliczki z Komisji Europejskiej w wysokości ok. 1,36 mld Euro (tj. ok. 16% alokacji), do Polski trafiło ok. 8,15 mld Euro, tj. 94,8% alokacji. Zgodnie z zasadami zamknięcia pomocy wypłata pozostałych 5% alokacji nastąpi w ramach rozliczenia salda końcowego przez Komisję Europejską.

Refundacje z KE – stan na 30.06.2010 r.

Fundusz Spójności 2004-2006

W przypadku Funduszu Spójności ostateczną datą kwalifikowalności wydatków ponoszonych w projektach jest 31 grudnia 2010 r. W związku z kryzysem finansowym na światowych rynkach oraz ze szkodami na projektach środowiskowych spowodowanymi skutkami powodzi Komisja Europejska zgodziła się na przedłużenie terminu kwalifikowalności wydatków do roku 2012.

Według stanu na 30 czerwca 2010 r. wartość wniosków przekazanych do KE od początku uruchomienia *Strategii wykorzystania Funduszu Spójności* wyniosła blisko 4,8 mld Euro, co stanowi ponad 84,8% alokacji dostępnej na lata 2004-2006.

Wartość wniosków o płatność przekazanych do KE w ramach Funduszu Spójności wg stanu na 30.06.2010 r. (dane w Euro).

Sektor	Dofinansowanie z FS	Wartość wniosków o płatność przekazanych do KE od początku realizacji programu	% wnioskowania od początku realizacji w stosunku do alokacji FS
1	2	3	4=3/2
Środowisko	2 850 516 602	2 265 720 176	79,48%
Transport	2 782 541 500	2 512 589 069	90,30%
RAZEM	5 633 058 102	4 778 309 245	84,83%

Źródło: opracowanie własne MRR na podstawie informacji z IP FS.

Całkowita wartość wniosków o płatność przekazanych do KE w samym 2010 r. wyniosła ponad 673,5 mln Euro.

Kwota płatności otrzymanych z KE na koniec czerwca 2010 r. osiągnęła wartość ponad 4,5 mld Euro, co stanowi ok. 80,2% dostępnej alokacji w ramach Funduszu Spójności.

Poziom płatności z KE w ramach Funduszu Spójności wg stanu na 30.06.2010 r. (dane w Euro).

Sektor	Dofinansowanie z FS	Wartość płatności z KE przekazanych od początku realizacji programu*	% refundacji od początku realizacji programu w stosunku do alokacji FS
1	2	3	4=3/2
Środowisko	2 850 516 602	2 195 225 975	77,01%
Transport	2 782 541 500	2 320 748 359	83,40%
RAZEM	5 633 058 102	4 515 974 335	80,17%

* kwota płatności dla sektora środowiska uwzględnia kwotę 30 307 Euro przesuniętą na projekt Oczyszczanie ścieków w Wałbrzychu z projektu EDIS

Źródło: opracowanie własne MRR na podstawie informacji z IP FS

Kwota płatności przekazanych przez KE w 2010 r. wyniosła ponad 808,7 mln Euro.

Perspektywa finansowa 2007-2013

Według danych wygenerowanych z Krajowego Systemu Informatycznego KSI SIMIK 07-13 od początku uruchomienia programów do 30 czerwca 2010 r. złożono 133 tys. wniosków poprawnych pod względem formalnym na całkowitą kwotę dofinansowania (zarówno środki unijne jak i środki krajowe) 303,01 mld zł (wzrost w okresie styczeń - czerwiec 2010 r. o 31,5 tys. wniosków na łączną kwotę dofinansowania ok. 68,9 mld zł).

Jednocześnie zatwierdzono już do realizacji 56,2 tys. wniosków (wzrost w 2010 r. o 13,9 tys. wniosków) o łącznej kwocie dofinansowania (środki unijne i krajowe) 150,4 mld zł (wzrost w 2010 r. o ok. 39,9 mld zł).

Do końca czerwca 2010 r. podpisano z beneficjentami 36 949 umów o dofinansowanie na kwotę dofinansowania w części UE 104,1 mld zł, co stanowi 39,1 % alokacji na lata 2007-2013 (wzrost w 2010 r. o 9 765 umów na łączną kwotę dofinansowania UE ok. 31,3 mld zł).

Wartość wydatków beneficjentów uznanych za kwalifikowalne wynikająca ze złożonych wniosków o płatność wyniosła na dzień 30 czerwca 2010 r. ok. 34,6 mld zł (wzrost w 2010 r. o ok. 13,5 mld zł).

Wartość dofinansowania UE w złożonych wnioskach o płatność wyniosła natomiast ponad 25,4 mld zł, co stanowi 9,55 % alokacji na lata 2007-2013 (wzrost w 2010 r. o ok. 9,4 mld zł).

Do 30 czerwca 2010 r. w ramach krajowych i regionalnych programów operacyjnych certyfikowano do KE wydatki kwalifikowalne w wysokości 28,831 mld zł. (wzrost w 2010 r. o ok. 11,928 mld zł)

Szczegółowe dane dotyczące złożonych wniosków o dofinansowanie, podpisanych umów oraz wniosków o płatność przedstawia poniższa tabela.

Liczba i wartość złożonych wniosków, podpisanych umów/wydanych decyzji oraz poziom wykorzystania alokacji w ramach NSS 2007-2013, wg stanu na 30 czerwca 2010 r., dane w tys. PLN (1 Euro = 4,0615 PLN).

Program Operacyjny	Wnioski o dofinansowanie po ocenie formalnej		Wnioski o dofinansowanie zatwierdzone		Umowy o dofinansowanie			Wnioski o płatność			
	Liczba	Wartość (dofinansowanie unijne i krajowe) <i>tys. PLN</i>	Liczba	Wartość (dofinansowanie unijne i krajowe) <i>tys. PLN</i>	Liczba	Dofinansowanie UE <i>tys. PLN</i>	Poziom wykorzystania alokacji na lata 2007-2013	Wartość wydatków uznanych za kwalifik. <i>tys. PLN</i>	Wartość wydatków kwalifik. - podstawa certyfikacji <i>tys. PLN</i>	Dofinansowanie UE <i>tys. PLN</i>	Poziom wykorzystania alokacji na lata 2007-2013
Razem Krajowe+EWT	101 740	232 783 824	39 664	110 181 498	23 691	73 876 034	37,11%	20 764 499	19 330 422	16 360 628	8,22%
Razem Regionalne	31 261	70 226 931	16 514	40 251 668	13 258	30 240 341	44,97%	13 821 052	12 774 919	9 070 921	13,49%
RAZEM NSRO	133 001	303 010 755	56 178	150 433 166	36 949	104 116 375	39,10%	34 585 551	32 105 341	25 431 548	9,55%

Dane wygenerowane z systemu KSI SIMIK 07-13 w dniu 1 lipca 2010 r. Wartości w kolumnach „Poziom wykorzystania alokacji na lata 2007-2013” zależne od kształtowania się kursu euro.

Informacja na temat złożonych przez Polskę wniosków o wkład finansowy Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji (EFG) w okresie styczeń - czerwiec 2010 r.

W okresie Prezydencji hiszpańskiej Ministerstwo Rozwoju Regionalnego opracowało i złożyło do Komisji Europejskiej trzy następujące wnioski o wkład finansowy Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji, zgodnie z przepisami Rozporządzenia (WE) nr 1927/2006:

- 5 lutego 2010 r. złożono wniosek dotyczący 1596 zwolnień dokonanych w Wielkopolsce w branży motoryzacyjnej w dwóch firmach produkujących wiązki elektryczne do samochodów: SEWS Polska Sp. z o. o. oraz Leoni Autokabel Polska Sp. z o. o. Wsparcie w kwocie ponad 926 tys. Euro zaplanowano dla 590 osób zwolnionych w ww. firmach,

zarejestrowanych jako bezrobotnych w powiatowych urzędach pracy (PUP) w Rawiczu, Lesznie i Ostrzeszowie;

- 5 marca 2010 r. Polska złożyła wniosek dotyczący 625 zwolnień dokonanych w Wielkopolsce w branży elektromaszynowej w firmie H. Cegielski – Poznań S.A. oraz w 4 firmach poniżej w łańcuchu dostaw: H. Cegielski – Logocentrum Sp. z o. o., H. Cegielski – Remocentrum Sp. z o. o., Arwimont Spółdzielnia Pracy, Sulzer Chemtech Polska Sp. z o. o. Wsparcie w kwocie ponad 165 tys. Euro zaplanowano dla 189 osób zwolnionych w ww. firmach zarejestrowanych jako bezrobotne w PUP w Poznaniu;

- 27 kwietnia 2010 r. złożono wniosek dotyczący 594 zwolnień dokonanych w okresie 1 czerwca 2009 r. – 28 lutego 2010 r. w trzech przedsiębiorstwach w województwie podkarpackim: Huta Stalowa Wola S. A., Huta Stalowa Wola S. A. – Zakład Zespołów Napędowych Sp. z o. o., Zakłady Metalowe DEZAMET S. A. Wsparcie w kwocie ponad 684 tys. Euro zaplanowano dla 200 osób zwolnionych w ww. firmach, zarejestrowanych jako bezrobotne w PUP w Stalowej Woli, Tarnobrzegu i Nisku.

Łączna liczba pracowników, którzy otrzymają wsparcie (za pośrednictwem publicznych służb zatrudnienia) wynosi 979. Wartość zindywidualizowanego pakietu wsparcia, obejmującego aktywne instrumenty rynku pracy przewidziane w ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy wynosi łącznie 1 776 956 Euro. Ubieganie się o wkład finansowy EFG pozwoli na odzyskanie ze środków UE 65% tej kwoty, tj. ok. 1 155 020 Euro.

W okresie obejmującym Prezydencję hiszpańską powyższe wnioski znajdowały się w fazie oceny przez Komisję Europejską.

Wydarzenia w ramach debaty nad przyszłością polityki spójności po 2013 r.

W dniach 18-19 lutego 2010 r. w Saragossie odbyło się nieformalne spotkanie ministrów ds. rozwoju regionalnego⁷. Agenda spotkania obejmowała zagadnienia dotyczące funkcjonowania polityki spójności w kolejnej perspektywie finansowej, tj. latach 2014-2020, uproszczenia zasad systemu wdrażania tej polityki oraz realizacji koncepcji spójności terytorialnej w ramach polityki spójności. Podczas wystąpienia Pani Minister Bieńkowska podkreśliła, że Rzeczpospolita Polska dostrzega pozytywne skutki realizacji polityki spójności i opowiada się za jej silnym powiązaniem ze Strategią *Europa 2020*, wskazując, że

⁷ W spotkaniu wzięła udział Pani Elżbieta Bieńkowska, Minister Rozwoju Regionalnego.

polityka ta powinna być traktowana jako narzędzie unijnej zintegrowanej polityki rozwojowej w wymiarze przestrzennym. Podkreśliła, że polityka spójności jest polityką nowoczesną, już dziś realizującą wyzwania strategiczne UE i polityką o sprawdzonym systemie wdrażania, który powinien podlegać dalszemu uproszczeniu i zorientowaniu na osiąganie konkretnych, mierzalnych rezultatów. Pomimo, iż spotkanie nie zostało zwieńczone przyjęciem konkluzji ministrów, z toku dyskusji wynikało, że większość państw członkowskich opowiada się za ściślejszym powiązaniem celów polityki spójności z celami Strategii *Europa 2020* oraz będzie dążyła do dalszego uproszczenia systemu wdrażania tej polityki. W efekcie, wkrótce po spotkaniu, z inicjatywy Rzeczypospolitej Polskiej i Wielkiej Brytanii, 17 państw członkowskich wystosowało do Komisji Europejskiej list zawierający propozycje dalszego usprawnienia systemu realizacji polityki spójności.

W podsumowaniu spotkania Prezydencja hiszpańska podkreśliła rolę polityki spójności w rozwoju regionów, wskazując, że nie jest to polityka redystrybucyjna, lecz rozwojowa, która powinna odegrać kluczową rolę w realizacji Strategii EU 2020. Tym samym polityka spójności powinna zostać bardziej ukierunkowana na edukację, badania i innowacje, a także włączenie społeczne (*social inclusion*). Podkreślono potrzebę kontynuacji procesu upraszczania, wprowadzenia większej przejrzystości zasad (nie tyle ustanawianie nowych zasad, ile jednolita interpretacja obowiązujących), szerszego stosowania zasady proporcjonalności, wzmocnienia roli obszarów miejskich oraz wypracowania mechanizmów przejściowych.

14-17 marca 2010 r. w Granadzie odbyła się Konferencja "Europejski tydzień innowacyjnych regionów w Europie". Podczas konferencji omówiona została rola badań i innowacji w przyszłej polityce spójności, jak również w Strategii *Europa 2020*. Dyskutowano nt. zapewnienia spójności działań podejmowanych na szczeblu regionalnym, narodowym i europejskim, definiowania priorytetów narodowych i regionalnych oraz ich uwzględniania przy formułowaniu strategii na wyższych poziomach, a także koordynację programowania i implementacji⁸.

16-17 marca 2010 r. w Maladze odbyło się nieformalne spotkanie ministrów UE ds. władz lokalnych i regionalnych. Było to pierwsze nieformalne spotkanie ministrów w takim gronie⁹.

⁸ Wśród uczestników konferencji byli m.in.: hiszpańska Minister ds. nauki i innowacyjności Cristina Garmendia, Przewodnicząca Komisji Rozwoju Regionalnego w Parlamencie Europejskim Danuta Hübner, Komisarz ds. Polityki Regionalnej Johannes Hahn oraz przedstawiciele administracji publicznej, środowiska naukowego, przedsiębiorcy.

⁹ Rzeczpospolita Polską reprezentowała Minister Rozwoju Regionalnego, Pani Elżbieta Bieńkowska.

Celem Prezydencji hiszpańskiej była pogłębiona analiza zasady subsydiarności oraz współpracy pomiędzy poszczególnymi poziomami zarządzania publicznego w zakresie odbudowy gospodarczej i osiągania wspólnych unijnych celów. Spotkanie zostało zorganizowane wokół trzech paneli:

1. Rola lokalnych i regionalnych jednostek administracyjnych w odbudowie ekonomicznej i w definiowaniu modelu zrównoważonego;
2. Pomocniczość kluczem przybliżenia Europy jej obywatelom;
3. Promowanie zarządzania wielopoziomowego w Unii Europejskiej – w poszukiwaniu bardziej efektywnego procesu tworzenia polityki.

Pani Minister zabrała głos w pierwszym panelu i wskazała na znaczenie wymiaru terytorialnego dla nowoczesnej polityki rozwoju na poziomie unijnym, jak i krajowym. Jest w stanie dostosować różne instrumenty do potrzeb i potencjałów wszystkich terytoriów oraz wzmacniać funkcjonalne powiązania pomiędzy różnymi obszarami. Minister Bieńkowska wyraziła poparcie dla stwierdzenia Przedstawicielki Komisji Europejskiej, Katariny Mathernowej, że uwzględnienie obszarów najsilniejszych i najsłabszych nie jest tylko kwestią solidarności – jest także warunkiem skuteczności planowanych działań. Polityka Spójności nie jest polityką redystrybucyjną, ale jest polityką rozwojową. Wprowadzenie podziału na polityki skierowane do najsłabszych i do tych najsilniejszych będzie nieskuteczne i nieefektywne w dłuższym okresie, ponieważ może doprowadzić do państwa dwóch prędkości lub do Europy dwóch prędkości. Model wspierający jednocześnie koncentrację i dyfuzję został zastosowany na gruncie krajowym przy pracach nad Krajową Strategią Rozwoju Regionalnego (KSRR) i Koncepcją Przestrzennego Zagospodarowania Kraju (KPZK). Ponadto, poziom regionalny i lokalny ma bardzo ważną rolę do odegrania w realizacji strategii Europa 2020. To właśnie niewystarczające poczucie odpowiedzialności za realizację Strategii Lizbońskiej było jej największą słabością – dlatego Rzeczpospolita Polska jest silnym zwolennikiem umożliwienia ministrom odpowiedzialnym za tę politykę spotkań formalnych w ramach Rady ds. Ogólnych. System Polityki Spójności jest jej poważną zaletą – oparty na zasadach partnerstwa i pomocniczości, umożliwia pełne zaangażowanie wszystkich obywateli i obszarów w proces osiągania wspólnych celów. Czyni również możliwym koordynację interwencji unijnych na odpowiednim poziomie zarządzania, komplementarna względem działań sektorowych. Do tego konieczne są Jednolite Ramy Strategiczne (*Single Strategic Framework*), dzięki którym dokonana zostanie harmonizacja

procedur wszystkich instrumentów unijnych w obszarze infrastruktury, przedsiębiorczości, zatrudnienia i rozwoju obszarów wiejskich, będących w zakresie kompetencji dzielonej.

21-22 czerwca 2010 r. w Toledo (Hiszpania) odbyło się Nieformalne Spotkanie Ministrów Państw Członkowskich Unii Europejskiej ds. Mieszkalnictwa i Rozwoju Miast organizowane przez Prezydencję Hiszpańską. Spotkanie zostało podzielone na dwa bloki tematyczne – mieszkalnictwo (21 czerwca) oraz rozwój miast (22 czerwca)¹⁰. Głównym tematem drugiego dnia spotkania była zintegrowana rewitalizacja miast. Aby podkreślić znaczenie zintegrowanej rewitalizacji miast dla rozwoju inteligentnego, zrównoważonego i sprzyjającemu włączeniu społecznemu Prezydencja hiszpańska we współpracy z poszczególnymi państwami członkowskimi UE przygotowała tzw. Deklarację z Toledo¹¹, która została ostatecznie zaakceptowana podczas spotkania.

Rzeczpospolita Polska poparła Deklarację z Toledo i podkreśliła, iż Strategia Europa 2020 opisuje ambitne i ważne cele związane z przyszłością Państw Unii Europejskiej w kontekście kryzysu gospodarczego i finansowego. Niezbędne jest, aby państwa członkowskie realizując krajowe polityki rozwoju wpisały się jak najszybciej w cele strategii. Przedstawicielka RP podkreślała znaczenie połączenia „zintegrowanego rozwoju miast” ze strategią Europa 2020 ponieważ jej cele nie mogą być osiągnięte bez działań w miastach. Szczególnym narzędziem realizacji Strategii Europa 2020 jest unijna polityka spójności, dlatego istnieje potrzeba przedyskutowania na forum UE sposobów na ulepszenie tzw. „mainstreamingu” wymiaru miejskiego Polityki spójności po 2013 r. oraz uzupełnienia go o instrumenty/narzędzia, podobne do instrumentów zastosowanych w ramach dawnej inicjatywy URBAN.

Wspólna Polityka Handlowa

Negocjacje Rundy Rozwojowej Doha w ramach Światowej Organizacji Handlu

Dynamika negocjacji DDA (ang. Doha Development Agenda) WTO w ramach obecnej rundy wielostronnych negocjacji handlowych, mających na celu liberalizację handlu światowego (obniżenie cel i przeszkód we wzajemnym handlu) i wzmocnienie systemu WTO uległa zdecydowanemu spowolnieniu. Jedną z przyczyn takiego stanu rzeczy był narastający od połowy 2008 r. światowy kryzys gospodarczo-finansowy.

¹⁰ Minister rozwoju regionalnego Elżbieta Bieńkowska była drugiego dnia przewodniczącą polskiej delegacji.

¹¹ Deklaracja z Toledo nie ma charakteru obligatoryjnego, ale wskazuje orientacyjne cele i stawia wyzwania miast Unii Europejskiej połączone z inteligentnym i zrównoważonym rozwojem oraz sprzyjającemu włączeniu społecznemu.

Istotnym priorytetem ostatnich Prezydencji UE, w tym Prezydencji hiszpańskiej i Komisji Europejskiej było zdynamizowanie tych negocjacji. Rzeczpospolita Polska wspierała te wysiłki, wychodząc z założenia, iż w sytuacji kryzysu gospodarczo-finansowego reaktywacja negocjacji Rundy Doha jest koniecznością. W ramach tych negocjacji, RP zabiega o to, aby zostały one zakończone na akceptowalnych dla wszystkich uczestników warunkach, mając na względzie zachowanie właściwej równowagi pomiędzy kluczowymi interesami defensywnymi (szczególnie w rolnictwie) i ofensywnymi (w usługach, towarach przemysłowych, ułatwieniach w handlu).

Pomimo wysiłków po stronie zarówno Prezydencji hiszpańskiej, jak i KE, na obecnym etapie dalej mamy do czynienia ze stagnacją negocjacji DDA WTO, na skutek dużych rozbieżności odnośnie do oczekiwanych wyników tych negocjacji (głównie sporu pomiędzy USA i Chinami). Istnieje realna możliwość przesunięcia prac finalizujących negocjacje DDA WTO na rok 2011, w tym także na okres polskiej Prezydencji.

Protekcjonizm w handlu międzynarodowym

W trakcie aktualnego kryzysu gospodarczego widoczna jest tendencja do wprowadzania przez szereg krajów trzecich środków polityki handlowej rodzących wątpliwości odnośnie ich zgodności z postanowieniami WTO. Na tego typu tendencje wskazują raporty monitorujące środki polityki handlowej opracowane przez WTO, Bank Światowy, Konferencję Narodów Zjednoczonych ds. Handlu i Rozwoju (*United Nations Conference on Trade and Development* - UNCTAD), Międzynarodowy Fundusz Walutowy (*International Monetary Fund* - IMF), Organizację Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (*Organisation for European Economic Co-operation and Development* - OECD) oraz Komisję Europejską. Wzrost tego rodzaju środków zwiększa ryzyko dalszego spadku światowych obrotów handlowych, a także może utrudnić wyjście z recesji gospodarczej.

Wychodząc z założenia, że odwrócenie się od polityki otwartego rynku opartego na zasadzie wzajemności, nie jest receptą na walkę z kryzysem, Rzeczpospolita Polska bardzo mocno zaangażowała się na forum UE w walkę z tymi praktykami. W tym zakresie działania RP wpisywały się w działania Prezydencji hiszpańskiej. Polska podjęła działania na forum UE na rzecz przyjęcia przez UE stanowiska opowiadającego się za stworzeniem efektywnego systemu monitoringu protekcjonistycznych środków polityki handlowej w ramach WTO, a w tym rozbudowania zakresu działań Organu ds. Przeglądu Polityki Handlowej (TPRB) oraz zmiany formatu notyfikacji ww. środków do WTO.

Wynikiem działań KE na forum WTO, było powołanie zespołu monitorującego w zakresie środków protekcyjnych. Trwają prace nad udoskonaleniem pracy TPRB i systemu notyfikacji w WTO.

Relacje z Federacją Rosyjską, Republiką Białorusi i Ukrainą

Dla Rzeczypospolitej Polskiej kluczowe znaczenie mają relacje handlowe z Federacją Rosyjską (FR), Republiką Białorusi i Ukrainą. RP opowiadała się za zdynamizowaniem w okresie Prezydencji hiszpańskiej obecnie prowadzonych negocjacji w zakresie UE – Ukraina - Poglębionej i Całościowej Umowy o Wolnym Handlu UE - Ukraina – DCFTA (*Deep and Comprehensive Free Trade Agreement*). W ostatnim okresie negocjacje te uległy spowolnieniu na skutek sytuacji politycznej na Ukrainie.¹²

Relacje handlowe UE-Rosja zostały w ciągu ostatniego roku przededefiniowane z uwagi na funkcjonującą od 1 stycznia 2010 r. unię celną między Federacją Rosyjską, Republiką Kazachstanu i Republiką Białorusi.

Ogłoszona w czerwcu 2009 r. na forum WTO decyzja Rosji, Republiki Kazachstanu i Republiki Białorusi o wstrzymaniu procesów akcesyjnych do WTO w związku z zawianiem ww. unii celnej determinuje problemy w relacjach między Unią Europejską a Federacją Rosyjską w trzech obszarach tj.: akcesji FR do WTO, negocjacji Nowej Umowy pomiędzy UE i FR oraz dwustronnych stosunków handlowych.

Podczas Szczytu UE-Rosja, który odbył się w dniach 31 maja - 1 czerwca 2010 r. w Rostowie, Prezydent Miedwiediew potwierdził intencję szybkiego wstąpienia FR do WTO. Wykluczył, aby związki handlowe z Republiką Białorusi i Republiką Kazachstanu były w tym przeszkodą. Strona rosyjska, będąca najbardziej zaawansowana w procesie akcesyjnym, zaprezentowała stanowisko o zamiarze przystąpienia do WTO z końcem 2010 r. także podczas nieformalnych konsultacji Przewodniczącego Grupy Roboczej ds. akcesji Rosji do WTO, które miały miejsce w dniu 25 maja 2010 r. w Genewie. RP z zadowoleniem

¹² Negocjacje te uległy jednak pewnemu wyhamowaniu, jeszcze w okresie Prezydencji szwedzkiej, głównie na skutek rosnących wówczas tendencji protekcyjnych po stronie Ukrainy związanych z kryzysem gospodarczo-finansowym oraz sytuacji politycznej w tym kraju. Pomimo wielu wysiłków w tym zakresie ze strony zarówno Prezydencji hiszpańskiej, jak i Komisji Europejskiej, nie odnotowano w ostatnim półroczu istotnych postępów w ww. negocjacjach.

przyjmuje informacje o planach Federacji Rosyjskiej dot. szybkiego zakończenia procesu akcesyjnego do WTO.¹³

Unijne umowy handlowe

Istotnym aspektem, który przyczynia się do wzrostu unijnej, w tym polskiej konkurencyjności jest zawieranie przez Unię Europejską (UE) z państwami trzecimi umów o strefach wolnego handlu (ang. FTA's), umów o partnerstwie i współpracy (PCA), umów o stowarzyszeniu, umów sektorowych oraz umów o unii celnej (unię celną UE podpisała z Republiką Turcji).¹⁴

Dla UE w chwili obecnej najważniejszymi partnerami w negocjacjach o FTA są: Republika Indii, Kanada, Ameryka Centralna i Andyjska, ASEAN¹⁵, Mercosur¹⁶, Ukraina i kraje AKP¹⁷. Według KE partnerem o znacznym potencjale jest Federacja Rosyjska i kraje Zatoki Perskiej (GCC). Zgłaszana jest także kwestia rozpoczęcia negocjacji przez UE umowy SWH z Japonią.

Rozwój stosunków gospodarczo-handlowych z krajami Ameryki Łacińskiej został uznany w programie trio Prezydencji Hiszpania-Belgia-Węgry za jeden z priorytetowych celów do osiągnięcia do końca okresu sprawowania przez te kraje przewodnictwa w Radzie UE. Wśród działań z zakresu unijnej polityki handlowej wymieniono silne starania na rzecz zakończenia negocjacji i podpisania Umowy Stowarzyszeniowej z krajami Ameryki Środkowej oraz zawarcia Wielostronnej Umowy Handlowej z krajami Wspólnoty Andyjskiej, a także wznowienia i zaawansowania negocjacji Umowy Stowarzyszeniowej z Mercosur. Cele te były konsekwentnie realizowane przez Królestwo Hiszpanii od początku sprawowania Prezydencji w Radzie UE.

¹³ W lipcu 2010 r. doszło do podpisania kolejnych dokumentów pomiędzy Rosją, Białorusią i Kazachstanem pogłębiających unię celną tych krajów, co może mieć swoje przełożenie na tempo akcesji do WTO, przede wszystkim Rosji, jako kraju najbardziej dotychczas zaawansowanego negocjacyjnie w procesie akcesji do WTO.

¹⁴ Strefy wolnego handlu mają na celu zwiększenie możliwości eksportowych producentów unijnych, w tym polskich. W praktyce, FTA ma także na celu zapewnienie korzystnych warunków dla sprzedaży polskich towarów i usług na rynkach pozaunijnych i ich konkurencyjność na rynku unijnym. Negocjacje umów o wolnym handlu są prowadzone z wyselekcjonowanymi partnerami. W przyjętej przez Radę UE 13 listopada 2006 r. Strategii konkurencyjności „Global Europe: competing in the World”, przyjęto że o ich wyborze decydują m.in. takie elementy, jak potencjał ich rynków, poziom ochrony unijnych towarów, w tym także rozpoczęte przez te kraje negocjacje o SWH z państwami, lub regionami konkurującymi z UE.

¹⁵ Filipiny, Indonezja, Malezja, Singapur, Tajlandia, Brunei, Wietnam, Laos, Birma, Kambodża

¹⁶ Argentyna, Brazylia, Paragwaj, Urugwaj, Wenezuela

¹⁷ Dotyczy w szczególności negocjacji dotyczących zawarcia pełnych umów o Partnerstwie Gospodarczym (EPA's) UE – Afryka Zachodnia i UE – Afryka Wschodnia

Wraz z początkiem 2010 r. negocjacje Wielostronnej Umowy Handlowej UE z Republiką Kolumbii i Republiką Peru (kraje członkowskie Wspólnoty Andyjskiej), nabrały dużej dynamiki i udało się je ostatecznie zakończyć w dniu 1 marca 2010 r.

W lutym 2010 r. wznowiono rokowania Umowy Stowarzyszeniowej krajów Ameryki Środkowej¹⁸ z UE, do których w marcu 2010 r. dołączyła także Republika Panamy. Determinacja Prezydencji hiszpańskiej doprowadziła do znacznego przyspieszenia tych negocjacji, a ostatecznie do ich zakończenia w trakcie VI Szczytu Szefów Państw i Rządów UE – Ameryka Łacińska i Karaiby w maju 2010 r. w Madrycie.

Podczas tego szczytu wznowiono także negocjacje Umowy Stowarzyszeniowej Mercosur z UE, które od 2004 r. pozostawały w formalnym zawieszeniu. Decyzja o wznowieniu negocjacji była poprzedzona procesem bilateralnych rozmów między negocjatorami UE i Mercosur, który został zintensyfikowany po objęciu przez Królestwo Hiszpanii przewodnictwa w Radzie UE.

Można oczekiwać, iż działania prowadzone przez Królestwo Hiszpanii, mające na celu pogłębienie relacji gospodarczo-handlowych z krajami Ameryki Łacińskiej, będą kontynuowane również przez kolejne państwa trio, co jest już widoczne w przypadku Królestwa Belgii.

Jeszcze w okresie Prezydencji szwedzkiej zakończono negocjacje SWH z Koreą Płd. Obecnie, oczekuje się formalnej zgody Rady UE oraz Parlamentu Europejskiego na przyjęcie umowy UE - Korea Płd. Rzeczpospolita Polska należała do najaktywniejszych państw członkowskich UE w trakcie uzgodnień na forum UE dotyczących umowy FTA UE – Korea Płd.

Negocjacje UE - Singapur znajdują się w początkowym stadium. Rozpoczęto te negocjacje, aby przełamać trwający impas negocjacyjny z krajami ASEAN. Intencją jest zawieranie przez UE umów bilateralnych z krajami tego regionu, które są do tego gotowe. Negocjacje z Singapurem odbywają się na podstawie mandatu uzgodnionego jeszcze w okresie Prezydencji szwedzkiej.

Dostęp do rynków krajów trzecich

Kwestia dostępu do rynków krajów trzecich jest omawiana głównie w ramach prac Komitetu ds. Dostępu do Rynku (MAAC). Komitet ten był bardzo aktywny w okresie Prezydencji

¹⁸ Kostaryka, Honduras, Salvador, Gujana i Nikaragua

hiszpańskiej. W ramach tych prac podjęte zostały działania dotyczące utworzenia list barier oraz propozycji działań (*hymn sheets*) UE w eliminowaniu barier w unijnym eksporcie do kluczowych krajów trzecich (ok. 30-stu). W ramach prac tego Komitetu RP przedstawiała również bariery w polskim eksporcie (przy współpracy z resortami oraz polskimi organizacjami biznesowymi, firmami, Ambasadami RP). Przy tworzeniu listy barier, KE również uwzględniała bariery istotne dla RP w dostępie do rynków krajów trzecich. W ramach prac MAAC, Rzeczpospolita Polska aktywnie uczestniczyła również w posiedzeniach Grup Roboczych zajmujących się problemami w dostępie do krajów trzecich w poszczególnych sektorach, wrażliwych dla RP (np. tekstylia, usługi pocztowe, wina i napoje spirytusowe).

Modyfikacja unijnej ochrony celnej

Oplaty celne mają szczególną funkcję gospodarczą. Zawieszenia poboru cel w UE lub unijne kontyngenty taryfowe tzw. autonomiczne (gospodarcze) mają na celu umożliwienie przedsiębiorcom ponoszenia mniejszych kosztów dostaw w określonym czasie. Pozwalają one także na stymulowanie ogólnej aktywności gospodarczej, poprawianie konkurencyjności gospodarki, tworzenie nowych miejsc pracy, modernizacji struktur itd. Wnioski RP o modyfikację unijnej ochrony celnej składane w okresie Prezydencji hiszpańskiej dotyczą głównie przemysłu chemicznego, elektronicznego, motoryzacyjnego, hutniczego.

Praca nad nowymi rozporządzeniami ws. GSP UE na okres po 2012 r.

W okresie Prezydencji hiszpańskiej kontynuowane były prace nad dwoma projektami rozporządzeń dotyczących GSP UE (jednostronny system preferencji celnych dla państw rozwijających się i najmniej rozwiniętych): tzw. technicznym w formie *roll-over regulation*, mającym na celu przedłużenie obecnego systemu GSP do końca 2013 r., oraz docelowym rozporządzenia GSP ustalającego nowy system GSP UE na kolejne lata. Rzeczpospolita Polska bierze aktywny udział w tych pracach. Zgodnie z oczekiwaniami RP rozporządzenie *roll-over* będzie miało charakter wyłącznie techniczny. Na bieżąco przedstawiane są także oczekiwania RP w kontekście nowego docelowego systemu GSP UE. W obu przypadkach prace na forum UE wciąż jeszcze trwają.

Reguły pochodzenia towarów

W okresie Prezydencji hiszpańskiej finalizowane były żmudne i długotrwałe prace nad reformą unijnych preferencyjnych reguł pochodzenia na potrzeby systemu GSP UE.

Rzeczpospolita Polska w tych pracach zabiega o właściwe zabezpieczenie interesów unijnego w tym polskiego sektora wytwórczego. Opowiadamy się za takim uzgodnieniem w ramach UE nowego unijnego systemu reguł pochodzenia towarów, który:

- stworzyłby odpowiednie warunki preferencyjnego dostępu do rynku UE dla towarów z krajów pozaunijnych oraz równocześnie
- zapewniłby równą konkurencję towarom wspólnotowym, w tym polskim, przed niekontrolowanym napływem tanich produktów z państw trzecich, zwłaszcza państw Dalekiego Wschodu.

Zgodnie z harmonogramem Komisji Europejskiej, prace te powinny zostać zakończone w okresie Prezydencji belgijskiej.

Przygotowania do Prezydencji polskiej

W dniu 1 lipca 2011 r. Rzeczpospolita Polska po raz pierwszy obejmie Prezydencję w Radzie Unii Europejskiej, rozpoczynając półroczne przewodnictwo w Unii Europejskiej jako czwarte – po Republice Słowenii, Republice Czeskiej i Republice Węgierskiej – spośród państw, które przystąpiły do UE w 2004 r. Przewodnictwo RP w Radzie UE będzie miało kluczowe znaczenie dla kształtowania wizerunku Rzeczypospolitej Polskiej w Europie oraz dla realizacji strategicznych interesów polskiej polityki w Unii Europejskiej.

Bieżące prace przygotowawcze

- *Finansowy aspekt przygotowań*

Zasadniczą kwestią dla sprawnej i terminowej realizacji zadań związanych z przygotowaniem i prowadzeniem polskiego Przewodnictwa w Radzie Unii Europejskiej jest zapewnienie finansowania podejmowanych działań, dlatego też w dniu 23 czerwca 2009 r. Rada Ministrów przyjęła uchwałę w sprawie ustanowienia programu wieloletniego pod nazwą *Przygotowanie, obsługa i sprawowanie Przewodnictwa Polski w Radzie Unii Europejskiej w II połowie 2011r.* W ramach programu wieloletniego dokonano całościowego zestawienia planowanych kosztów w związku z polską Prezydencją, tj. kosztów koordynowanych na poziomie centralnym przez Pełnomocnika Rządu ds. Przygotowania Organów Administracji Rządowej i Sprawowania przez RP Przewodnictwa w Radzie UE, jak również kosztów wynikających z udziału ministerstw oraz urzędów centralnych w przygotowaniach i prowadzeniu Przewodnictwa w Radzie UE. W grudniu 2009 r. dokonano jego pierwszej nowelizacji.

W dniu 28 kwietnia 2010 r. Rada Ministrów przyjęła drugą nowelizację programu, która uwzględnia między innymi zmiany instytucjonalne, które nastąpiły z dniem 1 stycznia 2010 r., to jest połączenie Urzędu Komitetu Integracji Europejskiej i Ministerstwa Spraw Zagranicznych oraz zmiany w zakresie wymagań formalnych dla programów wieloletnich, określonych ustawą z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju.

Zasady korzystania ze środków finansowych programu wieloletniego i jego obsługi, zarówno w ramach centralnej jak i resortowej części (planowanie, zarządzanie środkami, system sprawozdawczości), realizowane są na podstawie dokumentu wykonawczego, który został przyjęty przez Komitet Europejski Rady Ministrów na posiedzeniu w dniu 22 grudnia 2009 r. (zaktualizowany decyzją podjętą na posiedzeniu Komitetu do Spraw Europejskich w dniu 25 maja 2010 r.).

Zgodnie z zapisami dokumentu wykonawczego, jednostki wskazane w programie na początku 2010 r. sporządziły i przedłożyły *Pełnomocnikowi* ramowe plany finansowe na 2010 r. w zakresie zadań własnych oraz plany wnioskowania o środki rezerwy celowej w zakresie zadań specjalnych. Po zakończeniu I kwartału zostały przedłożone sprawozdania z realizacji programu w poszczególnych jednostkach oraz z części centralnej programu. Sprawozdanie zbiorcze z realizacji programu wieloletniego w I kwartale 2010 r. zostało przedłożone Stałemu Komitetowi Rady Ministrów do akceptacji. Po rozpatrzeniu sprawozdania przez Komitet Rady Ministrów sprawozdania kwartalne z realizacji programu zostaną przekazane do Ministerstwa Finansów (formularze sprawozdawcze dla programów wieloletnich w układzie zadaniowym).

Ponadto, Komitet do Spraw Europejskich na posiedzeniu 9 marca 2010 r. przyjął dokument pt. *Zasady finansowania i organizacji spotkań organizowanych w kraju podczas polskiej Prezydencji*, wraz z listą spotkań organizowanych centralnie, natomiast 9 kwietnia 2010 r. zatwierdził listę spotkań, na które przewiduje się udostępnienie obiektu Prezydencji. W dniu 15 kwietnia 2010 r. upłynął termin składania wniosków o dofinansowanie spotkań resortowych z puli 30 mln zł z centralnej części programu wieloletniego *Przygotowanie, sprawowanie i obsługa Przewodnictwa Polski w Radzie Unii Europejskiej w II połowie 2011r.* Na podstawie zgłoszeń opracowano dokument *Lista spotkań organizowanych w kraju podczas Polskiej Prezydencji dla których przewiduje się udzielenie wsparcia finansowego w ramach centralnej części Programu Wieloletniego (w ramach puli 30 mln)*, który był przedmiotem obrad Komitetu do Spraw Europejskich 11 maja 2010 r.

W dniu 19 marca 2010 r. Komitet do Spraw Europejskich przyjął dokument pt. *Stale Przedstawicielstwo RP przy UE w Brukseli i inne placówki dyplomatyczne – Wzmocnienie kadrowe na czas Prezydencji. Część 1* w ramach realizacji zadania specjalnego SP RP i inne placówki dyplomatyczne. Dokument określił model wzmocnienia kadrowego SP RP oraz innych wybranych placówek dyplomatycznych, jak również zasady podziału środków finansowych dostępnych w 2011 r. w ramach programu wieloletniego pomiędzy ministerstwa i urzędy centralne, których pracownicy będą stanowić personel wzmacniający placówkę w związku z Prezydencją w 2011 r. 2 czerwca 2010 r. Komitet do Spraw Europejskich przyjął dokument pt. *Stale Przedstawicielstwo RP przy UE w Brukseli i inne placówki dyplomatyczne – Wzmocnienie kadrowe na czas Prezydencji. Część 2* określający ilościowy wykaz pracowników przewidzianych do oddelegowania oraz podział środków finansowych. Obecnie trwa trzeci etap polegający na przesyłaniu do Ministerstwa Spraw Zagranicznych imiennych zgłoszeń pracowników ministerstw i urzędów centralnych, którzy stanowić będą kadre wzmacniającą SP RP przy UE w Brukseli oraz wybrane placówki dyplomatyczne na czas Prezydencji.

- *Informacja i promocja, współpraca z partnerami*

Od początku 2010 r. kontynuowane są prace nad programem kulturalnym Prezydencji. Na posiedzeniu 29 stycznia 2010 r. Komitet do Spraw Europejskich przyjął *Sprawozdanie Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego za rok 2009 z prac nad programem kulturalnym Przewodnictwa Polski w Radzie UE w 2011 roku*, natomiast 9 lutego 2010 r. dokument pod nazwą *Stan realizacji prac nad programem kulturalnym Przewodnictwa Polski w Radzie UE w II połowie 2011 roku w Polsce i Brukseli*. Ponadto, 12 lutego 2010 r. Komitet do Spraw Europejskich przyjął *Koncepcję serwisu kulturalnego polskiego Przewodnictwa w Radzie UE oraz Stan realizacji prac nad programem kulturalnym Przewodnictwa Polski w Radzie UE w II połowie 2011 roku w stolicach europejskich (poza Brukselą) i pozaeuropejskich*. Kolejne sprawozdanie Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego za I kwartał 2010 r. z prac nad programem kulturalnym Przewodnictwa Polski w Radzie UE w 2011 r. zostało przyjęte przez Członków Komitetu do Spraw Europejskich na posiedzeniu 27 kwietnia 2010 r.

Zakończono prace nad dokumentem *Program informowania społeczeństwa polskiego o Przewodnictwie Polski w Radzie Unii Europejskiej w II połowie 2011 roku; Informacja poprzez edukację i dialog* określający cele, główny przekaz i kierunki działań, za pomocą

których Polacy będą informowani o polskim Przewodnictwie. W dniu 28 maja 2010 r. został on przyjęty przez Komitet do Spraw Europejskich.

Zgodnie ze strategią promocji polskiej Prezydencji intensywnie wykorzystywano nowoczesne kanały komunikacji, w tym stronę internetową przygotowaną do polskiego Przewodnictwa oraz serwisy społecznościowe. Uruchomiono także wewnętrzny serwis internetowy o autoryzowanym dostępie dla osób z administracji publicznej zaangażowanych w przygotowania do Prezydencji. Jego zadaniem jest usprawnienie wymiany informacji o bieżących przygotowaniach do Prezydencji poprzez zgromadzenie wszystkich materiałów dotyczących przygotowań w jednym miejscu. Dodatkowo portal ten ma stanowić forum konsultacji między jednostkami administracji centralnej i gwarantować rozwiązania lepiej dopasowane do potrzeb komunikacyjnych w dynamicznie zmieniających się okolicznościach.

Dla wzmocnienia komunikacji wewnętrznej podobnie jak w 2009 r. organizowane są cykliczne spotkania z przedstawicielami administracji centralnej, mające na celu wymianę informacji o przygotowaniach do Prezydencji w takich obszarach jak: budżet, logistyka, szkolenia, zasoby ludzkie czy promocja.

Przygotowywany jest przetarg na materiały promocyjne Prezydencji. Na podstawie dokumentacji przetargowej powstaną również dokładne wytyczne dla ministerstw i urzędów centralnych dotyczące ewentualnych, dodatkowych materiałów promocyjnych przewidywanych przez resorty.

Spływają wnioski o przyznanie patronatu polskiej Prezydencji; o patronat mogą się ubiegać do końca 2010 r. podmioty publiczne i gospodarcze, organizacje społeczne, jednostki samorządowe i inne instytucje, które mogą się przyczynić do promocji Prezydencji Polski.

Opierając się na doświadczeniach poprzednich Prezydencji, prowadzone są działania mające na celu zawarcie umów partnerskich z wybranymi firmami, które w zamian za prawo do korzystania z tytułu partnera Prezydencji nieodpłatnie przełożą wybrane dobra i usługi niezbędne w organizacji Prezydencji. 20 kwietnia 2010 r. został powołany Zespół Ministerstwa Spraw Zagranicznych ds. wyboru partnerów Prezydencji, którego zadaniem jest weryfikacja i ocena ofert potencjalnych partnerów, indywidualne negocjacje oraz ostateczna rekomendacja dla Pełnomocnika w sprawie zawarcia najkorzystniejszych umów partnerskich. Obecnie trwają prace nad ostateczną procedurą wyboru partnerów Prezydencji, która zapewni dokonanie wyboru w sposób bezstronny i transparentny. Zamknięcie tych prac pozwoli na rozpoczęcie negocjacji z zainteresowanymi firmami w trzech priorytetowych obszarach

partnerstwa: transport drogowy, transport lotniczy i woda mineralna na spotkania organizowane centralnie.

- *Logistyczny aspekt przygotowań*

Na skutek wejścia w życie *Decyzji Rady Europejskiej z dnia 1 grudnia 2009 r. w sprawie przyjęcia regulaminu wewnętrznego (2009/882/UE)*, opublikowanej w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej L 315 z dnia 2 grudnia 2009 r., wystąpiła ponowna potrzeba przeanalizowania i ewentualnej zmiany terminów niektórych spotkań przewidzianych do zorganizowania podczas polskiego Przewodnictwa. Na posiedzeniu w dniu 12 lutego 2010 r. Komitet do Spraw Europejskich przyjął zaktualizowany dokument *Kalendarz spotkań planowanych podczas polskiego przewodnictwa w Radzie Unii Europejskiej w 2011 r.*, zawierający zestawienie terminów i koncepcję działań logistycznych w zakresie przygotowania wymienionych w nim spotkań.

W dniu 26 stycznia 2010 r. z wizytą w Polsce przebywał Stały Przewodniczący Rady Europejskiej, Pan Herman Van Rompuy. Podczas rozmów poruszono między innymi kwestie związane z organizacją formalnych i nieformalnych spotkań szefów państw i rządów.

Mając na uwadze konieczność zapewnienia bezpieczeństwa podczas Prezydencji, w marcu i kwietniu 2010 r. przeprowadzono szereg spotkań przedstawicieli Departamentu Koordynacji Przewodnictwa Polski w Radzie UE Ministerstwa Spraw Zagranicznych ze służbami odpowiedzialnymi za kwestie związane z bezpieczeństwem podczas Prezydencji. Ich tematyka dotyczyła m.in. stworzenia i sprawnego funkcjonowania systemu akredytacji, dokonywania zamówień publicznych i współpracy z partnerami gospodarczymi, rekrutacji oraz szkolenia oficerów łącznikowych. Prowadzone były również uzgodnienia z przedstawicielami regionów zaangażowanych w organizację największych spotkań planowanych podczas Prezydencji.

Podjęto wstępne decyzje dotyczące wymiaru dostarczania usług tłumaczeniowych na poszczególne spotkania w kraju i języków serwisu internetowego Prezydencji. Kontynuowane są prace mające na celu zapewnienie dostarczenia usług konferencyjnych i tłumaczeniowych spełniających konieczne techniczne i praktyczne wymogi oraz europejskie normy jakościowe.

- *Szkolenia i kadry*

Przystąpiono do opracowania zasad i trybu podziału środków finansowych zaplanowanych na dodatki motywacyjne. Na podstawie sprawozdań przekazanych przez ministerstwa i urzędy

centralne uczestniczące w stażach i wizytach studyjnych w 2009 r. (finansowanych z rezerwy celowej) przygotowany został zbiór dobrych praktyk, który zostanie udostępniony resortom w wewnętrznym serwisie internetowym.

W czerwcu 2010 r. zakończył się drugi semestr nauki dla uczestników specjalistycznego szkolenia skierowanego do pracowników administracji publicznej z zakresu nauki języka angielskiego i francuskiego. Zajęcia językowe w ramach trzeciego semestru rozpoczną się z początkiem września 2010 r.

Dodatkowo w czerwcu 2010 r. rozpoczęły się szkolenia z zakresu praktycznych aspektów sprawowania przez Polskę Prezydencji w Radzie UE (tzw. szkolenia miękkie) realizowane przez konsorcjum trzech renomowanych zagranicznych instytucji szkoleniowych (Akademia Dyplomatyczna z Wiednia, Kolegium Europejskie z Brugii oraz Instytut Clingendael z Holandii). Instytucje te były zaangażowane w przygotowanie kadr do Prezydencji m.in. w Republice Słowenii, Królestwa Belgii, Królestwa Szwecji, Republice Czeskiej i Republice Austrii.

Równocześnie Krajowa Szkoła Administracji Publicznej kontynuowała do połowy czerwca 2010 r. realizację, na zlecenie Ministerstwa Spraw Zagranicznych, specjalistycznych szkoleń centralnych z zakresu wiedzy ogólnej na temat porządku prawnego i instytucjonalnego UE, ze szczególnym uwzględnieniem zmian traktatowych. W sumie do czerwca 2010 r. przeszkolono około 850 osób. Zakończenie szkoleń planowane jest w październiku 2010 r.

Współpraca w ramach Tria oraz programowanie priorytetów

Na posiedzeniu Komitetu do Spraw Europejskich 2 marca 2010 r., została zainicjowana dyskusja na temat sektorowych priorytetów polskiej Prezydencji w zakresie właściwości Rad UE (ds. Ekonomicznych i Finansowych, ds. Transportu, Telekomunikacji i Energii, ds. Środowiska, ds. Rolnictwa i Rybołówstwa, ds. Konkurencyjności, ds. Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych, ds. Zatrudnienia, Polityki Społecznej, Zdrowia i Spraw Konsumenckich, ds. Edukacji, Młodzieży i Kultury, ds. Ogólnych, ds. Zagranicznych).

W dniu 7 kwietnia 2010 r. Minister Mikołaj Dowgielewicz przedstawił sejmowej Komisji do Spraw Unii Europejskiej informację Rządu na temat strategicznych priorytetów polskiej Prezydencji w Radzie UE w 2011 r. oraz stanu przygotowań do polskiej Prezydencji w Radzie Unii Europejskiej. Po wystąpieniu Ministra Mikołaja Dowgielewicza prezentacji priorytetów resortowych dokonali Podsekretarze Stanu w Ministerstwie Rozwoju Regionalnego oraz

Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi. Spotkanie pozwoliło przedstawić członkom Komisji do Spraw Unii Europejskiej stan przygotowań do polskiej Prezydencji oraz udzielić odpowiedzi na zapytania członków Komisji.

8 kwietnia 2010 r. Minister Spraw Zagranicznych Radosław Sikorski przedstawił w Sejmie RP założenia polskiej polityki zagranicznej w 2010 r., w których podkreślił znaczenie polskiej Prezydencji w II połowie 2011 r., zarówno w wymiarze rządowym, jak i parlamentarnym. Jednocześnie Minister Spraw Zagranicznych zaprezentował parlamentarzystom polskie priorytety, do których należą: negocjacje Wieloletnich Ram Finansowych, rynek wewnętrzny – nowe sposoby na ożywienie wzrostu gospodarczego po kryzysie, stosunki z państwami Europy Wschodniej, polityka energetyczna i bezpieczeństwo energetyczne Unii oraz Wspólna Polityka Bezpieczeństwa i Obrony.

W dniu 23 kwietnia 2010 r. odbyło się inauguracyjne spotkanie *Zespołu ds. Programowych Prezydencji* powołanego decyzją Pełnomocnika Rządu ds. Przygotowania Organów Administracji Rządowej i Sprawowania przez RP Przewodnictwa w Radzie UE. Podczas spotkania omówiono m.in. koncepcję oraz plan pracy Zespołu, podsumowano dotychczasowe prace programowe, omówiono koncepcję wizyty Rady Ministrów w Komisji Europejskiej, zaprezentowano informacje o spotkaniu koordynatorów trio Prezydencji. Zespół jest forum wymiany informacji między resortami w zakresie przygotowań do Prezydencji. Będzie pełnić funkcję doradczą i opiniującą dla Pełnomocnika oraz służyć jako forum wstępnego uzgadniania aspektów programowych Prezydencji przed formalnym podejmowaniem decyzji na Komitecie do Spraw Europejskich. Ważnym zadaniem stojącym przed Zespołem było uzgodnienie struktury i formuły dokumentu pt. *Wstępna lista priorytetów polskiej Prezydencji*¹⁹, Dokument uwzględnia w szczególności wnioski resortów wynikające z analizy programu prac Komisji Europejskiej (KE) na 2010 r. oraz aktualizacji katalogu spraw, które pojawiają się na agendzie polskiej Prezydencji.

W dniach 15 – 16 kwietnia 2010 r. na Cyprze odbyło się kolejne spotkanie Koordynatorów ds. Przygotowań Przewodnictwa w Radzie UE w formule Tria Polska – Dania – Cypr. Konsultacje Tria na Cyprze pozwoliły m.in. przybliżyć metodologię prac w ramach Tria oraz omówić aktualny stan dyskusji w każdym z krajów odnośnie formułowania priorytetów narodowych na okres 18-miesięcznego Przewodnictwa grupowego. Podczas spotkania delegacje omówiły także znaczenie formuły Prezydencji grupowej kształtującej się w trakcie trwającego Przewodnictwa Hiszpanii oraz zbliżającej się Prezydencji Węgier. W spotkaniu

¹⁹ Dokument został na początku lipca 2010 r. przedłożony Radzie Ministrów.

wzięli udział przedstawiciele Sekretariatu Generalnego Rady UE oraz MSZ Węgier. Trio PL-DK-CY będzie pierwszym Trio operującym w pełni na zasadach wprowadzonych na mocy Traktatu z Lizbony. Wiąże się z tym konieczność bliskiej współpracy i konsultacji Trio z Przewodniczącym Rady Europejskiej oraz Wysokim Przedstawicielem ds. Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa. W świetle traktatu, Prezydencja nie odpowiada już za ustalanie agendy Rady Europejskiej w związku z przejściem odpowiedzialności w tym zakresie przez Przewodniczącą RE, jednak tematy omawiane podczas RE wynikają wprost z dynamiki prac rad sektorowych, kierowanych przez Prezydencję rotacyjną. Konieczna jest zatem harmonijna współpraca Rady UE reprezentowanej przez Prezydencję z Przewodniczącą Rady Europejskiej oraz Wysoką Przedstawiciel ds. Stosunków Zewnętrznych.

Na zaproszenie Ministra Spraw Zagranicznych RP 1 czerwca 2010 r. do Warszawy przyjechała Catherine Ashton, Wysoka Przedstawiciel ds. Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa. Głównym tematem rozmów było tworzenie unijnego korpusu dyplomatycznego oraz priorytety polskiej Prezydencji w Unii Europejskiej.

W dniach 16 – 17 czerwca 2010 r., na zaproszenie Minister Spraw Zagranicznych Danii, Minister Spraw Zagranicznych RP, Radosław Sikorski, spotkał się w Danii ze swoimi odpowiednikami duńskim i cypryjskim. Podczas spotkania omówiono 18. miesięczny program Tria oraz przedyskutowano konsekwencje Traktatu z Lizbony dla sprawowania Prezydencji rotacyjnej.

Ponadto, 9 czerwca 2011 r. Członkowie Rady Ministrów²⁰ odbyli w Brukseli szczegółowe konsultacje z Kolegium Komisarzy Komisji Europejskiej. Na konsultacje składały się trzy zasadnicze części: wspólne posiedzenie plenarne RM i Kolegium Komisarzy, lunch roboczy oraz spotkania ministrów i komisarzy w kłastrach. Odbyły się także spotkania bilateralne Premiera D. Tuska z Przewodniczącą Komisji Europejskiej J.M. Barroso oraz z Przewodniczącą Rady Europejskiej Hermanem van Rompuyem. Punktem wyjścia dla rozmów Ministrów z Komisarzami były przygotowania Polski do prezydencji w UE w 2011 r. oraz bieżąca agenda ekonomiczna, gospodarcza i społeczna Unii Europejskiej oraz priorytety UE w okresie najbliższych dwóch lat. Tematyka konsultacji obejmowała kwestie bieżące (m.in. kryzys gospodarczo-finansowy, powódź w Polsce, zarządzanie ekonomiczne), kwestie

²⁰ W konsultacjach uczestniczyli: Premier D. Tusk, oraz ministrowie E. Bieńkowska, M. Boni, J. Fedak, A. Giersz, K. Hall, E. Kopacz, A. Kraszewski, B. Kudrycka, J. Rostowski, M. Sawicki, R. Sikorski, B. Zdrojewski, M. Dowgielewicz, G. Henclewska, K. Sobierajska, M. Korolec. Ze strony Komisji Europejskiej w konsultacjach uczestniczyli: Przewodniczący J.M. Barroso oraz komisarze J. Almunia, L. Andor, C. Ashton, M. Barnier, D. Ciolos, J. Dalli, M. Damanaki, M. Geoghegan-Quinn, C. Hedegaard, G. Oettinger, J. Potocnik, O. Rehn, M. Sefcovic, A. Šemeta, A. Tajani, A. Vassiliou oraz Sekretarz Generalna Komisji C. Day.

sektorowe poruszane na posiedzeniach kłastrów, oraz kwestie dotyczące programu polskiej Prezydencji. Poza wymiarem merytorycznym, konsultacje były elementem budowy wizerunku Polski – przyszłej Prezydencji, jako państwa w pełni zaangażowanego i zdeterminowanego by okres jej przewodnictwa w Radzie UE stał się sukcesem. Wizyta symbolizuje rozpoczęcie właściwego, finalnego etapu przygotowań do Prezydencji.

W związku z audytem wewnętrznym przeprowadzonym w IV kwartale 2009 r. we wszystkich ministerstwach i urzędach centralnych powstał dokument przedstawiający mapę ryzyk związanych z procesem przygotowań do polskiej Prezydencji, który był przedmiotem obrad KSE na posiedzeniu 23 lutego 2010 r. Jednostki administracji publicznej wskazały najważniejsze obszary przygotowań, w których potencjalnie mogą pojawić się problemy, są to m.in.:

- W kwestii koordynacji działań – problemy w przepływie informacji,
- W obszarze zasoby ludzkie – fluktuacja w ramach korpusu Prezydencji, braki kadrowe,
- W zakresie gospodarowania środkami finansowymi – deficyt środków na zaplanowane wydarzenia,
- W ramach współpracy międzynarodowej – ryzyko braku skutecznego wykorzystania doświadczeń państw członkowskich oraz niewystarczająca współpraca z Węgry.

Wnioski z bieżącej obserwacji prac innych Prezydencji

W związku z przygotowaniem do objęcia przez Rzeczpospolitą Polską Przewodnictwa w Radzie UE w drugiej połowie 2011 r. w administracji prowadzone są działania monitoringowe, pozwalające na zgromadzenie i analizę doświadczeń i przebiegu innych Prezydencji. Już w 2007 r. zaproponowano, aby delegacje uczestniczące w pracach Rady Unii Europejskiej i jej organów przygotowawczych obserwowały działania bieżących Prezydencji i zbierały informacje o stosowanych przez nie dobrych i złych praktykach. W tym celu punkt dotyczący obserwacji został włączony do sprawozdań z posiedzeń. Praktyczne wnioski z tych obserwacji są wykorzystywane nie tylko w czasie sprawowania Prezydencji, kiedy polscy przedstawiciele będą przewodniczyć posiedzeniom, ale już na etapie przygotowań.

W pierwszej połowie 2010 r. trwało zbieranie informacji ze spotkań różnego szczebla, w tym formalnych i nieformalnych posiedzeń rad sektorowych, przygotowywanych przez Królestwo Hiszpanii pełniące w tym półroczu przewodnictwo w Radzie UE. Obserwacje te odnoszą się do różnych aspektów działań Prezydencji, w tym kwestii organizacyjnych, technicznych,

a także procedur i przebiegu spotkań. Obserwacja prac innych Prezydencji będzie szczególnie istotna, zwłaszcza obecnie, gdy wszedł w życie Traktat z Lizbony, który istotnie modyfikuje zasady funkcjonowania UE, a nowy system instytucjonalno-prawny będzie się kształtować w praktyce, co będzie miało wpływ na przebieg prac każdej kolejnej Prezydencji.

Najważniejsze wnioski z obserwacji w okresie styczeń – czerwiec 2010 r. to:

- W ciągu pierwszych miesięcy implementacji Traktatu z Lizbony pojawił się problem reprezentacji Wysokiego Przedstawiciela ds. Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa. Spowodowane to jest koniecznością zapewnienia obecności Wysokiego Przedstawiciela (WP) często w dwóch różnych miejscach w tym samym czasie, w związku z tym należy określić, kto oraz w jakiej sytuacji zastępuje WP. Regulamin Rady przewiduje m.in. zastąpienie WP przez Ministra Spraw Zagranicznych Prezydencji na forum Rady ds. Zagranicznych. Oznaczać to będzie konieczność udziału Prezydencji w negocjacjach oraz przygotowanie Ministra SZ do płynnego zastąpienia WP w razie potrzeby, a to z kolei związane jest z utrzymaniem dobrego przepływu informacji między ministrami spraw zagranicznych państw członkowskich a Prezydencją, bez jednoczesnego podważania i/lub ograniczania roli i kompetencji Wysokiego Przedstawiciela.
- Konkurencyjność pozycji gospodarczej Królestwa Hiszpanii w okresie sprawowania Prezydencji wpływa na jej zdolność do przewodniczenia obradom i negocjowania kompromisów. Należy liczyć się z tym, że kondycja gospodarcza RP w 2011 r., a także sytuacja polityczna wpłyną na wiarygodność Prezydencji (i jej pozycję negocjacyjną), a tym samym na możliwość realizacji agendy programowej Prezydencji, szczególnie w kwestiach odnoszących się do negocjacji nowych ram finansowych oraz rozwoju rynku wewnętrznego.
- Wybuch wulkanu na Islandii, był klasycznym przykładem sytuacji kryzysowej, oraz sprawdzianem dla Prezydencji hiszpańskiej, w którym należało się wykazać refleksem oraz przywództwem. W związku z blokadą ruchu lotniczego spowodowaną pyłem wulkanicznym, Prezydencja Hiszpanii w ciągu weekendu 17-18 kwietnia 2010 r., zmuszona była anulować zarówno Radę ds. Rolnictwa w Luksemburgu, jak i wszystkie robocze spotkania, jakie zaplanowano na dwa kolejne dni w Brukseli z udziałem przedstawicieli ze stolic państw członkowskich (z wyjątkiem prac grup rezydujących w Brukseli). Trudności operacyjne spowodowały przesunięcia w realizacji agendy programowej Prezydencji.

Zatrudnienie i status urzędników w instytucjach UE

Liczba Polaków w instytucjach i agencjach unijnych stale rośnie. Ministerstwo Spraw Zagranicznych systematycznie monitoruje stan zatrudnienia Polaków. Co 6 miesięcy przygotowywany jest raport na temat stanu zatrudnienia obywateli Polskich w instytucjach UE, który następnie jest przedkładany Komitetowi do Spraw Europejskich (ostatnio 30.04.2010). Raport przygotowywany jest na podstawie danych, które instytucje europejskie przekazują bezpośrednio do Stałego Przedstawicielstwa RP przy UE.

Sześć lat po przystąpieniu Rzeczypospolitej Polskiej do Unii Europejskiej, w strukturach unijnej administracji zatrudnienie znalazło ponad 2000 polskich obywateli. Według najnowszych dostępnych danych ogółem w instytucjach i agencjach UE pracuje 2239 Polaków, z czego ok. 90% stanowią pracownicy instytucji, a 10% - agencji UE. Największym pracodawcą jest Komisja Europejska, w której pracuje 1411 polskich obywateli (946 urzędników, 239 pracowników zatrudnionych na czas określony oraz 226 pracowników kontraktowych).

Ze wszystkich instytucji wspólnotowych jedynie Komisja Europejska określiła liczbę osób jaką zamierza zatrudnić w okresie przejściowym do 2010 r. w związku z rozszerzeniem UE w 2004 r.²¹ Rzeczypospolitej Polskiej przyznano 1341 stanowisk, w tym 74 średniego oraz 16 wyższego szczebla kierowniczego. Wykorzystanie przyznanej RP puli wynosi 69% na stanowiskach kierowniczych wyższego szczebla oraz 63,5% na stanowiskach średniego szczebla zarządzania.

W przypadku pozostałych instytucji i agencji nie określono puli stanowisk, jednak one także podlegają stałemu monitoringowi pod kątem tendencji wzrostowej oraz utrzymania równowagi pomiędzy poszczególnymi państwami członkowskimi. W Sekretariacie Generalnym Rady UE zatrudnionych jest łącznie 98 osób (96 urzędników oraz 2 pracowników na czas określony) a w Parlamencie Europejskim – 287 osób (148 urzędników, 24 pracowników na czas określony, 27 pracowników kontraktowych oraz 88 osób na stanowiskach asystentów europarlamentarzystów).

Pierwsze stanowisko na szczeblu Dyrektora Generalnego w Komisji Europejskiej od maja 2010 r. objął Jan Truszczyński (stanowisko Dyrektora Generalnego w Dyrekcji Generalnej ds. Edukacji i Kultury). Jest to pierwsza nominacja na najwyższe stanowisko urzędnicze w KE spośród nowych państw członkowskich.

²¹ 3400 osób, w 2007 r. zwiększona do 3508 osób

Wypełnienie przyznanej przez Komisję Europejską puli stanowisk nadal nie jest satysfakcjonujące, tym bardziej że okres przejściowy, w którym obowiązują preferencyjne warunki w zatrudnieniu obywateli EU-10, upływa z końcem 2010 r. Dlatego też w I półroczu 2010 r. znacznie zintensyfikowano działania mające na celu organizację kolejnych konkursów, w szczególności dla administratorów wyższego stopnia zaszerogowania (AD 7) oraz szefów wydziałów. Temat wypełnienia puli stanowisk w Komisji Europejskiej jest stale obecny podczas oficjalnych i roboczych spotkań kierownictwa Ministerstwa Spraw Zagranicznych z urzędnikami Komisji Europejskiej wysokiego szczebla. Zwracana jest również uwaga na możliwie jak największe wykorzystanie obecnych list rezerwowych, tak aby zatrudniani byli laureaci poprzednich konkursów znajdujący się na tych listach.

Prowadzona jest szeroka dystrybucja informacji o możliwości aplikowania o pracę w instytucjach UE. Informacje o konkursach są umieszczane na stronie internetowej Ministerstwa Spraw Zagranicznych oraz w Biuletynie Informacji Publicznej KPRM, a także wysyłane na adresy mailowe osób kontaktowych w poszczególnych ministerstwach i urzędach centralnych. Ponadto informacje o naborach są przekazywane do Członków Komitetu do Spraw Europejskich oraz innych osób stale uczestniczących w posiedzeniach Komitetu celem rozpowszechniania tych informacji poprzez strony internetowe ministerstw i urzędów, wewnętrzne kanały obiegu informacji pomiędzy urzędami i w samych urzędach oraz przekazywanie tych informacji kanałami zarządzanymi przez resorty i instytucje im podległe, partnerom społecznym, uczelniom, mediom. Umieszczane są również na stronach internetowych współpracujących z Ministerstwem Spraw Zagranicznych organizacji pozarządowych i w portalach poświęconych rynkowi pracy.

Podjęmowane są inicjatywy mające na celu promowanie najlepszych kandydatów na stanowiska w instytucjach i agencjach unijnych w szczególności na stanowiska kierownicze wysokiego szczebla (dyrektora generalnego, dyrektora, głównego doradcy, dyrektora agencji). Warte podkreślenia jest, że w przypadku ubiegania się o takie stanowiska kierownicze w instytucjach i agencjach UE, istnieje możliwość uzyskania przez kandydata znajdującego się na tzw. *krótkiej liście*, oficjalnego poparcia ze strony Rządu RP.

INFORMACJA NA TEMAT UDZIAŁU POLSKI W PRACACH RADY EUROPEJSKIEJ ORAZ POSZCZEGÓLNYCH FORMACJI RADY MINISTRÓW UE POSIEDZENIA RADY EUROPEJSKIEJ

W trakcie Prezydencji hiszpańskiej odbyły się dwa posiedzenia Rady Europejskiej:

- 25-26 marca 2010 r.
- 17 czerwca 2010 r.

Pierwsze posiedzenie Rady Europejskiej w trakcie Prezydencji Królestwa Hiszpanii odbyło się w Brukseli w dn. 25-26 marca 2010 r. i poświęcone było zagadnieniom gospodarczym i klimatycznym.

Na wstępie dyskusji o nowej Strategii Unii Europejskiej na rzecz zatrudnienia i wzrostu gospodarczego (Strategia Europa 2020) ustalono, że Strategia skupi się na tych obszarach, gdzie potrzebne są natychmiastowe działania, tj.: wiedza i innowacje, bardziej zrównoważona gospodarka, wysoki poziom zatrudnienia i włączenie społeczne. Następnie, gremium uzgodniło kluczowe obszary Strategii oraz najważniejsze cele, które doprowadzą do jej realizacji²². Rada Europejska ustaliła, że wszystkie wspólne polityki, w tym polityka rolna i spójności, będą wspierać Strategię Europa 2020. We wnioskach dyskusji ustalono, że Rada Europejska będzie organem monitorującym wdrażanie Strategii, przy pomocy regularnych debat poświęconych rozwojowi sytuacji gospodarczej i głównym priorytetom Europy 2020. W październiku 2010 r. Rada Europejska zajmie się kwestią badań i rozwoju, a na początku 2011 r. omówi politykę energetyczną oraz sposób w jaki polityka ta może najlepiej wspierać przejście do efektywnej gospodarki niskoemisyjnej oraz większego bezpieczeństwa dostaw.

²² Cele strategii Europa 2020 (zgodnie z Konkluzjami Rady Europejskiej): „dążenie do osiągnięcia wskaźnika zatrudnienia w wysokości 75% wśród kobiet i mężczyzn w wieku 20–64 lat, w tym poprzez zwiększanie zatrudnienia młodzieży, osób starszych i pracowników nisko wykwalifikowanych oraz skuteczniejszą integrację legalnych migrantów; poprawa warunków prowadzenia działalności badawczo-rozwojowej, w szczególności z myślą o tym, aby łączny poziom inwestycji publicznych i prywatnych w tym sektorze osiągnął 3% PKB; Komisja opracuje wskaźnik, który będzie odzwierciedlał intensywność działalności badawczo-rozwojowej i innowacyjnej; zmniejszenie emisji gazów cieplarnianych o 20% w porównaniu z poziomami z roku 1990; zwiększenie do 20% udziału energii odnawialnej w ogólnym zużyciu energii; oraz dążenie do zwiększenia efektywności energetycznej o 20%; UE zdecydowana jest podjąć decyzję o osiągnięciu do 2020 roku 30-procentowej redukcji emisji w porównaniu z poziomami z 1990 roku, co będzie jej warunkową ofertą względem globalnego i kompleksowego porozumienia dotyczącego okresu po 2012 roku, o ile inne kraje rozwinięte zobowiążą się do porównywalnych redukcji emisji, a kraje rozwijające się wniosą wkład na miarę swoich zobowiązań i możliwości; podniesienie poziomu wykształcenia, zwłaszcza poprzez dążenie do zmniejszenia odsetka osób zbyt wcześnie kończących naukę oraz poprzez zwiększenie odsetka osób mających wykształcenie wyższe lub równoważne; uwzględniając wniosek Komisji, w czerwcu 2010 roku Rada Europejska ustali wskaźniki liczbowe dla tych celów; propagowanie włączenia społecznego, w szczególności przez obniżenie poziomu ubóstwa. Należy prowadzić dalsze prace nad przygotowaniem właściwych wskaźników”.

Cele Rządu polskiego dotyczące Strategii znalazły pełne odzwierciedlenie w ostatecznych konkluzjach RE. Przede wszystkim, podkreślona została potrzeba uwzględnienia różnych „punktów wyjścia” w ocenie postępów poszczególnych państw członkowskich, co było istotne ze względu na opóźnienia Rzeczypospolitej Polskiej w niektórych dziedzinach. W konkluzjach znalazły się też zapisy dotyczące promowania spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej oraz polityki spójności i polityki rolnej, co będzie miało kluczowe znaczenie w dalszych staraniach Rządu RP o odpowiedni kształt budżetu UE. Poza tym, jako kluczowy hamulec wzrostu i „wąskie gardło” Strategii, została zidentyfikowana infrastruktura, o co zabiegała RP również w kontekście przyszłego pozyskiwania środków UE na dalszą modernizację polskiej infrastruktury.

Podczas szczytu pochyłono się również nad kwestią zmian klimatu i nadania nowego kierunku działaniom UE po szczycie w Kopenhadze. W wyniku dyskusji zdecydowano o ustaleniu harmonogramu dalszego prowadzenia negocjacji międzynarodowych. Rezultatem konferencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu w Cancún miały być decyzje włączające porozumienie kopenhaskie w proces negocjacyjny ONZ i dotyczące nierozstrzygniętych kwestii, w tym w odniesieniu do przystosowania, leśnictwa, technologii oraz monitorowania, sprawozdawczości i weryfikacji. Kolejno, potwierdzono zobowiązania finansowe Unii Europejskiej w sprawie wsparcia polityki klimatycznej w krajach rozwijających się w latach 2010-2012 w wysokości 2,4 mld Euro rocznie na szybką pomoc finansową (tzw. *fast start finacing*), nie licząc wkładów innych kluczowych podmiotów w ramach realizacji porozumienia kopenhaskiego. UE i inne kraje rozwinięte zobowiązały się zmobilizować środki w wysokości 100 mld dolarów do 2020 r., które pomogą krajom rozwijającym się w walce ze zmianą klimatu. Ponadto, UE zobowiązała się zwiększyć działania ukierunkowane na państwa trzecie, poprzez zajęcie się kwestiami zmiany klimatu na wszystkich posiedzeniach, w których bierze aktywny udział (np. szczytach Grupy G-20). Ustalono, że należy wykorzystywać możliwości współpracy z partnerami uprzemysłowionymi w zakresie np. zielonych technologii, a z krajami wschodzącymi należy szybko zidentyfikować wspólne interesy. Komisja zobowiązała się przygotować do czerwca 2010 r. analizę wpływu przejścia na wyższy cel redukcyjny 30% na UE oraz poszczególne państwa członkowskie. Ponadto, Rada Europejska zobowiązała się działać na rzecz długoterminowej wizji różnorodności biologicznej 2050 i celu na 2020 r., przedstawionych w konkluzjach Rady z 15 marca 2010 r.

Konkluzje Rady Europejskiej potwierdziły zobowiązania finansowe Unii Europejskiej dotyczące wsparcia polityki klimatycznej w krajach rozwijających się. W związku z faktem, iż Rzeczpospolita Polska w grudniu 2009 r. podczas Rady Europejskiej potwierdziła swój udział w inicjatywie i oczekiwaniach, że pomoc ta będzie kierowana do konkretnych państw, niezbędne było pilne wypracowanie stanowiska RP w sprawie potencjalnych źródeł finansowania ze strony Rzeczypospolitej Polskiej, preferowanych odbiorców wsparcia oraz korzystnego dla RP sposobu zarządzania przekazywanymi środkami, a także przeprowadzenie niezbędnych dostosowań prawnych w celu uruchomienia środków przeznaczonych na *fast start financing* w wysokości 10% dochodów ze sprzedaży jednostek przyznanej ilości emisji (ang. *Assigned Amount Units, AAUs*).

Dyskusja na Radzie Europejskiej potwierdziła ponadto postanowienia konkluzji z Rady ds. Środowiska, a mianowicie zobowiązanie, iż Komisja do czerwca 2010 r. przygotuje analizę wpływu przejścia na wyższy cel redukcyjny 30% na UE oraz poszczególne państwa członkowskie. W związku z powyższym, Rzeczpospolita Polska podjęła działania mające na celu przygotowanie odrębnej analizy przejścia na cel 30% dla RP obejmującej m.in. wpływ zmian wynikających z nowelizacji pakietu klimatyczno-energetycznego. Analiza stanowiłaby podstawę do dalszych negocjacji z Komisją Europejską i państwami członkowskimi.

Ostatni szczyt Rady Europejskiej w trakcie Prezydencji hiszpańskiej odbył się 17 czerwca 2010 r. Podczas jednodniowego spotkania Rada Europejska przyjęła Strategię *Europa 2020: nową strategię UE na rzecz zatrudnienia i wzrostu gospodarczego*, uzgodniła kroki do wprowadzenia jej w życie i zdecydowała, że będzie ukierunkowywać i monitorować proces jej wdrażania. Potwierdzono pięć celów, określających konieczne działania Unii Europejskiej w zakresie: promocji zatrudnienia, poprawy warunków sprzyjających innowacjom, badań i rozwoju, wypełnienia celów UE w związku ze zmianą klimatu i energią, poprawy poziomu edukacji i propagowania włączenia społecznego, w szczególności przez ograniczanie ubóstwa. Ustalono ponadto, że regularnie sprawdzane będą postępy w osiąganiu celów krajowych programów reform, dążących do wzmocnienia potencjału wzrostu gospodarczego. Rada Europejska zatwierdziła również ustanowienie ambitnego harmonogramu działań dotyczących „Europejskiej agendy cyfrowej” i wezwała wszystkie instytucje do zaangażowania się w jego pełną realizację, w tym w utworzenie w pełni funkcjonującego jednolitego rynku cyfrowego do 2015 r. Poproszono Komisję o złożenie sprawozdania z postępów z wdrażania projektu. Jest to o tyle ważne zobowiązanie z punktu widzenia RP, że jego realizacja przypadnie na okres polskiego Przewodnictwa w Radzie UE (koniec 2011 r.).

Ponadto warto nadmienić, iż w konkluzjach Rady Europejskiej znalazły odzwierciedlenie postulaty Rządu RP dotyczące uznania wszystkich wspólnych polityk, w tym polityki rolnej i polityki spójności, jako instrumentów wykorzystywanych do wdrażania Strategii Europa 2020.

Rada Europejska z zadowoleniem przyjęła również sprawozdanie przewodniczącego grupy zadaniowej ds. zarządzania gospodarczego i wyraziła zgodę na pierwszy zestaw wytycznych. Ponadto zdecydowała, że należy w pełni wdrożyć obowiązujące przepisy w zakresie dyscypliny budżetowej. W odniesieniu do zaostrzania tych przepisów Rada Europejska zgodziła się co do szeregu konkretnych wytycznych. W odniesieniu do nadzoru makroekonomicznego, RE wyraziła zgodę co do opracowania tabeli wyników służącej lepszej ocenie zmian i zakłóceń konkurencyjności oraz umożliwiającej wczesne wykrycie destabilizujących i niebezpiecznych trendów oraz opracowania skutecznych ram nadzoru odzwierciedlających szczególną sytuację państw członkowskich będących członkami strefy euro. Ponadto, Rada Europejska zwróciła się do grupy zadaniowej i do Komisji, aby szybko prowadziły dalsze prace nad tymi wytycznymi oraz przygotowały ich wdrożenie. Rada Europejska oczekuje otrzymania na posiedzeniu w październiku 2010 r. sprawozdania końcowego grupy zadaniowej obejmującego cały zakres jej mandatu.

Z zadowoleniem należy również przyjąć postanowienia dotyczące wzmocnienia zarządzania gospodarczego w UE, pamiętając jednak, iż podejmowane działania powinny mieć uniwersalny charakter oraz zapewnić wszystkim państwom równe szanse. Rząd RP jest zdania, że z racji powiązań gospodarczych w ramach wspólnego rynku, stabilizacja otoczenia strefy euro dzięki wzmocnionej koordynacji polityk gospodarczych jest również w interesie państw znajdujących się w strefie euro.

W odniesieniu do regulacji w zakresie usług finansowych Rada Europejska zdecydowała, że należy pilnie dokończyć niezbędne reformy służące przywróceniu dobrej kondycji i stabilności europejskiego systemu finansowego. Zgodziła się, aby wyniki przeprowadzanych obecnie przez organy nadzoru bankowego tzw. stress-testów (tj. sprawdzenia, jak poszczególne banki radzą sobie w sytuacjach kryzysowych) zostały podane do wiadomości publicznej najpóźniej w drugiej połowie lipca. Rada Europejska wezwała w szczególności Radę i Parlament Europejski do szybkiego przyjęcia wniosków ustawodawczych w sprawie nadzoru finansowego, aby od początku 2011 r. prace mogły podjąć Europejska Rada ds. Ryzyka Systemowego oraz trzy europejskie organy nadzoru. Rada Europejska oczekuje też na ogłoszenie przez Komisję wniosków w sprawie rynków instrumentów pochodnych,

a zwłaszcza na właściwe środki dotyczące tzw. krótkiej sprzedaży oraz instrumentów pochodnych służących przenoszeniu ryzyka kredytowego.

Rada Europejska zgodziła się, aby państwa członkowskie wprowadzały system opłat i podatków nakładanych na instytucje finansowe, aby zapewnić równy podział obciążenia i określić zachęty służące ograniczeniu ryzyka systemowego (z wyjątkiem Republiki Czeskiej). Ustalono, że należy starannie zbadać kwestie równości reguł gry oraz łączne skutki zastosowania różnych środków regulacyjnych - Rada Europejska zwróciła się do Rady i Komisji o dalsze prowadzenie prac oraz o złożenie w tej sprawie sprawozdania w październiku 2010 r.

W kwestii przygotowań do szczytu Grupy G-20 w Toronto Rada Europejska potwierdziła, że działania podejmowane przez Unię w reakcji na kryzys umożliwią UE przedstawienie na szczycie Grupy G-20 zdecydowanego stanowiska w sprawie podobnych działań międzynarodowych. Rada Europejska ustaliła, że UE powinna przeprowadzić starania na rzecz wypracowania globalnego podejścia w sprawie wprowadzenia systemów opłat i podatków nakładanych na instytucje finansowe w celu zapewnienia równych reguł gry na całym świecie. UE postanowiła stanowczo bronić tego stanowiska w rozmowach z partnerami z grupy G-20.

Rada Europejska przyjęła także stanowisko UE na posiedzenie ONZ na wysokim szczeblu w sprawie Milenijnych Celów Rozwoju. Potwierdziła swoje zobowiązanie do realizacji do 2015 r. docelowych wielkości pomocy rozwojowej, ustalonych w konkluzjach z czerwca 2005 r. oraz zgodziła się corocznie podejmować tę kwestię na podstawie sprawozdania Rady.

W temacie zmian klimatu Rada Europejska wysłuchiwała kolejnego Komunikatu Komisji Europejskiej, w którym przeanalizowano możliwości zwiększenia celu, jakim jest redukcja emisji gazów cieplarnianych o 20% oraz oceniono ryzyko ucieczki emisji. Zgodnie z konkluzjami Rady z dn. 11 czerwca, Komisja podejmie dalsze analizy, w tym w kwestii skutków dla poszczególnych państw członkowskich, a Rada dokona dalszej analizy kwestii poruszonych w komunikacie. Rada Europejska zdecydowała, że powróci do kwestii związanych ze zmianą klimatu jesienią, przed konferencją w Cancún. W reakcji na te ustalenia Rzeczpospolita Polska konsekwentnie podkreśla, iż koszty przejścia na cel powyżej 20% nie będą równe dla poszczególnych państw członkowskich. Dlatego istotne jest w ocenie Rządu polskiego określenie skutków takiej decyzji dla poszczególnych krajów, czego brakowało w komunikacie Komisji. Takie zobowiązanie zostało nałożone na Komisję już

w marcu 2010 r., a obecnie postulaty państw członkowskich zostały słusznie ponowione w konkluzjach Rady Europejskiej.

Rada Europejska przyjęła Raport Grupy Refleksji „Projekt: Europa 2030 – wyzwania i szanse”, który ma stanowić punkt odniesienia w przyszłych dyskusjach na forum Unii Europejskiej.

Rada Europejska przyjęła raport na temat postępów we wdrażaniu Europejskiego Paktu o migracji i azylu.

Rada Europejska przyjęła z zadowoleniem opinię Komisji w sprawie wniosku Islandii o członkostwo w UE oraz zalecenie, by rozpoczęto negocjacje o przystąpieniu. Ponadto, zwrócono się do Rady o przyjęcie ogólnych ram negocjacji celem całościowego przyjęcia przez Islandię dorobku prawnego UE oraz zapewnienia całkowitego jego wdrożenia i egzekwowania z uwzględnieniem dotychczasowych zobowiązań.

Rada Europejska pogratulowała Estonii osiągnięcia konwergencji w wyniku jej polityki gospodarczej i finansowej oraz z zadowoleniem przyjęła spełnienie przez Estonię kryteriów z Maastricht. Wyrażono zgodę na przyjęcie Estonii do strefy euro z dn. 1 stycznia 2011 r.

Rada Europejska przyjęła oświadczenie w sprawie Iranu - podkreśliła swój niepokój w związku z realizacją przez Iran programu jądrowego i wyraziła uznanie z powodu przyjęcia przez Radę Bezpieczeństwa ONZ rezolucji nr 1929, wprowadzającej nowe środki ograniczające. Rada ds. Zagranicznych została zobowiązana do przyjęcia na następnym posiedzeniu środków wykonawczych odnoszących się do środków zawartych w rezolucji 1929 oraz środków towarzyszących.

Rada Europejską przyjęła decyzję EUCO 11/10 o rozpoczęciu procedury w celu przyjęcia środków przejściowych dotyczących dodatkowych 18 miejsc w Parlamencie Europejskim do końca jego bieżącej kadencji (2009–2014)²³.

²³ Zgodnie z Rezolucją Parlamentu Europejskiego z dnia 6 maja 2010 r. dotyczącą projektu protokołu zmieniającego protokół nr 36 w sprawie przepisów przejściowych w odniesieniu do składu Parlamentu Europejskiego do końca kadencji 2009-2014: opinią Parlamentu Europejskiego (art. 48 ust. 3 traktatu UE) (17196/2009 – C7-0001/2010 – 2009/0813(NLE)), 18 dodatkowych mandatów, jakie wprowadza Traktat z Lizbony, podzielono między 12 państw członkowskich, w wyniku czego Polska otrzyma 1 dodatkowy mandat, a pozostałe 17 otrzymają kolejno: Austria (2), Bułgaria (1), Francja (2), Włochy (1), Łotwa (1), Malta (1), Niderlandy (1), Słowenia (1), Hiszpania (4), Szwecja (2), Zjednoczone Królestwo (1). Ponadto, Decyzją z dnia 6 maja 2010 r. Parlament zgodził się z Radą, że do zmiany Traktatu nie jest konieczne zwoływanie Konwentu.

POSIEDZENIA RADY UNII EUROPEJSKIEJ

Rada ds. Edukacji, Młodzieży i Kultury

Podczas Prezydencji hiszpańskiej odbyły się dwa formalne posiedzenia Rady ds. Edukacji, Młodzieży i Kultury:

– 15 lutego 2010 r. dotyczące jedynie edukacji. Instrukcja dla delegacji polskiej została przyjęta przez KSE 12 lutego 2010 r. Rada przyjęła listę punktów A (dok. 6223/10 i 6224/10).

oraz

- 10-11 maja 2010 r. poświęcone sprawom kultury, polityce audiowizualnej, edukacji oraz młodzieży oraz kwestiom sportu. Instrukcja dla delegacji polskiej została przyjęta przez KSE 7 maja 2010 r. Rada przyjęła listę punktów A (dok. 9257/10).

W trakcie lutowego posiedzenia przyjęto wspólne sprawozdanie Rady i Komisji z postępów w realizacji programu prac „Edukacja i szkolenie 2010” (dok. 5394/10). Ponadto, w oparciu o pytania przygotowane przez Prezydencję (dok. 5395/10), odbyła się debata pt. „Kształcenie i szkolenie na rzecz Europy 2020”. Prezydencja przedstawiła informację nt. konferencji w ramach programu Jeana Monneta – „Rola kształcenia i szkolenia w nowej gospodarce europejskiej”, która odbyła się w Madrycie w dniach 25–26 stycznia 2010 r., natomiast delegacja portugalska poinformowała o umowie społecznej na rzecz rozwoju szkolnictwa wyższego: nowy sposób zwiększania inwestycji publicznych w realizację ambitnych celów Portugalii w zakresie kwalifikacji.

Podczas posiedzenia w maju, w części dotyczącej kultury Rada przyjęła sprawozdanie z postępu prac w sprawie projektu decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającej działanie Unii Europejskiej na rzecz znaku dziedzictwa europejskiego (dok. 8031/10). Zgodnie ze stanowiskiem Rządu przyjętym przez KSE 26 marca 2010 r. Rzeczpospolita Polska popiera propozycję przeobrażenia projektu międzyrządowego Znaku Dziedzictwa Europejskiego w inicjatywę Unii Europejskiej. Delegacja polska zapoznała się ze sprawozdaniem z postępów prac i – w związku z faktem, że w punkcie tym nie przewidziano i nie otwierano dyskusji – nie zabierała głosu.

Ponadto, Rada przyjęła decyzję w sprawie wyznaczenia Europejskiej Stolicy Kultury na rok 2014, zgodnie z którą tytuł ten będą nosiły szwedzkie miasto Umeå oraz łotewska Ryga (dok. 9144/10). Decyzja ta jest zgodna ze wskazaniem panelu selekcyjnego z września 2009 r. oraz uwzględnia opinię Parlamentu Europejskiego ze stycznia 2010 r. Rzeczpospolita Polska

poparła przyjęcie decyzji zgodnie ze stanowiskiem Rządu przyjętym przez KSE 5 maja 2010 r.

Ponadto, Rada przyjęła swoje konkluzje ws. wkładu kultury w rozwój regionalny i lokalny (dok. 8800/10). Prezydencja przedstawiła informację o wynikach nieformalnego posiedzenia ministrów kultury, które odbyło się w Barcelonie w dniach 30–31 marca 2010 r. Komisja zaprezentowała opracowaną przez siebie zieloną księgę w sprawie uwalniania potencjału przedsiębiorstw z branży kultury i branży twórczej, która ma za zadanie rozpocząć debatę publiczną nad możliwościami pełnego wykorzystania przemysłów kultury i przemysłów kreatywnych. Odbyła się także dyskusja ministrów – w oparciu o pytania Prezydencji (dok. 8603/10) – na temat „Konkurencyjna, zrównoważona Europa sprzyjająca włączeniu społecznemu: udział kultury i kreatywności”.

W części poświęconej polityce audiowizualnej Rada przyjęła konkluzje pt. „Europeana: kolejne kroki” (dok. 8843/10).

Po raz pierwszy w historii – w związku ze zmianami wprowadzonymi Traktatem z Lizbony – Rada poświęciła część swych formalnych obrad zagadnieniom sportu. Ministrowie dyskutowali na temat „Traktat lizboński a sport”. Debatę ukierunkowały pytania Prezydencji (dok. 8392/10).

W części obrad dotyczącej edukacji ministrowie przyjęli konkluzje Rady nt. wymiaru społecznego kształcenia i szkolenia (dok. 8797/10), konkluzje Rady pt. „Kompetencje pomocne w procesie uczenia się przez całe życie i inicjatywa: Nowe umiejętności w nowych miejscach pracy” (dok. 8798/10), konkluzje Rady nt. międzynarodowego wymiaru szkolnictwa wyższego (dok. 8799/10). Ponadto, w ramach przygotowań do posiedzenia Rady Europejskiej w dniu 17 czerwca 2010 r. odbyła się debata na temat wskaźników liczbowych odpowiadających głównym celom UE w dziedzinie edukacji. Debatę ukierunkowały pytania Prezydencji (dok. 9142/10). Komisja zaś przedstawiła informację na temat dialogu z państwami członkowskimi w sprawie krajowych celów w dziedzinie edukacji.

W części poświęconej młodzieży ministrowie przyjęli rezolucję Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w Radzie pt. „Aktywne włączenie młodzieży: walka z bezrobociem i ubóstwem” (dok. 9018/10). Odbyła się również wymiana poglądów na temat „Konkurencyjna, zrównoważona Europa sprzyjająca włączeniu społecznemu: rozwijanie wymiaru młodzieżowego” zogniskowana wokół pytań Prezydencji (dok. 8595/10).

W trakcie posiedzenia delegacja francuska poruszyła kwestię europejskiej inicjatywy kulturalnej na rzecz Haiti i zaprosiła wszystkie państwa do udziału w niej (dok. 8604/10). Prezydencja poinformowała o wynikach konferencji w Barcelonie w dniach 5–6 marca 2010 r. poświęconej kinu cyfrowemu: zagadnieniom finansowego wymiaru cyfryzacji, a także udzielenia pomocy publicznej kinom na poziomie lokalnym, regionalnym i krajowym. Prezydencja poinformowała także o wynikach konferencji na temat młodzieży UE: „Zatrudnienie młodzieży i włączenie społeczne” (Jerez de la Frontera, 13–15 kwietnia 2010 r.), zaś delegacje austriacka i węgierska przedstawiły informację o rocznicowej konferencji ministerialnej w ramach procesu bolońskiego Węgry/Austria 2010 i o drugim forum politycznym w ramach procesu bolońskiego (11–12 marca 2010 r.) (dok. 8606/10).

W trakcie obrad delegacja belgijska zaprezentowała swoje plany dotyczące prac Rady w II połowie 2010 r.

Rada ds. Ekonomicznych i Finansowych

Podczas Prezydencji hiszpańskiej odbyło się sześć posiedzeń Rady ds. Ekonomicznych i Finansowych (ECOFIN):

- 19 stycznia 2010 r. Instrukcja została przyjęta przez KSE 19 stycznia 2010 r. Rada przyjęła listę punktów A (dok. 5312/1/10 REV 1);
- 16 lutego 2010 r. Instrukcja została przyjęta przez KSE 12 lutego 2010 r. Rada przyjęła listę punktów A (dok. 6321/10);
- 16 marca 2010 r. Instrukcja została przyjęta przez KSE 16 marca 2010 r. Rada przyjęła listę punktów A (dok. 7383/10);
- 9 maja 2010 r. – nadzwyczajne posiedzenie Rady;
- 18 maja 2010 r. Instrukcja została przyjęta przez KSE 18 maja 2010 r. Rada przyjęła listę punktów A (dok. 9760/10);
- 8 czerwca 2010 r. Instrukcja została przyjęta przez KSE 7 czerwca 2010 r. Rada przyjęła listę punktów A (dok. 10616/10).

Na wstępie posiedzenia Rady 19 stycznia 2010 r. (dok. 5311/10) przedstawiony został plan prac Prezydencji hiszpańskiej (dok. 5036/10). Podczas przewodnictwa w Radzie Unii Europejskiej Prezydencja hiszpańska przywiązywała dużą wagę do realizacji potrzeb

i wyzwań wynikających z bieżącej sytuacji gospodarczej w Unii Europejskiej. Jej głównym zadaniem w tym zakresie było określenie tzw. strategii wyjścia, czyli wychodzenia państw członkowskich UE ze stosowania programów pomocowych przyjętych przez nie w odpowiedzi na kryzys gospodarczy i finansowy. W zakresie poprawy jakości regulacji finansowych i nadzoru finansowego Prezydencja hiszpańska przyjęła trzy cele: kontynuację realizacji reformy systemu finansowego zgodnie z założeniami grupy pod przewodnictwem de Larrosiera, działania na rzecz poprawy jakości regulacji finansowych i nadzoru oraz promowanie wspólnej europejskiej strategii w zakresie zarządzania kryzysowego. W obszarze finansów publicznych Prezydencja hiszpańska przywiązywała dużą wagę do przestrzegania zasad Paktu Stabilności i Wzrostu. Ponadto duże znaczenie dla Prezydencji hiszpańskiej miały prace nad Strategią UE 2020 oraz wzmocnienie koordynacji UE w ramach kwestii objętych działaniami G20. W zakresie opodatkowania Prezydencja hiszpańska zamierzała położyć nacisk na współpracę w zakresie walki z oszustwami finansowymi, zarówno w obszarze podatków pośrednich, jak i bezpośrednich.

Następnie, podczas styczniowego posiedzenia, Rada zajęła się kwestiami w zakresie podatków m. in. pakietem dyrektyw w sprawie opodatkowania oszczędności, odzyskiwania należności oraz współpracy administracyjnej. Projekt dyrektywy w sprawie opodatkowania oszczędności był wcześniej przedmiotem obrad Rady ECOFIN 2 grudnia 2009 r., niemniej jednak ze względu na brak porozumienia – sprzeciw Republiki Austrii i Wielkiego Księstwa Luksemburga – został zdjęty z porządku obrad. Podczas styczniowego posiedzenia Rady nie udało się doprowadzić do porozumienia politycznego w zakresie dyrektyw dotyczących opodatkowania oszczędności i dyrektywy o współpracy administracyjnej, gdyż Austria i Luksemburg podtrzymały swój sprzeciw. Osiągnięto natomiast porozumienie w zakresie podejścia ogólnego w odniesieniu do dyrektywy o odzyskiwaniu należności.

Ponadto Rada ECOFIN podczas posiedzenia miała zająć się kwestią porozumienia z Liechtensteinem oraz innymi państwami trzecimi w sprawie zwalczania oszustw podatkowych, jednak ze względu na powiązanie tej kwestii z dyrektywą w sprawie opodatkowania oszczędności, również nie udało się osiągnąć porozumienia.

Podczas posiedzenia Rady przyjęto konkluzje w sprawie sprawozdania KE na temat statystyk dotyczących deficytu budżetowego i długu publicznego w Republice Greckiej (dok. 5175/10, dok. 5223/10). Rada wezwała wówczas to państwo do należytego i priorytetowego rozwiązania istniejących problemów. Zwróciła się także do KE o zaproponowanie środków, które dostosują grecki system statystyczny do wymogów UE oraz przygotowanie

odpowiedniego planu działań, który umożliwiłby uporanie się z problemami statystycznymi, instytucjonalnymi oraz dotyczącymi zarządzania.

Podczas kolejnego posiedzenia Rady ECOFIN, 16 lutego 2010 r. (dok. 6320/10) odbyła się prezentacja Mario Montiego w zakresie przyszłości rynku wewnętrznego. Mario Monti, były komisarz ds. rynku wewnętrznego i konkurencji został poproszony w październiku 2009 r. przez Przewodniczącą Komisji Europejskiej J. M. Barroso o przygotowanie raportu na temat przyszłości rynku wewnętrznego. W czasie ww. posiedzenia miała miejsce wstępna prezentacja, pokazująca zrzęby raportu. W swojej prezentacji Mario Monti zwrócił uwagę, iż przygotowywany raport skoncentruje się na dwóch obszarach: inicjatywach na rzecz ożywienia rynku wewnętrznego oraz na inicjatywach na rzecz uczynienia tego ożywienia akceptowalnym. Mario Monti nawiązał do kilku kluczowych kwestii m. in. poddania pod dyskusję, czy państwa członkowskie UE powinny być karane za niespełnianie wytycznych, czy i w jaki sposób podkreślać znaczenie oraz wpływ rozwoju rynku wewnętrznego na przedsiębiorczość i rozwój oraz w jaki sposób ograniczać negatywne efekty pogorszenia się konkurencyjności UE wobec państw trzecich. Mario Monti wyraził nadzieję na wsparcie i wkład ze strony Komisji Europejskiej, jak również opinie państw członkowskich UE.

Podczas posiedzenia Rada zajęła się również kwestiami związanymi z Paktem Stabilności i Wzrostu i przyjęła jednomyślnie rekomendacje w zakresie procedury nadmiernego deficytu wobec Republiki Greckiej (dok. 5454/10, 6126/10, 6128/10, 6126/10, 6131/10, 6146/10, 6135/10, 6145/10), Republiki Malty (dok. 5887/10, 5902/10), Republiki Litewskiej (dok. 5889/10, 5903/10), Republiki Łotewskiej (dok. 5891/10), Rzeczypospolitej Polskiej (dok. 6089/10), Rumunii (dok. 6091/10, 6231/10) oraz Republiki Węgierskiej (dok. 5891/10).

W odniesieniu do Rzeczypospolitej Polskiej Komisja Europejska przygotowała ocenę podjętych przez nią działań w odpowiedzi na rekomendacje Rady dotyczące redukcji nadmiernego deficytu. W ocenie KE RP podjęła działania w kierunku redukcji nadmiernego deficytu. Wśród pozytywnych aspektów, wyróżnionych przez Komisję Europejską, polskie władze:

- podjęły w 2009 r. planowane działania fiskalne mające pobudzić gospodarkę, przy jednoczesnych działaniach ukierunkowanych na uniknięcie nadmiernego wzrostu deficytu;
- przyjęły budżet na 2010 r., który bazuje na ostrożnych założeniach makroekonomicznych i zawiera działania ograniczające deficyt, oraz przedstawiły pierwsze elementy programu konsolidacji fiskalnej na lata 2010-2012;

- wzmocniły ramy fiskalne i zainicjowały prace nad wprowadzeniem reguły fiskalnej, które ułatwią konsolidację w kolejnych latach.

Jednocześnie Komisja Europejska podkreśliła, iż wciąż występują znaczące ryzyka dla polskiej strategii fiskalnej. Jej zdaniem do zredukowania deficytu poniżej 3% PKB w 2012 r., konieczne będą dalsze znaczące działania konsolidacyjne. Zdaniem Komisji należy unikać nowych działań stymulujących, a budżet na 2010 r. musi być rygorystycznie wdrażany, dodatkowe dochody przeznaczane na redukcję deficytu oraz wskazane jest przygotowanie dodatkowych działań konsolidacyjnych na kolejne lata. Komisja Europejska stwierdziła, że obecnie nie są konieczne dalsze działania wobec RP w ramach procedury nadmiernego deficytu. Nawołując do niezwłocznego wdrożenia planowanych działań, KE zapowiedziała, iż będzie dalej uważnie monitorować rozwój sytuacji budżetowej w RP.

Podczas posiedzenia w lutym Rada ECOFIN przyjęła jednomyślnie konkluzje ws. rynku wewnętrznego (dok. 6060/10). Rzeczpospolita Polska poparła projekt konkluzji i wyraziła zadowolenie z faktu, iż większość uwag i propozycji zapisów zostało uwzględnionych w finalnej wersji dokumentu. W szczególności poparła zapisy mówiące o niewykorzystaniu w pełni potencjału rynku wewnętrznego, którego pogłębienie jest celem działania państw członkowskich UE. Rzeczpospolita Polska z dużym zadowoleniem przyjęła zapisy mówiące o wyzwaniach o charakterze globalnym, stojących przed rynkiem wewnętrznym.

Podczas ww. posiedzenia Rady przyjęto także rekomendacje ws. nominacji na stanowisko wiceprezesa Europejskiego Banku Centralnego Pana Vitora Constancio w miejsce Pana Lucasa Papademosasa, którego kadencja wygasła w dniu 31 maja 2010 r. (dok. 14980/09). Ww. rekomendacje Rady ECOFIN zostały przedłożone Radzie Europejskiej na jej posiedzeniu w dniach 25-26 marca 2010 r., po uprzedniej konsultacji z Parlamentem Europejskim i Radą Zarządzającą Europejskiego Banku Centralnego, a Rada Europejska wybrała Pana Vitora Constancio na stanowisko wiceprezesa Europejskiego Banku Centralnego.

Ponadto, podczas posiedzenia Rady przyjęto rekomendacje w sprawie udzielenia Komisji Europejskiej absolutorium z wykonania budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich za 2008 r. Krytycznie o wykonaniu budżetu przez Komisję wypowiadały się podczas posiedzenia Dania, Słowenia i Holandia. Komisja zapowiedziała przedłożenie nowych propozycji legislacyjnych, których celem będzie uproszczenie procedur i obniżenie ryzyka występowania błędów w wydatkowaniu środków na politykę strukturalną.

Głównym przedmiotem obrad Rady 16 marca 2010 r. (dok. 7382/10) były przygotowania do posiedzenia Rady Europejskiej w dniach 25 – 26 marca 2010 r. Omówiono Strategię UE 2020 - w tym zakresie Rada przyjęła konkluzje (dok. 7166/10). Podczas dyskusji okazało się, iż istnieje spora grupa państw nie zgadzających się na zaproponowane przez Komisję Europejską wskaźniki. Do tej grupy zaliczała się również Rzeczpospolita Polska. Niemniej jednak przyjęte konkluzje były dla Rzeczypospolitej Polskiej korzystne, gdyż pozostawiały otwartą kwestię wyboru wskaźników, przy założeniu, że mają one uwzględniać sytuację i uwarunkowania poszczególnych państw członkowskich UE i ich różne sytuacje wyjściowe. W konkluzjach znalazło się również, zgodnie ze stanowiskiem Rzeczypospolitej Polskiej, odniesienie do polityki spójności oraz zapis, iż strategia ma zapewnić szeroko pojętą spójność między państwami członkowskimi UE oraz odniesienie do barier dla rozwoju ekonomicznego, mających swe źródła w infrastrukturze.

Podczas posiedzenia Rady, w ramach przygotowań do marcowego posiedzenia Rady Europejskiej, przyjęto jednomyślnie konkluzje ws. strategii wyjścia z użycia czasowych narzędzi walki z kryzysem na rynku pracy, rynkach produktowych oraz na rynkach finansowych (dok. 7169/10). Podczas dyskusji KE zwróciła uwagę na powiązanie strategii wyjścia ze Strategią UE 2020 – wycofywanie się ze stosowania środków wsparcia równoznaczne będzie z przejściem do realizacji kolejnego etapu Strategii UE 2020. Główne elementy konkluzji zakładają, iż wsparcie kierowane na rynki pracy powinno być wycofywane z dużą ostrożnością na podstawie dokładnej analizy sytuacji w poszczególnych państwach członkowskich UE, a najszybciej następować powinno wycofywanie się państw ze wsparcia sektorowego.

W ramach przygotowań do marcowej Rady Europejskiej, Rada ECOFIN także jednomyślnie przyjęła konkluzje ws. finansowania działań w zakresie łagodzenia skutków zmian klimatu (dok. 7168/10). Przedstawiciel Rzeczypospolitej Polskiej poinformował, iż RP przyjmuje konkluzje i jednocześnie przypomniał, iż zasada „*universal participation*”, która była jednym z fundamentalnych elementów stanowiska UE na grudniową konferencję kopenhaską, nie została uznana w końcowym porozumieniu politycznym tj. w *Copenhagen Accord*. Wyraził oczekiwanie, iż zasada „*universal participation*”, którą przyjęła Rada ECOFIN i Rada Europejska będzie uznana przez pozostałe państwa. Rzeczpospolita Polska, jak dodał, nie zaakceptuje sytuacji, w której bogatsze państwa nie płaciłyby za zmiany klimatyczne, a państwa w porównaniu z nimi biedniejsze, jak RP, płaciłyby. Prezydencja hiszpańska

przyjęła do wiadomości uwagę Rzeczypospolitej Polskiej i potwierdziła, iż będzie ją uwzględniać podczas dalszych prac w tym zakresie.

Podczas marcowego posiedzenia Rada ECOFIN przyjęła konkluzje ws. wytycznych Rady odnoszących się do budżetu ogólnego na 2011 r. (dok. 6794/10). Podczas dyskusji Przedstawiciel Komisji Europejskiej, Komisarz ds. budżetu Pan Janusz Lewandowski poinformował o rozpoczęciu procedury budżetowej na 2011 r. Stwierdził on, iż po raz pierwszy budżet będzie przyjmowany zgodnie z nową procedurą, zapisaną w Traktacie z Lizbony i ze względu na kryzys gospodarczy i przy uwzględnieniu istniejących ograniczeń budżetowych i gospodarczych na poziomie narodowym powinien być on konstruowany z dużą ostrożnością.

Kolejne posiedzenie Rady ECOFIN, które odbyło się 9 maja 2010 r. miało charakter nadzwyczajny i zostało zwołane przez Prezydencję hiszpańską po nadzwyczajnym szczycie Szefów Państw i Rządów państw członkowskich strefy euro w dniu 8 maja 2010 r. (dok. 2935/10). Tematem posiedzenia Rady była sytuacja ekonomiczna w Grecji oraz propozycja Komisji Europejskiej w zakresie ustanowienia Europejskiego Mechanizmu Stabilizacji Finansowej. Rada ECOFIN na swoim nadzwyczajnym posiedzeniu przyjęła jednomyślnie konkluzje w zakresie ustanowienia ww. mechanizmu. Celem mechanizmu ma być zachowanie stabilności finansowej poprzez zaspokojenie potrzeb pożyczkowych państw członkowskich (zarówno państw należących do strefy euro jak i pozostających poza nią) mających problemy z wypłacalnością oraz obronę euro przed spadkiem wartości. Budżet mechanizmu obejmuje 500 mld Euro, z czego 440 mld Euro w formie funduszy i gwarancji pochodzących z państw strefy euro, natomiast 60 mld Euro pochodzi z własnych zasobów Unii Europejskiej. Uruchomienie tego mechanizmu będzie się wiązało z nałożeniem rygorystycznych warunków dotyczących polityki gospodarczej w celu zachowania stabilności finansów publicznych państwa członkowskiego będącego beneficjentem i przywrócenia jego zdolności do samofinansowania na rynkach finansowych.

Jednocześnie w konkluzjach Rada potwierdziła udzielenie pożyczki dla Grecji przez Komisję Europejską. Ponadto Rada wsparła działania podejmowane przez Hiszpanię i Portugalię w odniesieniu do konsolidacji fiskalnej na lata 2010 i 2011. Jednocześnie Rada podkreśliła w konkluzjach wagę i pilną potrzebę przyspieszenia reform strukturalnych podejmowanych przez państwa członkowskie UE.

Podczas kolejnego posiedzenia Rady ECOFIN w dniu 18 maja 2010 r. (dok. 2750/10) Rada podsumowała nadzwyczajne posiedzenie Rady ECOFIN z dnia 9 maja 2010 r. (dok. 9231/10).

W szczególności Rada zapoznała się z działaniami, które mają być podjęte w następstwie jej nadzwyczajnego posiedzenia z dnia 9 maja 2010 r. oraz wysłuchała prezentacji Hiszpanii i Portugalii na temat dodatkowych środków konsolidacji budżetowej na lata 2010–2011. Ponadto Rada przyjęła mandat na negocjacje z Parlamentem Europejskim w sprawie dyrektywy w sprawie zarządzających alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi (dok. 7377/10). W konkluzjach Rada zachęciła Prezydencję do rozpoczęcia negocjacji, biorąc pod uwagę kwestie zgłoszone przez poszczególne państwa członkowskie UE.

Podczas posiedzenia Rady Komisja Europejska zaprezentowała projekt budżetu na 2011 r. We wstępnym projekcie budżetu ogólnego na 2011 r. środki na zobowiązania wynoszą 142,6 mld EUR, co stanowi 1,15% dochodu narodowego wszystkich państw członkowskich UE (wzrost w porównaniu do 2010 r. o 0,8%) oraz 130,1 mld EUR na płatności, co stanowi 1,05% dochodu narodowego wszystkich państw członkowskich UE (wzrost w porównaniu do 2010 r. o 5,9%). Dominujący udział w wydatkach budżetu UE w 2011 r. będą miały działy: trwałe wzrost (45,2%) oraz zarządzanie zasobami naturalnymi i ich ochrona (41,7%), obejmujący przede wszystkim wydatki na rolnictwo.

Projekt budżetu na 2011 r. zakłada, że jego głównym celem powinno być pełne wsparcie gospodarki europejskiej podczas odbudowy po recesji, a także wsparcie dla obywateli UE przez wzmocnienie wzrostu i możliwości zatrudnienia. Ponadto w projekcie budżetu na 2011 r. wskazane zostały założenia zidentyfikowane w Strategii UE 2020.

Ponadto, podczas posiedzenia Rada przeprowadziła dyskusję w zakresie zintegrowanych wytycznych (dok. 9231/10). RP podkreśliła zasadność inwestowania w politykę spójności, która jest niezwykle istotnym czynnikiem wzrostu gospodarczego w wielu państwach członkowskich UE oraz kluczowe znaczenie konsolidacji fiskalnej.

Zintegrowane wytyczne zostały przyjęte w formie rekomendacji Rady podczas posiedzenia Rady ECOFIN 8 czerwca 2010 r. (dok. 10262/10).

Podczas majowego posiedzenia Komisja Europejska zaprezentowała Komunikat w sprawie wzmocnionej koordynacji gospodarczej (dok. 9433/10), w którym zaproponowała poprawę koordynacji polityki gospodarczej poprzez wzmocnienie funkcjonowania Paktu Stabilności i Wzrostu i rozszerzenie nadzoru nad nierównowagami makroekonomicznymi. W szczególności zaś KE zaproponowała zwiększenie znaczenia prewencyjnej części Paktu, poświęcenie większej uwagi długowi, przyspieszenie postępowania w przypadku powtarzających się sytuacji nadmiernego deficytu. Ponadto zaproponowała również

wprowadzenie tzw. europejskiego semestru dla lepszej koordynacji polityk budżetowych i strukturalnych, opisywanych odpowiednio w programach stabilności i konwergencji oraz krajowych programach reform. Ostatnim elementem propozycji KE jest stworzenie solidnych ram dla zarządzania kryzysowego w strefie euro, którego podstawowym elementem byłby stały mechanizm pomocy kryzysowej.

W toku dyskusji RP poparła koncepcję wzmocnionej koordynacji polityk gospodarczych w UE, która jednocześnie umożliwi zapobieganie kryzysom i wzmocni UE. Podkreślała przy tym, iż szczególna uwaga powinna być skierowana na wzmocnienie prewencyjnego ramienia Paktu Stabilności i Wzrostu. Kluczowe w tym zakresie byłoby nadanie większej wagi kryterium długu publicznego.

Jednocześnie podczas majowego posiedzenia Rady ECOFIN przyjęto konkluzje w zakresie ram budżetowych (dok. 9515/10, 9516/10). W projekcie konkluzji Rady ECOFIN na ww. temat podkreśla się m.in. znaczenie ram fiskalnych dla wdrażania postanowień Paktu Stabilności i Wzrostu, zapewnienia stabilnych finansów publicznych czy sprostania wyzwaniom związanym ze starzeniem się społeczeństwa. Na wartościowe ramy fiskalne składają się m.in. średniookresowe ramy budżetowe, przejrzyste i wiarygodne mechanizmy kontroli i wdrażania, procedury budżetowe i wiarygodne instytucje. Przyjęte konkluzje są zgodne ze stanowiskiem Rzeczypospolitej Polskiej.

Podczas majowego posiedzenia Rada przyjęła konkluzje w zakresie stabilności finansowej i zarządzania kryzysowego (dok. 9378/10). Projekt konkluzji dotyczył m. in. koordynacji polityki w zakresie zarządzania kryzysowego na poziomie europejskim, ram regulacyjnych dla zarządzania kryzysowego oraz ograniczenia ryzyka systemowego i ponoszenia kosztów kryzysu przez sektor finansowy. Zgodnie z projektem konkluzji w ww. zakresie podejmowane reformy powinny umożliwić państwom członkowskim UE bardziej adekwatne przygotowanie do rozwiązywania sytuacji kryzysowych w sektorze finansowym, a zapewnienie spójności działań pozwoli na lepszą koordynację działań w przypadku transgranicznego kryzysu finansowego. Rzeczpospolita Polska poparła projekt konkluzji.

Rada ECOFIN podczas majowego posiedzenia zajęła się także przygotowaniami do spotkania ministerialnego G20, które zaplanowano na 4 - 5 czerwca 2010 r. w Busan w Korei Południowej. Spotkanie w Busan było jednym z etapów przygotowań do szczytu G20 w Toronto, zaplanowanego na 27 - 28 czerwca 2010 r. Przedmiotem dyskusji podczas Rady w tym zakresie było ramowe stanowisko Unii Europejskiej wobec kwestii poruszanych na forum G20 tzw. *Terms of References for the European Union's position in the G20*

discussions (ToR). Stanowisko Unii Europejskiej dotyczyło m. in. reformy systemu kwot i głosów członkowskich Międzynarodowego Funduszu Walutowego (MFW), zwiększenia roli Gubernatorów w kierowaniu pracami MFW, progów głosowania oraz sposobu podejmowania decyzji w MFW, kształt Rady Dyrektorów Wykonawczych MFW oraz nadzoru MFW nad gospodarkami państw członkowskich MFW. Rzeczpospolita Polska poparła wspólne stanowisko Unii Europejskiej. Finalne stanowisko UE na szczycie G20 zostało przyjęte przez Radę ECOFIN w dniu 8 czerwca 2010 r.

Głównym przedmiotem posiedzenia Rady 8 czerwca 2010 r. (dok. 3102/10) były przygotowania do Rady Europejskiej w dniu 17 czerwca 2010 r. W ich ramach Rada przyjęła konkluzje w odniesieniu do Strategii UE 2020. Rzeczpospolita Polska poparła projekt konkluzji.

Ponadto Rada ECOFIN przyjęła sprawozdanie dla Rady Europejskiej w zakresie wzmocnienia regulacji finansowych. Sprawozdanie dotyczyło obecnie toczących się prac oraz inicjatyw podjętych w zakresie kwestii nadzoru finansowego, zarządzania kryzysowego i strategii wyjścia na rynku finansowym. Rzeczpospolita Polska zwróciła uwagę, iż dla niej jako kraju goszczącego, obecna struktura współpracy w zakresie zarządzania kryzysowego w sektorze finansowym nie jest satysfakcjonująca i powinna zostać poprawiona. Przyjęte rozwiązania powinny uwzględniać różnice między państwami i interesy państw goszczących instytucje finansowe. Wniosła również o doprecyzowanie zasady dotyczącej transgranicznej współpracy w zakresie zarządzania w sytuacjach kryzysowych.

W ramach przygotowań do Rady Europejskiej Rada ECOFIN przyjęła również sprawozdanie w zakresie fiskalnych strategii wyjścia (dok. 10251/10). Sprawozdanie zostało przygotowane w odpowiedzi na konkluzje Rady Europejskiej z 10 - 11 grudnia 2009 r. Sprawozdanie stanowi przegląd działań podejmowanych na forum UE w zakresie fiskalnych strategii wyjścia, koncentrując się przede wszystkim na przeprowadzonym badaniu aktualizacji programów stabilności i konwergencji.

Podczas czerwcowego posiedzenia Rady przyjęto także podejście ogólne oraz mandat na negocjacje z Parlamentem Europejskim w zakresie decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do mandatu zewnętrznego Europejskiego Banku Inwestycyjnego (EBI) (dok. 9046/10). Projekt nowej decyzji ma związek z przeglądem śródkresowym mandatu zewnętrznego EBI. Projekt decyzji zawiera nowe elementy m. in. uaktywnienie tzw. mandatu opcjonalnego w kwocie 2 mld Euro z przeznaczeniem na walkę ze zmianami klimatu, zastąpienie obecnie obowiązujących celów regionalnych celami horyzontalnymi odnoszącymi

się do wszystkich regionów mandatu zewnętrznego EBI (walka ze zmianami klimatu, infrastruktura społeczna i ekonomiczna, rozwój sektora prywatnego), rozwinięcie współpracy pomiędzy EBI oraz KE przy współdziałaniu Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych w zakresie wypracowania operacyjnych wytycznych mających zastosowanie wobec każdego z regionów objętych mandatem zewnętrznym EBI służących realizacji celów horyzontalnych mandatu w poszczególnych regionach, wzmocnienie działalności na rzecz wsparcia celów rozwojowych UE poprzez zwiększenie zaangażowania EBI w sektor ochrony środowiska, zdrowia, edukacji oraz objęcie mandatem zewnętrznym grupy nowych państw, tj. Islandii, Białorusi, Libii, Iraku i Kambodży.

Podczas posiedzenia Rady uzgodniono podejście ogólne w zakresie projektu rozporządzenia Rady zmieniającego rozporządzenie w odniesieniu do procedury nadmiernego deficytu i jakości danych statystycznych (dok. 10728/10). Zmiany dotyczyły przede wszystkim podniesienia jakości danych statystycznych przekazywanych przez państwa członkowskie UE do instytucji UE. Rzeczpospolita Polska poparła zaproponowaną zmianę rozporządzenia.

Podczas posiedzenia Rada odniosła się również pozytywnie do projektu decyzji w sprawie przystąpienia Estonii do strefy euro 1 stycznia 2011 r. (dok. 9877/10)²⁴ Decyzja Rady motywowana jest faktami, iż Estonia spełniła wszystkie kryteria konwergencji:

- udało się utrzymać inflację na bardzo niskim poziomie - przez ostatni rok do marca 2010 r. wyniosła ona -0,7 %, a Estonia znalazła się, obok Portugalii i Belgii w grupie trzech państw o najbardziej stabilnych cenach,
- kryterium deficytu budżetowego – w momencie oceny nie była objęta procedurą nadmiernego deficytu (deficyt budżetowy w 2009r. wyniósł 1,7% PKB),
- kryterium kursu walutowego – Estonia utrzymywała normalne granice wahań przewidziane w mechanizmie kursowym (ERM) europejskiego systemu walutowego, bez poważnych napięć przynajmniej przez dwa lata przed dokonaniem oceny,
- kryterium stóp procentowych – wartość referencyjna kryterium stóp procentowych wyniosła 6,0% (wartość nominalnej długoterminowej stopy procentowej nie przekroczyła o więcej niż o dwa punkty procentowe stopy procentowej trzech państw członkowskich o najbardziej stabilnych cenach).

²⁴ Decyzja została przyjęta 13 lipca 2010 r.

Rada ds. Konkurencyjności

W trakcie Prezydencji hiszpańskiej Rada ds. Konkurencyjności (COMPET) spotkała się na dwóch posiedzeniach:

- 1 – 2 marca 2010 r. - Instrukcja została przyjęta przez KSE 26 lutego 2010 r. Rada przyjęła listę punktów "A" (dok. 6765/10 i 6766/10).
- 25 – 26 maja 2010 r. - Instrukcja została przyjęta przez KSE 25 maja 2010 r. Rada przyjęła listę punktów "A" (dok. 9892/10).

W dniach 1 – 2 marca 2010 r. odbyło się w Brukseli posiedzenie Rady ds. Konkurencyjności, podczas którego Rada przyjęła konkluzje ws. potrzeby nowej polityki przemysłowej (dok. 6391/10) oraz odbyła debatę przygotowującą posiedzenie Rady Europejskiej w dniach 25-26 marca 2010 r. (dok. 6067/1/10). W trakcie dyskusji Rzeczpospolita Polska stwierdziła, że jedną z kluczowych kwestii dla powodzenia nowej strategii gospodarczej jest stworzenie odpowiedniej struktury zarządzania jej przygotowaniem i realizacją. Zdaniem RP, Rada ds. Konkurencyjności powinna być w większym stopniu zaangażowana w debatę nad kształtem przyszłej strategii gospodarczej UE (EU2020). Ponadto Rzeczpospolita Polska podkreśliła występowanie znaczących różnic w rozwoju państw członkowskich i poszczególnych regionów, dlatego też koniecznym jest uwzględnienie w toku prac nad polityką gospodarczą po 2010 r. dorobku i roli polityki spójności, podkreślając, że konsolidacja społeczno-gospodarcza UE nie jest procesem zakończonym. Polityka spójności powinna zatem zostać silnie i bezpośrednio powiązana z realizacją przyszłej Strategii, zyskując status zintegrowanej polityki rozwojowej, pełniącej rolę koordynacyjną kluczowych działań UE. Rzeczpospolita Polska podkreśliła również, że ze względu na znaczenie infrastruktury oraz jej stymulujący wpływ na rozwój, konieczne wydaje się uwypuklenie w Strategii potrzeby tworzenia nowoczesnej, spójnej i efektywnej infrastruktury: transportowej, energetycznej, teleinformatycznej, badawczej, a także społecznej.

Rada przyjęła również rezolucję dotyczącą wzmacniania egzekwowania praw własności intelektualnej na rynku wewnętrznym (dok. 6363/10) stanowiącą odpowiedź na komunikat Komisji z 11 września 2009 r. w tej samej sprawie.

W części dotyczącej nauki Rada była informowana o postępie prac nad rozporządzeniem w sprawie Europejskiego Programu Obserwacji Ziemi (GMES) (dok. 6069/10). W dniu 16 czerwca 2010 r. Parlament Europejski przyjął w pierwszym czytaniu projekt rozporządzenia, w wersji uzgodnionej wcześniej z Radą. Przyjęcie projektu rozporządzenia przez Radę

spodziewane jest podczas jej kolejnego posiedzenia pod przewodnictwem Prezydencji belgijskiej. Warto odnotować, że prace nad kolejnym rozporządzeniem ws. GMES, które miałyby obowiązywać od 2014 r., rozpoczną się podczas polskiej Prezydencji.

Ponadto Rada wysłuchiwała raportu z prac nad decyzją Parlamentu Europejskiego i Rady ws. udziału Wspólnoty w Programie Badawczo-Rozwojowym na rzecz Morza Bałtyckiego (BONUS). Projekt ten został przyjęty podczas posiedzenia Parlamentu Europejskiego 16 czerwca 2010 r. Podobnie jak w przypadku rozporządzenia ws. GMES, decyzja ws. programu BONUS zostanie przyjęta przez Radę podczas przewodnictwa Prezydencji belgijskiej. Kształt decyzji jest zasadniczo zgodny z polskimi postulatami, w szczególności w zakresie uznania w niej zasady tzw. *virtual common pot* (uczestnictwa w realizacji projektów w oparciu o wkład wnoszony przez państwa uczestniczące).

Ponadto Rada przyjęła konkluzje w sprawie: ewaluacji mechanizmów i struktur Europejskiej Rady ds. Badań Naukowych (dok. 6327/10); mobilności kariery zawodowej europejskich naukowców (dok. 6362/1/10);

W trakcie posiedzenia w dniach 25-26 maja 2010 r. Rada ds. Konkurencyjności uzyskała kwalifikowaną większość głosów dla uzgodnienia politycznego wspólnego stanowiska w sprawie projektu rozporządzenia ustanawiającego zharmonizowane warunki wprowadzania do obrotu wyrobów budowlanych (dok. 9459/10). RP nie poparła porozumienia politycznego, uznając, że przepisy tego rozporządzenia wprowadzają de facto – przy braku definicji „wyrobu objętego zharmonizowaną normą europejską” - obowiązkowe stosowanie przez producenta, przy sporządzaniu deklaracji właściwości wyrobu budowlanego, zharmonizowanych norm europejskich, co jest niespójne m.in. z dyrektywą 98/34/WE. Natomiast dobrowolne sporządzanie deklaracji właściwości użytkowych, w oparciu o nowy art. 4a, dotyczy tylko niewielkiej grupy tzw. specjalnych wyrobów budowlanych. Dobrowolność sporządzania deklaracji właściwości użytkowych była przewidziana w pierwotnej wersji projektu przedstawionej przez KE, która zmieniła stanowisko na posiedzeniu COREPER I w dniu 12 maja 2010 r., tzn. w końcowej fazie konsultacji dokumentu. Ponadto Rzeczpospolita Polska podkreśliła, że wdrożenie rozporządzenia w przyjętej wersji może mieć wpływ na fragmentaryzację rynku wyrobów budowlanych w UE i może spowodować wzrost cen tych wyrobów. Stanowisko Rządu do projektu tego aktu prawnego było przyjęte przez KERM w dniu 10 listopada 2009 r.

Podczas posiedzenia odbyła się ponadto debata polityczna dotycząca projektu dyrektywy ws. praw konsumentów (dok. 9480/10). W kwestii wyboru poziomu harmonizacji, RP

opowiedziała się za podejściem pragmatycznym, tzn. zróżnicowanym wyborem poziomu harmonizacji w zależności od materii podlegającej uregulowaniu. W opinii RP celem dyskusji powinno być precyzyjne określenie jakie rozdziały dyrektywy, ewentualnie konkretne przepisy, powinny być poddane harmonizacji maksymalnej, a które harmonizacji minimalnej. Rzeczpospolita Polska wskazała, że nie popiera ideologicznego podejścia do wyboru poziomu harmonizacji, w oderwaniu od materii podlegającej regulacji i precyzyjnie wskazanych kryteriów rozstrzygających o przyjęciu odpowiedniej metody harmonizacji. Ponadto RP wyraziła sprzeciw odnośnie rozwiązania, które polegałoby na zastosowaniu w odniesieniu do umów sprzedaży zawieranych poza lokalem przedsiębiorstwa / na odległość zasady harmonizacji maksymalnej, natomiast wobec umów sprzedaży dokonywanej w lokalu przedsiębiorstwa zasady harmonizacji minimalnej oraz poparła podejście zakładające pełną harmonizację informacji przedkontraktowych z ewentualną akceptacją harmonizacji minimalnej w obszarach specyficznych. Kryteria i wybór tych obszarów nie powinny być jednak poddane swobodzie decyzyjnej państw członkowskich, lecz bardzo precyzyjnie określone w samej dyrektywie. Stanowisko Rządu do projektu dyrektywy przyjęte zostało przez KERM 21 listopada 2008 r.

Ponadto Rada przeprowadziła dyskusję na temat komunikatu Komisji: Europejska strategia na rzecz ekologicznie czystych i energooszczędnych pojazdów oraz przyjęła Konkluzje w tej sprawie (dok. 9006/10 i 9477/10). Rzeczpospolita Polska wyraziła poparcie dla działań zawartych w Strategii, która uwzględnia działania zmierzające zarówno do doskonalenia tradycyjnych silników spalinowych, jak również rozwijania nowych, alternatywnych napędów i technologii. RP wyraziła również przekonanie, że rozwój samochodów o napędach alternatywnych, w tym pojazdów elektrycznych, powinien stanowić olbrzymi impuls dla przemysłu. To nowy szeroki obszar działań innowacyjnych, a także możliwość rozwoju na terenie Unii Europejskiej najnowocześniejszych technik i technologii, które mogą także znaleźć zastosowanie w innych dziedzinach gospodarki.

Rada przyjęła również konkluzje ws.: przyszłych zmian w systemie znaków towarowych w UE (dok 9412/10); zmiany w zarządzaniu europejską przestrzenią badań i innowacji (EPB) (dok 9447/10); tworzenia innowacyjnej Europy (dok. 9448/10); uproszczone i skuteczniejsze programy w dziedzinie europejskich badań i innowacji (dok. 9449/10); społecznego wymiaru europejskiej przestrzeni badawczej (EPB) (dok. 9450/10); różnych kwestii związanych z rozwojem europejskiej przestrzeni badawczej (EPB) (dok. 9451/10).

Podczas majowego posiedzenia Rady w porządku obrad znalazła się także ważna obecnie kwestia strategii EU2020 w odniesieniu do zaproponowanego wskaźnika nakładów na działalność B+R w wysokości 3%. Rzeczpospolita Polska wyznaczyła sobie ambitny cel do osiągnięcia w 2020 r. w tym zakresie (1,7 %).

W obszarze działań pozalegisłacyjnych Rada dyskutowała na temat problemów finansowania projektu ITER (*International Thermonuclear Experimental Reactor*) wynikających ze znacznie wyższych kosztów realizacji tego przedsięwzięcia niż pierwotnie zakładano. Ostatecznie nie przyjęto konkluzji w tej sprawie, lecz deklarację Prezydencji, w której wskazano, że zostanie powołana grupa zadaniowa, która ma się zająć rozstrzygnięciem problematycznych kwestii związanych z poszukiwanymi źródłami finansowania. Dotychczas odbyły się 4 spotkania tego gremium.

Rada do Spraw Ogólnych

Podczas Prezydencji hiszpańskiej odbyło się sześć posiedzeń Rady ds. Ogólnych:

- 25 stycznia 2010 r. - przyjęto dokumenty z listy A (dok. 5603/1/10) oraz rezolucje, opinie i decyzje przyjęte przez Parlament Europejski na posiedzeniu w dn. 14-17 grudnia 2009 r. w Strasburgu (dok. 5243/10 PE-RE 1). Instrukcja dla delegacji polskiej została przyjęta przez KSE w dn. 21 stycznia 2010 r.
- 22 lutego 2010 r. - przyjęto dokumenty z listy A (dok. 6705/10) oraz rezolucje, opinie i decyzje przyjęte przez Parlament Europejski na posiedzeniu w dn. 18–21 stycznia 2010 r. oraz 8–11 lutego 2010 r. w Strasburgu (dok. 6341/10 PE-RE 2, 6426/10 PE-RE 3). Instrukcja dla delegacji polskiej została przyjęta przez KSE w dn. 19 lutego 2010 r.
- 22 marca 2010 r. – przyjęto dokumenty z listy A (dok. 7732/10) oraz rezolucje, decyzje i opinie przyjęte przez Parlament Europejski podczas sesji miesięcznych w Brukseli w dn. 24-25 lutego 2010 r. i w Strasburgu w dn. 8-11 marca 2010 r. Instrukcja dla delegacji polskiej została przyjęta przez KSE w dn. 19 marca 2010 r.
- 26 kwietnia 2010 r. – przyjęto dokumenty z listy A (dok. 8877/10 i 8878/10) oraz rezolucje, opinie i decyzje przyjęte przez Parlament Europejski podczas posiedzenia w Brukseli w dniach 24–25 marca 2010 r. Instrukcja dla delegacji polskiej została przyjęta przez KSE w dn. 26 kwietnia 2010 r.

- 10 maja 2010 r. – przyjęto dokumenty z listy A (dok. 9352/10 i 9353/10). Instrukcja dla delegacji polskiej została przyjęta przez KSE 7 maja 2010 r.
- 14 czerwca 2010 r. – przyjęto dokumenty z listy A (dok. 10946/10 i 10946/10 ADD1). Instrukcja dla delegacji polskiej została przyjęta przez KSE w dn. 14 czerwca 2010 r.

Podczas styczniowego posiedzenia Rady do Spraw Ogólnych (GAC) w pierwszej części spotkania zaprezentowano priorytety Prezydencji hiszpańskiej, wśród których jako najważniejsze Prezydencja wskazała wdrożenie Traktatu z Lizbony oraz prace nad strategią Europa 2020: Nowa europejska strategia na rzecz zatrudnienia i wzrostu gospodarczego. Prezydencja hiszpańska podkreśliła, iż podczas swego przewodnictwa, w ramach Rady GAC planuje omówić m.in. następujące zagadnienia: proces post-kopenhaski, kwestie migracyjne, inicjatywę obywatelską, przystąpienie UE do Europejskiej Konwencji Praw Człowieka, realizację klauzuli solidarności, rozszerzenie.

Przedstawiciel RP wyraził poparcie dla celów i priorytetów Prezydencji hiszpańskiej. Wyraził nadzieję, że w dyskusji nad strategią Europa 2020 Prezydencja nie zapomni powiązać ambicji z koniecznymi dla ich realizacji środkami. Wyraził oczekiwanie, iż marcowa Rada Europejska (25-26 marca 2010 r.) będzie stanowić kluczowy krok w implementacji art. 194 Traktatu z Lizbony²⁵. Zaznaczył bowiem, iż konieczny jest bardzo silny sygnał, że UE zamierza dokończyć prace nad rozporządzeniem dotyczącym dostaw gazu.

W drugiej części spotkania skupiono się na roli, jaką Rada GAC ma pełnić wśród pozostałych formacji Rady w związku ze zmianami jakie wprowadził Traktat z Lizbony. Większość państw członkowskich opowiadała się za jej znaczącą rolą i charakterze politycznym oraz funkcji monitorującej prace innych Rad sektorowych, jak również koordynującej przygotowania do Rady Europejskiej.

Dyskusje podczas kolejnego posiedzenia Rady GAC w dn. 22 lutego 2010 r. skupiły się na przygotowaniach do szczytu Rady Europejskiej (RE) w dn. 25-26 marca 2010 r. W trakcie posiedzenia przedstawiciel RP nadmienił, że w dyskusjach na temat roli GAC po wejściu w życie Traktatu z Lizbony, należało rozważyć przypisanie szczególnej, koordynacyjnej roli GAC w przygotowaniu RE przez pozostałe formacje Rady. Ponadto, podkreślił kluczową rolę

²⁵Art. 194 Rozdziału XXI ENERGIA Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej stwierdza, że:
 „polityka Unii w dziedzinie energetyki, w duchu solidarności między państwami członkowskimi, ma na celu:
 a. zapewnienie funkcjonowania rynku energii;
 b. zapewnienie bezpieczeństwa dostaw energii w Unii;
 c. wspieranie efektywności energetycznej i oszczędności energii, jak również rozwoju nowych i odnawialnych form energii; oraz
 d. wspieranie wzajemnych połączeń między sieciami energii.”

polityki spójności dla rozwoju UE i zaapelował o wpisanie na stałe tej polityki do agendy przyszłych spotkań Rady GAC.

W trakcie dyskusji ustalono, że zagadnienia zmian klimatu oraz negocjacji międzynarodowych w sprawie nowego porozumienia będą tematem posiedzeń rad sektorowych w tym: Rady ds. Środowiska, Rady ECOFIN, Rady ds. Transportu, Telekomunikacji i Energii oraz Rady ds. Konkurencyjności.

Ponadto, przedstawiciel RP poparł decyzję Przewodniczącego Komisji Europejskiej J.M. Barroso w sprawie nominacji Komisarza odpowiedzialnego za zwalczanie zmian klimatycznych. Odnosząc się do procesu negocjacji wskazał, iż niektóre elementy mandatu nie są już ważne oraz wyraził nadzieję, iż negocjacje klimatyczne zakończą się do czasu polskiej Prezydencji. W przeciwnym wypadku zadeklarował gotowość RP do ścisłej współpracy na rzecz przygotowania konferencji COP 17 w Afryce Południowej.

Przedstawiciel RP wyraził też poparcie dla propozycji, aby Rada ds. Konkurencyjności dyskutowała kwestie związane z klimatem, nie negując jednocześnie roli GAC. Ponadto, zgodził się z wypowiedzią delegacji francuskiej dotyczącej konieczności ochrony przemysłu europejskiego poprzez ustanowienie mechanizmów granicznych. Nadmieniał, że Unia Europejska musi wykorzystać wszystkie posiadane przez nią instrumenty, aby nie powtórzyć błędów popełnionych w Kopenhadze. Odnosząc się do kwestii redukcji emisji do CO₂ do 30% podkreślił, że UE wypracowała wewnętrzne porozumienie w tej kwestii. Wyższe cele redukcyjne mogą mieć jedynie charakter dobrowolny, co powinno zostać potwierdzone w konkluzjach marcowej Rady Europejskiej.

Posiedzenie Rady GAC 22 marca 2010 r., odbyło się na kilka dni przed posiedzeniem Rady Europejskiej i w znacznej mierze stanowiło finalizację przygotowań do niej. W trakcie dyskusji przedstawiciel RP wskazał na konieczność uwypuklenia wagi infrastruktury sensu largo (energia, transport, teleinformatyka) w strategii Europa2020. Zwrócił także uwagę na kluczowe znaczenie polityki spójności w realizacji strategii wskazując na istnienie wielu przykładów na sprawdzone w praktyce i ugruntowane systemy wdrażania działań realizowanych w ramach tej polityki. Zaproponował również poprawkę do konkluzji w sprawie koordynacji politycznej między strefą euro a państwami spoza niej. Podkreślił, że w ten sposób stworzony zostanie sens wspólnej odpowiedzialności za kwestie gospodarcze w UE, co pomogłoby uniknąć powstania efektu *spill over* i tworzenia się Unii dwóch prędkości. Przedstawiciel RP zaznaczył również, iż warto zastanowić się, w jaki sposób można wykorzystać Wspólną Politykę Rolną, aby wsparła ona wykonanie elementów strategii

Europa2020. Zaproponował również wprowadzenie nowego celu, który dotyczyłby rozwoju infrastruktury w trzech wymiarach - transport, Internet oraz energia.

Kolejnym tematem posiedzenia było sprawozdanie Prezydencji dotyczące stanu dyskusji w Radzie na temat Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych (ESDZ). Przedstawiciel RP podkreślił wsparcie dla działań Wysokiej Przedstawiciel Catherine Ashton oraz potrzebę pełnego poszanowania traktatowej roli Parlamentu Europejskiego w tworzeniu ESDZ. Ponadto, zwrócił uwagę na rozważenie potrzeby odejścia od neutralności budżetowej w tym procesie oraz znaczenie włączenia kwestii konsularnych w kompetencje ESDZ.

W ramach podsumowania dyskusji przedstawiciel Komisji Europejskiej odnotował duże wsparcie państw członkowskich dla działań Wysokiej Przedstawiciel. Zapowiedział poszukiwanie właściwych rozwiązań dla finansowania działalności ESDZ. Zgodnie z postulatem przedstawiciela RP uznał, że służba ta musi być zdolna do udzielania niezbędnej pomocy w sprawach konsularnych.

Posiedzenie Rady do Spraw Ogólnych w dniu 26 kwietnia 2010 r. i zdominowane było dyskusją nad wnioskiem dotyczącym decyzji Rady określającej organizację i zasady funkcjonowania ESDZ.

We wprowadzeniu w dyskusję, Wysoka Przedstawiciel zaznaczyła, że propozycja Decyzji dotyczącej ustanowienia ESDZ opiera się na dwóch założeniach: 1) prace muszą być oparte na Traktacie, oraz 2) celem utworzenia ESDZ jest zwiększenie skuteczności Unii Europejskiej na arenie międzynarodowej. Ponadto, Wysoka Przedstawiciel przedstawiła cztery kluczowe kwestie w pracach nad ESDZ tj.: mianowanie szefów delegatur UE; instrument stabilności i budżet Wspólnej Polityki Zagranicznej i Bezpieczeństwa; osiągnięcie celu 1/3 urzędników ESDZ pochodzących ze służb dyplomatycznych państw członkowskich; postulaty zgłaszane przez Parlament Europejski.

Przedstawiciel RP zaapelował o ostrożność w rozmowach z Parlamentem Europejskim. Podkreślił konieczność odpowiedniego „sprzedania politycznego” wypracowanego porozumienia. W kwestii przeglądu prac, który odbędzie się w trakcie polskiej Prezydencji, oprócz spraw finansowych, wskazał na konieczność przeprowadzenia dyskusji na temat zatrudnienia. Zaznaczył, iż Europejska Służba Działań Zewnętrznych powinna posiadać nowe źródła finansowania, w przeciwnym razie trudno będzie zrealizować związane z nią ambicje. W odniesieniu do kwestii konsularnych opowiedział się za treścią przepisu zaproponowaną w pierwotnej wersji. W rezultacie, w uzgodnionym przez państwa członkowskie projekcie

Decyzji i towarzyszących dokumentach znalazł się szereg rozwiązań, o które wносиła m.in. strona polska²⁶.

Wysoka Przedstawiciel przychyliła się również do korzystania z pomocy ministrów spraw zagranicznych państw członkowskich, jeśli będzie tego wymagała sytuacja międzynarodowa – postulat mocno podkreślany przez Rzeczpospolitą Polską. Ponadto podkreślono, że przed ostatecznym przyjęciem decyzji przez Radę, Wysoka Przedstawiciel będzie musiała uzyskać zgodę Komisji i przeprowadzić trudne konsultacje dokumentu z Parlamentem Europejskim. Dodatkowo, RP - podobnie jak wiele państw członkowskich - podkreśliła, iż konieczne będzie również przedstawienie Radzie schematu organizacyjnego Służby oraz podjęcie decyzji co do najważniejszych nominacji.

Podczas kwietniowego posiedzenia GAC przedstawiono również notę Prezydencji dotyczącą inicjatywy obywatelskiej, w tym projektu rozporządzenia regulującego kwestie dopuszczalności inicjatywy, tożsamości osób składających podpisy, ważności samych podpisów oraz zbiórki podpisów *online*. Niektóre delegacje zabrały głos w dyskusji, do której jednak zdecydowano się powrócić w trakcie majowego posiedzenia Rady GAC.

26

- 1) ESDZ będzie odrębną instytucją podlegającą Wysokiej Przedstawiciel, która będzie sprawowała nad nią bezpośrednie zwierzchnictwo, m.in. poprzez nadzór nad delegacjami UE i mianowanie personelu ESDZ;
- 2) ESDZ będzie ściśle współpracować ze służbami dyplomatycznymi państw członkowskich, zarówno w odniesieniu do centrali ESDZ, jak i delegacji UE; na wniosek Polski dodano wymóg „wspierania” przez ESDZ służb dyplomatycznych państw członkowskich;
- 3) co najmniej 1/3 urzędników na stanowiskach dyplomatycznych nowej Służby będzie pochodzić ze służb dyplomatycznych państw członkowskich. WP zobowiązała się w ciągu miesiąca przedstawić raport jak zamierza osiągnąć ten cel;
- 4) w procesie rekrutacji do Służby będą wybrani najlepsi kandydaci, z uwzględnieniem zasady równowagi geograficznej i znaczącym udziałem kobiet;
- 5) realizacja zasady równowagi geograficznej będzie regularnie monitorowana. Wysoka Przedstawiciel będzie składała ministrom spraw zagranicznych coroczne sprawozdania;
- 6) wszyscy pracownicy nowej Służby, zarówno ci pochodzący ze służb dyplomatycznych państw członkowskich, jak i z instytucji unijnych, będą traktowani w równy sposób, jeśli chodzi o warunki wynagrodzenia, awansu czy wykonywanych zadań;
- 7) państwa członkowskie będą decydować o osobach delegowanych do Służby: kandydat na stanowisko w ESDZ będzie musiał otrzymać poparcie wysyłającej go służby dyplomatycznej, która wystawi mu zaświadczenie o gotowości jego oddelegowania, w przypadku pozytywnego rozstrzygnięcia procedury rekrutacyjnej;
- 8) przyjęte zostały nowe mechanizmy (horyzontalny podział zadań) wykorzystania ważnego instrumentu polityki zagranicznej Unii, jakim jest polityka rozwojowa, co przyczynia się do jego spójności i przejrzystości; przez pewien czas pomysł horyzontalnego podziału zadań w realizacji pomocy rozwojowej między ESDZ a Komisję nosił nazwę „propozycji polskiej”;
- 9) w ramach Służby szczególnie został potraktowany obszar zarządzania kryzysowego i struktur Wspólnej Polityki Bezpieczeństwa i Obrony; podkreślono wagę odpowiedniej koordynacji pracy tych struktur, co nawiązuje do postulatu Polski powołania specjalnego koordynatora tego pionu;
- 10) stworzona zostanie jednostka odpowiedzialna za planowanie strategiczne w ESDZ, co powinno zapewnić dobrą koordynację i zaangażowanie ekspertów z państw członkowskich w opracowywanie dokumentów strategicznych w ESDZ;
- 11) państwo członkowskie będzie mogło skorzystać z pomocy ESDZ w zakresie opieki konsularnej;

Posiedzenie Rady GAC w dn. 10 maja 2010 r. i poświęcone było kwestiom ekonomicznym i klimatycznym, Milenijnym Celom Rozwoju oraz wnioskowi Islandii o członkostwo w UE.

Odnosnie do agendy czerwcowej Rady Europejskiej (17 czerwca 2010 r.), większość państw członkowskich podkreśliła konieczność podsumowania prac wszystkich formacji Rady nad strategią Europa 2020 i zbudowania podstawy dla realizacji celów europejskich i narodowych strategii. Ponadto, w kwestii dyskusji nad zmianą klimatu i 30% celem redukcyjnym, poza delegacjami Szwecji i Danii, wszystkie pozostałe wypowiadające się państwa członkowskie podkreśliły warunkowość ewentualnej decyzji w tej kwestii. Dyskusja na forum Rady odnośnie do wniosku o członkostwo Islandii w UE wskazała na duże prawdopodobieństwo podjęcia decyzji w sprawie nadania statusu kandydata do członkostwa oraz rozpoczęcia negocjacji akcesyjnych podczas czerwcowej Rady Europejskiej, do czego przychylił się również przedstawiciel RP. Dodatkowo Republika Estońska zgłosiła, iż spełnia wszystkie kryteria konwergencji i oczekuje rozpoczęcia dyskusji w sprawie wejścia do strefy euro.

W trakcie posiedzenia Komisja Europejska za istotny element dyskusji czerwcowej RE uznała przygotowania stanowiska UE na szczyt grupy G-20 w Toronto, agendę cyfrową oraz postulowaną przez wiele państw członkowskich dyskusję nad otwarciem rozmów akcesyjnych z Islandią.

Ostatnie posiedzenie Rady GAC w trakcie Prezydencji hiszpańskiej odbyło się 14 czerwca 2010 r. i w pierwszej części poświęcone było przyjęciu Konkluzji Rady dotyczących Sprawozdania Strategicznego za rok 2010 w sprawie dotychczasowej realizacji programów polityki spójności. Treść Konkluzji została wynegocjowana w grupie roboczej Rady B.05 ds. środków strukturalnych w maju 2010 r. i biorąc pod uwagę interes Rzeczypospolitej Polskiej do najważniejszych ich punktów należą: określenie wartości dodanej polityki spójności, polegającej na zaangażowaniu wszystkich poziomów zarządzania publicznego w realizację unijnych celów oraz umożliwienie dopasowania interwencji do specyfiki danego obszaru; podkreślenie roli, jaką polityka spójności odgrywa w realizacji strategii Europa 2020 oraz konieczności jej kontynuowania, jako instrumentu przemian strukturalnych i wspierania kluczowych inwestycji. Zaproponowane w konkluzjach kierunki reformy polityki spójności są zgodne ze stanowiskiem Rządu RP²⁷ co należy ocenić pozytywnie biorąc pod uwagę fakt,

²⁷ Stanowisko Polski dotyczące kierunku reformy polityki spójności:

- przy utrzymaniu koncentracji na najsłabszych regionach, wspieranie konkurencyjności, innowacyjności i zatrudnienia oraz spójności ekonomicznej, społecznej i terytorialnej w UE.
- zwiększenie koncentracji tematycznej środków i usprawnienie koordynacji polityk unijnych i krajowych, ukierunkowanie polityki na rezultaty,

że jest to pierwszy formalny dokument o kształcie tej polityki po 2013 r. Przyjęto również Konkluzje Rady nt. przeglądu strategii UE dla regionów najbardziej oddalonych. W obu przypadkach nie było potrzeby zabierania głosu przez przedstawiciela RP.

Ponadto, zaprezentowano aktualny stan prac nad ESDZ, a ponieważ punkt miał charakter stricte informacyjny, strona polska nie zabrała głosu.

Druga część posiedzenia poświęcona była przygotowaniom konkluzji czerwcowej Rady Europejskiej (17 czerwca 2010 r.). W trakcie dyskusji, przedstawiciel RP podkreślił, iż w swoich konkluzjach Rada Europejska powinna wysłać sygnał jedności Unii Europejskiej. Wyraził poparcie dla prac Grupy Zadaniowej i pogratulował Prezydencji wszystkich wysiłków włożonych w wypracowanie porozumienia w sprawie nadzoru budżetowego. Odnosząc się do kwestii sankcji nakładanych na państwa wykazujące niestabilność finansów publicznych, podkreślił, iż UE powinna poszukiwać rozwiązań o charakterze uniwersalnym. Stanowczo uznał za bezzasadne karanie państw członkowskich odbieraniem środków z funduszy spójności, co mogłoby przynieść efekt odwrotny na gospodarki państw członkowskich borykających się z problemami gospodarczymi.

W kwestii przygotowań do szczytu G-20 w Toronto, przedstawiciel RP poddał pod rozważenie kwestię koordynacji spójnego stanowiska całej UE. Wyraził nadzieję, iż Komisja Europejska przedstawi odpowiednie rozwiązania w tym zakresie.

Odnosząc się do zmian klimatu, przedstawiciel RP odnotował Komunikat Komisji i zaznaczył, iż od strony merytorycznej powinien być on omówiony na różnych formacjach Rady UE, tj. Radzie ds. Środowiska, ds. Ekonomicznych i Finansowych oraz ds. Transportu, Telekomunikacji i Energii. Przedstawiciel RP zapowiedział również, że Rzeczpospolita Polska zdecydowanie podkreśla konieczność przeprowadzenia szczegółowych analiz i badań różnych czynników, które mogą mieć wpływ na koszty przejścia z 20% na 30% celu redukcyjnego.

Strona polska wyraziła gratulacje dla Estonii w związku z wypełnieniem przez nią kryteriów z Maastricht i wejściem do strefy euro, jak również przychyliła się rozpoczęciu negocjacji akcesyjnych z Islandią.

-
- podkreślenie potrzeby pogłębionej debaty na forum Rady nt. osiągnięć polityki i in. powiązanych polityk,
 - konieczność kontynuowania procesu usprawnienia i uproszczenia systemu wdrażania polityki, w tym zastosowanie jednego strategicznego podejścia i harmonizacja przepisów dla wszystkich funduszy polityki.
 -

Pod koniec posiedzenia zaprezentowano podejście ogólne (*general approach*) dotyczące projektu inicjatywy obywatelskiej, dla którego przedstawiciel RP wyraził ogólne poparcie. Podkreślił, że projekt musi w większym stopniu brać pod uwagę wewnętrzne uwarunkowania państw w kwestii korzystania z instrumentów demokracji bezpośredniej - rozporządzenie nie powinno wiązać się ze znaczącym obciążeniem administracyjnym państw członkowskich. W rezultacie dyskusji Rada przyjęła podejście ogólne dotyczące projektu rozporządzenia ustanawiającego Europejską Inicjatywę Obywatelską, na podstawie którego będą toczyć się negocjacje z Parlamentem Europejskim.

Rada do Spraw Zagranicznych

Podczas Prezydencji hiszpańskiej odbyło się siedem posiedzeń Rady do Spraw Zagranicznych (FAC), w tym trzy posiedzenia w formacie ministrów rozwoju oraz jedno w formacie ministrów obrony.

- 18 stycznia 2010 r. z udziałem ministrów ds. rozwoju. Instrukcja została przyjęta przez KSE 18 stycznia 2010 r.
- 25-26 stycznia 2010 r. Instrukcja została przyjęta przez KSE 21 stycznia 2010 r. Rada przyjęła listę punktów A (dok. 5605/10 PTS A 7).
- 22 lutego 2010 r. Instrukcja została przyjęta przez KSE 22 lutego 2010 r. Rada przyjęła listę punktów A (dok. 6707/10, PTS A 15).
- 22-23 marca 2010 r. Instrukcja została przyjęta przez KSE 22 marca 2010 r. Rada przyjęła listę punktów A (dok. 7733/10, PTS A 29).
- 26 kwietnia 2010 r. z udziałem ministrów obrony. Instrukcja przyjęta została przez KSE 23 kwietnia 2010 r. Rada przyjęła listę punktów A (dok. 8875/10, PTS A 34).
- 10 maja 2010 r. z udziałem ministrów ds. rozwoju. Instrukcja została przyjęta przez KSE 10 maja 2010 r. Rada przyjęła listę punktów A (dok. 9350/10 PTS A 38).
- 14 czerwca 2010 r. Instrukcja została przyjęta przez KSE 11 czerwca 2010 r. Rada przyjęła listę punktów A (dok. 10944/10, PTS A 57).

Pierwsze spotkanie FAC miało charakter nadzwyczajny w związku z trzęsieniem ziemi w Republice Haiti. Ministrowie omówili sytuację humanitarną na wyspie oraz przyjęli

konkluzje przewidujące omówienie podczas kolejnej sesji FAC dalszych działań pomocowych UE – dok. 5416/10.

Podczas pierwszego w 2010 r. regularnego posiedzenia Rady do Spraw Zagranicznych omówiono następujące tematy: Islamska Republika Iranu (kwestia sankcji), Bośnia i Hercegowina (podjęto decyzję o rozpoczęciu prac planistycznych w celu rozszerzenia mandatu operacji *ALTHEA* o zadania doradczo-szkoleniowe, omówiono kwestie dalszego zaangażowania UE w tym kraju, przyjęto konkluzje – dok. 5507/1/10 REV 1), Republika Somalijska (przyjęto konkluzje dot. powołania misji wojskowej w zakresie szkolenia somalijskich sił bezpieczeństwa w Republice Ugandy – dok. 5627/1/10, REV 1), Islamska Republika Afganistanu/ Islamska Republika Pakistanu (przygotowania do konferencji w Londynie, kwestia unijnego przedstawicielstwa w Kabulu), Republika Jemeńska (przyjęto konkluzje – dok. 5727/10), Republika Haiti (koordynacja pomocy po trzęsieniu ziemi) oraz w punktach różnych Ukraina. W kwestii dalszego zaangażowania UE w Islamskiej Republice Afganistanu przedstawiciel RP zaznaczył, że konferencja londyńska powinna być postrzegana jako początek okresu przejściowego, prowadzącego do przekazania odpowiedzialności za kraj Afgańczykom. Odnośnie Ukrainy odniósł się do I tury wyborów prezydenckich, podkreślając jej demokratyczny przebieg oraz wysoką frekwencję. W tym kontekście zaapelował również o dalsze zaangażowanie UE w relacje z Ukrainą.

Podczas kolejnego posiedzenia FAC agenda spotkania obejmowała takie zagadnienia jak: Republika Haiti (omówienie i koordynacja pomocy UE i państw członkowskich po trzęsieniu ziemi), Islamska Republika Iranu (stanowisko UE w kwestii irańskiego programu nuklearnego oraz utrzymanie przez UE podejścia dwutorowego wobec Islamskiej Republiki Iranu), Ukraina (relacje z Kijowem po wyborach) oraz w sprawach różnych Wielka Arabska Libijska Dżamahirijja Ludowo-Socjalistyczna (spór wizowy z Konfederacją Szwajcarską), Republika Białorusi, Islamska Republika Afganistanu, Republika Nigru (omówienie sytuacji w kraju po zamachu stanu z 19 lutego 2010 r.). Odnośnie Ukrainy, podkreślono znaczenie tego państwa dla UE oraz potrzebę prowadzenia aktywnej polityki wobec Kijowa. Punkt dot. Islamskiej Republiki Afganistanu ograniczony został do zarekomendowania przez Wysokiego Przedstawiciela C. Ashton kandydatury byłego Ministra Spraw Zagranicznych Republiki Litewskiej, Vygaudysa Usackasa, na stanowisko Specjalnego Przedstawiciela UE w Islamskiej Republice Afganistanu/szefa Delegatury UE w Kabulu.

W związku z represjami władz białoruskich wobec Związku Polaków na Białorusi (ZPB) przedstawiciel RP wyraził podziękowanie krajom członkowskim (Republika Francuska, Republika Włosa) oraz Wysokiej Przedstawiciel za zabranie głosu w obronie polskiej

mniejszości i zreferował sytuację wokół ZPB. Przypominając, że Rzeczpospolita Polska jest jednym z inicjatorów polityki warunkowego otwarcia UE wobec Mińska, opowiedział się za podtrzymaniem tej linii przy jednoczesnym wzmocnieniu zasady warunkowości. Wysoka Przedstawiciel zasugerowała powrót do dyskusji nt. Republiki Białorusi na jednej z kolejnych posiedzeń Rady do Spraw Zagranicznych.

Wśród najważniejszych tematów kolejnego posiedzenia Rady FAC znalazły się: Republika Haiti (ocena pomocy UE i dalsze zaangażowanie w pomoc władzom Republiki Haiti, przyjęto konkluzje – dok. 7577/10), Republika Chile (wsparcie UE po trzęsieniu ziemi), Islamska Republika Afganistanu (prezentacja programu działania kandydata na stanowisko szefa delegatury UE w Kabulu i jednocześnie Specjalnego Przedstawiciela UE w Islamskiej Republice Afganistanu V. Usackasa, zaangażowanie UE, przyjęto konkluzje – dok. 7585/10), dyskusja w nawiązaniu do spotkania ministrów w formacie GYMnich (potrzeba podjęcia pilnej dyskusji nt. strategicznych relacji UE z kluczowymi partnerami światowymi oraz nt. trybu udzielania pomocy przez UE w różnych regionach świata), Bliski Wschód (proces pokojowy) oraz w punktach różnych Ukraina (relacje UE z nowymi władzami), Republika Mołdowy (sytuacja w kraju i zaangażowanie UE). Rada przyjęła ponadto deklarację nt. wolności dostępu do informacji w Islamskiej Republice Iranu (dok. 7644/10).

Podczas kwietniowego posiedzenia FAC Ministrowie omówili sytuację w Republice Sudanu (przyjęto konkluzje dot. sytuacji po wyborach powszechnych i prezydenckich – dok. 8750/10), Republice Kirgiskiej (przyjęto konkluzje, w których podkreślona została gotowość UE do wsparcia Republiki Kirgiskiej w zakresie utrzymania porządku publicznego – dok. 8808/10), Birmie/Myanmar (przyjęto konkluzje odnoszące się do kwestii nowego prawa wyborczego, odnowienia sankcji oraz możliwości wysłania misji eksploracyjnej – dok. 8790/1/10 REV 1), podział zasobów UE i stosunków ze strategicznymi partnerami, operacji *ATALANTA* (poruszono kwestię wizyty C. Ashton w regionie) oraz wizytę ministra SZ Republiki Słowackiej w Kosowie. Dyskusja dot. podziału zasobów UE stanowiła kontynuację tematu podniesionego podczas nieformalnego spotkania w formule *Gymnich* w Cordobie. Jej podstawą były dane prezentujące zaangażowanie UE na świecie (głównie kwestie rozszerzenia, polityki sąsiedztwa oraz kwestii rozwojowych).

Podczas połączonej sesji ministrów SZ i ministrów obrony przedyskutowano kwestie Islamskiej Republiki Afganistanu (m. in. realizacja unijnego Planu Działania, współpraca UE-NATO, wybory parlamentarne; Sekretarz Generalny NATO przedstawił także ocenę sytuacji w Islamskiej Republice Afganistanu) oraz Wspólnej Polityki Bezpieczeństwa i Obrony

(przyjęto bez dyskusji konkluzje dot. WPBiO oraz strategii bezpieczeństwa morskiego – dok. 8671/10).

Na agendzie spotkania ministrów obrony znalazły się kwestie: wzmocnienia zdolności UE do reagowania w sytuacjach katastrof naturalnych, bezpieczeństwa obszarów morskich oraz rozwoju zdolności obronnych. Ponadto, podczas spotkania w formacie Rady Sterującej Europejskiej Agencji Obrony (EDA, *European Defence Agency*) poruszono następujące tematy: plan prac EDA na lata 2011-2013, program Europejskiej Współpracy Ramowej (EFC, *European Framework Cooperation*), badania i rozwój technologii obronnych po wdrożeniu Traktatu Lizbońskiego, zwalczanie improwizowanych ładunków wybuchowych (CIED, *Counter-Improvised Explosive Devices*), rozpoznanie morskie. Przedstawiciel RP wyraził oczekiwanie przeprowadzenia szczegółowej dyskusji nad planem prac EDA w latach 2011-2013., potwierdził również wolę naszego kraju uzyskania statusu obserwatora w programie rozpoznania satelitarnego *MUSIS*.

Podczas roboczej kolacji poruszono kwestie realizacji priorytetów Prezydencji hiszpańskiej w zakresie Wspólnej Polityki Bezpieczeństwa i Obrony, utworzenia ESDZ, wzmocnienia roli ministrów obrony oraz operacji UE (EUNAVFOR Atalanta, EUTM Somalia, EUFOR Althea).

W trakcie majowego posiedzenia FAC Ministrowie przedyskutowali kwestie piractwa u wybrzeży Republiki Somalijskiej, nieprolifracji, Islamskiej Republiki Iranu (kwestie programu nuklearnego), przygotowań do szczytu UE - Federacja Rosyjska oraz stosunków UE-Chiny. Podczas dyskusji nt. piractwa u wybrzeży Republiki Somalijskiej przedstawiciel RP podniósł kwestie zakończenia umowy przez władze kenijskie ws. transferu piratów, konieczności odbudowy systemu sądniczego w Puntlandzie oraz potrzebie polepszenia zdolności odstraszania piratów. W punkcie dot. nieprolifracji, Minister R. Sikorski podkreślił, że wyniki Konferencji Przeglądowej NPT powinny wpłynąć na debatę nt. reżimu nieprolifacyjnego. Ponadto odniósł się do wspólnego z ministrem SZ Królestwa Norwegii listu ws. redukcji broni taktycznej w Europie. Podczas dyskusji nt. przygotowań do szczytu UE – Federacja Rosyjska, przedstawiciel RP podkreślił konieczność właściwego podejścia do kwestii modernizacji Federacji Rosyjskiej (m.in. konieczność tworzenia państwa prawa, wzmacniania społeczeństwa obywatelskiego oraz demokratyzacji). Ponadto, zwrócił uwagę na potrzebę postępu w sferze liberalizacji wizowej i poinformował o polskim projekcie deklaracji Rady i Komisji ws. regionalnego podejścia do kwestii liberalizacji wizowej.

Deбата dot. stosunków UE-Chiny stanowiła pierwszą z cyklu debat przygotowujących dyskusję podczas wrześniowej Rady Europejskiej. Zwrócono uwagę na problem

asymetryczności stosunków UE z Chinami, które koncentrują się na kwestiach handlu i inwestycji. Ponadto poruszono kwestie globalnej zmiany układu sił, konieczności angażowania Chin w rozwiązywanie kwestii regionalnych oraz embargo na eksport broni do Chin.

Ministrowie ds. rozwoju dyskutowali nt. Republiki Haiti (rozwój sytuacji na miejscu oraz koordynacja pomocy), podejścia UE do konferencji Narodów Zjednoczonych nt. Milenijnych Celów Rozwojowych (debata nad wspólnym stanowiskiem Unii Europejskiej w kontekście *High Level Plenary Meeting on Millennium Development Goals* zaplanowanego na wrzesień 2010 r.), równości płci oraz Europejskiej Służbie Działań Zewnętrznych (miejsce polityki rozwojowej w ESDZ). Przedstawiciel RP zaznaczył, że wypracowany model jest najbardziej efektywnym rozwiązaniem, ponieważ zapewnia zarówno synergię kosztową jak również ogranicza możliwość duplikowania działań prowadzonych przez państwa członkowskie. Jednocześnie zwrócił uwagę na możliwe pole konfliktów tj. pojawienie się ew. różnic między celami i interesami stojącymi za polityką zagraniczną UE a polityką rozwoju.

Na agendzie czerwcowego spotkania FAC znalazły się następujące tematy: Strefa Gazy (omówiono kwestie możliwych działań UE mających na celu zniesienie blokady Gazy oraz śledztwa dot. incydentu związanego z konwojem z pomocą humanitarną; przyjęto konkluzje dot. międzynarodowego śledztwa oraz wzywające Państwo Izrael do zniesienia blokady – dok. 11050/10), Islamska Republika Iranu (przyjęto konkluzje – dok. 11049/10, oraz projekt deklaracji Rady Europejskiej ws. sankcji), Republika Haiti (kwestia wewnątrzunijnych prac ws. reakcji na katastrofy naturalne), proces z Korfu (przygotowania do nieformalnego posiedzenia ministrów SZ OBWE w Almaty), Bałkany Zachodnie (przyjęto konkluzje dot. konferencji w Sarajewie oraz sytuacji w Republice Serbii i Republice Albanii – dok. 10765/2/10 REV 2); omówiono raport prokuratora generalnego Międzynarodowego Trybunału Karnego ds. Zbrodni w b. Jugosławii (ICTY; *International Criminal Tribunal for the former Yugoslavia*) S. Brammertza, piractwo u wybrzeży Republiki Somalijskiej (przyjęto konkluzje dot. przedłużenia misji Atalanta o kolejne 2 lata – dok. 10880/1/10 REV 1), Republika Kuby (omówienie sytuacji wewnętrznej w kontekście corocznej oceny wspólnego stanowiska UE), wykorzystanie dzieci jako siły roboczej (przyjęto konkluzje – dok. 10937/10) i Republika Kirgiska (dyskutowano sytuację wewnętrzną w kraju i przyjęto konkluzje podkreślające potrzebę przywrócenia porządku publicznego – dok. 11051/10).

Ministrowie ds. rozwoju omówili następujące kwestie: Milenijne Cele Rozwojowe (debata na temat przygotowań UE do *United Nations high-level plenary meeting*, które odbędzie się w dniach 20-22 września 2010 r. w Nowym Jorku; przyjęto ponadto konkluzje określające

stanowisko UE, które zaprezentowane zostanie podczas konferencji ONZ – dok. 10830/10), równość płci oraz piractwo u wybrzeży Afryki (debata nad sytuacją w Afryce Wschodniej w oparciu o wnioski z wizyty Wysokiej Przedstawiciel w regionie).

Rada ds. Zatrudnienia, Polityki Społecznej, Zdrowia i Spraw Konsumenckich

Podczas Prezydencji hiszpańskiej odbyły się dwa posiedzenia Rady ds. Zatrudnienia, Polityki Społecznej, Zdrowia i Spraw Konsumenckich:

- w dniu 8 marca 2010 r. Instrukcja została uzgodniona przez Komitet do Spraw Europejskich w dniu 5 marca 2010 r. Rada przyjęła wykaz punktów A (dok. 6324/10). Rada przyjęła wykaz punktów A (dok. 6994/10).
- w dniach 7-8 czerwca 2010 r. Instrukcja została uzgodniona przez Komitet do Spraw Europejskich 2 czerwca 2010 r. Rada przyjęła wykaz punktów A – akty legislacyjne (dok. 10614/10). Rada przyjęła wykaz punktów A – akty pozalegislacyjne (dok. 10445/10).

W dniu 8 marca 2010 r. odbyło się posiedzenie Rady ds. Zatrudnienia, Polityki Społecznej, Zdrowia i Spraw Konsumenckich w Brukseli (porządek obrad: dok. 1735/10), poświęcone kwestiom zatrudnienia i polityki społecznej.

Na posiedzeniu przyjęto porozumienie polityczne w odniesieniu do wniosku dotyczącego dyrektywy Rady w sprawie wykonania umowy ramowej dotyczącej zapobiegania zranieniom ostrymi narzędziami w sektorze szpitali i opieki zdrowotnej zawartej między HOSPEEM a EPSU (dok. 6635/10 + COR 1, + ADD 1, + ADD 2), której celem jest zapewnienie pracownikom medycznym na poziomie wspólnotowym, możliwie najbezpieczniejszego środowiska pracy poprzez właściwą ocenę ryzyka i wyeliminowanie zagrożeń związanych ze zranieniem ostrymi przedmiotami w sektorze szpitali i opieki zdrowotnej, poprzez zwiększenie świadomości personelu, wdrożenie odpowiednich procedur oraz sprawozdawczości. Przedstawicielka RP, zgodnie ze stanowiskiem Rządu przyjętym przez Komitet Europejski Rady Ministrów w dniu 18 listopada 2009 r. nie zgłosiła uwag do projektu dyrektywy.

Głównym przedmiotem obrad posiedzenia było przygotowanie posiedzenia Rady Europejskiej w dniach 25-26 marca 2010 r. w kwestii Strategii Europa 2020. Dyskusja toczyła się w oparciu o pytania Prezydencji (dok. 6610/10) oraz m.in. następujące dokumenty: Komunikat Komisji w sprawie Strategii UE 2020, (dok. 7110/10); Dokument informacyjny

Prezydencji: „Dokument sporządzony w następstwie nieformalnego posiedzenia ministrów ds. zatrudnienia i zabezpieczenia społecznego (Barcelona, 28–29 stycznia 2010 r.)” (dok. 6422/1/10 REV 1); Wkład Komitetu Zatrudnienia w posiedzenie Rady EPSCO dotyczący strategii „UE 2020” (dok. 6576/10); Wkład Komitetu Ochrony Socjalnej na Radę EPSCO dotyczący strategii „UE 2020” (dok. 6574/10); Projekt wspólnego sprawozdania o zatrudnieniu (2009/2010) (dok. 6575/10 + COR 1); Projekt wspólnego sprawozdania z 2010 roku w sprawie zabezpieczenia społecznego i integracji społecznej (dok. 6323/10 + ADD 1 + ADD 2); Sprawozdanie Komisji dla Rady, Parlamentu Europejskiego, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego oraz Komitetu Regionów – „Równość kobiet i mężczyzn w 2010 roku” (dok. 5056/10).

Na posiedzeniu zostały przyjęte: „Projekt wspólnego sprawozdania o zatrudnieniu” (dok. dok. 6575/10 + COR 1) oraz „Projekt wspólnego sprawozdania z 2010 roku w sprawie zabezpieczenia społecznego i integracji społecznej” (dok. 6323/10 + ADD 1 + ADD 2).

Przyjęto również konkluzje Rady: „Wykorzenianie przemocy wobec kobiet w Unii Europejskiej” (dok. 6585/10), „Mobilność i ścieżka zawodowa europejskich naukowców” (dok. 6362/2/10).

Ponadto, w sprawach różnych Rada została poinformowana o „Programie prac Komitetu Zatrudnienia na rok 2010” (dok. 6686/10) oraz o „Programie prac Komitetu ds. Ochrony Socjalnej na rok 2010”.

Podczas lunchu ministrów odbyła się debata na temat polityki zatrudnienia ludzi młodych. Dyskusja toczyła się wokół pytań Prezydencji (dok. 6842/10). W trakcie dyskusji poruszona została kwestia Europejskiego Funduszu Społecznego w związku z notą Republiki Włoskiej (dot. pomysłów na uproszczenie i przewidywań na przyszłość) (dok. 6968/10).

W dniach 7-8 czerwca 2010 r. odbyło się posiedzenie Rady ds. Zatrudnienia, Polityki Społecznej, Zdrowia i Spraw Konsumenckich w Luksemburgu (porządek obrad: dok. 10363/10). Pierwszy dzień posiedzenia Rady był poświęcony kwestiom zatrudnienia i polityki społecznej, natomiast drugiego dnia omówione zostały sprawy zdrowia publicznego i spraw konsumenckich.

Głównym przedmiotem obrad 7 czerwca 2010 r. była ponownie debata w kwestii Strategii Europa 2020, w kontekście wkładu na posiedzenie Rady Europejskiej w dniu 17 czerwca 2010 r. Debata toczyła się w oparciu o pytania Prezydencji oraz m.in. następujące dokumenty: Cel UE: propagowanie włączenia społecznego, w szczególności przez redukcję ubóstwa -

Porozumienie co do stosownych wskaźników (dok. 10025/1/10), wniosek dotyczący decyzji Rady w sprawie wytycznych dla polityki zatrudnienia państw członkowskich: zintegrowane wytyczne dotyczące strategii Europa 2020 – część druga (dok. 10380/10), uwagi Komitetu Zatrudnienia do strategii „Europa 2020” (dok. 10031/10), uwagi Komitetu Ochrony Socjalnej do strategii „Europa 2020” (dok. 9964/10).

Ponadto, Rada wysłuchiwała raportu z postępu prac nad projektem dyrektywy wprowadzającej w życie zasadę równego traktowania osób bez względu na religię lub przekonania, niepełnosprawność, wiek lub orientację seksualną (dok. 9535/10), którego celem jest wprowadzenie w życie poza rynkiem pracy zasady równego traktowania osób bez względu na religię lub światopogląd, niepełnosprawność, wiek lub orientację seksualną.

Przyjęto opinię Komitetu Ochrony Socjalnej na temat „Solidarność w Zdrowiu: redukcja nierówności w zakresie zdrowia w UE” (dok. 9960/10) oraz zatwierdzono „Okresowy wspólny raport EPC/SPC na temat emerytur” (dok. 9989/10).

Podczas posiedzenia przyjęto również konkluzje Rady: „Trwale systemy zabezpieczenia społecznego osiągające adekwatne cele w zakresie emerytur i ochrony socjalnej” (dok. 9413/10), „Nowe umiejętności w nowych miejscach pracy: dalsze działania” (dok. 9183/10), „Ku dalszej integracji Romów” (dok. 10058/10), „Aktywność osób starszych” (dok. 9489/10).

Na posiedzeniu przyjęto porozumienie polityczne w odniesieniu do projektów decyzji Rady w sprawie stanowiska, jakie ma przyjąć Wspólnota w ramach Rady Stabilizacji i Stowarzyszenia utworzonej Układem o stabilizacji i/lub stowarzyszeniu między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi z jednej strony, a: Republiką Tunezyjską, Królestwem Marokańskim, Algierską Republiką Ludowo-Demokratyczną, Państwem Izrael, Republiką Macedonii, Republiką Chorwacji (dok. 9996/10, 9991/10, 10008/10, 10009/10, 10010/10, 1011/10).

Przyjęto również projekt rezolucji Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w Radzie w sprawie nowych europejskich ram dotyczących niepełnosprawności (dok. 10173/10).

W sprawach różnych Rada przyjęła informację Prezydencji hiszpańskiej na temat wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie stosowania zasady równego traktowania kobiet i mężczyzn prowadzących działalność na własny rachunek oraz uchylającej dyrektywę 86/613/EWG (dok. 10443/10), której celem jest wprowadzenie zmian

związanych ze stosowaniem zasady równego traktowania kobiet i mężczyzn w przypadku osób prowadzących działalność na własny rachunek i ich małżonków.

Ponadto, w sprawach różnych Rada przyjęła do wiadomości informację Prezydencji na temat następujących konferencji i spotkań zorganizowanych podczas Prezydencji hiszpańskiej: nieformalne spotkanie Ministrów ds. Równości oraz konferencja na temat kobiet w czasach kryzysu w kontekście postlizbońskim w dniach 25-26 marca 2010 r., Konferencja otwierająca Europejski Rok walki z ubóstwem i wykluczeniem społecznym 2010 w dniu 21 stycznia 2010 r. w Madrycie, Szczyt na rzecz społeczności romskiej w dniach 8-9 kwietnia 2010 r., Konferencja na temat aktywnego starzenia się w dniach 29-30 kwietnia 2010 r., Trzecie nieformalne spotkanie ministrów ds. osób niepełnosprawnych oraz konferencja towarzysząca w dniach 19-21 maja 2010 r.

Kolejny dzień obrad Rady poświęcony był kwestiom zdrowotnym. W pierwszym punkcie obrad Rada przyjęła uzgodnienie polityczne w zakresie projektu dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie stosowania praw pacjenta w transgranicznej opiece zdrowotnej (dok. 9948/10). Podczas dyskusji Rzeczpospolita Polska uzależniła zaakceptowanie dyrektywy od wprowadzenia poprawki do art. 8 ust. 3a, która dosłownie wprowadziłaby możliwość wykluczenia podmiotów nie posiadających kontraktu z publicznym płatnikiem z zakresu obowiązywania dyrektywy. Propozycja RP została poparta przez Republikę Portugalską, Republikę Słowacką i Rumunię, przy czym Republika Portugalska i Republika Słowacka, wobec nie uwzględnienia polskiej propozycji, zagłosowały razem z Rzeczpospolitą Polską przeciwko dyrektywie, natomiast Rumunia wstrzymała się od głosu. W związku z tym, że nie uzyskano wystarczającej mniejszości do zablokowania projektu dyrektywy, na posiedzeniu przyjęto porozumienie polityczne w sprawie tekstu dyrektywy zaproponowanego przez Prezydencję hiszpańską.

Stanowisko Rządu RP do projektu dyrektywy przyjęte zostało przez KERM 2 września 2008 r., projekt był rozpatrywany przez Komisję Sejmu RP ds. Unii Europejskiej w dniu 12 września 2008 r. oraz Komisję Senatu RP Spraw Unii Europejskiej w dniu 23 września 2008 r.

Ponadto, na bazie pytań przygotowanych przez Prezydencję hiszpańską, odbyła się debata polityczna dotycząca projektu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady UE w sprawie przekazywania konsumentom informacji na temat żywności (dok. 10273/10). Przedstawiciele państw członkowskich zgodzili się co do konieczności wprowadzenia wymogu minimalnej wielkości czcionki na opakowaniach środków spożywczych. Duże

rozbieżności między państwami członkowskimi uwidoczniły się natomiast w kwestii odpowiedzialności przedsiębiorców w całym łańcuchu żywnościowym. Część krajów (m.in. Republika Portugalska, Republika Słowacka, Zjednoczone Królestwo) poparła podejście zaproponowane przez Komisję Europejską, aby dokonać tego w projekcie rozporządzenia. Inne kraje (m.in. Republika Federalna Niemiec, Republika Austrii, Republika Francuska, Królestwo Danii, Rzeczpospolita Polska) wyraziły opinię, że nie ma potrzeby powtarzania zapisów z rozporządzenia nr 178/2002/WE, które mówią, że podmioty działające na rynku spożywczym zapewniają, na wszystkich etapach produkcji, przetwarzania i dystrybucji w przedsiębiorstwach będących pod ich kontrolą, zgodność tej żywności z wymogami prawa żywnościowego właściwymi dla ich działalności. Stanowisko Rządu RP do projektu rozporządzenia przyjęte zostało przez KERM 22 lutego 2008 r.

W kolejnych punktach Rada przyjęła konkluzje „Sprawiedliwość i zdrowie we wszystkich obszarach polityki: Solidarność w zdrowiu” (dok.14848/09 i 9947/10) oraz „Działania na rzecz ograniczenia spożycia soli w populacji dla lepszego zdrowia” (dok. 9827/10).

W sprawach różnych Rada, m.in. zapoznała się z informacjami Prezydencji na następujące tematy:

- Przygotowania konferencji stron (CoP 4) na temat Ramowej Konwencji Kontroli Rynku Wyrobów Tytoniowych, Urugwaj (15-20 listopada 2010);
- Postępach prac w zakresie tzw. Pakietu farmaceutycznego obejmującego: wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady UE zmieniającej dyrektywę 2001/83/WE w zakresie zapobiegania wprowadzaniu do legalnego systemu dystrybucji produktów leczniczych sfalszowanych pod względem tożsamości, historii lub źródła pochodzenia; wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady UE zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 726/2004 ustanawiające wspólnotowe procedury wydawania pozwoleń dla produktów leczniczych stosowanych u ludzi i do celów weterynaryjnych i nadzoru nad nimi oraz ustanawiające Europejską Agencję Leków, odnośnie do nadzoru nad bezpieczeństwem farmakoterapii w odniesieniu do produktów leczniczych stosowanych u ludzi oraz wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady UE zmieniającej dyrektywę 2001/83/WE w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi w zakresie nadzoru nad bezpieczeństwem farmakoterapii.

Rada ds. Rolnictwa i Rybołówstwa

Podczas Prezydencji hiszpańskiej odbyło się pięć posiedzeń Rady ds. Rolnictwa i Rybołówstwa:

- 18 stycznia 2010 r. – Przyjęto dokumenty z listy A (dok. 5241/10 oraz 5242/10). Instrukcja dla delegacji polskiej została przyjęta przez KERM 15 stycznia 2010 r.
- 22 lutego 2010 r. – Przyjęto dokumenty z listy A (dok. 6583/10). Instrukcja dla delegacji polskiej została przyjęta przez KSE 19 lutego 2010 r.
- 29 marca 2010 r. – Przyjęto dokumenty z listy A (dok. 7835/10). Instrukcja dla delegacji polskiej została przyjęta przez KSE 29 marca 2010 r.
- 17 maja 2010 r. – Przyjęto dokumenty z listy A (dok. 9613/10). Instrukcja dla delegacji polskiej została przyjęta przez KSE 14 maja 2010 r.
- 29 czerwca 2010 r. – Przyjęto dokumenty z listy A (dok. 11409/10). Instrukcja dla delegacji polskiej została przyjęta przez KSE 28 czerwca 2010 r.

Priorytety Prezydencji hiszpańskiej w dziedzinie rolnictwa i rybołówstwa obejmowały przede wszystkim: wzrost konkurencyjności europejskiej branży rolno-spożywczej; usprawnienie funkcjonowania łańcucha żywnościowego; rolę kobiet w rolnictwie i na obszarach wiejskich; ustanowienie wieloletniego planu zarządzania zasobami ryb.

Na gruncie polityki rolnej działalność legislacyjna Rady w okresie sprawowania Prezydencji hiszpańskiej była bardzo uboga. W ciągu półroczia nie miała miejsca żadna dyskusja na poziomie ministerialnym nad projektem aktu prawnego, poza projektem decyzji w sprawie zatwierdzenia pomocy państwa przeznaczonej na zakup ziemi rolnej we Włoszech (dok. 6506/10 oraz 17172/09) oraz decyzjami komitologicznymi zatwierdzającymi wprowadzenie do obrotu produktów zawierających genetycznie modyfikowaną kukurydzę, w przypadku których zachodzi szczególna konieczność przeprowadzenia głosowania *in plenum*. Przyjęty przez Radę na czerwcowym posiedzeniu projekt rozporządzenia zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 247/2006 w sprawie szczególnych działań w dziedzinie rolnictwa na rzecz regionów peryferyjnych Unii Europejskiej (przedłużający derogacje dla niektórych produktów rolnych dla regionów peryferyjnych) nie był nawet przedmiotem dyskusji Ministrów UE ds. Rolnictwa aż do momentu przyjęcia w ramach listy punktów A²⁸.

²⁸ Zgodnie ze stanowiskiem Rządu przyjętym przez KERM w dniu 22 października 2009 r. strona polska nie zgłosiła uwag do dokumentu.

Powyższa sytuacja może wskazywać na niebezpieczną tendencję w Radzie UE i świadczyć o marginalizowaniu wpływu tej formacji ministerialnej na legislacyjny kształt *dossier* w ramach Wspólnej Polityki Rolnej. Jest to szczególnie istotne z punktu widzenia państw członkowskich, dla których mechanizm decyzyjny w Radzie stanowi jeden z niewielu dostępnych instrumentów mających wymierny wpływ na kształtowanie ich miejsca w polityce sektorowej, brak aktywności legislacyjnej Rady w fazie projektowej może stanowić poważny problem instytucjonalny, któremu należy pilnie przeciwdziałać.

Natomiast w wymiarze pozalegisłacyjnym zakres działalności Prezydencji hiszpańskiej był nieco szerszy, choć nie przyniósł oczekiwanych rezultatów. Tylko w przypadku międzynarodowej konkurencyjności europejskiego modelu gospodarki żywnościowej Rada osiągnęła jednomyślną decyzję (dok. 9263/10), czego nie udało się zrealizować w odniesieniu do konkluzji w sprawie komunikatu Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego, Komitetu Regionów – Poprawa funkcjonowania łańcucha dostaw żywności w Europie (dok. 15330/09 oraz 6682/10), jak i w przypadku debaty poświęconej przyszłości Wspólnej Polityki Rolnej w zakresie środków zarządzania rynkiem na okres po roku 2013 (dok. 6063/10). Również dyskusja na marcowym posiedzeniu Rady nt. rolnictwa i Wspólnej Polityki Rolnej w perspektywie strategii UE 2020 (dok. 7453/10) nie zakończyła się wypracowaniem jakiegokolwiek dokumentu. Istnieje zagrożenie, iż taka praktyka mogłaby ograniczyć możliwość przekazywania wkładów i sygnałów przez Radę ds. Rolnictwa do Komisji Europejskiej, jeśli chodzi o skonkretyzowane oczekiwania co do przygotowywanej inicjatywy prawodawczej Komisji w zakresie przyszłości Wspólnej Polityki Rolnej po 2013 r., jeśli zarówno legislacyjny jak i pozalegisłacyjny wymiar aktywności decyzyjnej Rady może być odbierany jako znikomy.

Niską działalność legislacyjną Rady w obszarze rolnictwa można tylko częściowo wyjaśnić stosunkowo krótkim okresem czasu, jaki upłynął od ostatnich gruntownych zmian w tym obszarze w ramach Przeglądu WPR w 2008 r. Konieczne jest zatem wzmocnienie aktywności Rady, zarówno w zakresie legislacyjnym, jak i pozalegisłacyjnym, jako przeciwwagi dla działań Parlamentu Europejskiego, którego funkcja decyzyjna uległa zdecydowanemu wzmocnieniu w wyniku wejścia w życie Traktatu z Lizbony i który wykazuje dużą aktywność w tym obszarze na przestrzeni ostatnich kilku miesięcy. Potrzeba wzrostu aktywności Rady ds. Rolnictwa i Rybołówstwa jest także podyktowana wzrostem roli Komisji Europejskiej w ramach *dossier* dot. przyszłości WPR. Należy przy tym zauważyć, iż dyskusja na temat

przyszłości Wspólnej Polityki Rolnej w ramach prac nad Sprawozdaniem w sprawie przyszłości Wspólnej Polityki Rolnej po 2013 r. przygotowanym przez G. Lyon'a z Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi Parlamentu Europejskiego pokazała, iż duża rozbieżność stanowisk związana z fundamentalnym charakterem debaty i oczekiwanych zmian z zakresie Wspólnej Polityki Rolnej po 2013 roku nie powinna i nie musi być przeszkodą w pracach nad wspólnym stanowiskiem Rady w tym zakresie. Aktywność legislacyjną Rady należy także postrzegać w kontekście potrzeby zapewnienia minimalnego poziomu stabilności i przewidywalności legislacyjnej dla rolników w obszarze WPR.

Jeśli chodzi o działania Prezydencji w obszarze rybołówstwa, na posiedzeniu Rady zaplanowanym na dzień 19 kwietnia 2010 r. przewidziano debatę ministrów nt. wyników przeprowadzonych w 2009 r. szerokich konsultacji Zielonej Księgi ws. reformy Wspólnej Polityki Rybołówstwa po 2012 r., w której Komisja Europejska dokonała identyfikacji najważniejszych problemów europejskiego rybołówstwa i przedstawiła propozycje zmian na rzecz ich rozwiązania. Posiedzenie Rady zostało jednak w ostatniej chwili odwołane w związku z utrzymującymi się zakłóceniami w ruchu lotniczym nad Europą, spowodowanymi koncentracją pyłów wulkanicznych w atmosferze spowodowaną aktywnością wulkanu na Islandii. Debata została przeniesiona na forum nieformalnego spotkania ministrów ds. rybołówstwa, zorganizowanego przez Prezydencję hiszpańską w dniach 4-5 maja 2010 r. w Vigo oraz czerwcowego posiedzenia Rady ds. Rolnictwa i Rybołówstwa.

Podczas czerwcowego posiedzenia Rady w części poświęconej rybołówstwu miała miejsce kolejna wymiana zdań na temat możliwych kierunków zmian w ramach reformy Wspólnej Polityki Rybołówstwa. Przedstawiciel RP opowiedział się za zwiększeniem udziału sektora i regionalizacją procesu decyzyjnego w ramach europejskiej polityki rybołówstwa. Poparł również szerokie zastosowanie długoterminowych planów zarządzania najważniejszymi stadami na rzecz zrównoważonego zarządzania zasobami mórz w kontekście środowiskowym jak i społeczno-gospodarczym. Jednocześnie wskazał na potrzebę zachowania zasady relatywnej stabilności przy podziale limitów połowowych i zapewnienie poszczególnym państwom swobody alokacji przydzielonych limitów na poziomie krajowym. Przedstawiciel RP po raz kolejny podkreślił też konieczność dostosowania wsparcia finansowego do nowych celów polityki rybackiej oraz utrzymanie kryterium konwergencji jako podstawowej zasady podziału wspólnotowych środków na rzecz rybołówstwa. Zdaniem RP środki Europejskiego Funduszu Rybołówstwa, który stanowi sprawdzony mechanizm wsparcia rybołówstwa,

powinny być przez państwa członkowskie skuteczniej wykorzystywane na rzecz ograniczania nadmiernej zdolności połowowej floty i wsparcia regionów odczuwających skutki koniecznych redukcji. Ponadto udzielił również poparcia dla wypracowanej we współpracy z przedstawicielami Niemiec i Francji deklaracji ws. wspólnych postulatów dotyczących założeń polityki rybołówstwa po 2012 r.

Z kolei, na gruncie problematyki prawa żywnościowego, w trakcie czerwcowego posiedzenia Rada głosowała w sprawie sześciu wniosków dotyczących pozwolenia na dopuszczenie do obrotu kukurydzy genetycznie zmodyfikowanych:

- Wniosek dotyczący decyzji Rady zezwalającej na wprowadzenie do obrotu na mocy rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady produktów zawierających genetycznie zmodyfikowaną kukurydzę 1507x59122 (DAS-Ø15Ø7-1xDAS-59122-7), składających się z niej lub z niej wyprodukowanych (dok. 10499/10).
- Wniosek dotyczący decyzji Rady zezwalającej na wprowadzenie do obrotu na mocy rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady produktów zawierających genetycznie zmodyfikowaną kukurydzę 59122x1507xNK603 (DAS-59122-7xDAS-Ø15Ø7xMON-ØØ6Ø3-6), składających się z niej lub z niej wyprodukowanych (dok. 10500/10).
- Wniosek dotyczący decyzji Rady zezwalającej na wprowadzenie do obrotu na mocy rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady produktów zawierających genetycznie zmodyfikowaną kukurydzę MON 88017 x MON 810 (MON-88Ø17-3 x MON-ØØ81Ø-6), składających się z niej lub z niej wyprodukowanych (dok. 10501/10).
- Wniosek dotyczący decyzji Rady odnawiającej zezwolenie na kontynuowanie obrotu produktami zawierającymi zmodyfikowaną genetycznie kukurydzę Bt11 (SYN-BTØ11-1), składającymi się z niej lub z niej wyprodukowanymi, dopuszczającą do obrotu na mocy rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 żywność i składniki żywności zawierające kukurydzę pastewną Bt11 (SYN-BTØ11-1) lub z niej się składające oraz uchylającą decyzję Komisji 2004/657/WE (dok. 10503/10).
- Wniosek dotyczący decyzji Rady zezwalającej na wprowadzenie do obrotu na mocy rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady produktów zawierających genetycznie zmodyfikowaną kukurydzę Bt11xGA21 (SYN-BTØ11-1xMON-

- Wniosek dotyczący DECYZJI RADY zezwalającej na wprowadzenie do obrotu na mocy rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady produktów zawierających genetycznie zmodyfikowaną kukurydzę MON89034xNK603 (MON-89034-3xMON-00603-6), składających się z niej lub z niej wyprodukowanych (dok. 10502/10).
- Rzeczpospolita Polska, zgodnie ze stanowiskiem Rządu przyjętym przez Komitet do Spraw Europejskich 22 czerwca 2010 r. opowiedziała się przeciwko tym projektom decyzji.

Radzie nie udało się osiągnąć większości kwalifikowanej za przyjęciem bądź odrzuceniem decyzji, tym samym odpowiedzialność za ich przyjęcie przeszła w ręce Komisji Europejskiej.

Rada ds. Środowiska

Podczas Prezydencji hiszpańskiej odbyły się dwa posiedzenia Rady ds. Środowiska:

- 15 marca 2010 r. Instrukcja została przyjęta przez KSE w dniu 12 marca 2010 r. Rada przyjęła dokumenty z listy A (dok. 1842/10);
- 11 czerwca 2010 r. Instrukcja została przyjęta przez KSE w dniu 9 czerwca 2010 r. Rada przyjęła dokumenty z listy A (dok. 10739/10);

Kluczową kwestią dyskutowaną przez ministrów ds. środowiska na marcowym posiedzeniu Rady były konkluzje dotyczące działań UE po konferencji kopenhaskiej w grudniu 2009 r. (dok. 7562/10). Ministrowie jednogłośnie wyrazili ubolewanie, że wyniki konferencji kopenhaskiej nie odzwierciedliły oczekiwań i ambicji UE, podkreślili przy tym, że udało się wprowadzić kwestię zmian klimatu na najwyższy szczebel polityki rządowej. Ponadto Rada, zgodnie ze stanowiskiem RP, potwierdziła zobowiązanie UE, by osiągnąć 20 proc. redukcję emisji gazów cieplarnianych do 2020 r., jak również warunkową propozycję zwiększenia tej wartości do 30 % do 2020 r. ale jedynie w ramach globalnego i wszechstronnego porozumienia na okres po 2012 r. i pod warunkiem, że inne kraje rozwinięte zobowiążą się do porównywalnych redukcji emisji, a kraje rozwijające się wniosą wkład na miarę swoich możliwości i odpowiedzialności. Uzgodniono także, iż zanim UE podejmie dyskusję o ewentualnym zwiększeniu unijnego celu do 30 % Komisja Europejska przygotuje ocenę skutków nowego zobowiązania na gospodarki poszczególnych państw członkowskich.

Ponadto, ministrowie środowiska przeprowadzili dyskusję na temat kluczowych elementów projektu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady określającego normy emisji dla nowych lekkich samochodów dostawczych w ramach zintegrowanego podejścia Wspólnoty na rzecz obniżenia poziomów emisji CO₂ pochodzących z samochodów (dok. 15317/09). Przedstawiciel RP poparł cel projektu rozporządzenia, podkreślając jednocześnie, iż sposób jego osiągnięcia powinien być wyważony oraz nie powinien wpływać negatywnie na funkcjonowanie przemysłu motoryzacyjnego.

Ponadto Rada zapoznała się z raportem Prezydencji w sprawie postępu prac nad projektem dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającej ramy dla ochrony gleb (dok. 7100/10). Prezydencja hiszpańska podjęła się kontynuacji prac nad projektem dyrektywy. Uznała jednak, iż wobec utrzymującej się mniejszości blokującej, uzgodnienie treści dyrektywy jest w dalszym ciągu niemożliwe. Prezydencja przedłożyła dokument zawierający sprawozdanie z prac, odnotowujące główne problemy, które w przyszłości powinni być dogłębnie przedyskutowane i rozwiązane. Podkreślono, iż dotychczasowe podejście „nie-regulacyjne” stosowane do tej pory, nie przyniosło oczekiwanych rezultatów. Być może działania zharmonizowane na poziomie europejskim byłyby najwłaściwsze, natomiast bez proponowanych ram (dyrektywy ramowej) polityki realizowane w poszczególnych państwach członkowskich będą niespójne. Głównymi powodami sprzeciwu są m.in. zasada subsydiarności, wysokie koszty oraz skuteczne regulacje krajowe. Prezydencja belgijska zapowiedziała chęć kontynuowania prac.

Rada przyjęła również konkluzje ws. różnorodności biologicznej w aspekcie międzynarodowym po 2010 r. (dok. 7027/10).

Podczas posiedzenia Rady odbyła się również debata ministrów ds. środowiska ws. Europejskiej Strategii na rzecz Wzrostu i Zatrudnienia do 2020 r. – Europa 2020, w oparciu o zaproponowane przez Prezydencję pytania orientujące debatę (dok. 6909/10). Podkreślono potrzebę dalszej integracji strategii dotyczących środowiska z działaniami na rzecz stymulowania gospodarki, w myśl zasady zrównoważonego rozwoju, a co za tym idzie potrzebę stalego zaangażowania Rady ds. Środowiska w toczące się na forum innych sektorowych formacji Rady prace nad kształtem i wdrażaniem Strategii Europa 2020. Przedstawiciel RP wskazał, że polityka ochrony środowiska wpierająca politykę gospodarczą, może stać się narzędziem stymulującym rozwój gospodarczy zwłaszcza w dziedzinie nowoczesnych technologii. Konieczne jest jednak solidarne rozłożenie kosztów ponoszonych na restrukturyzację przemysłu oraz silne wsparcie ekonomiczne państw,

o słabiej rozwiniętych gospodarkach. Realizacja Strategii Europa 2020 i proces przechodzenia w kierunku gospodarki niskowęglowej wymagać będzie elastycznego podejścia w określaniu możliwości i tempa zmian w poszczególnych państwach członkowskich, w szczególności w przypadku gałęzi przemysłu wymagających modernizacji i dostosowania do nowych standardów środowiskowych. Przedstawiciel RP podkreślił również wagę działań na rzecz zrównoważonej produkcji i konsumpcji, ze względu na ich oddziaływanie zarówno po stronie popytu, jak i podaży.

Dyskusja Ministrów podczas posiedzenia Rady w dn. 11 czerwca 2010 r. w odniesieniu do problematyki zmian klimatu zbiegła się z opublikowaniem Komunikatu Komisji Europejskiej nt. potencjalnych opcji realizacji zwiększonego celu redukcji emisji. W konkluzjach (dok. 10507/10) jedynie odnotowano Komunikat Komisji Europejskiej oraz ponownie zobowiązano Komisję do przygotowania dalszych analiz w zakresie zwiększenia zobowiązań, w tym uwzględniających wpływ zwiększonego celu na indywidualne państwa członkowskie. Ministrowie mają powrócić do kwestii związanych ze zmianami klimatu na jesieni, przed konferencją w Cancún. Przedstawiciel Rzeczypospolitej Polskiej w tym kontekście podkreśliła, iż wiodąca rola Unii Europejskiej w działaniach klimatycznych jest nie do podważenia, natomiast wątpliwości budzą wysiłki samej Unii, przy braku zaangażowania pozostałych państw powodujących znaczne emisje w skali globalnej. Przedstawiciel RP podkreślił, że jednostronne działanie UE spowoduje wyłącznie osłabienie europejskiej gospodarki, zatem niezbędne jest włączenie wszystkich kluczowych państw w działania na rzecz walki ze zmianami klimatu.

Ponadto Rada zapoznała się ze sprawozdaniem Prezydencji z postępów prac nad rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącym wprowadzania do obrotu i stosowania produktów biobójczych (dok. 9970/10 i dok. 11063/09).

Ponadto Rada zapoznała się z raportem Prezydencji hiszpańskiej na temat postępu prac nad projektem przekształcenia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego (WEEE) (dok. 10351/10) oraz dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ograniczenia stosowania niektórych niebezpiecznych substancji w sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (RoHS) (dok. 10350/10).

Ponadto Rada zapoznała się z raportem Prezydencji w sprawie stanu prac nad projektem rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady określającego normy emisji dla nowych lekkich samochodów dostawczych w ramach zintegrowanego podejścia Wspólnoty na rzecz

obniżenia poziomów emisji CO₂ pochodzących z lekkich pojazdów samochodowych (dok. 9803/10). Prace nad rozporządzeniem będą kontynuowane podczas Prezydencji belgijskiej.

Rada jednogłośnie przyjęła również konkluzje ws. niedoboru wód, suszy i dostosowywania się do zmian klimatu (dok. 10497/10). Konkluzje te są ważne, w szczególności w świetle przygotowań do roku 2012, który ma być poświęcony gospodarce wodnej.

Podczas posiedzenia jednomyślnie przyjęto również konkluzje w sprawie przygotowania lasów na zmianę klimatu: Ochrona lasów i informacje o lasach w UE (dok. 10339/10). Lasy unijne są narażone na wiele niebezpieczeństw i istnieje potrzeba ich ochrony zarówno na szczeblu unijnym, jak i krajowym. Zielona księga jest pierwszym ważnym przyczynkiem do dyskusji nt. ochrony lasów na szczeblu unijnym. Istotnym jest, w jaki sposób lasy będą mogły przyczynić się do zmniejszenia emisji po 2012 r.

Podczas posiedzenia Rady przyjęto również, przy poparciu Rzeczypospolitej Polskiej, konkluzje w sprawie piątego posiedzenia konferencji stron (COP/MOP 5) służącego jako posiedzenia stron protokołu z Cartageny dotyczącego bezpieczeństwa biologicznego (Nagoya, Japonia, 11–15 października 2010 r.) (dok. 10453/10), wskazując priorytety Rady w dziedzinie bezpieczeństwa biologicznego w kontekście zbliżających się negocjacji międzynarodowych podczas COP/MOP5. Dokument ten jest ściśle powiązany z przyjętą w ramach pkt. A (dok. do przyjęcia bez dyskusji) decyzją Rady ustalającą mandat do reprezentowania UE podczas spotkania w Nagoi w październiku 2010 r. (COP/MOP5) – (dok. 10164/10).

Ponadto, ministrowie środowiska przeprowadzili dyskusję na temat kluczowych elementów pierwszej sesji komitetu przygotowawczego konferencji ONZ w sprawie zrównoważonego rozwoju (Nowy Jork, 17–19 maja 2010 r.), w oparciu o informację przekazaną przez Prezydencję hiszpańską (dok. 10340/10). Działania przygotowawcze komitetu koncentrowały się m.in. na analizie dotychczasowych osiągnięć oraz dalszym zastosowaniu rezultatów poprzednich konferencji. Spotkanie komitetu przygotowawczego ustaliło główne rezultaty, których należy oczekiwać, skupiając się na kwestiach proceduralnych, a nie merytorycznych.

Dodatkowo delegacja Litwy przedstawiła informację dotyczącą instalacji nuklearnych planowanych w sąsiedztwie EU (Obwód Kaliningradzki, Białoruś). Obie instalacje planowane są bezpośrednio przy granicy UE (20 i 50 km od granicy UE). Państwa członkowskie wyraziły troskę o bezpieczeństwo, jak i podkreśliły konieczność respektowania porozumień

międzynarodowych, w szczególności konwencji z Espoo o ocenach oddziaływania na środowisko w kontekście transgranicznym.

Delegacja Belgii przekazała informację na temat programu prac kolejnej Prezydencji. Przedstawiciel Belgii przedstawił cztery priorytety przyszłej Prezydencji:

- 1) zmiany klimatu: dyskusja nad komunikatem Komisji ws przejścia na cel redukcyjny powyżej 20% (prawdopodobna debata na posiedzeniu Rady w październiku), a także zakończenie przygotowań do Konferencji w Cancun,
- 2) bioróżnorodność: przygotowanie Konferencji w Nagoyi oraz wypracowanie planu działań UE w świetle rezultatów z Nagoyi,
- 3) zrównoważone zarządzanie surowcami (biomateriałami): debata na temat działań mających na celu połączenie ekologii i ekonomii (aby wzmocnić inne obszary polityki, jak i zrównoważonej gospodarki),
- 4) Stworzenie lepszych instrumentów w zakresie realizacji europejskiej polityki środowiskowej: lepsze wykorzystywanie informacji, zmniejszenie obciążeń sprawozdawczych i efektywniejsze wykorzystywanie dostępnych instrumentów.

Rada ds. Transportu, Telekomunikacji i Energii

Podczas Prezydencji hiszpańskiej odbyły się cztery formalne posiedzenia Rady do spraw Transportu, Telekomunikacji i Energii:

- 11-12 marca 2010 r. – poświęcone zagadnieniom transportowym i energetycznym. Instrukcja została przyjęta przez KSE w trybie obiegowym 9 marca 2010 r. Rada przyjęła listę punktów A (dok. 6996/10, 6997/10);
- 4 maja 2010 r. – nadzwyczajne spotkanie poświęcone kryzysowi sektora lotniczego po wybuchu wulkanu na Islandii. Instrukcja została przyjęta przez KSE 30 kwietnia 2010 r.;
- 31 maja 2010 r. – poświęcone kwestiom dotyczącym energii i telekomunikacji. Instrukcja została przyjęta przez KSE w trybie obiegowym 28 maja 2010 r. Rada przyjęła listę punktów A (dok. 10157/10).

- 24 czerwca 2010 r. – poświęcone polityce transportowej. Instrukcja została przyjęta przez KSE w trybie obiegowym 23 czerwca 2010 r. Rada przyjęła listę punktów A (11058/10,11059/10)

Transport

W czasie Prezydencji hiszpańskiej Rada ds. Transportu, Telekomunikacji i Energii w odniesieniu do zagadnień polityki transportowej zajęła się rozpatrzeniem następujących dokumentów nie będących aktami prawodawczymi:

- Konkluzje Rady w sprawie reakcji UE na konsekwencje pojawienia się chmury pyłu wulkanicznego dla transportu lotniczego (dok. 6269/10). W Konkluzjach wymienione zostały wszystkie ważniejsze kwestie przejawiające się w wypowiedziach przedstawicieli krajów członkowskich. W szczególności Rada zgodziła się co do potrzeby:
 - wypracowania spójnego podejścia do oceny zagrożeń bezpieczeństwa i zarządzania ryzykiem w odniesieniu do zamykania i otwierania przestrzeni powietrznej w przypadku zagrożeń takich jak pył wulkaniczny;
 - opracowania i przedłożenia na Zgromadzenie ICAO (*International Civil Aviation Organisation* - Międzynarodowa Organizacja Lotnictwa Cywilnego), we wrześniu 2010 r. narzędzi i metod pozwalających lepiej oceniać zagrożenie i podejmować odpowiednie decyzje;
 - przyspieszenia wdrażania jednolitej przestrzeni powietrznej, w tym m.in. szybszego ustanowienia Funkcjonalnych Bloków Przestrzeni Powietrznej (*Functional Airspace Blocks* - FAB) i przyjęcia do lata 2010 r. schematu skuteczności działania;
 - lepszej koordynacji wykorzystania alternatywnych środków transportu i opracowania planów mobilności zgodnie z zapowiadanymi propozycjami KE;
 - jednolitego stosowania i egzekwowania zapisów dotyczących praw pasażerów.
- Konkluzje Rady odnośnie do Komunikatu Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów: *Plan działania na rzecz mobilności w miastach*. Komunikat jest ważnym elementem w procesie zmierzającym do opracowania wspólnotowej polityki w zakresie mobilności w miastach. Rada zachęciła KE do realizacji zapowiedzianych w Komunikacie działań. Strona polska była zdania, iż w tych działaniach powinny zostać uwzględnione realne uwarunkowania, różnorodność i specyfika państw członkowskich. W Rzeczypospolitej Polskiej wynikają one głównie z wieloletnich zaległości w utrzymaniu, modernizacji i budowie infrastruktury

transportowej, z zasobności budżetów miast i budżetu państwa oraz innych uwarunkowań społecznych. Rada przyjęła konkluzje, w których znalazły się zapisy, o jakie zabiegała Rzeczpospolita Polska (dok. 14030/09, 10603/10).

Ponadto w odniesieniu do kwestii transportowych podczas posiedzenia Rady ds. Transportu, Telekomunikacji i Energii w dn. 11-12 marca 2010 r., Rada przyjęła podejście ogólne w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ciśnieniowych urządzeń transportowych (dok. 13566/09, 6856/10). Rzeczpospolita Polska poparła przyjęcie podejścia ogólnego w sprawie dyrektywy, której celem jest ustanowienie szczegółowych przepisów dotyczących ciśnieniowych urządzeń transportowych w celu podniesienia poziomu bezpieczeństwa i zapewnienia swobodnego przepływu tych urządzeń w UE.

Prezydencja hiszpańska, w ramach polityki transportowej, zajęła się też sprawą wniosku w sprawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącego badania wypadków i incydentów w lotnictwie cywilnym oraz zapobiegania im. W czasie marcowego posiedzenia zostało przyjęte podejście ogólne w tej kwestii (dok. 15469/09, 7085/10). Rząd Rzeczypospolitej Polskiej opowiedział się za przyjęciem podejścia ogólnego, ponieważ pozytywnie ocenił cele i założenia przedmiotowego dokumentu, jak również kierunek prac nad nim w Radzie UE. Na poparcie strony polskiej zasługują w szczególności zaproponowane w dokumencie rozwiązania w zakresie:

- ochrony danych wrażliwych,
- zorganizowania europejskiej sieci organów ds. badania zdarzeń lotniczych, która będzie organem doradczym i poprawiającym (wspomagającym) współpracę państw członkowskich, niezależnym i działającym w przejrzysty sposób, jak również
- ujednolicenia zasad działania i prowadzenia szkoleń specjalistów na poziomie UE,
- jednoznacznego określenia zasad wymiany informacji związanych z wypadkami i incydentami lotniczymi z EASA (*European Aviation Safety Agency – Europejska Agencja Bezpieczeństwa Lotniczego*) oraz narodowymi władzami lotnictwa cywilnego,
- nałożenia obowiązku zawarcia porozumienia z innymi podmiotami prowadzącymi swoje postępowania, w tym w szczególności postępowania karne, administracyjne czy ubezpieczeniowe.

Kolejną sprawą, jaką Rada TTE zajęła się na marcowym posiedzeniu był raport z postępu prac odnośnie do projektu dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącej opłat za ochronę lotnictwa cywilnego (dok. 9864/09, 6439/10). Rząd Rzeczypospolitej Polskiej poparł

przyjęcie raportu z postępu prac nad dyrektywą, ponieważ co do zasady popiera projekt ze względu na postawiony cel dla dokumentu, jakim jest wprowadzenie wspólnych zasad ustalania opłat za ochronę lotnictwa cywilnego na lotniskach w UE. Jednakże warto zaznaczyć, że strona polska w toku dyskusji na temat tego *dossier* postulowała, aby wprowadzić zakres stosowania dyrektywy, odmienny w stosunku do proponowanego zakładającego uwzględnienie lotnisk, które obsługują powyżej 5 mln pasażerów rocznie, gdyż nie jest właściwe zawężanie stosowania dyrektywy wyłącznie do największych lotnisk w UE. Zdaniem Rzeczypospolitej Polskiej dyrektywa powinna mieć zastosowanie do wszystkich lotnisk użytku publicznego otwartych dla ruchu handlowego w UE.

Przedmiotem obrad na posiedzeniach Ministrów ds. transportu w pierwszej połowie 2010 r., była także decyzja Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich Unii Europejskiej zebranych w Radzie w sprawie podpisania i tymczasowego stosowania Protokołu zmieniającego umowę o transporcie lotniczym między Stanami Zjednoczonymi Ameryki z jednej strony a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi z drugiej strony. Na czerwcowym posiedzeniu Rady TTE Prezydencja hiszpańska doprowadziła do przyjęcia wniosku w tej sprawie (dok. 9913/10, 10734/10).

Telekomunikacja

Podczas Prezydencji hiszpańskiej Rada ds. Transportu Telekomunikacji i Energii nie obradowała nad przyjęciem żadnego aktu prawnego w zakresie telekomunikacji.

Kwestie pozalegislacyjne związane z telekomunikacją były przedmiotem obrad Rady w dniu 31 maja 2010 r. Podczas posiedzenia przyjęto konkluzje Rady w sprawie *Europejskiej Agendy Cyfrowej* (dok. 10130/10). Mimo bardzo krótkiego terminu (*Europejska Agenda Cyfrowa* została opublikowana przez Komisję Europejską 19 maja br.), konkluzje zostały jednomyślnie zaakceptowane przez wszystkie państwa członkowskie, co wskazuje na ich duże zainteresowanie aktywnym udziałem w realizacji tej ambitnej inicjatywy. *Europejska Agenda Cyfrowa* jest pierwszym tzw. projektem przewodnim (ang. *flagship initiative*) strategii Europa 2020, zawierającym cele i nakreślającym plan działania w zakresie stworzenia „wspólnego rynku cyfrowego” oraz rozwoju gospodarczego opartego na technologiach informacyjno-komunikacyjnych. Rzeczpospolita Polska na poziomie grupy roboczej Rady UE ds. Telekomunikacji i Społeczeństwa Informacyjnego, Komitetu Stałych Przedstawicieli oraz Rady brała aktywny udział w wypracowaniu konkluzji, dbając w szczególności o odnotowanie przez Radę różnic pomiędzy państwami członkowskimi w zakresie rozwoju

dostępu do Internetu szerokopasmowego. Agenda Cyfrowa zakłada, że w roku 2020 wszyscy obywatele EU będą mieć dostęp do łącz o prędkości powyżej 30 Mbps, a 50 % lub więcej gospodarstw domowych – dostęp do łącz o prędkości powyżej 100 Mbps. Osiągnięcie 100 % penetracji w RP dostępem szerokopasmowym do roku 2013 może okazać się trudne do zrealizowania. Ponadto Agenda nie precyzuje o jaką konkretnie prędkość przesyłu danych chodzi – użyto sformułowania „basic broadband”. Biorąc pod uwagę różnice w rozwoju infrastruktury szerokopasmowej w państwach członkowskich przyjęcie wspólnego poziomu penetracji w jednym terminie dla wszystkich państw wydaje się niecelowe. Z tego względu strona polska zabiegała o wprowadzenie do konkluzji Rady w/w zapisu.

Inne istotne kwestie jakie miały miejsce w trakcie Prezydencji hiszpańskiej w obszarze telekomunikacji, które jednak nie były bezpośrednio związane z pracami Rady, dotyczyły:

- ustanowienia w Rydze siedziby urzędu BEREC (ang. *Body of European Regulators for Electronic Communications*, Organ Europejskich Regulatorów Łączności Elektronicznej) – Rzeczpospolita Polska poparła tę decyzję, w zamian za poparcie Łotwy w wyborach polskiego przedstawiciela do Rady Międzynarodowego Związku Telekomunikacyjnego,
- ogłoszenia Deklaracji z Granady (na nieformalnej Radzie 18-20 kwietnia br.), w której ministrowie wyrazili poparcie dla realizacji założeń *Europejskiej Agendy Cyfrowej*.
- spotkania ministerialnego w Segovii pomiędzy UE a Ameryką Łacińską i Karaibami, w wyniku którego przyjęto deklarację „Zasoby cyfrowe dla społeczeństwa cyfrowego”.

Energia

Podczas posiedzenia Rady do spraw Transportu, Telekomunikacji i Energii 12 marca 2010 r. Prezydencja hiszpańska przedstawiła trzy projekty aktów prawnych o charakterze nieustawodawczym, które były przedmiotem prac Rady.

W pierwszej części dyskusja dotyczyła *Projektu rozporządzenia Rady w sprawie zgłaszania Komisji Europejskiej projektów inwestycyjnych dotyczących infrastruktury energetycznej we Wspólnocie Europejskiej oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 736/96 (dok. 6687/10 stanowisko Rządu przyjęte na posiedzeniu KSE 18 stycznia 2010 r.)*. Porozumienie polityczne dotyczyło dokumentu, który ma na celu wzmocnienie przejrzystości funkcjonowania rynku energii w UE. Pogłębiony system sprawozdawczy oraz powiązany z tym stały proces monitorowania i analizowania przez Komisję Europejską inwestycji energetycznych przyczynią się do zoptymalizowania procesów inwestycyjnych, a co za tym idzie zwiększenia bezpieczeństwa dostaw surowców energetycznych i energii oraz funkcjonowania sieci.

Ponadto, nowa regulacja pozwoli przedsiębiorstwom energetycznym oraz państwom członkowskim w sposób efektywny odpowiadać na zapotrzebowanie rynku w zakresie nowej infrastruktury, co ma bezpośrednie przełożenie na stałość dostaw oraz ich cenę. Rzeczpospolita Polska z satysfakcją odnotowuje, że duża część postulatów zgłaszanych przez delegację polską na poszczególnych etapach procesu prawodawczego została zaakceptowana. Zmiany wprowadzone na wniosek strony polskiej dotyczą m.in. zmniejszenia obciążeń administracyjnych państw członkowskich, ograniczenia kompetencji Komisji Europejskiej w procesie przygotowania formularzy notyfikacyjnych tylko do kwestii technicznych, wzmocnienia ochrony danych (w formie zagregowanej), doprecyzowania definicji i terminów technicznych, podniesienia napięcia ze 150kV na 220kV dla elektroenergetycznych linii przesyłowych. Rada uzgodniła i przyjęła porozumienie polityczne, które w ocenie delegacji polskiej stanowiło wyważony kompromis, będący wynikiem prac ostatnich miesięcy.

Ponadto podczas marcowego posiedzenia Rady ds. Transportu, Telekomunikacji i Energii w części poświęconej energii, przy poparciu Rzeczypospolitej Polskiej zostały przyjęte konkluzje ws. Komunikatu Komisji „Inwestowanie w rozwój technologii niskowęglowych (SET-Plan)” (dok. 6688/10), w których dokonano oceny dotychczasowego wdrażania Europejskiego Strategicznego Planu w dziedzinie technologii energetycznych (SET-Planu) z 2008 r. Podkreślono potrzebę dalszego wspierania rozwoju i wdrażania nowych technologii w ramach realizacji polityki energetycznej UE, w tym przejścia w kierunku gospodarki niskoemisyjnej oraz zwiększenia konkurencyjności i bezpieczeństwa dostaw energii. W toku prac nad tekstem projektu konkluzji na wniosek RP wprowadzono szereg zmian, w tym m.in. podkreślono rolę funduszy strukturalnych i Funduszu Spójności jako sprawdzonych mechanizmów finansowania badań i rozwoju nowych technologii w obszarze energii. Strona polska zwracała szczególną uwagę na fakt, że realizacja SET-Planu w zakresie rozwoju czystych technologii węglowych, poza technologią wylapywania i składowania dwutlenku węgla (*Carbon capture and storage* (CCS)), powinna obejmować również technologie takie jak gazyfikacja węgla czy pozyskiwanie gazu ziemnego z niekonwencjonalnych źródeł.

Podczas posiedzenia Rady odbyła się również debata ministrów ds. energii ws. Europejskiej Strategii na rzecz Wzrostu i Zatrudnienia do 2020 r. – Europa 2020, w oparciu o zaproponowane przez Prezydencję pytania orientujące debatę (dok. 6697/10). W toku dyskusji podkreślono potrzebę zakończenia budowy spójnego wewnętrznego rynku energii, rozwoju inteligentnych sieci energetycznych, dalszej realizacji Europejskiego Strategicznego Planu w dziedzinie technologii energetycznych (SET-Plan), wspierania rozwoju

odnawialnych źródeł energii i efektywności energetycznej w ramach przechodzenia w kierunku gospodarki niskoemisyjnej, stanowiącego jeden z filarów nowej strategii Europa 2020. Wskazano również na potrzebę zapewnienia odpowiedniego finansowania tych działań. Przedstawiciel RP podkreślił wagę wykorzystania rodzimych europejskich zasobów energetycznych, które przyczynia się do wzrostu niezależności energetycznej Europy, wskazując na potencjał i potrzebę wspierania rozwoju czystych technologii węglowych, takich jak zgazowanie, upłynnianie węgla oraz CCS, jak również konieczność rozwoju infrastruktury przesyłu energii.

Podczas posiedzenia Rady do spraw Transportu, Telekomunikacji i Energii w dniu 31 maja 2010 r. przedmiotem obrad był jeden dokument o charakterze ustawodawczym, który w zasadniczym zakresie będzie regulował działanie przyszłego systemu bezpieczeństwa dostaw gazu w UE – sprawozdanie z postępu prac w odniesieniu do *Wniosku w sprawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącego środków zapewniających bezpieczeństwo dostaw gazu ziemnego i uchylającego dyrektywę 2004/67/WE* (dok. 9817/10).

W ocenie delegacji polskiej sprawozdanie Prezydencji w należyty sposób odzwierciedlało stan dyskusji. Celem tego dokumentu było dokonanie podsumowania dotychczasowych prac w ramach Rady oraz wskazanie elementów, które wymagają jeszcze dalszego dopracowania w trakcie nieformalnych negocjacji z Parlamentem Europejskim i Komisją Europejską. Sprawozdanie uwzględnia zatem wskazywane m.in. przez Rzeczpospolitą Polską oraz Parlament Europejski zapotrzebowanie na istotne wzmocnienie mechanizmów solidarnościowych i roli Komisji Europejskiej w sytuacjach zagrożenia dostaw gazu. Ponadto mając na uwadze doświadczenia poprzednich kryzysów oraz aktualnie obowiązujących rozwiązań prawnych, wiele elementów systemu wymaga ujednolicenia i wystandaryzowania. Postulat ten odnosi się m.in. do definicji odbiorców chronionych oraz wiążących standardów w zakresie rozwoju infrastruktury energetycznej i dostaw w okresie sytuacji kryzysowych. Należy wskazać, że sprawozdanie uwzględniało stan prac nad projektem rozporządzenia na okres przypadający przed dwoma nieformalnymi rundami negocjacyjnymi z Parlamentem Europejskim oraz Komisją Europejską (spotkania odbyły się 2 i 22 czerwca 2010 r.). W rezultacie tych spotkań osiągnięto kompromis i zakończono uzgodnienia brzmienia poszczególnych przepisów w ramach nowego aktu prawnego.

Rzeczpospolita Polska z satysfakcją podkreśla, że tekst ostateczny odpowiada w zasadniczej części podnoszonym przez stronę polską postulatom istotnego wzmocnienia i operacjonalizacji mechanizmów prewencji oraz działania na wypadek kryzysu dostaw.

Główne elementy, które zgodnie ze stanowiskiem Rządu zostały uwzględnione lub utrzymane w uzgodnionym tekście rozporządzenia. Należą do nich m.in.:

- oparcie rozporządzenia o podstawę prawną zobowiązującą państwa członkowskie do solidarnej współpracy na rzecz wzmacniania bezpieczeństwa dostaw. Postulat ten został wprowadzony także do preambuły oraz tekstu właściwego. Ponadto, poszczególne mechanizmy i instrumenty tworzone w ramach rozporządzenia zostały wprost oparte na zasadzie solidarności.
- Maksymalne ujednolicenie definicji odbiorców chronionych m.in. poprzez nałożenie limitów procentowych.
- Wzmocnienie roli Komisji Europejskiej w wymiarze transgranicznym poprzez m.in. zwiększenie jej wpływu na treść narodowych i regionalnych Planów Prewencyjnych oraz Planów na wypadek przerwania dostaw. Rola Komisji Europejskiej została także wzmocniona w zakresie działań podejmowanych na poziomie regionalnym i unijnych w chwili kryzysu oraz w zakresie procedury decyzyjnej dotyczącej rozbudowy infrastruktury zapewniającej dwukierunkowy przepływ gazu.
- Wprowadzenie klauzuli elastyczności w ramach rozszerzenia standardów dostaw w poszczególnych państwach członkowskich – wszelkie ponadobowiązkowe działania nie mogą negatywnie wpływać na bezpieczeństwo dostaw gazu do innych państw członkowskich, co w szczególności odnosi się do odbiorców chronionych.
- Zoptymalizowanie warunków umożliwiających ogłoszenie poszczególnych stopni reagowania na poziomie narodowym oraz – w konsekwencji – także regionalnym i unijnym.
- Wprowadzenie klauzuli przeglądowej, na podstawie której zostanie oceniona zasadność wprowadzenia w przyszłości oceny ryzyka oraz stworzenia planu prewencyjnego i planu reagowania na wypadek kryzysu na poziomie unijnym.

Dodatkowo w ramach tekstu rozporządzenia – także na wniosek lub przy wsparciu delegacji polskiej - wprowadzono szereg rozwiązań o charakterze ogólnym, korzystnych z punktu widzenia bezpieczeństwa dostaw gazu i spójności nowego systemu. Na podkreślenie zasługuje postulat konsekwentnego wykluczania wszelkich klauzul kontraktowych wpływających negatywnie na działanie rynku wewnętrznego (zostało to podkreślone m.in. w ramach deklaracji dodatkowej dołączonej do tekstu rozporządzenia) oraz priorytetowe traktowanie i wspieranie projektów infrastrukturalnych wzmacniających jednoczesną

dywersyfikację dostawców, dróg przesyłu i źródeł gazu. Ostatni postulat przekłada się także na wspieranie na poziomie Unii jedynie tych projektów, które nie są szkodliwe dla bezpieczeństwa dostaw któregośkolwiek z państw członkowskich. Na podkreślenie zasługuje także odniesienie do mechanizmów wczesnego ostrzegania w zakresie współpracy z dostawcami z państw trzecich, co przekłada się na możliwość podejmowania m.in. przez Komisję Europejską działań na rzecz zapobiegania przyszłym kryzysom.

Ponadto podczas posiedzenia Rady do spraw Transportu, Telekomunikacji i Energii w dniu 31 maja 2010 r. miała miejsce wymiana poglądów w zakresie dwóch dokumentów o charakterze nieustawodawczym: Wkład w przygotowanie posiedzenia Rady Europejskiej w dniu 17 czerwca 2010 r.: Dialog Komisji z państwami członkowskimi w sprawie krajowych celów w dziedzinie efektywności energetycznej (dok. 9767/10); W kierunku nowej strategii energetycznej dla Europy 2011–2020 – przyjęcie konkluzji Rady (dok. 9744/10).

W odniesieniu do dokumentu dot. efektywności energetycznej (dok. 9767/10) dyskusja w przedmiotowym punkcie stanowiła podsumowanie (co znalazło również swój wyraz w dokumencie) przeprowadzonych wcześniej spotkań bilateralnych Państw Członkowskich, Komisji Europejskiej i SG Rady oraz spotkań technicznych (*ad hoc*) w ramach grupy roboczej Rady ds. energii, podczas których dyskutowano metodologię liczenia celów krajowych w zakresie efektywności energetycznej.

Konkluzje Rady odnoszące się do Strategii Energetycznej dla Europy na lata 2011-2020 (dok. 9744/10) są wstępnymi konkluzjami opartymi na założeniach, które przygotowała Komisja Europejska w odniesieniu do przedmiotowej Strategii. Z tego względu mają one ogólny charakter i odnoszą się do głównych kierunków działań w pracach nad tym dokumentem. W konkluzjach wskazano zatem, by przyszła Strategia była tworzona w oparciu o dotychczasowe cele i potrzeby zidentyfikowane w poszczególnych konkluzjach Rad Europejskich oraz Rad ds. Energii w odniesieniu do tworzenia energooszczędnego, bezpiecznego, niskowęglowego i konkurencyjnego rynku wewnętrznego energii.

Głównym celem zrealizowanym przez delegację polską było umieszczenie w treści konkluzji zapisu dotyczącego przygotowania przez Komisję Europejską analizy dotyczącej obecnego kształtu zewnętrznej polityki energetycznej UE oraz możliwości jej usprawnienia, bazując na Traktacie z Lizbony, który jasno określa unijne kompetencje w zakresie zewnętrznych stosunków energetycznych. Umieszczenie tego zapisu stanowi istotny element przygotowania bazy dla realizacji proponowanego przez Rzeczpospolitą Polską priorytetu Polskiej Prezydencji, dotyczącego zewnętrznej polityki energetycznej. Wzmocnienie zewnętrznego

wymiaru współpracy, w oparciu o nowe instrumenty traktatowe w tym zakresie, przyczyni się do wzmocnienia bezpieczeństwa dostaw surowców do Unii oraz wzmocni pozycję Unii wobec producentów i państw tranzytowych, co bezpośrednio w perspektywie średnio i długoterminowej przełoży się na ceny i jakość dostarczanych do Unii surowców. Działania w tym zakresie będą ściśle skorelowane ze wzmacnianiem sprawności funkcjonowania rynku wewnętrznego energii.

W ostatniej części porządku obrad majowej Rady, Komisja Europejska przedstawiła ogólną prezentację aktualnego stanu spraw w zakresie stosunków międzynarodowych w obszarze energii (dok. 9115/10).

Rada ds. Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych

Podczas Prezydencji hiszpańskiej odbyły się trzy posiedzenia Rady ds. Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych (JHA), zaplanowane w dniach:

- 25-26 lutego 2010 r. - instrukcja została przyjęta przez Komitet do Spraw Europejskich w dniu 24 lutego 2010 r. Rada przyjęła listę punktów A (dok. 6735/10; 6736/10);
- 23 kwietnia 2010 r. - instrukcja została przyjęta przez Komitet do Spraw Europejskich w dniu 23 kwietnia 2010 r. Ponieważ na posiedzeniu nie osiągnięto *quorum* (obecnych było tylko 12 ministrów, natomiast *quorum* wynosi 14), wszystkie podjęte decyzje wraz z przyjęciem listy punktów A (dok. 6735/10) zostały przekazane do formalnego zatwierdzenia przez inną formację Rady²⁹;
- 3-4 czerwca 2010 r. - instrukcja została przyjęta przez Komitet do Spraw Europejskich w dniu 2 czerwca 2010 r., natomiast 4 czerwca 2010 r. przyjęto jej uzupełnienie. Rada przyjęła listę punktów A (dok. 10306/1/10);

Na posiedzeniu Rady w dniach 25-26 lutego 2010 r. przyjęta została Strategia Bezpieczeństwa Wewnętrznego (dok. 5842/2/10), która w usystematyzowany sposób przedstawia najważniejsze zasady, instrumenty i kierunki działań związane z zapewnieniem bezpieczeństwa obywatelom UE. Strategia opiera się na zasadzie współpracy instytucji krajowych, agencji unijnych oraz partnerstwa publiczno-prywatnego. Ważnym elementem Strategii Bezpieczeństwa Wewnętrznego jest podkreślanie wymiaru zewnętrznego działań UE w tym obszarze. W toku dyskusji Komisja zapowiedziała, iż w październiku 2010 r.

²⁹ Dokumenty zostały przyjęte przez Radę ds. Edukacji, Młodzieży i Kultury, która odbyła się w dniach 10-11 maja 2010 r.

przedstawi dokument dotyczący praktycznej implementacji zapisów Strategii. Rzeczpospolita Polska również poparła przedstawiony dokument z satysfakcją przyjmując wyznaczone w nim kierunki działań³⁰. Debata na ten temat była kontynuowana na posiedzeniu Rady JHA w czerwcu 2010 r. na podstawie pierwszego raportu opisującego w kompleksowy sposób stan bezpieczeństwa wewnętrznego UE (dok. 10203/10). Raport ten został przygotowany łącznie przez trzy europejskie agencje: Europol, Eurojust i FRONTEX. Uznano, iż podobny raport będzie przygotowywany co roku, a w pracach nad nim kluczową rolę będzie odgrywał Stały Komitet Współpracy Operacyjnej w Zakresie Bezpieczeństwa Wewnętrznego (COSI). Będzie on odpowiedzialny za wdrażanie i ewaluację Strategii Bezpieczeństwa Wewnętrznego (dok. 5815/10). Stały Komitet Współpracy Operacyjnej w Zakresie Bezpieczeństwa Wewnętrznego został powołany zgodnie z zapisami Traktatu z Lizbony. Na posiedzeniu Rady JHA w lutym br. odbyła się debata dotycząca szczegółowych zadań COSI. Uzgodniono, iż COSI powinien być komitetem o charakterze operacyjnym, powinien zapewnić skuteczną koordynację działań agencji UE (Europol, FRONTEX, Cypol etc.), dokonywać regularnego przeglądu i ewaluacji istniejących już instrumentów i mechanizmów współpracy operacyjnej oraz przedstawiać Radzie regularne raporty nt. bezpieczeństwa wewnętrznego UE. Zastąpi on również Grupę Zadaniową Szefów Policji (PCTF). W toku dyskusji uzgodniono, iż COSI powinien realizować także zadania dotyczące wymiaru zewnętrznego bezpieczeństwa wewnętrznego.

Następnie Rada omówiła projekt Europejskiego Paktu na rzecz walki z międzynarodowym handlem narkotykami, jaki został przygotowany z inicjatywy Francji. Koncentruje się on na kwestii zwalczania przemytu heroiny i kokainy poprzez zablokowanie dróg tranzytowych dzięki współpracy i wsparciu dla państw pochodzenia narkotyków oraz państw tranzytowych. Pakt zyskał szerokie poparcie państw członkowskich i po pracach na poziomie eksperckim, jego ostateczna wersja została przyjęta na czerwcowym posiedzeniu Rady. W trakcie obrad przedstawiciel RP zwrócił uwagę na problem narkotyków syntetycznych i zapowiedział, iż w czasie polskiej Prezydencji przedstawiony zostanie podobny plan dotyczący zwalczania narkotyków syntetycznych. Zgodnie z sugestiami przedstawicieli Polski, zgłaszanymi na poszczególnych etapach prac nad dokumentem, nazwa Paktu odnosi się wprost do kokainy i heroiny, natomiast w jego treści zamieszczono odwołanie o konieczności podjęcia w 2011 r. podobnej inicjatywy w obszarze narkotyków syntetycznych oraz wyrażono przekonanie o potrzebie kolejnej inicjatywy dot. zwalczania konopi.

³⁰ Strategia została zatwierdzona przez Radę Europejską, która odbyła się 25-26 marca 2010 r.

Jednym z kluczowych tematów w pracach Rady ds. Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych było negocjowanie nowej umowy pomiędzy UE a Stanami Zjednoczonymi o przetwarzaniu i przekazywaniu z Unii Europejskiej do USA komunikatów finansowych w celu realizacji programu zwalczania finansowania terroryzmu TFTP (ang. Terrorist Finance Tracking Program). Temat ten zdominował relacje UE-USA w trakcie Prezydencji hiszpańskiej w pierwszym półroczu 2010 r. W związku z odrzuceniem przez Parlament Europejski tymczasowej umowy w tej sprawie na posiedzeniu w lutym, Rada podjęła decyzję o konieczności jak najszybszego wynegocjowania nowej umowy uwzględniającej zastrzeżenia Parlamentu. Brak umowy w sprawie przekazywania ww. danych spowodował bowiem lukę prawną groźną dla bezpieczeństwa UE i jej obywateli. W kwietniu 2010 r. osiągnięto porozumienie polityczne w sprawie wytycznych dla Komisji w sprawie podjęcia negocjacji (dok. 8353/2/10). Z powodu braku quorum na posiedzeniu Rady JHA ww. wytyczne zostały formalnie przyjęte przez Radę ds. Edukacji, Młodzieży i Kultury, która odbyła się 10-11 maja 2010 r. Natomiast projekt nowej umowy (dok. 11223/10) został przyjęty w procedurze pisemnej 28 czerwca 2010 r. Było to możliwe między innymi dzięki sprawnemu zatwierdzeniu przez polski Parlament stanowiska Rządu w tej sprawie i w konsekwencji zniesieniu przez RP zastrzeżenia parlamentarnego. Tego samego dnia ww. umowa została podpisana i przekazana do Parlamentu Europejskiego, którego zgoda jest wymagana dla przyjęcia umowy przez UE.

Również na pierwszym posiedzeniu Rady, w części posiedzenia organizowanej w formule Komitetu Mieszanego Prezydencja hiszpańska zapowiedziała dyskusję dotyczącą wdrożenia Systemu Informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II). Konieczność przeprowadzenia takiej debaty wynikała z opóźnień i konieczności powtórzenia testów, na podstawie których miała zostać podjęta decyzja o przyszłości projektu SIS II. Do dyskusji tej powrócono na kolejnym posiedzeniu 23 kwietnia. Ponieważ wynik pierwszego z testów został uznany za pomyślny, Rada przyjęła konkluzje dotyczące dalszych prac, w których wzywano Komisję do przygotowania dokładnego harmonogramu i budżetu wdrażania SIS II. Dokumenty te nie zostały jednak przedstawione przed czerwcowym posiedzeniem Rady, dyskusja w tej kwestii będzie zapewne kontynuowana.

W kolejnym punkcie lutowego posiedzenia Rady JHA omawiany był problem nielegalnej imigracji w kontekście trzech kwestii: Nowelizacji rozporządzenia ws. FRONTEX (COM(2010)61), do którego stanowisko Rządu zostało przyjęte przez KSE 17 marca 2010 r.; Konkluzji w sprawie 29 środków zmierzających do wzmocnienia ochrony granic

zewnętrznych i zwalczania nielegalnej migracji (dok. 6435/3/10); Prezentacji programu roboczego FRONTEX na rok 2010 (dok. 6674/10). Celem zmiany rozporządzenia jest zwiększenie zdolności operacyjnych Agencji FRONTEX w ramach zintegrowanego zarządzania granicami zewnętrznymi Unii Europejskiej. Należy natomiast zaznaczyć, iż do projektu zmiany rozporządzenia ws. Agencji FRONTEX Senat Rzeczypospolitej Polskiej wydał negatywną opinię w sprawie zgodności projektu z zasadą pomocniczości. Wykorzystał w ten sposób nowe uprawnienie, jakie w tej dziedzinie nadaje parlamentom narodowym Traktat z Lizbony. Należy podkreślić, iż opinia Senatu jest zgodna ze stanowiskiem Rządu, w którym stwierdzono, iż główna odpowiedzialność w sferze ochrony granic zewnętrznych UE powinna spoczywać na państwach członkowskich, a działania Agencji FRONTEX powinny mieć charakter uzupełniający i muszą podlegać kontroli ze strony rządów państw członkowskich. W trakcie dyskusji zaznaczono, iż pomimo spadku natężenia nielegalnej imigracji na niektórych odcinkach granicy zewnętrznej UE, kwestia nielegalnej imigracji nadal jest bardzo istotna. W walce z nielegalną imigracją kluczowe znaczenie ma skuteczna polityka powrotów, a dyskusja nad tym zagadnieniem musi jednak toczyć się równolegle do debaty nad migracją legalną. Rada przyjęła również projekt konkluzji migracyjno-granicznych.

W części posiedzenia dotyczącej wymiaru sprawiedliwości, która odbyła się drugiego dnia - 26 lutego 2010 r. - przeprowadzona została debata orientacyjna w odniesieniu do projektu dyrektywy parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie Europejskiego Nakazu Ochrony (dok. 17513/09). Projekt ten został przygotowany z inicjatywy Prezydencji oraz grupy państw członkowskich, w tym RP. Celem projektu jest wzmocnienie ochrony ofiar na całym terytorium UE przed ponownymi próbami działań ze strony sprawców przestępstw. Rzeczpospolita Polska również poparła tę inicjatywę, zgodnie ze stanowiskiem Rządu przyjętym przez Komitet do Spraw Europejskich w dniu 29 stycznia 2010 r. Jednak ze strony Komisji pojawiły się wątpliwości, co do wskazanej podstawy prawnej. Jej zdaniem zakres instrumentu powinien zostać zawężony tylko do środków karnych. Prezydencja zastrzegła jednak, iż zawężając zakres inicjatywy nie zostanie osiągnięty jej podstawowy cel i postanowiła utrzymać jej szeroki zakres. Oznacza to, iż w ramach instrumentu będą mogły być wykorzystane również środki cywilne, co zostało zaakceptowane przez służby prawne Rady. W wyniku dyskusji, które toczyły się również na kwietniowym i czerwcowym posiedzeniu Rady projekt (pomimo sporu z KE co do liczenia głosów niezbędnych do

uzyskania większości kwalifikowanej) został przez Prezydencję uznany za uzgodniony przez Radę i przekazany do PE.

Następnie, omawiany był również projekt dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie prawa do tłumaczenia ustnego i pisemnego w postępowaniu karnym (dok. 16801/09). Celem dyrektywy jest ustanowienie wspólnych minimalnych standardów w zakresie prawa do tłumaczenia ustnego i pisemnego w postępowaniu karnym w całej UE. Na forum Rady istniała szeroka akceptacja dla tego wniosku, został on również poparty przez RP, zgodnie ze stanowiskiem Rządu przyjętym przez Komitet Europejski Rady Ministrów w dniu 30 lipca 2009 r. Ostatecznie Rada przyjęła projekt dyrektywy na kolejnym posiedzeniu w czerwcu 2010 r.

Kolejną bardzo istotną sprawą omawianą na Radzie ds. Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych w trakcie Prezydencji hiszpańskiej było przystąpienie UE do Konwencji Rady Europy o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności. Jest to obowiązek wynikający z zapisów Traktatu Lizbońskiego (art. 6 (2) 1 TUE). Akcesja do Konwencji wzmocni mechanizmy ochrony praw indywidualnych w Europie oraz zapewni spójność w zakresie standardów ochrony praw człowieka pomiędzy Radą Europy, Unią oraz poszczególnymi państwami członkowskimi. Celem Prezydencji było przyjęcie mandatu negocjacyjnego Unii w trakcie jej przewodnictwa w Radzie UE, czyli do końca pierwszej połowy 2010 r. Rzeczpospolita Polska aktywnie uczestniczyła w pracach przygotowawczych, w których szczególną uwagę poświęcono zachowaniu uprawnień Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej. Zgodnie z planami Prezydencji mandat negocjacyjny został przyjęty na czerwcowym posiedzeniu Rady, pomimo licznych wątpliwości wyrażanych przez państwa członkowskie. Przedstawiciel RP również wyraził zgodę na przyjęcie mandatu upoważniającego Komisję do rozpoczęcia negocjacji w sprawie przystąpienia UE do Europejskiej Konwencji Praw Człowieka, zastrzegając jednak, iż mandat ten musi być elastyczny, a Komisja prowadząc negocjacje musi ściśle współpracować ze wspierającym ją zespołem złożonym z przedstawicieli państw członkowskich.

Na kolejnym posiedzeniu Rady do Spraw Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych, które miało miejsce w dniu 23 kwietnia 2010 r. dyskutowany był *Plan działań ws. implementacji Programu Sztokholmskiego*. Program został przyjęty przez Radę Europejską w grudniu 2009 r. i wyznacza on kierunki współpracy w obszarze wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości na lata 2010 - 2014. W trakcie dyskusji państwa członkowskie zastrzegły, iż *Plan działań* powinien dokładnie odzwierciedlać zapisy Programu Sztokholmskiego.

Przedstawiciel RP podkreślił również potrzebę zachowania równowagi między wymiarem wschodnim i południowym stosunków zewnętrznych w ramach wymiaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych. Jednak w związku ze stanowiskiem Komisji, iż *Plan działań* stanowi jej dokument wewnętrzny, postulowane prace w celu wprowadzenia w tekście zmian proponowanych przez państwa członkowskie, ostatecznie nie odbyły się.

Posiedzenie to poświęcone było również omówieniu roli wymiaru sprawiedliwości w zapewnieniu stabilnego otoczenia biznesowego oraz ścisłego związku między gospodarką a regulacjami prawnymi.

Na posiedzeniu Rady w dniach 3 - 4 czerwca 2010 r. odbyła się dyskusja nad konkluzjami na temat implementacji Europejskiego Paktu na rzecz migracji i azylu (dok. 10302/10)³¹, który został przyjęty przez Radę Europejską w październiku 2008 r. Pakt wyznacza podstawy sprawiedliwej, skutecznej i spójnej polityki UE wobec wyzwań i szans związanych ze zjawiskiem migracji. Dyskusja oraz konkluzje Rady nawiązują do pierwszego raportu, jaki został przedstawiony przez Komisję w sprawie implementacji Paktu. Przyjmując konkluzje Rada wyraziła poparcie dla dalszych starań w celu rozwijania przez UE wspólnej polityki migracyjnej oraz systemu azylowego.

Rada zajęła się również problemem małoletnich bez opieki, które przebywają nielegalnie na terytorium państw członkowskich UE, często są to także ofiary handlu ludźmi. Zwrócono uwagę na kwestię identyfikacji nieletnich, zapewnienia im odpowiedniej opieki oraz współpracy z państwami pochodzenia. Rada przyjęła w tym punkcie konkluzje (dok. 9824/10), w których nacisk został położony przede wszystkim na działania podejmowane przez agencje unijne, działania prewencyjne oraz pełne wykorzystywanie obecnie istniejącego *acquis*.

W kolejnym punkcie obrad czerwcowego posiedzenia Rada przyjęła konkluzje dotyczące ułatwienia wjazdu obywatelom UE na jej granicach zewnętrznych (dok. 9873/10). Wskazuje się w nich na potrzebę tworzenia minimalnych standardów w zakresie interoperacyjności systemów i harmonizacji procedur. Rada zachęca również państwa członkowskie do wykorzystywania automatycznych systemów kontroli opartych na paszportach biometrycznych.

Rada przyjęła również Deklarację w zakresie przeciwdziałania i zwalczania terroryzmu. Dokument opiera się na wspólnych wartościach – wszelkie działania zmierzające do

³¹ Konkluzje zostały następnie zatwierdzone przez Radę Europejską, która odbyła się 17 czerwca 2010 r.

ograniczenia zjawiska terroryzmu muszą być prowadzone z poszanowaniem prawa człowieka i wolności obywatelskich. Ponadto istotnym jest podjęcie na arenie międzynarodowej wspólnego wysiłku na rzecz walki z terroryzmem. Celem ma być opracowanie konkretnych działań w obszarze m.in.: współpracy policyjnej, sądowej, dyplomatycznej, finansowej. Tekst Deklaracji kładzie szczególny nacisk na: zwalczanie ekstremizmu, skuteczną wymianę informacji, wykrywanie źródeł finansowania terroryzmu, implementację międzynarodowych konwencji dot. zwalczania terroryzmu.

W części posiedzenia poświęconej wymiarowi sprawiedliwości odbyła się dyskusja nad *Wnioskiem dotyczącym dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie zapobiegania handlowi ludźmi i zwalczania go oraz ochrony ofiar, uchylającej decyzję ramową 2002/629/WSiSW* (dok. 10330/10), do którego stanowisko Rządu zostało przyjęte przez Komitet do Spraw Europejskich w dniu 20 kwietnia 2010 r. Celem tego projektu jest wzmocnienie środków służących zwalczaniu handlu ludźmi poprzez zagwarantowanie standardów określonych w dokumentach międzynarodowych. Państwa członkowskie zaakceptowały kompromisową wersję projektu, dzięki czemu możliwe było przyjęcie podejścia ogólnego Rady wobec proponowanego instrumentu.

Po raz pierwszy na czerwcowej Radzie dyskutowany był również wniosek w sprawie zastosowania wzmocnionej współpracy w zakresie prawa właściwego dla rozwodów i prawnej separacji. Jego przyjęcie przez Radę, po uzyskaniu zgody Parlamentu Europejskiego, oznaczać będzie, że w pogłębieniu procesu integracji we wskazanym obszarze uczestniczyć będzie tylko grupa państw członkowskich, do których odnosi się decyzja upoważniająca do wzmocnionej współpracy. W omawianym punkcie obrad rozpatrywane były łącznie dwa dokumenty: *Wniosek dotyczący decyzji rady zatwierdzającej ściślejszą współpracę w zakresie prawa właściwego dla rozwodów i prawnej separacji* (dok. 9898/10, 10172/10, 10288/10); *Wniosek dotyczący rozporządzenia Rady (UE) wprowadzającego w życie ściślejszą współpracę w zakresie prawa właściwego dla rozwodów i prawnej separacji* (dok. 10153/10, 10154/10). Celem rozporządzenia jest ustanowienie norm kolizyjnych w zakresie rozwodów oraz separacji dla zapewnienia pewności i przewidywalności prawa. W obecnej sytuacji prawnej trudno przewidzieć, prawo którego państwa zostanie uznane za prawo właściwe w danej sprawie dotyczącej rozwodu w przypadku małżeństwa międzynarodowego. Państwa członkowskie zainteresowane współpracą, pomimo sygnalizowanych wątpliwości oraz przy głosie wstrzymującym niektórych pozostałych państw, wyraziły zgodę na podjęcie wzmocnionej współpracy.

Również Rzeczpospolita Polska, zgodnie ze stanowiskiem Rządu przyjętym przez Komitet do Spraw Europejskich w dniu 4 maja 2010 r., nie wyraziła sprzeciwu w tej kwestii. Rada zdecydowała, aby przekazać projekty obu dokumentów do Parlamentu Europejskiego w celu uzyskania jego zgody na podjęcie wzmocnionej współpracy. Zaakceptowano również ogólne podejście w odniesieniu do kluczowych elementów projektu rozporządzenia.

WSPÓŁPRACA Z SEJMEM I SENATEM RP

W poniższym rozdziale przedstawiono działania Rządu podjęte podczas Prezydencji hiszpańskiej, które związane były z realizacją ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o współpracy Rady Ministrów z Sejmem i Senatem w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej.

Rząd na mocy ustawy zobowiązany jest do informowania Sejmu i Senatu RP oraz zasięgania ich opinii w kwestiach związanych z realizacją polityki europejskiej, tj. przede wszystkim:

- do przekazywania dokumentów otrzymywanych z Sekretariatu Generalnego Rady UE;
- do prezentowania stanowiska wobec projektów aktów prawnych UE (w uzgodnionych przypadkach także wobec propozycji legislacyjnych, które jeszcze nie otrzymały ostatecznego kształtu projektu aktu prawnego) celem zasięgnięcia opinii;
- do zasięgania opinii o stanowiskach w sprawie projektów aktów prawnych, które będą przedmiotem dyskusji podczas poszczególnych posiedzeń formacji Rady UE;
- do uzyskania opinii o kandydatach na wybrane stanowiska w instytucjach UE.

Szczegółowy opis działań podejmowanych w ramach współpracy Rządu z Parlamentem został przedstawiony poniżej. Syntetycznie scharakteryzowana została również kwestia składanych przez Rząd zastrzeżeń parlamentarnych (bezpośrednio powiązana z obowiązkami dotyczącymi zasięgania opinii w sprawie projektów aktów prawnych).

Przekazywanie dokumentów UE

Zgodnie z art. 4, art. 5, art. 6 ust. 1 pkt. 1, art. 7 oraz art. 9a ust. 2 ustawy, wszystkie dokumenty podlegające konsultacjom z państwami członkowskimi oraz dokumenty o charakterze informacyjnym, które zostały przekazane Rzeczypospolitej Polskiej przez Sekretariat Generalny Rady UE w ramach systemu U32, są niezwłocznie wysyłane do Sejmu i Senatu RP drogą elektroniczną w ramach systemu „koordynacja”. Dotyczy to w szczególności projektów aktów prawnych UE, białych i zielonych ksiąg, komunikatów KE oraz ich ocen sformułowanych przez organy UE, planów pracy Rady Unii Europejskiej, rocznych planów legislacyjnych Komisji Europejskiej oraz ich ocen dokonanych przez PE i Radę UE, projektów umów międzynarodowych, projektów decyzji przedstawicieli państw członkowskich, projektów aktów nie posiadających mocy prawnej oraz projektów aktów mających znaczenie dla wykładni i stosowania prawa UE, a także sprawozdań z poszczególnych posiedzeń formacji Rady UE.

Dodatkowo w formie pisemnej Rząd przekazuje najważniejsze spośród powyższych dokumentów (np. plany prac Rady UE oraz Komisji Europejskiej). Natomiast wyłącznie w formie pisemnej przedkłada te, które nie są przekazywane przez SG Rady UE drogą elektroniczną (akty Unii Europejskiej mające znaczenie dla wykładni lub stosowania prawa Unii Europejskiej – zgodnie z art. 7 pkt. 4 ustawy).

W ramach realizacji tego zadania, MSZ przekazał do Sejmu i Senatu RP w pierwszej połowie 2010 r. około 10.870 dokumentów, w tym 190 projektów aktów prawnych przedstawionych przez Komisję Europejską.

Stanowiska Rządu w odniesieniu do projektów aktów prawnych

Ustawa nakłada na Rząd obowiązek przekazywania do Sejmu i Senatu RP projektów stanowisk w odniesieniu do przesłanych Rzeczypospolitej Polskiej projektów aktów prawnych UE. Państwom członkowskim formalnie przekazywane są projekty aktów prawnych przyjmowane przez Radę UE lub przez Radę UE przy udziale PE. W związku z tym obowiązek określony w art. 6 ustawy dotyczy projektów aktów prawnych, które są formalnie przekazywane Rzeczypospolitej Polskiej przez SG Rady UE w ramach systemu U32. Spośród dokumentów przyjmowanych przez Radę UE za projekty aktów prawnych uznaje się te dokumenty, w stosunku do których Rada UE funkcjonuje jako prawodawca zgodnie z art. 7 Regulaminu Rady³².

W pierwszej połowie 2010 r. MSZ przekazał do Sejmu i Senatu Rzeczypospolitej Polskiej w trybie art. 6 ustawy 172 projekty stanowisk Rządu w odniesieniu do projektów aktów prawnych UE³³.

Ponadto, w trybie art. 8 ustawy Rząd prezentował informacje o ewentualnych zmianach swojego stanowiska w związku z przebiegiem prac nad projektami aktów prawnych na forum UE, a także w odniesieniu do przedstawianych przez Komisję Europejską na kolejnych etapach procedury współdecydowania modyfikacji projektów aktów prawnych UE. W tym trybie, w okresie Prezydencji hiszpańskiej przedstawiono 2 informacje.

³² Decyzja Rady nr 2004/338/WE, Euratom z dnia 22 marca 2004 r. w sprawie przyjęcia Regulaminu Rady (Dziennik Urzędowy UE L 106/22).

³³ Różnica między liczbą przekazanych Rzeczypospolitej Polskiej w pierwszym półroczu 2010 r. projektów aktów prawnych UE a liczbą przekazanych do Parlamentu w tym samym okresie projektów stanowisk Rządu wynika z faktu, że w czasie Prezydencji hiszpańskiej przesyłane były do Parlamentu również projekty aktów prawnych UE dotyczące projektów aktów prawnych przekazanych Rzeczypospolitej Polskiej w drugiej połowie 2009 r. Odpowiednio – projekty stanowisk Rządu odnoszące się do aktów przesłanych Rzeczypospolitej Polskiej pod koniec Prezydencji hiszpańskiej zostaną przekazane do Parlamentu w okresie kolejnej Prezydencji.

W celu ograniczenia konieczności zgłaszania przez Rzeczpospolitą Polską zastrzeżeń parlamentarnych w uzgodnionym trybie procedowania w sprawach związanych z ustanawianiem instrumentów ochronnych polityki handlowej w imporcie towarów do UE (postępowania antydumpingowe i antysubsydyjne) oraz w sprawach związanych z aktami prawnymi ustanawiającymi sankcje międzynarodowe, który jest oparty na art. 8 ustawy, Rząd przedłożył Sejmowi i Senatowi 4 informacje.

Zasieganie opinii przed rozpatrzeniem aktu prawnego w Radzie UE i przedstawianie informacji o stanowisku Rządu

Art. 9 ust. 1 ustawy zobowiązuje Rząd do pisemnej prezentacji – celem uzyskania opinii Parlamentu – stanowisk, jakie zamierza zająć podczas posiedzeń poszczególnych formacji Rady UE w związku z omawianiem na tych forach projektów aktów prawnych. W tym trybie Rząd zaprezentował informacje w związku z 36 posiedzeniami formacji Rady UE, które odbyły się w okresie Prezydencji hiszpańskiej.

Przedstawianie informacji o zajętych przez Rząd stanowiskach w sprawie aktu prawnego w przypadkach, w których nie było możliwe zasięgnięcie opinii

W trybie art. 9 ust. 3 lub art. 8 ust. 1 ustawy Rząd przedkłada pisemne informacje o stanowiskach zajętych w ramach procedur stanowienia prawa Unii Europejskiej w przypadkach, w których nie było możliwe zasięgnięcie opinii Komisji do Spraw UE Sejmu RP oraz Komisji Spraw UE Senatu RP. W okresie Prezydencji hiszpańskiej Rząd nie przedstawiał informacji w tym trybie.

Zastrzeżenia parlamentarne

Przedstawiciele Rządu uczestniczący w posiedzeniach Komitetów Stałych Przedstawicieli COREPER I i II oraz poszczególnych formacji Rady UE zgłaszali zastrzeżenia parlamentarne w stosunku do projektów aktów prawnych, w sprawie których nie została wyrażona opinia w trybie art. 6 ust. 3 ustawy (także w związku z art. 10 ust. 1). Zastrzeżenia parlamentarne zgłaszane są również wówczas, gdy spełnione są łącznie dwa warunki: po pierwsze, opinia wyrażona w trybie art. 9 ust. 1 była odmienna od stanowiska, które prezentował Rząd i po drugie, KSE (w uzasadnionych przypadkach Rada Ministrów) nie podjął decyzji utrzymującej lub modyfikującej dotychczasowe stanowisko Rządu. W czasie Prezydencji hiszpańskiej Rząd złożył zastrzeżenia parlamentarne w odniesieniu do 36 projektów aktów prawnych.

Opinie Komisji do Spraw Unii Europejskiej Sejmu RP i Komisji Spraw Unii Europejskiej Senatu RP

Opinie Sejmu i Senatu RP w sprawie projektów aktów prawa UE wyrażone w trybie art. 6 ust. 3, lub art. 9 ust. 1 ustawy oraz w sprawie stanowisk Rządu wyrażone w trybie art. 8 ustawy są przekazywane Członkom KSE. Zgodnie z tą procedurą MSZ przekazał 3 opinie Komisji Spraw UE Senatu RP. Komisja do Spraw Unii Europejskiej Sejmu RP nie przedstawiła żadnej opinii w przedmiocie aktu prawnego UE w okresie Prezydencji hiszpańskiej.

Opiniowanie kandydatur na stanowiska w UE

Zgodnie z postanowieniami art. 12 i 13 ustawy Rząd ma obowiązek zasięgnięcia opinii Sejmu RP w sprawie osób kandydujących na wybrane stanowiska w instytucjach Unii Europejskiej. Na posiedzeniu Komisji do Spraw UE Sejmu RP w dniu 21 stycznia 2010 r. zaopiniowano w trybie ustawowym kandydaturę Pani Ireny Wiszniewskiej – Bialeckiej na funkcję sędziego Sądu Unii Europejskiej w kadencji 2010 – 2016.

Kandydaci na członków i zastępców członków Komitetu Regionów UE na lata 2010 – 2014 (uzupełnienie składu polskiej delegacji w Komitecie Regionów) uzyskali pozytywną opinię Komisji w dniu 12 lutego 2010 r.

Na posiedzeniu Komisji do Spraw UE Sejmu RP w dniu 7 maja 2010 r. zaopiniowano kandydaturę Pana Mieczysława Struka na członka Komitetu Regionów UE na lata 2010 – 2015 (uzupełnienie składu polskiej delegacji w Komitecie Regionów), natomiast w dniu 28 maja 2010 r. Komisja wydała opinie na temat kandydatów na członków Europejskiego Komitetu Ekonomiczno – Społecznego na kadencję 2010 – 2015.

WYKONYWANIE PRAWA UNII EUROPEJSKIEJ

Tryb prac nad ustawami „europejskimi”

Projekty ustaw, które wykonują prawo Unii Europejskiej są opracowywane przez właściwe ministerstwa i urzędy centralne zgodnie z Planem pracy Komitetu do Spraw Europejskich (KSE), uwzględniającym terminy transpozycji wynikające z aktów prawnych Unii Europejskiej. Plan ten jest dostosowywany do przyjmowanego co pół roku programu prac legislacyjnych Rady Ministrów. W planie są ujmowane zarówno bieżące zadania legislacyjne wynikające z konieczności dostosowania przepisów prawa krajowego do nowych przepisów unijnych, jak i zadania wynikające ze stwierdzanych zaległości dostosowawczych. Zobowiązania legislacyjne są identyfikowane w oparciu o dane ujęte w Elektronicznym Systemie Transpozycji Prawa Europejskiego (*e-step*), które są na bieżąco uaktualniane przez poszczególne ministerstwa, a także w wyniku analizy:

- odpowiedzi Polski na zarzuty Komisji Europejskiej kierowane w trybie art. 258 i 260 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej;
- spraw rozpatrywanych w ramach systemu SOLVIT;
- orzeczeń Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej wydawanych w trybie art. 267 TFUE.

Projekty ustaw wykonujących prawo Unii Europejskiej, po zakończeniu uzgodnień międzyresortowych, są kierowane pod obrady KSE. Następnie przedkładane są pod obrady stałego Komitetu Rady Ministrów i Rady Ministrów. Projekty zaakceptowane przez Radę Ministrów wnoszone są do Sejmu RP w trybie art. 11 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o współpracy Rady Ministrów z Sejmem i Senatem w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej.

W okresie od 1 stycznia 2010 r. do 24 czerwca 2010 r. w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej serii L ukazały się 964 akty prawa pochodnego UE, w tym:

- 525 rozporządzeń;
- 40 dyrektyw;
- 399 decyzji i innych aktów prawnych Unii Europejskiej.

Od 1 lipca 2009 r. zadania administracji rządowej realizowane w ramach *Procedury transpozycji aktów prawa Unii Europejskiej* są wykonywane w Elektronicznym Systemie Transpozycji Prawa Europejskiego e-step. Ministerstwo Spraw Zagranicznych importuje do bazy e-step akty prawa unijnego opublikowane w Dzienniku Urzędowym UE oraz wskazuje ministerstwo odpowiedzialne za transpozycję danego aktu. Właściwy resort umieszcza w systemie e-step informację, czy transpozycja danego aktu jest konieczna oraz proponuje harmonogram prac legislacyjnych nad przepisami wdrażającymi.

Od 1 stycznia do 24 czerwca 2010 r. ministerstwa odnotowały łącznie konieczność wdrożenia 324 aktów prawa UE, w tym 21 dyrektyw, 106 rozporządzeń i 197 decyzji. We wskazanym okresie 7 dyrektyw zostało w pełni wdrożonych.

Informacje o ustawach wykonujących prawo Unii Europejskiej przygotowanych przez Rząd i przekazanych do Parlamentu

W okresie styczeń - czerwiec 2010 r. Rada Ministrów przyjęła łącznie dwadzieścia projektów ustaw wykonujących prawo Unii Europejskiej.

Prace parlamentarne nad dziesięcioma projektami ustaw wykonujących prawo UE jeszcze się nie zakończyły. Są to:

- projekt ustawy o publicznym transporcie zbiorowym;
- projekt ustawy o kierujących pojazdami;
- projekt ustawy o zmianie ustawy o utworzeniu Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości;
- projekt ustawy o zmianie ustawy o rzecznikach patentowych;
- projekt ustawy o zmianie ustawy o Policji oraz niektórych innych ustaw;
- ustawa z dnia 11 czerwca 2010 r. o zmianie ustawy - Prawo o ruchu drogowym oraz niektórych innych ustaw;
- ustawa z dnia 11 czerwca 2010 r. o zmianie ustawy - Prawo ochrony środowiska oraz ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym;
- ustawa z dnia 10 czerwca 2010 r. o zmianie ustawy o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego oraz ustawy o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym;

- ustawa z dnia 11 czerwca 2010 r. o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw;
- ustawa z dnia 24 czerwca 2010 r. o zmianie ustawy o organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych.

Ustawa z dnia 25 czerwca 2010 r. o zmianie ustawy – Prawo bankowe, ustawy o działalności ubezpieczeniowej, ustawy o funduszach inwestycyjnych, ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym została uchwalona przez Sejm RP i skierowana do podpisu Prezydenta RP.

Dwie ustawy zostały już podpisane przez Prezydenta RP:

- ustawa z dnia 21 maja 2010 r. o zmianie ustawy o wyrobach budowlanych oraz ustawy o systemie oceny zgodności;
- ustawa z dnia 10 czerwca 2010 r. o zmianie ustawy o doradztwie podatkowym oraz niektórych innych ustaw.

Sześć ustaw wykonujących prawo Unii Europejskiej, których projekty Rada Ministrów przyjęła w pierwszym półroczu 2010 r., zostało już opublikowanych w Dzienniku Ustaw:

- ustawa z dnia 18 marca 2010 r. o zmianie ustawy o produktach pochodzenia zwierzęcego (Dz. U. z 2010 r. nr 81, poz. 528);
- ustawa z dnia 9 kwietnia 2010 r. o uchyleniu ustawy o wyrobach stosowanych w medycynie weterynaryjnej oraz o zmianie innych ustaw (Dz. U. z 2010 r. nr 78, poz. 513);
- ustawa z dnia 5 marca 2010 r. o zmianie ustawy – Prawo o miarach (Dz. U. z 2010 r. nr 66, poz. 421);
- ustawa z dnia 5 marca 2010 r. o zmianie ustawy o płatnościach w ramach systemów wsparcia bezpośredniego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2010 r. nr 36, poz. 197);
- ustawa z dnia 9 kwietnia 2010 r. o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2010 r. nr 81, poz. 531);
- ustawa z dnia 29 kwietnia 2010 r. o zmianie ustawy – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2010 r. nr 86, poz. 554).

Ponadto w kwietniu 2010 r. Rada Ministrów przyjęła projekt ustawy o podpisach elektronicznych. Projekt ten przed końcem czerwca 2010 r. nie został przekazany do Sejmu RP.

Postępowania formalne Komisji Europejskiej

W okresie od 1 stycznia do 24 czerwca 2010 r. Komisja Europejska skierowała do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej 3 skargi przeciwko Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie art. 258 TFUE. Podjęła także decyzje o skierowaniu skarg do TSUE w kolejnych 6 sprawach. Ponadto Komisja Europejska wystosowała 18 uzasadnionych opinii i 28 zarzutów formalnych w trybie art. 258 TFUE. Komisja uruchomiła także jedno nowe postępowanie na podstawie art. 260 TFUE (postępowanie w sprawie nałożenia na państwo członkowskie kar finansowych).

W tym okresie Komisja Europejska umorzyła 36 postępowań. Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej wydał 3 wyroki stwierdzające naruszenie przez Rzeczpospolitą Polską prawa UE. W jednym przypadku TSUE oddalił skargę.

Postępowania przed Trybunałem Sprawiedliwości Unii Europejskiej, Sądem Unii Europejskiej oraz Trybunałem EFTA

Korzystając z prawa udziału w postępowaniach toczących się przed Trybunałem Sprawiedliwości Unii Europejskiej, Sądem Unii Europejskiej oraz Trybunałem EFTA, w ciągu sześciu lat członkostwa w UE, Rząd RP:

- wszczął 14 postępowań spornych (w tym trzy w ostatnim półroczu);
- przyłączył się w charakterze interwenienta do 33 postępowań spornych (do jednego w ostatnim półroczu);
- przystąpił do 189 postępowań prejudycjalnych (do 22 w ostatnim półroczu).

Przed TSUE toczy się obecnie 12 postępowań przeciwko RP.

W ostatnim półroczu Rzeczpospolita Polska wszczęła przed sądami UE trzy postępowania, które dotyczą:

- sposobu podziału pomiędzy państwa członkowskie w latach 2009-2012 kwot uzyskanych w wyniku modulacji oraz wyłączenia z finansowania unijnego niektórych wydatków

poniesionych przez państwa członkowskie z tytułu Sekcji Gwarancji EFOGR, EFRG, oraz EFRROW;

- stwierdzenia nieważności art. 3 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1193/2009 z dnia 3 listopada 2009 r. dokonującego sprostowania rozporządzeń Komisji (WE) nr 1762/2003, (WE) nr 1775/2004, (WE) nr 1686/2005 i (WE) nr 164/2007 oraz ustalającego wysokość opłat produkcyjnych dla sektora cukru na lata gospodarcze 2002/2003, 2003/2004, 2004/2005 i 2005/2006;
- stwierdzenia nieważności art. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1686/2005 z dnia 14 października 2005 r., ustalającego kwoty opłat produkcyjnych oraz współczynnik dodatkowej opłaty w sektorze cukru na rok gospodarczy 2004/2005 (podjęcie zawieszonego postępowania).

W ostatnim półroczu Rzeczpospolita Polska przystąpiła w charakterze interwenienta do jednej sprawy spornej dotyczącej stwierdzenia nieważności rozporządzenia Rady (UE, Euratom) nr 1296/2009 z dnia 23 grudnia 2009 r. dostosowującego ze skutkiem od dnia 1 lipca 2009 r. wynagrodzenia i emerytury urzędników i innych pracowników UE, a także współczynniki korygujące stosowane w odniesieniu do wynagrodzeń i emerytur.

W ostatnim półroczu RP przedstawiła stanowisko w 22 sprawach prejudycjalnych toczących się przed TSUE, które dotyczyły między innymi:

- VI dyrektywy VAT;
- art. 58 Aktu dotyczącego warunków przystąpienia – braku publikacji aktu instytucji UE w języku polskim - dyrektywy 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywa ramowa);
- zabezpieczenia społecznego;
- kwalifikacji usług czasowego udostępniania stoisk wystawowych i targowych - miejsca opodatkowania - dyrektywy VAT;
- dyrektywy Rady 2001/23/WE z dnia 12 marca 2001 r. w sprawie zbliżania ustawodawstwa państw członkowskich w zakresie ochrony praw pracowników w razie przejęcia przedsiębiorstw, zakładów pracy lub części zakładów pracy;

- pochodzenia etnicznego – prawa obywatela UE do swobodnego przemieszczania się i przebywania na terytorium państwa członkowskiego oraz zakazu dyskryminacji z uwagi na obywatelstwo;
- rozporządzenia Rady (WE) nr 1782/2003 z 29 września 2003 r. ustanawiającego wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiającego określone systemy wsparcia dla rolników;
- organizmów genetycznie modyfikowanych;
- art. 81 ust. 1 i 3 TWE - rozporządzenia Komisji (WE) nr 2790/1999 z dnia 22 grudnia 1999 r. w sprawie stosowania art. 81 ust. 3 Traktatu do kategorii porozumień wertykalnych i praktyk uzgodnieniowych;
- znaków towarowych;
- decyzji ramowej Rady 2001/220/WSiSW z dnia 15 marca 2001 r. w sprawie pozycji ofiar w postępowaniu karnym;
- karteli;
- decyzji ramowej 2001/220/WSiSW z dnia 15 marca 2001 r. w sprawie pozycji ofiar w postępowaniu karnym (dot. uwzględnienia opinii ofiary przestępstwa oraz jej prawa do poszanowania życia prywatnego i rodzinnego);
- decyzji nr 1/80 Rady Stowarzyszenia EWG – Turcja w sprawie rozwoju stowarzyszenia;
- nałożenia na dostawcę dostępu do Internetu obowiązku limitowania przypadków naruszania praw autorskich przez użytkowników - naruszenia praw autorskich przez używanie programów *peer - to - peer* - adresu IP jako danej osobowej;
- podatku od olejów mineralnych - zwrotu podatku - odpowiedzialności odszkodowawczej;
- prawa sądu krajowego do zwrócenia się do TSUE o wydanie orzeczenia prejudycjalnego – prowadzenia kontroli osób w strefie przygranicznej;
- wprowadzenia GMO do obrotu – zawieszenia używania produktu GMO ze względu na ryzyko dla środowiska naturalnego;
- nieuczciwych praktyk handlowych – zaproszenia do dokonania zakupu;
- klauzuli 2.1 porozumienia ramowego dotyczącej urlopu rodzicielskiego - uznania podwójnego urlopu rodzicielskiego w przypadku urodzenia bliźniąt.

Aktywność Rządu RP w sprawach prejudycjalnych obejmuje przede wszystkim przygotowanie uwag na piśmie, a gdy to konieczne także prezentację stanowiska podczas fazy ustnej postępowania.

Przeciwko Rzeczypospolitej Polskiej toczy się obecnie 12 postępowań przed TSUE. Dotyczą one:

- uchybienia zobowiązaniom wynikającym z art. 6 ust. 1 dyrektywy 2001/83/WE w związku z art. 13 ust. 4 rozporządzenia (EWG) nr 2309/93 oraz art. 89 i 90 rozporządzenia (WE) nr 726/2004 poprzez utrzymanie w mocy pozwoleń na dopuszczenie do obrotu generycznych produktów leczniczych będących odpowiednikami produktu referencyjnego Plavix oraz poprzez wprowadzenie i utrzymanie na rynku po 1 maja 2004 r. produktów leczniczych, których pozwolenia na dopuszczenie do obrotu nie zostały wdane zgodnie z art. 6 ust. 1 ww. dyrektywy;
- niewypelnienia zobowiązań wynikających z art. 16 i 17 dyrektywy o usłudze powszechnej w powiązaniu z art. 16 i 27 dyrektywy ramowej w odniesieniu do stosowania regulacji cen za detaliczne usługi dostępu szerokopasmowego bez uprzednio przeprowadzonej analizy rynkowej;
- uchybienia zobowiązaniom wynikającym z art. 98 dyrektywy 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej w powiązaniu z jej załącznikiem III, poprzez stosowanie obniżonej stawki podatku VAT do dostaw, importu, wewnątrz wspólnotowego nabycia odzieży i dodatków odzieżowych dla niemowląt oraz obuwia dziecięcego;
- niewypelnienia zobowiązań wynikających z art. 78, 79, 83 oraz 86 dyrektywy 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu od wartości dodanej;
- uchybienia zobowiązaniom wynikającym z art. 56 TWE poprzez utrzymanie w mocy artykułów 143, 136 ust. 3 i 136a ust. 2 ustawy z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych;
- uchybienia zobowiązaniom ciążącym na RP na mocy artykułów 73, 168, 273 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej;

- uchybienia zobowiązaniom ciążącym na RP na mocy art. 17 dyrektywy Rady 2004/113/WE z dnia 13 grudnia 2004 r. wprowadzającej w życie zasadę równego traktowania mężczyzn i kobiet w zakresie dostępu do towarów i usług oraz dostarczania towarów i usług;
- uchybienia zobowiązaniom wynikającym z art. 249, ustęp 4 Traktatu Akcesyjnego oraz art. 3, 4 i 5 decyzji Komisji Europejskiej z dnia 23 października 2007 r. w sprawie pomocy państwa;
- braku notyfikacji dyrektywy 2005/28/WE z dnia 8 kwietnia 2005 r. ustalającej zasady oraz szczegółowe wytyczne dobrej praktyki klinicznej w odniesieniu do badanych produktów leczniczych przeznaczonych do stosowania u ludzi, a także wymogów zatwierdzania produkcji oraz przywozu takich produktów;
- braku notyfikacji dyrektywy 2006/7/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 lutego 2006 r. dotyczącej zarządzania jakością wody w kąpieliskach i uchylającej dyrektywę 76/160/EWG;
- uchybienia zobowiązaniom ciążącym na RP na mocy art. 6 dyrektywy 2001/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi;
- braku przyjęcia i notyfikacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do pełnego wykonania dyrektywy 2007/44/WE z dnia 5 września 2007 r. zmieniającej dyrektywę Rady 92/49/EWG oraz dyrektywy 2002/83/WE, 2004/39/WE, 2005/68/WE i 2006/48/WE w zakresie zasad proceduralnych i kryteriów oceny stosowanych w ramach oceny ostrożnościowej przypadków nabycia lub zwiększenia udziałów w podmiotach sektora finansowego.

W przypadku dwóch ostatnich z wyżej wymienionych spraw, postępowanie przed TSUE rozpoczęło się w pierwszym półroczu 2010 r.

OCENA REALIZACJI HISZPAŃSKICH PRIORYTETÓW

Uwarunkowania instytucjonalne

Niewątpliwym wyzwaniem dla Prezydencji hiszpańskiej była efektywna **implementacja Traktatu z Lizbony**. Pierwsze doświadczenia instytucjonalne pod rządami nowego Traktatu, pokazują wyraźnie, że wraz z powołaniem Przewodniczącego Rady Europejskiej oraz Wysokiej Przedstawiciel Unii ds. Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa znacząco zmniejszył się obszar kompetencji i widoczność Prezydencji rotacyjnej (pomimo braku możliwości pełnego funkcjonowania Catherine Ashton w roli Wysokiej Przedstawiciel, z uwagi na brak zaplecza administracyjnego w postaci Europejskiej Służby Działañ Zewnętrznych - ESDZ). Nowy Przewodniczący Rady Europejskiej (RE) Herman Van Rompuy w pełni przejął odpowiedzialność za przygotowanie i prezentację wyników posiedzeń RE. Ponadto, korzystając z nadanych mu przez Traktat kompetencji w zakresie stosunków zewnętrznych, wspólnie z Przewodniczącym Komisji Europejskiej José Manuel Durão Barroso reprezentował UE podczas spotkań na szczycie z krajami trzecimi (tak było np. podczas szczytu UE-Kanada 5 maja 2010 r. oraz szczytu UE-Rosja 31 maja – 1 czerwca 2010 r.). Uzgodniono też podział kompetencji między Przewodniczącym Komisji, (kompetencje wspólnotowe) i Przewodniczącym RE (Wspólna Polityka Zagraniczna i Bezpieczeństwa - WPZiB) co do reprezentacji UE na spotkaniach w formacie G-8 i G-20.

Zapoczątkowana w styczniu 2010 r. dyskusja nt. nowej formuły Rady do Spraw Ogólnych (GAC) po wejściu w życie Traktatu z Lizbony nie przyniosła spodziewanych rezultatów. Nie udało się też uzgodnić sposobu, w jaki GAC miałby koordynować prace innych formacji Rady.

Utrudnieniem w realizacji priorytetów Prezydencji było również późne zatwierdzenie nowego składu Komisji Europejskiej (luty 2010 r.) i wynikające z tego opóźnienie w przyjęciu programu legislacyjnego jej prac. W związku z tym, Prezydencja musiała ograniczyć swą aktywność. Ponadto, fakt zwiększenia kompetencji Parlamentu Europejskiego wymagał od Prezydencji podjęcia dodatkowych działań i doprecyzowania w praktyce nowych zasad współpracy pomiędzy instytucjami.

Po stronie osiągnięć hiszpańskiej Prezydencji odnotować należy postęp dokonany w pracach nad ustanowieniem ESDZ. Po uzyskaniu politycznej zgody Rady UE, 21 czerwca 2010 r. podczas spotkania Wysokiej Przedstawiciel UE ds. Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa

z przedstawicielami Prezydencji oraz Komisji i Parlamentu Europejskiego osiągnięto polityczny kompromis dot. projektu decyzji ws. organizacji i funkcjonowania ESDZ, a także dwóch deklaracji: o współpracy Wysokiej Przedstawiciel z Parlamentem Europejskim oraz o schemacie organizacyjnym centrali ESDZ. Strony zobowiązały też się do jak najszybszego uzyskania poparcia dla tekstu w swoich macierzystych instytucjach i przyjęcia pakietu dokumentów koniecznych do ustanowienia ESDZ (w tym zmian do Rozporządzenia Finansowego i Regulaminu Pracowniczego).

Znaczący postęp odnotowano też w zakresie prac na rzecz uzupełnienia składu Parlamentu Europejskiego i zwiększenia całkowitej liczby deputowanych z obecnych 736 do 754. 23 czerwca 2010 r. przedstawiciele państw członkowskich UE podpisali stosowny protokół do Traktatu. Jego przyjęcie wymagać będzie ratyfikacji przez państwa członkowskie.

Kwestie ekonomiczne i finansowe

Jednym z głównym celów Prezydencji hiszpańskiej było przezwyciężenie kryzysu finansowo – gospodarczego. Rzeczpospolita Polska z dużym zadowoleniem odnotowuje podjęcie przez Prezydencję hiszpańską szeregu działań mających na celu przeciwdziałanie spowolnieniu gospodarczemu oraz utrzymaniu wzrostu gospodarczego w państwach członkowskich UE. Jednym z głównych osiągnięć Prezydencji hiszpańskiej były działania na rzecz zwiększenia koordynacji polityk gospodarczych w UE. Podczas Prezydencji hiszpańskiej, z inicjatywy Przewodniczącego Rady Europejskiej Hermana van Rompuy, została powołana Grupa Zadaniowa (tzw. *Task Force*), w której skład wchodzi przede wszystkim ministrowie finansów. Głównym tematem obrad Grupy był Komunikat KE pt. „Zacieśnienie koordynacji polityki gospodarczej”.

W ramach działań antykryzysowych, w odpowiedzi na sytuację gospodarczą w Grecji, przyjęty został, podczas nadzwyczajnego posiedzenia Rady ds. Ekonomicznych i Finansowych (ECOFIN), Europejski Mechanizm Stabilizacji Finansowej. Jego celem jest zapewnienie możliwości szybkiego uruchomienia środków finansowych w przypadku zagrożenia wypłacalności państw strefy euro. Budżet mechanizmu obejmuje 500 mld Euro, z czego 440 mld jest w formie funduszy i gwarancji pochodzących z państw strefy euro, natomiast 60 mld Euro pochodzi z własnych zasobów Unii Europejskiej. Rzeczpospolita Polska z satysfakcją przyjęła ustanowienie ww. mechanizmu.

Należy również odnotować, iż zgodnie z założeniami programu Prezydencji hiszpańskiej, udało się uzgodnić strategię UE ws. wzrostu i zatrudnienia na lata 2010-2020. Dyskusja na

ten temat prowadzona była na różnych szczeblach przez okres całej Prezydencji. Strategia została przyjęta przez Radę Europejską na posiedzeniu 17 czerwca 2010 r.

Z drugiej strony, Prezydencji hiszpańskiej nie udało się zrealizować założenia dot. przyjęcia nowego Planu Działań w zakresie energii na lata 2010-2014. Z uwagi na toczące się prace nad strategią ws. wzrostu i zatrudnienia ustanawiającą ramy dla nowych inicjatyw w zakresie spraw gospodarczych uznano, że projekt nowego Planu Działań w dziedzinie energii zostanie opracowany po przyjęciu strategii i zaprezentowany w 2011 r.

Wymiar sprawiedliwości i sprawy wewnętrzne

W obszarze wymiaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych w trakcie Prezydencji hiszpańskiej największe postępy zostały uczynione w kwestii bezpieczeństwa wewnętrznego UE. Przyjęta została Strategia oraz, zgodnie z zapisami Traktatu z Lizbony, powołano Stały Komitet Współpracy Operacyjnej w Zakresie Bezpieczeństwa Wewnętrznego (COSI). Jak dotąd, nie został jeszcze w pełni wypracowany jego mandat i zasady funkcjonowania, niemniej Prezydencja wykazała się dużą aktywnością w organizacji prac Komitetu i otwartością w poszukiwaniu dla niego najlepszej formuły. Rzeczpospolita Polska ze szczególnym zadowoleniem odnosi się do znaczenia jakie nadano wymiarowi zewnętrznemu bezpieczeństwa i konieczność podjęcia ścisłej współpracy z państwami trzecimi w tej kwestii. Największą trudność będzie jednak stanowiło przejście z wymiaru strategicznego działań do ich realizacji na poziomie operacyjnym. Z wyzwaniem tym będą musiały się zmierzyć najbliższe Prezydencje.

Ważnym osiągnięciem Prezydencji hiszpańskiej było również przyjęcie mandatu w sprawie przystąpienia UE do Konwencji Rady Europy o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności. Umożliwi to rychle rozpoczęcie właściwych negocjacji. Natomiast zadaniem najbliższych Prezydencji, w tym najprawdopodobniej polskiej, będzie koordynacja prac państw członkowskich związanych ze wspieraniem w pracach Komisji jako głównego negocjatora UE.

Warto również odnotować, iż podczas Prezydencji hiszpańskiej po raz pierwszy zastosowano w praktyce procedurę wzmocnionej współpracy, przyjęto bowiem Rozporządzenie Rady (UE) wprowadzające w życie wzmocnioną współpracę w dziedzinie prawa właściwego dla rozwodów i separacji prawnej. Pierwszy przykład zastosowania procedury wzmocnionej współpracy jest bardzo istotny, gdyż w czasie prowadzonych nad nim prac wypracowane

zostały procedury, wyznaczające zasady postępowania we wszystkich kolejnych przypadkach stosowania wzmocnionej współpracy.

Zwrócenie większej uwagi na prawa i wolności obywateli UE

W odniesieniu do Europejskiej Inicjatywy Obywatelskiej, Prezydencji hiszpańskiej udało się przyjąć projekt rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady określającego procedury i warunki wymagane do przedstawienia inicjatywy obywatelskiej. Dokument będzie teraz przedmiotem negocjacji z Parlamentem Europejskim.

Prezydencja przyjęła także tzw. Strategię Bezpieczeństwa Wewnętrznego – ramowy dokument określający cele i zadania UE w zapobieganiu i zwalczaniu przestępczości, zmierzające do podniesienia poziomu bezpieczeństwa wewnętrznego w państwach członkowskich UE.

Wśród niezrealizowanych zadań wymienić należy brak kompromisu co do wizji tzw. podejścia regionalnego w stosunku do polityki wizowej UE wobec państw Partnerstwa Wschodniego i Rosji. Aktualnie tocząca się dyskusja pokazuje polaryzację stanowisk państw członkowskich UE. Jednocześnie, z uwagi na fakt, iż sama Prezydencja zasadniczo zainteresowana jest przede wszystkim Rosją, kwestia spójnego podejścia wobec państw objętych inicjatywą Partnerstwa Wschodniego nabiera znaczenia (przy jednoczesnej potrzebie dokonania indywidualnej oceny każdego z tych państw w kontekście dialogu wizowego).

Zdrowie publiczne

Pomimo sprzeciwu RP i kilku innych państw członkowskich Prezydencja hiszpańska zdołała doprowadzić do przyjęcia uzgodnienia politycznego w zakresie projektu dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie stosowania praw pacjenta w transgranicznej opiece zdrowotnej. Rzeczpospolita Polska uzależniła zaakceptowanie dyrektywy od wprowadzenia poprawki, która dosłownie zagwarantowałaby możliwość wykluczenia podmiotów nie posiadających kontraktu z publicznym płatnikiem z zakresu obowiązywania dyrektywy. RP argumentowała, że propozycja tekstu przedłożona przez Prezydencję hiszpańską nie gwarantuje zachowania integralności systemów opieki zdrowotnej państw członkowskich i równego dostępu pacjentów do publicznej służby zdrowia. Niestety propozycja polska nie uzyskała wystarczającego poparcia i nie została uwzględniona w ostatecznym tekście stanowiska Rady.

Polityka transportowa

Program Prezydencji hiszpańskiej w zakresie polityki transportowej nie był obszerny. Wynikało to m.in. z tego, że niektóre wcześniej zapowiadane priorytety (rewizja pierwszego pakietu kolejowego, bezpieczeństwo ruchu drogowego) nie mogły zostać zrealizowane z uwagi na nie mogły być w pełni realizowane z uwagi na opóźnienia w przedstawieniu przez KE nowych propozycji. Należy także zwrócić uwagę, że Prezydencja hiszpańska nie podjęła się poprowadzenia kontrowersyjnego tematu związanego z opłatami za ochronę lotnictwa cywilnego.

W związku z tym, priorytetowo przez Prezydencję hiszpańską został potraktowany jedynie projekt rozporządzenia w sprawie badania wypadków lotniczych. Prezydencja hiszpańska poprowadziła także prace nad techniczną dyrektywą w sprawie urządzeń ciśnieniowych. Poza tym Prezydencja hiszpańska musiała skoncentrować się na kontynuowaniu prac rozpoczętych przez poprzednie Prezydencje i poprowadziła negocjacje z PE w sprawie projektów dotyczących: praw pasażerów w transporcie autobusowym i autokarowym, rozporządzenia dot. sieci kolejowej dla przewozów towarowych, dyrektywy w sprawie formalności sprawozdawczych dla statków wchodzących i wychodzących do portów UE oraz rozporządzenia na temat praw pasażerów w transporcie morskim i wodnym śródlądowym. Prezydencja przyjęła także konkluzje dotyczące komunikatu KE w sprawie mobilności w miastach.

Telekomunikacja

Za sukces Prezydencji hiszpańskiej należy uznać przyjęcie konkluzji Rady w odniesieniu do komunikatu Komisji Europejskiej – Europejska Agenda Cyfrowa. Głównie dzięki wysiłkowi Prezydencji, konkluzje te zostały błyskawicznie przygotowane przez grupę roboczą ds. telekomunikacji, a następnie przyjęte przez Radę ds. Telekomunikacji Transportu i Energii 31 maja 2010 r. Bardzo pozytywna reakcja Rady wobec Agendy Cyfrowej wyrażona w konkluzjach stanowiła silny impuls polityczny, który potwierdził znaczenie przywiązywane do rozwoju społeczeństwa informacyjnego przez państwa członkowskie, w tym również przez Polskę. W odniesieniu do Agendy Cyfrowej, należy również odnotować zorganizowane przez Prezydencję hiszpańską spotkania ministerialnego w Granadzie (maj 2010 r.), zakończonego wydaniem Deklaracji z Granady. Dokument ten przyczynił się do wzrostu znaczenia popularyzacji idei Agendy Cyfrowej. Podsumowując, należy stwierdzić, iż Prezydencja hiszpańska w zakresie telekomunikacji i społeczeństwa informacyjnego działała aktywnie i odniosła w tej dziedzinie pewne sukcesy.

Badania

W zakresie badań należy docenić wysiłki Prezydencji hiszpańskiej w wypracowaniu kompromisowej wersji rozporządzenia ws. wspólnego programu badań Morza Bałtyckiego (tzw. BONUS), które w tej wersji zostanie najprawdopodobniej przyjęte w najbliższej przyszłości. Prezydencja hiszpańska przejawiała również dużą aktywność w zakresie rozwoju Europejskiej Przestrzeni Badawczej, jak również kładła duży nacisk na powiązanie kwestii walki z ubóstwem i włączenia społecznego z dziedziną badań naukowych.

Polityka Rolna

Na gruncie polityki rolnej działalność legislacyjna Rady w okresie sprawowania Prezydencji hiszpańskiej była bardzo uboga. W minionym półroczu nie miała miejsce żadna dyskusja na poziomie ministerialnym nad projektem aktu prawnego, poza projektem decyzji w sprawie zatwierdzenia pomocy państwa przeznaczonej na zakup ziemi rolnej we Włoszech oraz decyzjami komitologicznymi zatwierdzającymi wprowadzenie do obrotu produktów zawierających genetycznie modyfikowaną kukurydzę, w przypadku których zachodzi szczególna konieczność przeprowadzenia głosowania *in plenum*. Przyjęty przez Radę na jej czerwcowym posiedzeniu projekt rozporządzenia zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 247/2006 w sprawie szczególnych działań w dziedzinie rolnictwa na rzecz regionów peryferyjnych Unii Europejskiej (przedłużający derogacje dla niektórych produktów rolnych dla regionów peryferyjnych) nie był nawet przedmiotem dyskusji Ministrów UE ds. Rolnictwa aż do momentu przyjęcia w ramach listy punktów A (bez dyskusji). Niska działalność legislacyjną Rady w obszarze rolnictwa można tylko częściowo wyjaśnić stosunkowo krótkim okresem czasu, jaki upłynął od ostatnich gruntownych zmian w tym obszarze w ramach Przeglądu WPR w 2008 r. Konieczne jest zatem wzmocnienie aktywności Rady, zarówno w zakresie legislacyjnym, jak i pozalegisacyjnym, jako przeciwwagi dla działań Parlamentu Europejskiego, którego funkcja decyzyjna uległa zdecydowanemu wzmocnieniu w wyniku wejścia w życie Traktatu z Lizbony i który wykazuje dużą aktywność w tym obszarze na przestrzeni ostatnich kilku miesięcy. Potrzeba wzrostu aktywności Rady ds. Rolnictwa i Rybołówstwa jest także podyktowana wzrostem roli Komisji Europejskiej w ramach dossier dot. przyszłości WPR. Należy przy tym zauważyć, iż dyskusja na temat przyszłości Wspólnej Polityki Rolnej w ramach prac nad Sprawozdaniem w sprawie przyszłości Wspólnej Polityki Rolnej po 2013 r. przygotowanym przez G. Lyon'a z Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi Parlamentu Europejskiego pokazała, iż duża rozbieżność stanowisk związana z fundamentalnym charakterem debaty i oczekiwanych zmian w zakresie Wspólnej

Polityki Rolnej po 2013 roku nie powinna i nie musi być przeszkodą w pracach nad wspólnym stanowiskiem Rady w tym zakresie. Aktywność legislacyjną Rady należy także postrzegać w kontekście potrzeby zapewnienia minimalnego poziomu stabilności i przewidywalności legislacyjnej dla rolników w obszarze WPR. Powyższa sytuacja może wskazywać na niebezpieczną tendencję w Radzie UE i świadczyć o marginalizowaniu wpływu tej formacji ministerialnej na legislacyjny kształt *dossier* w ramach Wspólnej Polityki Rolnej. Jest to szczególnie istotne z punktu widzenia państw członkowskich, dla których mechanizm decyzyjny w Radzie stanowi jeden z niewielu dostępnych instrumentów mających wymierny wpływ na kształtowanie ich miejsca w polityce sektorowej, brak aktywności legislacyjnej Rady w fazie projektowej może stanowić poważny problem instytucjonalny, któremu należy pilnie przeciwdziałać.

Środowisko

Prezydencji hiszpańskiej udało się doprowadzić do jednogłośniego przyjęcia konkluzji ws. niedoboru wód, suszy i dostosowywania się do zmian klimatu, konkluzji w sprawie przygotowania lasów na zmianę klimatu, konkluzji w sprawie piątego posiedzenia konferencji stron (COP/MOP 5), jak i konkluzji ws. różnorodności biologicznej w aspekcie międzynarodowym po 2010 r.

Prezydencji hiszpańskiej nie udało się natomiast doprowadzić do porozumienia w dyskusji na temat projektu dyrektywy w sprawie ochrony gleb. Mimo wprowadzonych do projektu dyrektywy zmian zapewniających państwom członkowskim bardzo dużą swobodę określania celów i środków na rzecz ochrony gleb, państwa przeciwnie przyjęciu dyrektywy (Republika Federalna Niemiec, Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, Republika Austrii, Królestwo Niderlandów, Republika Malty, jak i Republika Francuska oraz Republika Finlandii) nie zmieniły dotychczas swojego stanowiska wobec projektu. Głównymi powodami sprzeciwu są m.in. zasada subsydiarności, wysokie koszty oraz skuteczne regulacje krajowe.

Zmiany klimatu

Prezydencja hiszpańska zapowiadała analizę skuteczności strategii negocjacyjnej UE w kontekście międzynarodowych dyskusji w kwestii zmian klimatu w tym określenie sposobu procedowania w UE z *Copenhagen Accord*. O ile Prezydencja hiszpańska doprowadziła do „związania” się UE w ramach *Copenhagen Accord* zgodnie ze stanowiskiem RP (utrzymano

zasadę warunkowości zwiększania celu UE), o tyle Komunikat Komisji z marca 2010 r., który miał stanowić swego rodzaju podsumowanie i ocenę dotychczasowego stanowiska UE wraz z rekomendacjami na przyszłość w związku z klęską podejścia UE na konferencji w Kopenhadze nie wniósł żadnych nowych elementów do strategii negocjacyjnej UE.

Zgodnie z zapowiedzią podczas Prezydencji hiszpańskiej, Komisja opublikowała analizę możliwego przejścia na wyższy cel redukcyjny (z 20 do 30%). Ocena wpływu zwiększonego celu ma teraz zostać uzupełniona o dodatkowe opcje realizacji ewentualnego nowego celu redukcji jak i szczegółowe skutki dla gospodarek państw członkowskich zgodnie ze stanowiskiem RP. Powrotu do dyskusji należy się spodziewać na jesieni 2010 r. podczas Prezydencji belgijskiej.

Wzmocnienie pozycji UE jako aktora globalnego

Rozwój współpracy w ramach Europejskiej Polityki Sąsiedztwa (EPS) podczas Prezydencji hiszpańskiej wynikał z realizacji wcześniej przyjętych ustaleń. Na uwagę zasługuje spotkanie ministrów spraw zagranicznych UE i krajów objętych inicjatywą Partnerstwa Wschodniego, które odbyło się w Sopocie 24 maja 2010 r. i zostało zorganizowane we współpracy Polski i Hiszpanii (w styczniu 2010 r., w Madrycie, z inicjatywy hiszpańskiej Prezydencji odbyło się także seminarium poświęcone Partnerstwu Wschodniemu). Dokonał się postęp w pracy platform tematycznych w ramach wielostronnej ścieżki Partnerstwa Wschodniego. Ponadto, Komisja Europejska rozpoczęła przygotowania do wdrażania programu wzmocnienia zdolności administracyjnych krajów wschodniego sąsiedztwa negocjujących umowy stowarzyszeniowe. Przyjęto też trzyletnie programy finansowe w ramach ENPI (Europejskiego Instrumentu Partnerstwa i Sąsiedztwa), stanowiące podstawę finansowania EPS. W okresie hiszpańskiej Prezydencji, w gronie państw członkowskich, toczyły się ponadto rozmowy ws. mandatów negocjacyjnych dla Komisji na potrzeby rozmów ws. umów stowarzyszeniowych z trzema państwami Kaukazu Południowego, zakończone przyjęciem mandatów negocjacyjnych podczas majowej sesji Rady ds. Zagranicznych. Komisja Europejska kontynuowała negocjacje ws. umowy stowarzyszeniowej z Ukrainą i rozpoczęła rozmowy z Mołdową. W wymiarze południowym EPS, sukcesem hiszpańskiej Prezydencji była inauguracja prac Sekretariatu Unii dla Śródziemnomorza (UdŚ) w Barcelonie oraz wybór sekretarza generalnego UdŚ i jego zastępców. Jednocześnie, Prezydencji nie udało się zrealizować jednego z priorytetów w ramach EPS, jakim był planowany na czerwiec 2010 r. II szczyt UdŚ. Wspólnie ze sprawującymi Prezydencję w UdŚ Egiptem i Francją, Hiszpania podjęła wstępną decyzję o przełożeniu szczytu na listopad 2010 r., wyrażając przy tym

nadzieję, że do tego czasu możliwa będzie poprawa w stosunkach izraelsko-palestyńskich i tym samym zwiększy się szansa na sukces samego szczytu.

Turystyka

Zgodnie z oczekiwaniami Rzeczypospolitej Polskiej Prezydencja hiszpańska zorganizowała Nieformalne Spotkanie Ministrów UE ds. Turystyki. W trakcie spotkania, ministrowie dyskutowali na temat przyszłości turystyki europejskiej. Państwa członkowskie podkreśliły konieczność zwiększenia konkurencyjności turystyki europejskiej oraz jej uwzględniania w politykach wspólnotowych, a także zwróciły uwagę na potrzebę współpracy ekspertów, tworzenia sieci wiedzy, wykorzystania innowacji oraz wspierania małych i średnich przedsiębiorstw, które w większości tworzą przemysł turystyczny. Spotkanie Ministrów zakończyło się przyjęciem „*Deklaracji Madryckiej*”.

Zgodnie z zapowiedziami Prezydencja ES zorganizowała również europejską konferencję przemysłu turystycznego, która towarzyszyła spotkaniu Ministrów, a jej celem była próba określenia działań służących promocji turystyki europejskiej, które mogłyby być prowadzone wspólnie w ramach polityki unijnej.

Prezydencja zorganizowała również Konferencję Ministrów ds. Turystyki w ramach Unii dla Śródziemnomorza. Konferencja zakończyła się jednak tylko przyjęciem deklaracji wspólprezydencji Egipt- Francja-Hiszpania, ze względu na brak porozumienia pomiędzy partnerami spoza UE.

Załącznik: Wykaz projektów aktów prawnych UE, w stosunku do których Rząd zasięgał opinii Sejmu i Senatu RP

Lp.	Sygnatura KE	Tytuł projektowanego aktu prawnego	Sygnatura Rady	Data przekazania dokumentu przez SG Rady UE	Instytucja wiodąca	Data przyjęcia stanowiska przez KERM (tryb art. 6 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o współpracy Rady Ministrów z Sejmem i Senatem w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej (Dz. U. nr 52, poz. 515 ze zm.))	Data przyjęcia informacji przez KERM (tryb art. 8 ustawy)
1	COM(2009) 705	Wniosek dotyczący decyzji Rady w sprawie zawarcia Umowy między Unią Europejską a Republiką Islandii i Królestwem Norwegii w sprawie procedury przekazywania osób między państwami członkowskimi Unii Europejskiej a Islandią i Norwegią	17706/09	2009-12-21	MS	2010-01-05	
2	COM(2009) 704	Wniosek dotyczący decyzji Rady w sprawie podpisania Umowy między Unią Europejską a Republiką Islandii oraz Królestwem Norwegii dotyczącej stosowania niektórych przepisów Konwencji z dnia 29 maja 2000 r. o pomocy prawnej w sprawach karnych pomiędzy państwami członkowskimi Unii Europejskiej i Protokołu z 2001 r. do Konwencji	17703/09	2009-12-21	MS	2010-01-05	
3	COM(2009) 671	Wniosek w sprawie rozporządzenia Rady czasowo wycofującego szczegółnie rozwiązanie motywacyjne dotyczące zrównoważonego rozwoju i dobrych rządów ustanowione na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 732/2008 w odniesieniu do Demokratyczno-Socjalistycznej Republiki Sri Lanki	17647/09	2009-12-17	MG	2010-01-12	
4	COM(2009) 707	Wniosek dotyczący decyzji Rady w sprawie zawarcia Umowy między Unią Europejską a Islandią i Norwegią w sprawie stosowania niektórych przepisów decyzji Rady 2008/615/WSiSW w sprawie intensyfikacji współpracy transgranicznej, szczególnie w zwalczaniu terroryzmu i przestępczości transgranicznej, i decyzji Rady	17709/09	2009-12-21	MSWiA	2010-01-12	

		2008/616/WSiSW w sprawie wdrożenia decyzji 2008/615/WSiSW w sprawie intensyfikacji współpracy transgranicznej, szczególnie w zwalczaniu terroryzmu i przestępczości transgranicznej, w tym załącznika do tej decyzji					
5	COM(2009) 697	Wniosek w sprawie rozporządzenia Rady nakładającego ostateczne cło antidumpingowe na przywóz etanolamin pochodzących ze Stanów Zjednoczonych	17798/09	2009-12-23	MG	2010-01-12	
6	COM(2009) 702	Wniosek dotyczący decyzji Rady w sprawie zawarcia Umowy między Unią Europejską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki o przetwarzaniu i przekazywaniu przez przewoźników lotniczych danych dotyczących przelotu pasażera (danych PNR) do Departamentu Bezpieczeństwa Wewnętrznego Stanów Zjednoczonych (DHS) (umowa w sprawie danych PNR z 2007 r.)	17697/09	2009-12-21	MI	2010-01-14	
7	COM(2009) 631	Wniosek dotyczący decyzji Rady w sprawie podpisania w imieniu Wspólnoty Europejskiej i tymczasowego stosowania Umowy ramowej między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Korei, z drugiej strony	15710/09	2009-11-20	MSZ	2010-01-06	
8	COM(2009) 672	Wniosek dotyczący rozporządzenia Rady ustanawiającego środki wykonawcze do dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Przekształcenie)	17760/09	2009-12-23	MF	2010-01-15	
9	COM(2009) 361	Rozporządzenie Rady w sprawie zgłaszania Komisji projektów inwestycyjnych dotyczących infrastruktury energetycznej we Wspólnocie Europejskiej oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 736/96	12235/09	2009-07-20	MG	2010-01-18	
10	COM(2010)	Initiative for a Directive of the European Parliament and of the Council on the European Protection Order	17513/09	2010-01-05	MS	2010-01-29	
11	COM(2009) 703	Proposal for a Council Decision on the conclusion of the Agreement between the European Union and the United States of America on the processing and transfer of Financial Messaging Data from the European	17702/09	2009-12-21	MF	2010-01-29	

		Union to the United States for purposes of the Terrorist Finance Tracking Program						
12	COM(2009) 679	Wniosek dotyczący decyzji Rady w sprawie podpisania i zawarcia Dobrowolnej umowy o partnerstwie pomiędzy Unią Europejską i Republiką Konga dotyczącej egzekwowania prawa, zarządzania i handlu w dziedzinie leśnictwa oraz handlu produktami z drewna wprowadzanymi na terytorium Unii Europejskiej	5406/10	2010-01-18	MF	2010-02-02		
13	COM(2010) 019	Wniosek dotyczący decyzji Rady dostosowującej środki przewidziane w decyzji 2002/148/WE w sprawie zakończenia konsultacji z Zimbabwe na mocy art. 96 umowy o partnerstwie AKP-WE oraz przedłużającej okres ich stosowania	5835/10	2010-01-29	MSZ	2010-02-05		
14	COM(2010) 009	Wniosek dotyczący decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie uruchomienia Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji	5709/10	2010-01-26	MRR	2010-02-09		
15	COM(2010) 008	Proposal for a Decision of the European Parliament and of the Council on the mobilisation of the European Globalisation Adjustment Fund	5710/10	2010-01-25	MRR	2010-02-09		
16	COM(2010) 007	Wniosek dotyczący decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie uruchomienia Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji	5711/10	2010-01-26	MRR	2010-02-09		
17	COM(2010) 005	Wniosek ROZPORZĄDZENIE RADY (UE) nr .../2010 zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1210/2003 dotyczące niektórych szczególnych ograniczeń w stosunkach gospodarczych i finansowych z Irakiem	5643/10	2010-01-25	MSZ	2010-02-09		
18	COM(2010) 017	Wniosek w sprawie rozporządzenia Rady kończącego częściowy przegląd okresowy środków antydumpingowych stosowanych w przywozie niektórych rodzajów elektrod wolframowych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej	5939/10	2010-02-05	MG	2010-02-12		
19	COM(2009) 706	Wniosek dotyczący decyzji Rady w sprawie zawarcia umowy między Unią Europejską a Japonią o wzajemnej pomocy prawnej w sprawach karnych	17708/09	2009-12-21	MS	2010-01-29		

20	COM(2010) 029	Wniosek dotyczący rozporządzenia Rady przedłużającego zawieszenie ostatecznego cła antidumpingowego nałożonego rozporządzeniem (WE) nr 1683/2004 na przywóz glifosatu pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej	6056/10	2010-02-05	MG		2010-02-10
21	COM(2010) 023	Wniosek dotyczący rozporządzenia Rady zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 23/2010 w odniesieniu do uprawnień do połowów dla pewnych stad ryb w związku z dwustronnymi ustaleniami w sprawie połowów z Norwegią i Wyspami Owczymi na rok 2010	5943/10	2010-02-02	MRIRW	2010-02-16	
22	COM(2010)	Decyzja Rady przedłużającej środki ograniczające wobec władz regionu Nadniestrza Republiki Moldowy	xxx		MSZ	2010-02-16	
23	COM(2010) 016	Wniosek dotyczący rozporządzenia Rady nakładającego ostateczne cło antidumpingowe na przywóz niektórych kolowych mechanizmów segregatorowych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 384/96	5919/10	2010-02-02	MG	2010-02-16	
24	COM(2009) 701	Wniosek dotyczący decyzji Rady w sprawie zawarcia Umowy między Unią Europejską a Republiką Islandii i Królestwem Norwegii w sprawie procedury przekazywania osób między państwami członkowskimi Unii Europejskiej a Islandią i Norwegią	17686/09	2009-12-21	MI	2010-01-29	
25	COM(2010) 050	Proposal for a Council Decision amending Decision 2009/459/EC of 6 May 2009 providing financial assistance to Romania	6243/10	2010-02-10	MF	2010-02-23	
26	COM(2010) 014	Proposal for a Council Decision on a Union position within the EU - Mexico Joint Committee relating to Annex III to Decision No 2/2000 of the EU-Mexico Joint Council concerning the definition of the concept of 'originating products' and methods of administrative cooperation	6165/10	2010-02-10	MF	2010-02-23	
27	COM(2010)	Decyzji Rady zmieniającej wspólne stanowisko 2003/495/WPZiB w sprawie Iraku	5789/10		MSZ	2010-02-23	
28	COM(2010) 020	Wniosek w sprawie decyzji Rady dotyczącej podpisania Umowy pomiędzy Republiką Chorwacji a Unią Europejską w sprawie	6288/10	2010-02-10	MZ	2010-02-23	

		udziału Republiki Chorwacji w pracach Europejskiego Centrum Monitorowania Narkotyków i Narkomanii					
29	COM(2010) 021	Wniosek w sprawie decyzji Rady dotyczącej zawarcia Umowy pomiędzy Republiką Chorwacji a Unią Europejską w sprawie udziału Republiki Chorwacji w pracach Europejskiego Centrum Monitorowania Narkotyków i Narkomanii	6290/10	2010-02-10	MZ	2010-02-23	
30	COM(2010) 012	Wniosek ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY w sprawie wkładów finansowych Unii Europejskiej do Międzynarodowego Funduszu na rzecz Irlandii (2007-2010)	6254/10	2010-02-10	MRR	2010-02-23	
31	COM(2010)	Decyzja Rady w sprawie środków ograniczających skie-rowanych przeciwko Erytrei	5534/10			2010-02-25	
32	COM(2010) 049	Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wprowadzenia w życie dwustronnej klauzuli ochronnej zawartej w umowie o wolnym handlu między UE a Koreą	6307/10	2010-02-10	MG	2010-02-23	
33	COM(2010)	DECYZJA RADY zmieniająca wspólne stanowisko 2008/109/WPZiB dotyczące środków ograniczających skierowanych przeciwko Liberii	5806/10	2010-02-16	MSZ	2010-02-25	
34	COM(2010)	Wniosek w sprawie decyzji Rady zmieniającej Wspólne Stanowisko 2009/138/WPZiB dotyczące szczególnych środków ograniczających skierowanych przeciwko podmiotom usiłującym nie dopuścić do pokojowych działań politycznych lub blokować takie działania lub wobec podmiotów, które przez użycie siły zagrażają tymczasowym instytucjom federalnym (TIF) w Somalii lub misji Unii Afrykańskiej w Somalii (AMISOM) lub podejmują działania podważające stabilność w Somalii i w regionie	5502/10		MSZ	2010-02-25	
35	COM(2010) 048	Wniosek dotyczący rozporządzenia Rady zmieniającego rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 1202/2009 z dnia 7 grudnia 2009 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz alkoholu furfurylowego	6332/10	2010-02-11	MG	2010-02-26	

		pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej w następstwie przeglądu pod kątem nowego eksportera zgodnie z art. 11 ust. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009					
36	COM(2010) 033	Wniosek dotyczący decyzji rady w sprawie stanowiska, jakie ma zająć Unia w ramach Wspólnego Komitetu utworzonego Umową między Europejską Wspólnotą Gospodarczą z jednej strony, a Królestwem Norwegii z drugiej strony, w odniesieniu do zmiany załącznika II do protokołu 3 dotyczącego wykazu procesów obróbki lub przetwarzania, którym należy poddać materiały nie pochodzące, aby wytworzony produkt mógł uzyskać status pochodzenia, po wejściu w życie Systemu Zharmonizowanego 2007 (Tekst mający znaczenie dla EOG)	6484/10	2010-02-16	MF	2010-03-02	
37	COM(2010) 044	Proposal for a Council Decision on the position to be taken by the Union within the Joint Committee created by the Agreement between the European Economic Community, of the one part, and the Republic of Iceland, of the other part, with regard to the amendment of Annex II of Protocol 3, concerning the list of working or processing required to be carried out on non-originating materials in order that the product manufactured can obtain originating status, pursuant to the entry into force of the Harmonised System 2007 (Text with EEA relevance)	6487/10	2010-02-15	MF	2010-03-02	
38	COM(2010) 045	Dotyczy: Wniosek dotyczący decyzji Rady w sprawie stanowiska, jakie ma zająć Unia w ramach Rady Stowarzyszenia utworzonej Układem Eurośródziemnomorskim ustanawiającym stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi z jednej strony, a Państwem Izrael z drugiej strony, w odniesieniu do zmiany załącznika II do protokołu 4 dotyczącego wykazu procesów obróbki lub przetwarzania, którym należy poddać materiały nie pochodzące, aby wytworzony produkt mógł uzyskać status pochodzenia, po wejściu w życie	6620/10	2010-02-22	MF	2010-03-09	

		Systemu Zharmonizowanego 2007					
		Delegacje otrzymują w załączeniu wniosek Komisji przekazany wraz z pismem					
39	COM(2010) 056	Wniosek dotyczący decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie uruchomienia Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji na wniosek EGF/2009/018 LT/Produkcja odzieży przedłożony przez Litwę	6750/10	2010-02-23	MRR	2010-03-09	
40	COM(2010) 041	Wniosek dotyczący decyzji Rady w sprawie stanowiska, jakie ma zająć Unia w ramach Rady Stowarzyszenia utworzonej Układem Eurośródziemnomorskim ustanawiającym stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi z jednej strony, a Republiką Libańska z drugiej strony, w odniesieniu do zmiany załącznika II do protokołu 4 dotyczącego wykazu procesów obróbki lub przetwarzania, którym należy poddać materiały nie pochodzące, aby wytworzony produkt mógł uzyskać status pochodzenia, po wejściu w życie Systemu Zharmonizowanego 2007	6623/10	2010-02-22	MF	2010-03-09	
41	COM(2010) 058	Wniosek dotyczący decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie uruchomienia Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji na wniosek EGF/2009/016 LT/Produkcja mebli przedłożony przez Litwę	6748/10	2010-02-23	MRR	2010-03-09	
42	COM(2010) 039	Wniosek dotyczący decyzji Rady w sprawie stanowiska, jakie ma zająć Unia w ramach Rady Stowarzyszenia utworzonej Układem Eurośródziemnomorskim ustanawiającym stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi z jednej strony, a Jordanią z drugiej strony, w odniesieniu do zmiany załącznika II do protokołu 3 dotyczącego wykazu procesów obróbki lub przetwarzania, którym należy poddać materiały nie pochodzące, aby wytworzony produkt mógł uzyskać status pochodzenia, po wejściu w życie Systemu Zharmonizowanego 2007	6621/10	2010-02-22	MF	2010-03-09	

43	COM(2010) 040	Wniosek dotyczący decyzji Rady w sprawie stanowiska, jakie ma zająć Unia w ramach Rady Stowarzyszenia utworzonej Układem Eurośródziemnomorskim ustanawiającym stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi z jednej strony, a Królestwem Marokańskim z drugiej strony, w odniesieniu do zmiany załącznika II do protokołu 4 dotyczącego wykazu procesów obróbki lub przetwarzania, którym należy poddać materiały niepochothane, aby wytworzony produkt mógł uzyskać status pochodzenia, po wejściu w życie Systemu Zharmonizowanego 2007	6624/10	2010-02-22	MF	2010-03-09	
44	COM(2010) 037	Wniosek dotyczący decyzji Rady w sprawie stanowiska, jakie ma zająć Unia w ramach Rady Stowarzyszenia utworzonej Układem Eurośródziemnomorskim ustanawiającym stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi z jednej strony, a Republiką Tunezyjską z drugiej strony, w odniesieniu do zmiany załącznika II do protokołu 4 dotyczącego wykazu procesów obróbki lub przetwarzania, którym należy poddać materiały niepochothane, aby wytworzony produkt mógł uzyskać status pochodzenia, po wejściu w życie Systemu Zharmonizowanego 2007	6625/10	2010-02-22	MF	2010-03-09	
45	COM(2010) 035	Wniosek dotyczący decyzji Rady w sprawie stanowiska, jakie ma zająć Unia w ramach Rady Stowarzyszenia utworzonej Układem Eurośródziemnomorskim ustanawiającym stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi z jednej strony, a Algierską Republiką Ludowo-Demokratyczną z drugiej strony, w odniesieniu do zmiany załącznika II do protokołu 6 dotyczącego wykazu procesów obróbki lub przetwarzania, którym należy poddać materiały niepochothane, aby wytworzony produkt mógł uzyskać status pochodzenia, po wejściu w życie Systemu Zharmonizowanego 2007	6617/10	2010-02-22	MF	2010-03-09	
46	COM(2010) 038	Wniosek dotyczący decyzji Rady w sprawie	6619/10	2010-02-22	MF	2010-03-09	

47	COM(2010) 031	stanowiska, jakie ma zająć Unia w ramach Rady Stowarzyszenia utworzonej Układem Eurośródziemnomorskim ustanawiającym stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi z jednej strony, a Arabską Republiką Egiptu z drugiej strony, w odniesieniu do zmiany załącznika II do protokołu 4 dotyczącego wykazu procesów obróbki lub przetwarzania, którym należy poddać materiały nie pochodzące, aby wytworzony produkt mógł uzyskać status pochodzenia, po wejściu w życie Systemu Zharmonizowanego 2007	6618/10	2010-02-22	MF	2010-03-09	
48	COM(2010) 032	Proposal for a Council Decision on the position to be taken by the Union within the Joint Committee established under the Euro – Mediterranean Interim Association Agreement on Trade and Cooperation between the European Community, on the one hand, and the Palestine Liberation Organisation (PLO) for the benefit of the Palestinian Authority of the West Bank and the Gaza Strip, on the other hand with regard to the amendment of Annex II of Protocol 3, concerning the list of working or processing required to be carried out on non-originating materials in order that the product manufactured can obtain originating status, pursuant to the entry into force of the Harmonised System 2007	6769/10	2010-02-24	MF	2010-03-09	
49	COM(2010) 055	Wniosek dotyczący DECYZJI RADY w sprawie stanowiska Unii w ramach Wspólnego Komitetu Współpracy Celnej UE-Japonia dotyczącego wzajemnego uznawania	6781/10	2010-02-23	MF	2010-03-09	

		programów upoważnionego przedsiębiorcy w Unii Europejskiej i w Japonii							
50	COM(2010) 080	Wniosek dotyczący rozporządzenia Rady zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 452/2007 nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz desek do prasowania pochodzących między innymi z Chińskiej Republiki Ludowej	7328/10	2010-03-10	MG	2010-03-15			
51	COM(2010) 018	Wniosek dotyczący decyzji Rady upoważniającej państwa członkowskie do przystąpienia do Konwencji o wystawach międzynarodowych podpisanej w Paryżu dnia 22 listopada 1928 r. i uzupełnionej protokołami z dnia 10 maja 1948 r., 16 listopada 1966 r., 30 listopada 1972 r. oraz zmianą z dnia 24 czerwca 1982 r. i zmianą z dnia 31 maja 1988 r.	6272/10	2010-02-10	MF	2010-03-05			
52	COM(2010) 061	Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 2007/2004 ustanawiające Europejską Agencję Zarządzania Współpracą Operacyjną na Zewnętrznych Granicach Państw Członkowskich Unii Europejskiej (FRONTEX)	6898/10	2010-03-02	MSWiA	2010-03-17			
53	COM(2010) 063	Wniosek dotyczący decyzji Rady w sprawie przedłużenia okresu stosowania decyzji 2007/641/WE kończącej konsultacje z Republiką Wysp Fidżi na mocy art. 96 umowy o partnerstwie AKP-WE oraz art. 37 instrumentu finansowania współpracy na rzecz rozwoju i jej zmodyfikowania	6963/10	2010-03-01	MSZ	2010-03-17			
54	COM(2010) 030	Wniosek dotyczący decyzji Rady w sprawie zawarcia, w imieniu Unii Europejskiej, Protokołu dotyczącego zintegrowanego zarządzania strefą przybrzeżną Morza Śródziemnego do Konwencji o ochronie środowiska morskiego i regionu przybrzeżnego Morza Śródziemnego	6959/10	2010-03-01	MI	2010-03-16			
55	COM(2010) 053	Wniosek w sprawie rozporządzenia Rady (UE) nr .../... zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 479/2009 w odniesieniu do jakości danych statystycznych w kontekście procedury nadmiernego deficytu	6559/10	2010-02-23	GUS	2010-03-10			
56	COM(2010) 076	Proposal for a Decision of the European	7094/10	2010-03-12	MK i DN	2010-03-26			

		Parliament and of the Council establishing a European Union action for the European Heritage Label						
57	COM(2010) 072	Wniosek dotyczący rozporządzenia Rady określającego wieloletnie ramy finansowe na lata 2007-2013	7182/10	2010-03-08	MF	2010-03-23		
58	COM(2010) 075	Wniosek w sprawie decyzji Rady dotyczącej zatwierdzenia, w imieniu Unii Europejskiej, zmian do Konwencji o przyszłej wielostronnej współpracy w rybołówstwie na północno-zachodnim Atlantyku	7267/10	2010-03-10	MRIRW	2010-03-23		
59	COM(2010) 071	Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich	7180/10	2010-03-08	MF	2010-03-23		
60	COM(2010) 054	Wniosek w sprawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1215/2009 wprowadzające nadzwyczajne środki handlowe dla krajów i terytoriów uczestniczących lub powiązanych z procesem stabilizacji i stowarzyszania Unii Europejskiej	7038/10	2010-03-04	MG	2010-03-23		
61	COM(2010) 065	Wniosek w sprawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/42/WE w sprawie sprawozdań statystycznych w odniesieniu do przewozu rzeczy i osób drogą morską	7359/10	2010-03-11	GUS	2010-03-26		
62	COM(2010) 089	Proposal for a Council decision on the position to be adopted by the European Union within the ACP-EC Council of Ministers concerning the accession of the Republic of South Africa to the revised ACP-EC Partnership Agreement	7701/10	2010-03-19	MSZ	2010-04-01		
63	COM(2010) 098	Proposal for a Council Decision on the conclusion of a Geneva Agreement on Trade in Bananas between the European Union and Brazil, Colombia, Costa Rica, Ecuador, Guatemala, Honduras, Mexico, Nicaragua, Panama, Peru and Venezuela and of an Agreement on Trade in Bananas between the European Union and the United States	7780/10	2010-03-22	MG	2010-04-07		

64	COM(2010) 090	Proposal for a Council decision on the conclusion, by the Commission, of the Agreement between the European Atomic Energy Community (Euratom) and the Department of the Energy of the United States of America (USDOE) in the field of nuclear security research and development	7790/10	2010-03-26	MNISW	2010-04-09	
65	COM(2010) 083	Wniosek ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję	7386/10	2010-03-12	MSZ	2010-04-09	
66	COM(2010) 085	Proposal for a Regulation of the European Parliament and of the Council amending Council Regulation (EC, Euratom) No 1605/2002 on the Financial Regulation applicable to the general budget of the European Communities, as regards the European External Action Service	8134/10	2010-03-30	MF	2010-04-13	
67	COM(2010) 109	Proposal for a Council Decision on the position to be adopted in the EEA Joint Committee concerning an amendment of Protocol 31 to the EEA Agreement, on cooperation in specific fields outside the four freedoms (concerning the participation of the EEA EFTA States in SESAR)	7937/10	2010-03-26	MI	2010-04-13	
68	COM(2010) 094	Proposal for a Directive of the European Parliament and of the Council on combating the sexual abuse, sexual exploitation of children and child pornography; repealing Framework Decision 2004/68/JHA	8155/10	2010-03-31	MS	2010-04-20	
69	COM(2010) 123	Proposal for a Council Regulation amending Regulation (EC) No 1487/2005 imposing a definitive anti-dumping duty and definitively collecting the provisional duty imposed on imports of certain finished polyester filament fabrics originating in the People's Republic of China	8276/10	2010-04-07	MG	2010-04-20	
70	COM(2010)	Projekt Decyzji Rady 2010/.../WP/ZiB w sprawie odnowienia środków ograniczających skierowanych przeciwko Birmie/Związkowi Myanmar	8219/10	2010-04-17	MSZ	2010-04-20	

71	COM(2010) 095	Proposal for a Directive of the European Parliament and of the Council on preventing and combating trafficking in human beings, and protecting victims, repealing Framework Decision 2002/629/JHA	8157/10	2010-03-31	MS	2010-04-20	
72	COM(2010) 111	Proposal for a Council Implementing Decision authorising the Federal Republic of Germany and the Grand Duchy of Luxembourg to apply a measure derogating from Article 5 of Directive 2006/112/EC on the common system of value added tax	8315/10	2010-04-08	MF	2010-04-23	
73	COM(2010) 122	Proposal for a COUNCIL DECISION on the position to be adopted in the EEA Joint Committee concerning an amendment of Protocol 31 to the EEA Agreement, on cooperation in specific fields outside the four freedoms (ISA)	8197/10	2010-04-01	MSWiA	2010-04-20	
74	COM(2010) 140	Proposal for a Council Regulation extending the definitive anti-dumping duty imposed by Council Regulation (EC) No 1858/2005 on imports of steel ropes and cables originating, inter alia, in the People's Republic of China to imports of steel ropes and cables consigned from the Republic of Korea, whether declared as originating in the Republic of Korea or not, and terminating the investigation in respect of imports consigned from Malaysia	8458/10	2010-04-13	MG	2010-04-23	
75	COM(2010) 082	Proposal for a DIRECTIVE OF THE EUROPEAN PARLIAMENT AND OF THE COUNCIL on the right to interpretation and translation in criminal proceedings	8000/10	2010-03-26	MS	2010-04-23	
76	COM(2010) 129	Proposal for a Council Implementing Decision authorising the Kingdom of the Netherlands to apply a measure derogating from Article 193 of Directive 2006/112/EC on the common system of value added tax	8316/10	2010-04-08	MF	2010-04-23	
77	COM(2010) 117	Proposal for a regulation (EU) No .../... of the European Parliament and of the Council concerning European statistics on tourism	8253/10	2010-04-07	GUS	2010-04-20	
78	COM(2010) 118	Wniosek dotyczący decyzji Rady w sprawie zawarcia dobrowolnej umowy o partnerstwie pomiędzy Unią Europejską i Republiką Konga dotyczącej egzekwowania prawa, zarządzania i	8279/10	2010-04-13	MF	2010-04-27	

		handlu w dziedzinnie leśnictwa oraz handlu produktami z drewna wprowadzanymi na terytorium Unii Europejskiej						
79	COM(2010) 150	Proposal for a Decision of the European Parliament and of the Council on the mobilisation of the Flexibility Instrument	8435/10	2010-04-12	MF	2010-04-27		
80	COM(2010) 144	Proposal for a Council decision on the provisional application of the Fisheries Partnership Agreement between the European Union and Solomon Islands	8623/10	2010-04-16	MRIRW	2010-04-30		
81	COM(2010) 152	Proposal for a COUNCIL DECISION on the signature, on behalf of the European Union, of the Convention on the Conservation and Management of High Seas Fishery Resources in the South Pacific Ocean	8658/10	2010-04-16	MRIRW	2010-04-30		
82	COM(2010) 148	Proposal for a Council Decision on the position to be taken by the European Union within the Administrative Committee established by the International Convention on the Harmonization of Frontier Controls of Goods on the proposal to amend that Convention with a new Annex on the facilitation of borders crossing procedures for international rail freight	8635/10	2010-04-16	MF	2010-04-30		
83	COM(2010) 139	Proposal for a COUNCIL DECISION establishing the position to be adopted on behalf of the European Union within the Food Aid Committee as regards the extension of the Food Aid Convention, 1999	8504/10	2010-04-15	MSZ	2010-04-30		
84	COM(2010) 093	Amended Proposal for a REGULATION (EU) No .../... OF THE EUROPEAN PARLIAMENT AND OF THE COUNCIL on establishing an Agency for the operational management of large-scale IT systems in the area of freedom, security and justice	8151/10	2010-04-01	MSWiA	2010-04-30		
85	COM(2010) 153	Proposal for a COUNCIL DECISION on the Agreement in the form of an Exchange of Letters between the European Union and the Republic of Chile on the provisional application of the Understanding concerning the conservation of swordfish stocks in the South-Eastern Pacific Ocean	8779/10	2010-04-20	MRIRW	2010-05-04		
86	COM(2010) 146	Proposal for a Council Regulation concerning the allocation of the fishing opportunities under	8624/10	2010-04-16	MRIRW	2010-05-04		

		the Fisheries Partnership Agreement between the European Union and Solomon Islands							
87	COM(2010)	COUNCIL DECISION on the position to be taken by the Union within the Joint Committee established by the Agreement between the European Community, of the one part, and the Government of Denmark and the Home Government of the Faroe Islands, of the other part, with regard to the amendment of Annex II to Protocol 3, concerning the list of working or processing required to be carried out on non-originating materials in order that the product manufactured can obtain originating status, pursuant to the entry into force of the Harmonised System 2007	6449/10	2010-03-10	MF	2010-05-04			
88	COM(2010) 119	Proposal for a regulation of the European Parliament and of the Council on the citizens' initiative	8399/10	2010-04-12	MSZ	2010-05-04			
89	COM(2010) 105	Proposal for a COUNCIL REGULATION (EU) implementing enhanced cooperation in the area of the law applicable to divorce and legal separation	8176/10	2010-04-07	MS	2010-05-04			
90	COM(2010) 104	Proposal for a Council Decision authorising enhanced cooperation in the area of the law applicable to divorce and legal separation	8143/10	2010-04-07	MS	2010-05-04			
91	COM(2010) 154	Proposal for a COUNCIL DECISION on the conclusion of the Agreement in the form of an Exchange of Letters between the European Union and the Republic of Chile on the conclusion of the Understanding concerning the conservation of swordfish stocks in the South-Eastern Pacific Ocean	8780/10	2010-04-21	MRIRW	2010-05-04			
92	COM(2010) 178	Recommendation for a COUNCIL DECISION on the European Capital of Culture event for the year 2014	8519/10	2010-04-26	MKIDN	2010-05-05			
93	COM(2010) 180	Proposal for a Council Regulation (EU) amending Council Regulation (EC) No 194/2008 renewing and further strengthening the restrictive measures in respect of Burma/Myanmar	9070/10	2010-04-28	MSZ	2010-05-06			
94	COM(2010) 130	Proposal for a Council Regulation (EU) amending Regulation (EC) No 234/2004 concerning certain restrictive measures in	8824/10	2010-04-22	MSZ	2010-05-07			

		respect of Liberia							
95	COM(2010) 172	Proposal for a Council Decision on the conclusion of the regional Convention on pan-European-Mediterranean preferential rules of origin	8945/10	2010-04-23	MF	2010-05-07			
96	COM(2010) 168	Proposal for a Council Decision on the signature of the regional Convention on pan-European-Mediterranean preferential rules of origin	8944/10	2010-04-23	MF	2010-05-07			
97	COM(2010) 175	Proposal for a Council Implementing Decision authorising Germany, Italy and Austria to introduce a special measure derogating from Article 193 of Directive 2006/112/EC and amending Decision 2007/250/EC to extend the period of validity of the authorisation granted to the United Kingdom	9107/10	2010-04-28	MF	2010-05-11			
98	COM(2010) 177	Proposal for a Council Decision on the conclusion of a Fisheries Partnership Agreement between the European Union and Solomon Islands	8953/10	2010-04-26	MR/RW	2010-05-11			
99	COM(2010) 181	Proposal for a Council Decision concerning the conclusion of consultations with the Republic of Madagascar under Article 96 of the ACP-EC Partnership Agreement	9014/10	2010-04-27	MSZ	2010-05-11			
100	COM(2010) 182	Wniosek DECYZJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY w sprawie uruchomienia Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji, zgodnie z pkt 28 Porozumienia międzyinstytucjonalnego pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami z dnia 17 maja 2006 r. (EGF/2010/000 TA 2010 – pomoc techniczna z inicjatywy Komisji)	9119/10	2010-04-28	MRR	2010-05-14			
101	COM(2010) 132	Proposal for a Regulation of the European Parliament and of the Council on European environmental economic accounts	8898/10	2010-04-23	GUS	2010-05-14			
102	COM(2010) 136	Proposal for a Council Decision authorising the signature and provisional application of the Free Trade Agreement between the European Union and its Member States and the Republic of Korea	8523/10	2010-04-16	MG	2010-05-14			
103	COM(2010) 137	Proposal for a Council Decision concluding the Free Trade Agreement between the European Union and its Member States and the Republic	8502/10	2010-04-16	MG	2010-05-14			

		of Korea							
104	COM(2010) 195	Proposal for a Council Decision concerning the allocation of the funds decommitted from projects under the 9th and previous European Development Funds (EDF) for the purpose of addressing the needs of the most vulnerable population in Sudan	9329/10	2010-05-04	MSZ	2010-05-18			
105	COM(2010) 057	Proposal for a Council decision on a EU position within the EC-South Africa Cooperation Council on the amendment of the relevant provisions and Annexes to the Trade, Development and Cooperation Agreement (TDCA) between the European Community and its Member States, on the one part, and the Republic of South Africa, on the other part, to align certain tariffs with those applied to the EU products by Botswana, Lesotho and Swaziland in the Annex 3 of the EU-SADC interim Economic Partnership Agreement	6822/10	2010-02-25	MSZ	2010-05-18			
106	COM(2010) 211	Proposal for a Council decision of on the signature, on behalf of the European Union, of the Agreement amending for the second time the Partnership Agreement between the African, Caribbean and Pacific States, of the one part, and the European Community and its Member States, of the other part, signed in Cotonou on 23 June 2000 as first revised in Luxembourg on 25 June 2005	9255/10	2010-05-04	MSZ	2010-05-18			
107	COM(2010) 184	Wniosek w sprawie ROZPORZĄDZENIA RADY (EURATOM) ustanawiający maksymalne dozwolone poziomy skażenia radioaktywnego środków spożywczych oraz pasz po wypadku jądrowym lub w innym przypadku zdarzenia radiacyjnego (przekształcenie)	9200/10	2010-04-30	MZ	2010-05-18			
108	COM(2010) 179	Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiająca procedurę udzielania informacji w dziedzinie norm i przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego (tekst jednolity)	9166/10	2010-05-05	MG	2010-05-18			
109	COM(2010) 145	Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniający rozporządzenie Rady (WE) nr 861/2006 z dnia	9247/10	2010-05-05	MRI;RW	2010-05-18			

		22 maja 2006 r. ustanawiające wspólnotowe środki finansowe na rzecz wdrażania wspólnej polityki rybołówstwa oraz w obszarze prawa morza							
110	COM(2010) 199	Wniosek w sprawie decyzji Rady dotyczącej podpisania umowy między Unią Europejską a Gruzją o readmisji osób przebywających nielegalnie	9464/10	2010-05-06	MSWiA	2010-05-20			
111	COM(2010) 200	Wniosek w sprawie decyzji Rady dotyczącej zawarcia Umowy między Unią Europejską a Gruzją o readmisji osób przebywających nielegalnie	9465/10	2010-05-06	MSWiA	2010-05-20			
112	COM(2010) 198	Wniosek w sprawie decyzji Rady dotyczącej zawarcia umowy między Unią Europejską a Gruzją o ułatwieniach w wydawaniu wiz	9471/10	2010-05-06	MSZ	2010-05-21			
113	COM(2010) 225	Proposal for a Council Regulation amending Council Regulation No 329/2007 concerning restrictive measures against the Democratic People's Republic of Korea	9538/10	2010-05-07	MSZ	2010-05-21			
114	COM(2010) 208	Wniosek dotyczący decyzji Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich Unii Europejskiej zebranych w Radzie w sprawie zawarcia protokołu zmieniającego umowę o transporcie lotniczym między Stanami Zjednoczonymi Ameryki z jednej strony, a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi z drugiej strony	9435/1/10	2010-05-06	MI	2010-05-25			
115	COM(2010) 209	Wniosek dotyczący decyzji Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich Unii Europejskiej zebranych w Radzie w sprawie podpisania i tymczasowego stosowania protokołu zmieniającego umowę o transporcie lotniczym między Stanami Zjednoczonymi Ameryki z jednej strony, a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi z drugiej strony	9296/10	2010-05-06	MI	2010-05-25			
116	COM(2010) 204	Regulation of the European Parliament and of the Council on freedom of movement for workers within the Union (codified version)	9674/10	2010-05-11	MPiPS	2010-05-25			
117	COM(2010) 201	Proposal for a COUNCIL REGULATION (EU) No .../... of amending Regulation (EU) No 7/2010 opening and providing for the management of autonomous tariff quotas of the	9330/10	2010-05-11	MG	2010-05-25			

		Union for certain agricultural and industrial products						
118	COM(2010) 216	Wniosek dotyczący decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie uruchomienia Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji, zgodnie z pkt 28 porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 17 maja 2006 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami (wniosek EGF/2009/014 ES/Comunidad Valenciana).	9499/10	2010-05-10	MRR	2010-05-25		
119	COM(2010) 205	Wniosek dotyczący decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie uruchomienia Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji, zgodnie z pkt 28 porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 17 maja 2006 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami (wniosek EGF/2009/020 ES/Castilla-La Mancha)	9501/10	2010-05-10	MRR	2010-05-25		
120	COM(2010) 196	Wniosek dotyczący decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie uruchomienia Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji, zgodnie z pkt 28 porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 17 maja 2006 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami (wniosek EGF/2009/012 IE/Waterford Crystal, Irlandia)	9497/10	2010-05-10	MRR	2010-05-25		
121	COM(2010) 220	Wniosek dotyczący decyzji Rady w sprawie zawarcia umowy między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Południowej Afryki, z drugiej strony, zmieniającej umowę w sprawie handlu, rozwoju i współpracy	9631/10	2010-05-11	MSZ	2010-05-25		
122	COM(2010) 222	Wniosek dotyczący rozporządzenia Rady nakładającego ostateczne cło antidumpingowe na przywóz cyklamianu sodu pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej i Indonezji w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr	9567/10	2010-05-11	MG	2010-05-25		

		1225/2009								
123	COM(2010) 236	Postępowanie antydumpingowe dotyczące przywozu drutu moliłbenowego z Chińskiej Republiki Ludowej – Propozycja nałożenia środków ostatecznych	9936/10	2010-05-19	MG				2010-04-30	
124	COM(2010) 218	Wniosek dotyczący rozporządzenia Rady (UE) nr .../2010 zmieniający rozporządzenie (WE) nr 1763/2004 nakładające określone środki ograniczające celem wspierania skutecznego wykonania mandatu Międzynarodowego Trybunału Karnego dla byłej Jugosławii (MTKJ)	9581/10	2010-05-11	MSZ			2010-05-25		
125	COM(2010) 244	Proposal for a Council Regulation imposing a definitive anti-dumping duty on imports of ammonium nitrate originating in Ukraine following an expiry review pursuant to Article 11(2) of Council Regulation (EC) No 1225/2009	10082/10	2010-05-21	MG			2010-05-25		
126	COM(2010) 237	Proposal for a Council Regulation imposing a definitive anti-dumping duty and collecting definitively the provisional duty imposed on imports of certain cargo scanning systems originating in the People's Republic of China	9932/10	2010-05-19	MG			2010-05-25		
127	COM(2010) 193	Wniosek dotyczący decyzji Rady w sprawie wytycznych dla polityki zatrudnienia państw członkowskich Zintegrowane wytyczne dotyczące strategii Europa 2020 – część druga	9233/10	2010-05-04	MPiPS			2010-05-28		
128	COM(2010) 240	Proposal for a Council Regulation amending Regulation (EC) No 974/98 as regards the introduction of the euro in Estonia	9875/10	2010-05-18	MF			2010-05-31		
129	COM(2010) 227	Proposal for a Council Regulation (EU) amending Regulation (EC) No 1412/2006 concerning certain restrictive measures in respect of Lebanon	9832/10	2010-05-18	MSZ			2010-05-31		
130	COM(2010) 239	Proposal for a Council Decision on the adoption by Estonia of the euro on 1 January 2011	9877/10	2010-05-18	MF			2010-05-31		
131	COM(2010) 234	Proposal for a Council Decision on the conclusion of an Agreement between the European Union, Iceland, Liechtenstein and Norway on an EEA Financial Mechanism 2009-2014, an Agreement between the European Union and Norway on a Norwegian	9900/10	2010-05-18	MG			2010-06-02		

		Financial Mechanism 2009-2014, an Additional Protocol to the Agreement between the European Economic Community and Iceland concerning special provisions applicable to imports into the European Union of certain fish and fisheries products 2009-2014 and an Additional Protocol to the Agreement between the European Economic Community and Norway concerning special provisions applicable to imports into the European Union of certain fish and fisheries products 2009-2014					
132	COM(2010) 231	Proposal for a Council Decision on the signing and provisional application of an Agreement between the European Union, Iceland, Liechtenstein and Norway on an EEA Financial Mechanism 2009-2014, an Agreement between the European Union and Norway on a Norwegian Financial Mechanism 2009-2014, an Additional Protocol to the Agreement between the European Economic Community and Iceland concerning special provisions applicable to imports into the European Union of certain fish and fisheries products 2009-2014 and an Additional Protocol to the Agreement between the European Economic Community and Norway concerning special provisions applicable to imports into the European Union of certain fish and fisheries products 2009-2014	9896/10	2010-05-18	MG	2010-06-02	
133	COM(2010) 217	Wniosek dotyczący rozporządzenia Rady zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 2488/2000 utrzymujące zamrożenie funduszy w stosunku do p. Milosevica i osób powiązanych z nim	9796/10	2010-05-17	MSZ	2010-06-02	
134	COM(2010) 215	Proposal for a Council Regulation adjusting the correction coefficients applicable to the remuneration and pensions of officials and other servants of the European Union	10039/10	2010-05-21	KPRM	2010-06-02	
135	COM(2010) 249	Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie statystyk europejskich dotyczących upraw trwałych	10229/10	2010-05-27	GUS	2010-06-10	
136	COM(2010) 156	Wniosek dotyczący decyzji Rady w sprawie stanowiska, jakie ma przyjąć Unia Europejska w ramach Rady Stowarzyszenia utworzonej	9982/10	2010-05-26	MF	2010-06-08	

		Układem eurośródziemnomorskim ustanawiającym stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi z jednej strony, a Algierską Republiką Ludowo-Demokratyczną z drugiej strony, w sprawie zmiany art. 15 ust. 7 Protokołu 6 do tego Układu dotyczącego definicji pojęcia „produkty pochodzące” oraz metod współpracy administracyjnej					
137	COM(2010) 176	Proposal for a COUNCIL DECISION laying down rules for imports into the European Union from Greenland of fishery products, live bivalve molluscs, echinoderms, tunicates, marine gastropods and by-products thereof	9122/10	2010-04-29	MG	2010-06-10	
138	COM(2010) 174	Wniosek dotyczący decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie udzielenia gwarancji UE dla Europejskiego Banku Inwestycyjnego na pokrycie strat poniesionych w związku z pożyczkami i gwarancjami udzielonymi na zabezpieczenie pożyczek na potrzeby projektów poza granicami Unii Europejskiej	9046/10	2010-05-05	MF	2010-06-08	
139	COM(2010) 161	Wniosek dotyczący decyzji Rady w sprawie stanowiska, jakie ma przyjąć Unia Europejska w ramach Rady Stowarzyszenia utworzonej Układem eurośródziemnomorskim ustanawiającym stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi z jednej strony, a Arabską Republiką Egiptu z drugiej strony, w sprawie zmiany art. 15 ust. 7 Protokołu 4 do tego Układu dotyczącego definicji pojęcia „produkty pochodzące” oraz metod współpracy administracyjnej	9985/10	2010-05-26	MF	2010-06-08	
140	COM(2010) 157	Wniosek dotyczący decyzji Rady w sprawie stanowiska, jakie ma przyjąć Unia Europejska w ramach Rady Stowarzyszenia utworzonej Układem eurośródziemnomorskim ustanawiającym stowarzyszenie między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi z jednej strony, a Republiką Tunezyjską z drugiej strony, w sprawie zmiany art. 15 ust. 7 Protokołu 4 do tego Układu	9983/10	2010-05-26	MF	2010-06-08	

		dotyczącego definicji pojęcia „produkty pochodzące” oraz metod współpracy administracyjnej					
141	COM(2010) 167	Wniosek dotyczący decyzji Rady w sprawie stanowiska, jakie ma przyjąć Unia Europejska w ramach Rady Stowarzyszenia utworzonej Układem eurośródziemnomorskim ustanawiającym stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi z jednej strony, a Jordanskim Królestwem Haszymidzkim z drugiej strony, w sprawie zmiany art. 15 ust. 7 Protokołu 3 do tego Układu dotyczącego definicji pojęcia „produkty pochodzące” oraz metod współpracy administracyjnej	9987/10	2010-05-26	MF	2010-06-08	
142	COM(2010) 166	Wniosek dotyczący decyzji Rady w sprawie stanowiska, jakie ma przyjąć Unia Europejska w ramach Wspólnego Komitetu utworzonego Eurośródziemnomorskim przejściowym układem stowarzyszeniowym w sprawie wymiany handlowej i współpracy między Wspólnotą Europejską z jednej strony, a Organizacją Wyzwolenia Palestyny (OWP) na rzecz Autonomii Palestyńskiej na Zachodnim Brzegu i w Strefie Gazy z drugiej strony, w sprawie zmiany art. 15 ust. 7 Protokołu 3 do tego Układu dotyczącego definicji pojęcia „produkty pochodzące” oraz metod współpracy administracyjnej	9986/10	2010-05-26	MF	2010-06-08	
143	COM(2010) 158	Wniosek dotyczący decyzji Rady w sprawie stanowiska, jakie ma przyjąć Unia Europejska w ramach Rady Stowarzyszenia utworzonej Układem eurośródziemnomorskim ustanawiającym stowarzyszenie między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi z jednej strony, a Królestwem Maroka z drugiej strony, w sprawie zmiany art. 15 ust. 7 Protokołu 4 do tego Układu dotyczącego definicji pojęcia „produkty pochodzące” oraz metod współpracy administracyjnej	9984/10	2010-05-26	MF	2010-06-08	
144	COM(2010) 278	Wniosek w sprawie ROZPORZĄDZENIA RADY zmieniającego rozporządzenie (WE) nr	9331/10	2010-05-27	MG	2010-06-10	

		1255/96 zawieszające czasowo cła autonomiczne Wspólnej taryfy celnej na niektóre produkty przemysłowe, rolne i rybne						
145	COM(2010) 230	Proposal for a Council Decision on the position to be adopted in the EEA Joint Committee concerning an amendment of Protocol 31 to the EEA Agreement, on cooperation in specific fields outside the four freedoms (Budget lines)	9846/10	2010-05-18	MF	2010-06-08		
146	COM(2010) 197	Wniosek w sprawie decyzji Rady dotyczącej podpisania umowy między Unią Europejską a Gruzją o ułatwieniach w wydawaniu wiz	9468/10	2010-05-06	MSZ	2010-06-10		
147	COM(2010) 223	Wniosek dotyczący decyzji Rady w sprawie stanowiska Unii dotyczącego zmiany załączników do Umowy między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie niektórych aspektów zamówień rządowych	9793/10	2010-05-17	UZP	2010-05-31		
148	COM(2010) 142	Wniosek w sprawie rozporządzenia (UE) Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 732/2008 wprowadzające ogólny system preferencji taryfowych na okres od dnia 1 stycznia 2009 r. do dnia 31 grudnia 2011 r.	10308/10	2010-05-28	MG	2010-06-10		
149	COM(2010) 279	Proposal for a Council decision on the position to be adopted by the European Union within the ACP-EC Council of Ministers concerning the transitional measures applicable from the date of signing to the date of entry into force of the Agreement amending for the second time the Partnership Agreement between the African, Caribbean and Pacific States, of the one part, and the European Community and its Member States, of the other part, signed in Cotonou on 23 June 2000 as first revised in Luxembourg on 25 June 2005	10383/10	2010-05-31	MSZ	2010-06-11		
150	COM(2010) 257	Proposal for a Council decision on the signature on behalf of the European Union of an Agreement between the European Union and New Zealand amending the Agreement on mutual recognition in relation to conformity assessment between the European Community and New Zealand	10492/10	2010-06-02	MG	2010-06-18		

151	COM(2010) 258	Proposal for a Council Decision on the conclusion of the Agreement between the European Union and New Zealand amending the Agreement on mutual recognition in relation to conformity assessment between the European Community and New Zealand	10494/10	2010-06-02	MG	2010-06-18	
152	COM(2010) 317	Decyzja Rady w sprawie podpisania Umowy między Unią Europejską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki o przetwarzaniu i przekazywaniu z Unii Europejskiej do Stanów Zjednoczonych danych z komunikatów finansowych h do celów Programu śledzenia środków finansowych należących do terrorystów	11173/10	2010-06-18	MF	2010-06-22	
153	COM(2010) 316	Wniosek dotyczący decyzji Rady w sprawie zawarcia Umowy między Unią Europejską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki o przetwarzaniu i przekazywaniu z Unii Europejskiej do Stanów Zjednoczonych danych z komunikatów finansowych do celów Programu śledzenia środków finansowych należących do terrorystów	11172/10	2010-06-18	MF	2010-06-22	
154	COM(2010) 304	Proposal for a Council Regulation amending Regulation (EC) No 452/2007 imposing a definitive anti-dumping duty on imports of ironing boards originating, inter alia, in Ukraine	10896/10	2010-06-10	MG	2010-06-22	
155	COM(2010) 277	Proposal for a Council Decision authorising the placing on the market of products containing, consisting of, or produced from genetically modified maize MON 88017 x MON 810 (MON-88017-3 x MON-00810-6) pursuant to Regulation (EC) No 1829/2003 of the European Parliament and of the Council	10501/10	2010-06-07	MZ	2010-06-22	
156	COM(2010) 297	Proposal for a Council Regulation concerning certain restrictive measures in respect of Eritrea	10741/10	2010-06-07	MSZ	2010-06-22	
157	COM(2010) 275	Proposal for a Council Decision authorising the placing on the market of products containing, consisting of, or produced from genetically modified maize 59122x1507xNK603 (DAS-59122-7x)DAS-01507xMON-00603-6)	10500/10	2010-06-07	MZ	2010-06-22	

158	COM(2010) 276	pursuant to Regulation (EC) No 1829/2003 of the European Parliament and of the Council	10499/10	2010-06-07	MZ	2010-06-22	
		Proposal for a COUNCIL DECISION authorising the placing on the market of products containing, consisting of, or produced from genetically modified maize 1507x59122 (DAS-O1507-1xDAS-59122-7) pursuant to Regulation (EC) No 1829/2003 of the European Parliament and of the Council					
159	COM(2010) 269	Proposal for a Council Decision on the signature on behalf of the European Union of an Agreement between the European Union and Australia amending the Agreement on mutual recognition in relation to conformity assessment between the European Community and Australia	10572/10	2010-06-07	MG	2010-06-22	
160	COM(2010) 270	Proposal for a Council Decision on the conclusion of the Agreement between the European Union and Australia amending the Agreement on mutual recognition in relation to conformity assessment, certificates and markings between the European Community and Australia	10578/10	2010-06-07	MG	2010-06-22	
161	COM(2010) 298	Proposal for a COUNCIL DECISION renewing the authorisation for continued marketing of products containing, consisting of, or produced from genetically modified maize Bt11 (SYN-BTO11-1), authorising foods and food ingredients containing or consisting of field maize Bt11 (SYN-BTO11-1) pursuant to Regulation (EC) No 1829/2003 and repealing Commission Decision 2004/657/EC (Only the French text is authentic)	10503/10	2010-06-08	MZ	2010-06-22	
162	COM(2010) 299	Proposal for a COUNCIL DECISION authorising the placing on the market of products containing, consisting of, or produced from genetically modified maize MON89034xNK603 (MON-89034-3xMON-00603-6) pursuant to Regulation (EC) No	10502/10	2010-06-08	MZ	2010-06-22	

163	COM(2010) 294	1829/2003 of the European Parliament and of the Council Proposal for a COUNCIL DECISION authorising the placing on the market of products containing, consisting of, or produced from genetically modified maize Bt11xGA21 (SYN-BT011-1xMON-00021-9) pursuant to Regulation (EC) No 1829/2003 of the European Parliament and of the Council	10505/10	2010-06-08	MZ	2010-06-22	
164	COM(2010) 309	Proposal for a regulation of the European Parliament and of the Council amending the Staff Regulations of officials of the European Communities and the conditions of employment of other servants of those communities	10912/10	2010-06-10	MSZ	2010-06-25	
165	COM(2010) 289	Proposal for a Regulation of the European Parliament and of the Council on amending Regulation (EC) No 1060/2009 on credit rating agencies	10827/10	2010-06-10	MF	2010-06-25	
166	COM(2010) 305	Proposal for a COUNCIL IMPLEMENTING DECISION authorising France and Italy to introduce a special measure derogating from Article 5 of Directive 2006/112/EC on the common system of value added tax	11027/10	2010-06-14	MF	2010-06-29	
167	COM(2010) 194	Wniosek w sprawie decyzji Rady dotyczącej zawarcia protokołu do Umowy o partnerstwie i współpracy między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Mołdow, z drugiej strony, w sprawie umowy ramowej między Unią Europejską a Republiką Mołdow, dotyczącej zasad udziału Republiki Mołdow w programach unijnych	9363/10	2010-05-05	MSZ	2010-06-29	
168	COM(2010) 306	Proposal for a COUNCIL REGULATION (EU) No [...] /2010 of amending Regulation (EU) No 53/2010 as regards certain fishing opportunities for cod, redfish and bluefin tuna and excluding certain groups of vessels from the fishing effort regime laid down in Chapter III of Regulation (EC) 1342/2008	11060/10	2010-06-15	MRIRW	2010-06-29	

169	COM(2010) 192	Wniosek w sprawie decyzji Rady dotyczącej podpisania i tymczasowego stosowania protokołu do Umowy o partnerstwie i współpracy między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Moldowy, z drugiej strony, w sprawie umowy ramowej między Unią Europejską a Republiką Moldowy dotyczącej ogólnych zasad udziału Republiki Moldowy w programach unijnych	9362/10	2010-05-05	MSZ	2010-06-29	
170	COM(2010) 264	Proposal for a COUNCIL DECISION on the conclusion of the Agreement on certain aspects of air services between the European Union and the Republic of Peru	10820/10	2010-06-09	MI	2010-06-29	
171	COM(2010) 263	Proposal for a COUNCIL DECISION on the signature and provisional application of the Agreement on certain aspects of air services between the European Union and the Republic of Peru	10816/10	2010-06-09	MI	2010-06-29	
172	COM(2010) 302	Proposal for a Decision of the European Parliament and of the Council providing macro-financial assistance to the Republic of Moldova	11055/10	2010-06-15	MF	2010-06-29	

.....

Tłoczono z polecenia Marszałka Senatu

.....